

فَتَاوَى بِعَقْوَنِی

تألیف

ذوالجهد الفاضل والعلم الداخر والفهم الباهر
شیخ الحدیث والتفسیر

مفتی الزرقانی
عبد اللہ زرقانی

مدرسہ محمدیہ نورانی پورہ کراچی

ناشر

مکتبہ حقانیہ

مکتبہ حقانیہ
کاشی روڈ کوئٹہ

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

فتاویٰ یعقوبیہ

جلد (۸)

تألیف:

ذوالمجد الفاخر والعلم الذاکر والفهم الباهر

قاری بسیم اللہ لوی کاریزی

مکتبہ حقائق
کانسی روڈ - کوئٹہ

تقریظ

شیخ الحدیث والتفسیر فصیح اللسان حضرت مولانا نظر محمد صاحب الافغانی ادام اللہ برکاتہ الجاری بانی و مدیر جامعہ ام القراء چمن .
الحمد للہ العلی العظیم و صلوات اللہ البر الرحیم علی صاحب الخلق العظیم محمد و علی آلہ و صحبہ و کل من اہتدی بہدیه المستقیم اما بعد: فیقول الفقیر الی اللہ نظر محمد الافغانی انما طالعت نماز ج من الفتاوی الی یعقوبیہ لا خینا فی اللہ الشیخ الفقیہ المفتی النبیہ الشیخ عبدالرازق زید مجدہ مدیر بال مدرسۃ المحمدیہ فی کویتہ و علی الاسف انی لم آستوعب المطالعة لتزاهم آشغالی و تفاقم همومی و مع ذلک حین قلبت الحدقة فی نبذات من تلک الفتاوی و نماز ج منها عشرت علی تفوقہ و عموم و قوفہ فی آنحہ العلوم من درایۃ الحدیث و روایۃ و من ناحیۃ الفقہ الحنفی دقا و جلا و من ناحیۃ الحوادث و النوازل فی العصر الحاضر و ما الیہ ذلک من رد البیدع و المنکرات و اصلاح الصدور المعتقدات مع الترجمة السہلۃ الوجیزۃ الی لغتنا الافغانیۃ السلمانیۃ فجزی اللہ تعالیٰ المؤلف خیر الجزاء و تقبل جہودہ و مساعیدہ فی تلک الفتاوی و فی المصنفات اللتی صنفها قبلہا و وفقہ لتالیفات آخر کما یحب و یرضی و علی العلماء و الائمة ان یطالعوها و یرستفیدوا منها خذما نظرت و دع شیئا سمعت بہ . فی طلعة الشمس ما یغنیک عن زحل .

حضرت مولانا نظر محمد صاحب الافغانی

تقریظ

شیخ القرآن والحديث حضرت مولانا حمد الله صاحب استاذ و بانی
مدرسه عشره مبشره بائی پاس آخری استاپ الله دی دشیخ صاحب په عمر
کښی برکت و اچوي .

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمت والنور و فضل
العلم على الجهل فقال قل هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما
يتذكروا لو الاباب وصلوات ربي و سلامه على محمد عبده و رسوله القائل
من يرد الله به خيرا يفقهه في الدين و على آله واصحابه القاده السادة و على
من تبعهم باحسان الى يوم الدين .

اما بعد: كله چي ما عاجزه بنده فتاوى يعقوبيه چي پر ۱۲ جلدو
مشممله ده چي د ذوالمجد الفاخر والعلم الذاهر جامع المنقول والمعقول
محسود الاقرآن المفتي الاعظم جناب مولانا عبدالرازق كدنوى حفظه الله
تأليف وو وكتل نومى په اخلاص داوويل چي صادق هغه قائل پښي ويلي
دي كم ترك الاول للاخر حكه چي ډيرى داسى جديده مسائل پكښى سته
چي متقدمينونه دي بيان كړي خو په دې مذكور كتاب كى سره د تحقيق او
معتبرو حوالو سره بيان شوى دي .

تقریظ

شیخ القرآن والحديث مناظر اسلام فصیح اللسان حضرت مولانا منظور احمد مینگل صاحب شیخ الحديث مدرسة صديقية كراچی باكستان .
الحمد للرب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء محمد المصطفى وعلى آله واصحابه نجوم الهدى وفقهاء ملة الى يوم الجزى - اما بعد:

اسلام ایک کامل مکمل دین ہے جس میں ہر شعبہ زندگی کے حوالے سے رہنمائی موجود ہے قرآن مقدس جو ہدیٰ للمتقین ہے بغیر کسی تغیر و تبدل کے پوری آب و تاب کے ساتھ محفوظ ہے دوسری طرف رحمت عالم ﷺ کے فرامین مبارکہ بھی محفوظ ہیں جنہیں امت کے خوش نصیب طبقے محدثین عظام نے قرب مبلغ اوعیٰ من سامع کے تحت بعد والوں کو منتقل کیا۔ فقہا کرام نے خداداد بصیرت کی بنیاد پر قرآن و سنت میں غوطہ زن ہو کر فقہ کی صورت میں جو عظیم ذخیرہ ملت کے سامنے پیش کیا وہ رہتی دنیا تک عملی میدان میں رہنمائی فراہم کرتا رہے گا لیکن پھر بھی النصوص محدودہ والحوادث محدودہ کے پیش نظر نوازل اور پیش آمدہ مسائل کا صحیح حل تلاش کرنا ہر دور کے فقہاء کی ذمہ داری ہوتی ہے جنہیں وہ بہتر طریقے سے نباہ رہے ہیں موجودہ دور میں مرکز رشد و ہدایت دارالعلوم دیوبند کی طرف منسوب اہل علم اکابر نے دین کے تمام شعبوں کی خوب آبیاری کی صرف فقہ و افتاء کے باب میں جو عظیم ذخیرہ عربی اور دوزبان میں مدون کیا اسے دیکھ کر عقلیں دنگ رہ جاتی ہیں ضرورت اس بات کی ہے کہ دیگر زبانوں میں اس طرح کی تالیفات اور اجم کا اہتمام کیا جائے پیش نظر مسودہ فتاویٰ یعقوبیہ اسی سلسلے کی ایک کڑی ہے جس کو حضرت مولانا مفتی عبدالرازق الکلکدوی صاحب نے پشتو زبان میں مرتب کیا ہے فقہا مسائل میں بالخصوص آراء کے اختلاف بدیہی الامر حقیقت ہے اس وجہ سے اہل علم کے خلاف کی گنجائش موجود ہے۔ مؤلف اس قابل قدر محنت پر قابل داد اور کتاب قابل دید ہے۔ خوشبو آن است کہ خود بیوید نہ آنکہ عطار بگوید

اللہ تعالیٰ اسے مؤلف کے لئے ذخیرہ آخرت اور امت کے لئے باعث ہدایت اور رہنمائی بنائیں آمین

﴿حضرت مولانا ڈاکٹر منظور احمد مینگل صاحب﴾ حفظہ اللہ ﴿

رئیس جامعہ صدیقیہ گلشن معمار کراچی

فہرست

عدد	عنوان	صفحہ
۱	فصل فی الیمین	۲
۲	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي قاضي و مدعی علیہ تہ په ہرہ دعوی کي قسم ورکولی سي په دې شرط چي د مدعي گواہان نہ وي او کہ نہ؟	۳
۳	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله، مدعي کہ دعوه وکړه په مدعی علیہ باندي دیوشي او مدعی علیہ په هغه شي کي شکمن وو	۳
۴	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي قاضي به قسم په کوم صفت او کیفیت ورکوي یعنی کوم الفاظ به ورته وایي؟	۴
۵	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي زموږ په قومو کي دا خبره مشهوره او مروجہ ده چي قسم چي یو چاته ورکوي په مسجد کي به یې ورکوي	۵

۶	۶	خہ فرمایي علماء کرام و مفتیان عظام ددې مسئلې په حقله چي مدعی علیه گونگی وي، قاضي صاحب به قسم څنگه ځيني طلبوي؟
۷	۷	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله که مدعی علیه گونگی وي او هم گون وي بيا به قاضي قسم څنگه ورکوي؟
۸	۷	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله که مدعی علیه هم گونگی وي او هم گون وي او هم روندوي بيا به قاضي قسم څنگه ځيني اخلي؟
۹	۷	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي مدعي او مدعی علیه پخپل مينځ کي صلح سره وکړي
۱۰	۸	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي صورت د انکار د مدعی علیه کي په صلح سره وکړه مدعی علیه ورته وای چي ته قسم وکړه چي دغه شی ستاده
۱۱	۹	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي په کومو مسائلو کي قاضي قسم ورکولی سي
۱۲	۱۰	خہ فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي یو سړی د بل پر ځای قسم کولی سي او که نه؟

۱۱	باب الایمان و النذور	۱۳
۱۱	آیا پہ قسم ور کولو باندي قسم واقع کیری؟	۱۴
۱۱	بلا ضرورتہ قسم اخیستل:	۱۵
۱۱	پر رنبتیا خبرو باندي قسم اخیستل درست دی کہہ یا؟	۱۶
۱۲	دیو مسلمان پر قسم باندي یقین باید و کپل سی کہ نہ	۱۷
۱۳	پر درواغو قسم اخیستل:	۱۸
۱۳	یو چاہہ گپہ کی قسم و اخیستی بیایی اقرار نہ کاوی یعنی دغہ قسم یی پر درواغو و اخیستی . د دی خہ عذاب دی،	۱۹
۱۴	زید دمجبوری لہ کبلہ د عمر خخہ درې زرہ (۳۰۰۰) روپی و اخیستی یو خو مودہ وروستہ چي کله عمر هغه پیسی دزید خخہ و غو بنستی نو زید انکار و کرو	۲۰
۱۵	دالله داسم بغیر پہ بل شی سرہ قسم خنکہ دی مثلاً نصاریٰ بہ پہ بائبل سرہ،	۲۱
۱۵	پہ بت خانہ سرہ قسم:	۲۳
۱۵	دزید او عمر پریوہ خبرہ سر جنجال سو، نو عمر د بت خانہ سرہ ولاړ وو او پر بتخانہ یی لاس و نیوی چي زما دی پہ دغہ بتخانہ سرہ قسم وی	۲۴

۱۶	۲۵	پہ قرآن سرہ قسم:
۱۶	۲۶	پہ قرآن سرہ قسم اخیستل څنگه دی؟
۱۶	۲۷	زید د عمر سرہ پہ قرآن وعده وکړه بیایې هغه وعده ماته کړه اوس یې څه حکم دی؟
۱۷	۲۸	د زید د عمر د ماینې سره پریوه خبره جگړه سوه د عمر ماینې قسم و اخیستی چې زه به په زید جادو او کوډي کوم،
۱۸	۲۹	ما قرآن شریف په لاس کې و اخیستی قسم مې وکړ چې که زما ورور د شریعت موافق ژوند کوي نوزه دی خپل ورور گنم
۱۸	۳۰	په قسم د نه باور کونکي حکم:
۱۸	۳۱	زید وایي چې په قرآن یا په کعبه سره چې قسم وسي نو د هغه خبره به ضرور منل کیږي بکر وایي چې قسم صرف په الله سره جائز دی
۱۹	۳۲	قرآن په غېږ کې نیول او وعده کول:
۱۹	۳۴	زما قرآن په غېږ کې وي او دیو چا سره وعده وکړم بعد کې دا حساس راته وسي چې داسې نه وي چې دا کار بیازنه نه وکړم
۱۹	۳۵	و مسجد ته د نه تگ قسم:

۳۶	خلگوپہ مسجد کي جنجال کوی ماہغہ ددغہ ۱۹ جنجال خخہ منع کرو خوبیاہم ہغوی جگرہ کولہ نوما قسم وکړ چي زہ بہ مسجد تہ نہ راخم
۳۷	زید قسم وکړ چي زہ بہ عمر شي نہ خورم بیاہغہ ۲۰ ور تہ ہبہ کړی یو شی، یا یې پہ پور پیسې ځیني واخیستی او پہ ہغہ یې یو شی وخور،
۳۸	یو چا وویل چي کہ مي فلانکی کار وکړی نو بہ د ۲۰ امت خخہ خارج یم
۳۹	یو چا قسم وکړ چي کہ تاسو زموږ کرہ نہ راسی نو ۲۱ موږ ہم نہ درځو
۴۰	کہ مي فلانکی شی وخور نو مي د نبي عليه السلام ۲۱ غوښي مي وخورې نعوذ باللہ دا قسم دی کہ یا،
۴۱	بنځي وویل ما د دې کار (جماع) خخہ قسم ۲۲ اخیستی دی. زید ہم د غصې پہ حالت کي وویل چي نوبیا ما ہم پر ځان دا کار حرام کړیدی
۴۲	یو هلک بد اخلاقي وکړہ استاذ یې قسم ورتہ وکړی ۲۲ چي زہ بہ تاتہ سبق نہ وایم .
۴۳	زید وویل زما خوراک ستاسو کرہ کول داسي دی لکه ۲۳ د خنزیر خوراک،

۴۴	دوو خلگويو ځای کار سره کاوه او دواړو وعده وکړه چي موږ به همپشه يو ځای کار کوو بيا يې په مابين کي څه خبره راغله او سره جلا سول، اوس کفار ه سته که يا؟	۲۳
۴۵	فصل في كفارة اليمين:	۲۴
۴۶	يو څوک نسوار کوي بيا يې قسم وکړي چي نسوار به نه کوم خو بيا يې وکړل،	۲۴
۴۷	په يمين غموس کي کفار ه نسته:	۲۴
۴۸	زید د عمر شي و اخيستی پخپل بکس کي يې واچوی اوو لاړی بيا بکرو عمر ته وويل چي هغه شي زید و اخيستی زید قسم و اخيستی	۲۴
۴۹	په هيره سره کفار ه لازميري:	۲۵
۵۰	ما قسم وکړي چي زه به چای نه کوم په هيره سره مي وکړي بيا مي راپه ياد سو چي ما قسم اخيستی وو،	۲۵
۵۱	دا صلاح وعده ماتول:	۲۵
۵۲	زموږ په قوم کي څو غلط رسمونه دي نو موږ وعده سره وکړه چي دارسمونه به بيا نه کوو، خو زموږ څخه بيا دارسوم صادر سول،	۲۵
۵۳	باب النذور د نذر بيان، د نذر انعقاد	۲۷

۵۴	یو چانیت وکئی چي زہ بہ خیرات کوم لږ غوښي بہ مسجد تہ ور کوم لږ کلي والو تہ لږ بہ کور والا تہ ور کوم، نو نذر ستہ کہ نہ؟	۲۷
۵۵	د نذر تحقیق کول:	۲۷
۵۶	مسجد تہ متیانی راوږل سوې خلگو بی له تحقیقہ چي چار اوږي دي د چادي ددې بغیر یې و خوږې دا څنگه دي	۲۷
۵۷	د مولود نذر باطل دی:	۲۸
۵۸	یو چا وویل کہ زما فلانکی کار و سو نوزہ بہ پټہ مسجد کي میلاد وایم،	۲۸
۵۹	پټہ پسه یا غوا کي نذر کول ضروري دی کہ نہ؟	۲۸
۶۰	کہ چیري ده نذر اضحیہ وي یعنی داسي نذر وکړي چي ”لله علی ان اضحی شاة“ نو پټہ دې کي ټول شرائط د اضحیې موجود کېدل ضروري دي	۲۸
۶۱	زید دانذر وکړی چي کہ چیري د عمر نکاح پټہ شرعي توګه سره د بکر د لور سره و سوه نو بہ زہ دغه غوا (....) حلالوي	۲۹
۶۲	یو چا نذر وکړی کہ فلانکی کار و سوزہ بہ درې روژې نیسم،	۲۹
۶۳	د ناروغه دپاره چي نذر وسي نو بیا باید څنگه صدقہ وکړي آیا عمر او غیره شرط دی کہ نہ؟	۳۰

۶۴	زید بنحہ حاملہ وہ . ده دانذر وکری چي که چيري زما اولاد په خيريت سره وسو نوزه به غوا حلالوم	۳۰
۶۵	د کوچني پر ولادت دقرآن نذر:	۳۰
۶۶	زید وویل که چيري زما په خيريت سره اولاد وسو نوبه زه قرآن ختم کوم،	۳۰
۶۷	دیوې میاشتي دروژې نذر:	۳۱
۶۸	زید وویل که مي دا کار وسو نوزه به یوه میاشت روژې نیسم، تسلسل لازمي دی که یا؟	۳۱
۶۹	زید نذر وکئ چي که فلانکی کار وسو نوبه زه پنحہ سوه روپی چنده مسجد ته ورکوم	۳۱
۷۰	ماوویل که زما لور پاس سوه نوزه به درې روژې نیسم او یو ولسو مسکینانو ته به خوراک ورکوم،	۳۱
۷۱	د گناه د نه کولو وعده بیا دهغه پر خلاف کولو باندي دروژې نیت کول:	۳۲
۷۲	زید گناه کبیره کوي هغه ډېر کوشش کوي چي دا گناه پرېږدي لیکن دا گناه نه ځيني پاتیري اوس ده قسم وکئ چي که چيري ده دا گناه وکړه نو دی به یوه هفته روژې نیسي،	۳۲
۷۳	که چيري یو سړي وویل چي زه داسي شی دمکې و فقاو ته ورکوم چي پر ما نذر دی بیا یې دیو بل ښار و فقیرانو ته ورکړ،	۳۳

۷۴	کہ چیری یو سڙي سڙلی یا بزه ساتله بیایی وویل چی کہ چیری زما دافلانی کار و سوزه به داسڙلی ذبح کوم،	۳۴
۷۵	کہ چیری زید قسم و اخیست چی زه به خامخاو سینما ته ورځم خوزید و سینما ته نه ورغلی،	۳۴
۷۶	کہ چیری یو سڙي وویل چی زه به داطعام و دې مسکین سید ته ورکوم، داپر مانذر دی آیا دانذری صحیح کیږي او کنه	۳۵
۷۷	کہ چیری زید وویل چی کہ چیری زمالاس جوړ سو پر ماڅلو پښت ورځي تبلیغ نذر دی،	۳۵
۷۸	کہ چیری یو سڙي په قرآن یا یوبل کتاب باندي نذر و کړی بی له نامه دالله ددې کتاب خرڅول او رانیول و مطالعه، درس و غیره جائز دی که نه؟	۳۶
۷۹	کہ چیری یو سڙي وویل چی کہ چیری زما ورور خپله لور و فلان شناخته ته ورکړه پر ما و هغه ځای ته تگ حرام دی،	۳۶
۸۰	باب المساجد و الوقف	۳۸
۸۲	حدیث شریف دسهار له خوا په لاؤډ سپیکر کي بیانول ددې لپاره چی ددین خبري معلومي سي،	۳۸
۸۳	د غفلت په وخت کي د مسجد لاؤډ سپیکر کي حدیث بیانول . . . ؟	۳۸

۸۴	د تبلیغ او دورک سوي کوچني لپاره په مسجد کي اعلان څنگه دی؟	۳۹
۸۵	په مسجد کي لاؤډ سپیکر ایښول په هغه کي وعظ و نصیحت په دې نیت کول چي کوم خلک مسجد ته نه راځي دهغو تر غوږو هم د دین خبري ورسیري دا جائز دی که نه؟	۴۰
۸۶	په کلي کي د څو کاله څخه دورژې مبارکې د شپې د مسجد په سپیکر گانې شروع کوي کله تقریر کوي کله نظم وایي	۴۰
۸۷	په مسجد کي سپیکر د آذان او دیو عالم د تقریر لپاره ولگېدی اوس که چیري په سپیکر کي قرآن کریم، نعت یا نظم یا تبلیغي نصاب یا یو تعلیمی کتاب وویل سي نو جائز دی که نه؟	۴۱
۸۸	د مسجد په سپیکر کي نعت او غزل ویل:	۴۲
۸۹	دلته په مقامي مسجد کي د آذان لپاره سپیکر ولگېدی خو د ماخستن وروسته روزانه درې څلور ساعته خلک نعت، قصیده، غزل وایي او دانېک کار بولي	۴۲
۹۰	دیو سپیکر آواز ټوله کلی اوري نو آیا په نورو مسجدو کي د سپیکر ضرورت سته او کنه؟	۴۳

۹۱	۴۳	د مسجد پہ سپیکر باندي دا اعلان لپارہ روپی اخیستل هغه اعلان کول جائز دي او که نه؟
۹۲	۴۴	د مسجد پہ مائیک سپیکر کي په مسجد کي دروپی ور کولو والا اعلان:
۹۳	۴۴	په مسجد کي د چنډې ور کولو والا قوم که چيري په سپیکر کي واخیستل سي ددې لپارہ چي نورو ته هم شوق ور پيدا سي
۹۴	۴۵	د مسجد پہ سپیکر باندي دا اعلان کولو لپارہ فیس ور کول او د مسجد کمېټی دا اعلان کولو لپارہ فیس اخلي، ددې څه حکم دی؟
۹۵	۴۵	یو سړي د مسجد لپارہ سپیکر وقف کړی، او دده نیت دادی چي په دې باندي د مسجد ضروریات پوره سي.
۹۶	۴۷	د مسجد په حدود کي دننه یا دباندې د آذان په غرض یو سپیکر دی او س په دې سپیکر کي د کوچني دور کي اعلان یا دا اعلان چي فلان سړی مړ دی
۹۷	۴۸	صرف مال المسجد فی غیره: د مسجد پیسې بل ځای کي استعمالول:
۹۸	۴۸	د مسجد زائدي پیسې په تعلیم دین او تبلیغ اسلام او په تدریس د علوم شرعیه کي مصرفول څنگه دي؟

۴۸	که چیري دا هم مشکل وي؟	۹۹
۴۹	د مسجد په آمدني مدرسه جوړول جائز ده او که نه؟	۱۰۰
۴۹	د مسجد په آمدن باندي د کوچنيانو لپاره په مسجد کي يو مدرس نيول څنگه دي؟	۱۰۱
۵۰	د مسجد روپۍ په مدرسه کي مصرفول څنگه دي؟	۱۰۲
۵۱	د مسجد د کار لپاره د يو څو خلکو کمپني ده د دغو خلکو د مسجد د فنډ څخه قرض اخيستل او په مدرسه کي مصرفول:	۱۰۳
۵۱	چي ضرورت وي د مسجد او مدرسې روپۍ په قرض باندي يو په بل کي مصرفول څنگه دي	۱۰۴
۵۲	د يوه مسجد روپۍ په بل مسجد کي لگول څنگه دي	۱۰۵
۵۳	عبدالودود وايي زموږ مسجد کوچنی دی خلک ډېر دي . په څنگ کي يې د عبدالسلام محکمه ده يا سراي دی اوس موږ د عبدالسلام څخه دامحکمه يا سراي په زور رانيولای سو او که نه؟	۱۰۶
۵۳	عبدالرحمن وايي د مسجد په څنگ کي د اوبو لښتۍ دی او د مسجد دېوال خراب سو اوس تاوان د لښتني پر خاوند دی او که پر کليوالو باندي؟	۱۰۷
۵۴	مسائل المساجد	۱۰۸
۵۴	مسجد و څه شي ته وايي؟	۱۰۹
۵۴	مسجد جوړول فرض دي که واجب؟	۱۱۰

۵۵	د سود پیسی پہ مسجد کی لگول څنگه دی؟	۱۱۱
۵۵	که چیری ضرورت وو دمسجد پیسی پہ مدرسه کی یاد مدرسې پیسی پہ مسجد کی لگول جائز دی او که نه؟	۱۱۲
۵۶	په مسجد کی دننه فقر غوښتل څنگه دی؟	۱۱۳
۵۶	د مسجد پیسی و چاته د تجارت دپاره ورکول څنگه دی؟	۱۱۴
۵۷	د مسجد د چندی په پیسو دباندی د مسجد دفتر جوړول چي په هغه کی د مسجد کمیټی (یا جرگه) والا کښی څنگه دی؟	۱۱۵
۵۷	زموږ په خوا کی یو مسجد جوړیږي په دې کی غیر مسلم چنده ورکول غواړي	۱۱۶
۵۸	دیو مسجد امام صاحب چي کله د ماخستن لمونځ وسي دی دستی مسجد ته قلف (تالا) ورولگوي	۱۱۷
۵۸	دوه مسجدان دي لیکن یو نزدې دی یو لیري، اوس په کوم مسجد کی لمونځ کول ثواب زیات لري؟	۱۱۸
۵۹	د مسجد د دوکانو تیران (گاډر) د مسجد پر دېوال باندی ښودل جائز دی او که نه؟	۱۱۹
۵۹	یو مسجد ډېر کوچنی دی ددې د کوچنیوالي به وجه باندی خلکو دا مسجد پر ښودل مسجد یې جوړ کړی	۱۲۰

۱۲۱	دیو مسجد پیسے پہ بل مسجد کی استعمالول جائز دی او کہ نہ؟	۶۰
۱۲۲	کہ چاچیری پیسے (لقطہ) پیدا کرے د مالک تلاش یی ہم و کری مالک پیدا نہ سو او س دغہ پیسے پہ مسجد کی لگول خنگہ دی؟	۶۰
۱۲۳	د مسجد پہ تعمیر کی دزکوة دیسو استعمال خنگہ دی؟	۶۰
۱۲۴	دلاوارث سړي مال پہ مسجد کی لگول جائز دی او کنہ؟	۶۱
۱۲۵	بعض خلگ پہ مسجد کی دنکاح ترل سنت گنی آیا پہ رنبتیا هم پہ مسجد کی نکاح ترل سنت دی او کہ نہ؟	۶۱
۱۲۶	د مسجد د منار و ابتداء چا پہ کومه زمانه کی شوی ده؟	۶۲
۱۲۷	د مسجد نسبت و خپل نامه ته کوم (یعنی پر مسجد باندي خپل نوم بنوول) خنگہ دی؟	۶۳
۱۲۸	کہ چیری پہ لمانخه کی د امام صاحب راسته طرف ته خلوبنت یا پنخوس کسان پہ صف کی ولاړوي	۶۳
۱۲۹	و مسجد ته نزدې قبرونه وي په مینخ کی صرف د یو گز دېواله ماسوا بله فاصله نه وي په داسی مسجد کی لمونخ صحیح دی او کہ نہ؟	۶۴

۱۳۰	پہ مسجد کی خوب کول یا د مسجد برق استعمالوں څنگه دي؟	۶۵
۱۳۱	د مسجد دکان د ویدیو فلمونو کاروبار و الاتہ پہ کرایہ یا ور باندي خرڅول څنگه دي؟	۶۵
۱۳۲	د مسجد دکان د ویدیو فلمونو کاروبار و الاتہ پہ کرایہ یا ور باندي خرڅول څنگه دي؟	۶۵
۱۳۳	د مسجد پر دپوال باندي نقش و نگار څنگه دي؟	۶۵
۱۳۴	مسجد کبير کوم مسجد ته وايي؟	۶۶
۱۳۵	ديو مسجد نوم مسجد غرباء بنوول څنگه دي؟	۶۶
۱۳۶	ديو لوی مسجد باوجود ځيني خلگ له امام سره د اختلاف په بهانه بل مسجد جوړوي نو آیا داسي کول په شريعت کي جواز لري او که نه؟	۶۷
۱۳۷	د مسجد پر دپوال باندي اشتهار لگول يا سياسي نارې ليکل څنگه دي؟	۶۸
۱۳۸	احکام المقابر	۶۹
۱۳۹	عبید الله ديوې ځمکي اجازه د میونسپلتي څخه حاصله کړه او په سرکاري دفتر کي يې د ادرج کړه چي زه په دغه ځمکه قبرگاه جوړوم	۷۹
۱۴۰	د قبر درخته (ونه) کاټول او د قبر پر سر د مېوه داري وني مېوه خوړل په شريعت کي څنگه ده	۶۹

۱۴۱	دمقبرې پر ځمکه وروسته تر ډېر عمر چې مړی خاوري شوی وي دیوې مدرسي بناء جواز لري که نه	۷۸
۱۴۲	یوه زړه مقبره چې څلوېښت یا پنځوس کاله یې تېر شوي وي نو بیا یو څوک د مقبرې دمړو هډوکي را کاږي او مقبره خالي کړي نو بیا پر هغه ځای حوض جوړ کړي .	۷۹
۱۴۳	یوه مقبره ده چې ډېر مړي په کې دفن شوي وو او دنورو ځای په کې نه وو نو د اهل محلې والا راغلل دا اتفاق یې وکړی چې موږ به پر مردگانو باندي لږ لږ خاوري واچوو	۷۹
۱۴۴	یوه غټه مقبره وه په دې کې به خلکو مړي پټول نو چې دامقبره ډکه شوه بیا حکومت مړي ځني بند کړل بیا ډېر عمر تېر شو تقریباً څلوېښت، پنځوس کاله تېر شول	۸۰
۱۴۵	یو سړی د مقبرو زیارت کوي آيا ده ته د چمپلانو سره زیارت روادی که نه،	۸۱
۱۴۶	د قبر پر سر باندي درختي لگول جواز لري که نه	۸۱
۱۴۷	یو سړي د مقبرې لپاره لس ایکړه ځمکه وقف کړه او په وقف نامه کې یې دا تصریح کړې وه چې دا دوه سوه فټه مربع د ځمکې مسجد او د مدرسي لپاره ده	۸۱
۱۴۸	مسائل الوقف	۸۲

۱۴۹	یوہ سر خیلہ مملو کہ ځمکه د مسجد یا هدیرې لپاره باقاعده وقف کړل، اوس واقف (وقف کوونکی) دغه موقوفه (وقف شوې) ځمکه خرڅوي	۸۳
۱۵۰	چي کوم ځای د مدرسې په نیت اخیستل سوی وي هغه د مسجد دپاره وقف کول څنگه دي؟	۸۳
۱۵۱	د مدرسې پر بالا چت باندي مسجد جوړول ددې دپاره چي د محلي خلک اعتراض کوي چي طالبان شور کوي،	۸۴
۱۵۲	پر حکومتی مځکه باندي بغیر اجازت مسجد جوړول څنگه دي، او که جوړ وي نړول یې څنگه دي؟	۸۴
۱۵۳	د غیر مسلم په لاس باندي د مسجد بنیاد بنوول څنگه دی؟	۸۵
۱۵۴	د مسجد د مځکي څخه بچاو سوې مځکه د مدرسې د درسگاه یا د مدرسینو یا د طالبانو د اوسېدو لپاره جوړول څنگه دي؟	۸۵
۱۵۵	په مسجد کي د امام لپاره کمره جوړول څنگه ده؟	۸۵
۱۵۶	د مسجد د مېوې خوړلو حکم څه دی؟	۸۶
۱۵۷	تبلیغي جماعت د مسجد شیان استعمالولای سي او که نه؟	۸۶
۱۵۸	د مسجد په پیسو بیت الخلاء جوړول څنگه ده؟	۶۷
۱۵۹	د مسجد پر فرش باندي اودس کول څنگه دی؟	۸۷

۱۶۰	یو سړي د خپل باغ د وقف کولو په وخت کې د ۸۸ مخکې او د حاصلاتو تعیین و نه کړې ده له مرگ بعد چې کله د باغ درختي (وني) د کتبي وړ پاتې نه سوي
۱۶۱	یو سړي د مدرسې لپاره چې مخکې وقف کړې ده ۸۹ او وقف تام هم سوی دی نو آیا د نوموړي موقوفه مخکې د حاصلاتو عشر ورکول ضروري دي؟
۱۶۲	د دیني مدارسو لپاره کوم حلال حیوانات او یا کومه ۸۹ غوښه چې خلک یې راوړي نو آیا له طلباوو نه پرته استاذان یا د مدرسې نوره عمله هم دا غوښه خوړلی سي او که نه؟
۱۶۳	کتاب الحدود والتعزیرات ۹۱
۱۶۴	(۲) د حدودو انواع: ۹۱
۱۶۵	یوه مجرم ته د کور و (درو) او یا قصاص د سزا ۹۲ ورکول استحقاق یواځې حاکم ته دی؟
۱۶۶	په اسلامي قانون کې په حدود او تعزیراتو کې چې ۹۲ کومې کورې استعمالیږي
۱۶۷	له حدود څخه څله تېرېدای شي؟ ۹۳
۱۶۸	له نابالغه نجلی سره که یو عاقل بالغ هلک په زور ۹۳ او جبر سره زنا وکړي او جرم یې ثابت هم سي نو آیا په نوموړي نابالغي نجلی باندې به حد جاري کیږي او که نه؟

۱۶۹	یو سړی دروزې په حالت کې زنا وکړي ددې تعزیر به څه وي؟	۹۴
۱۷۰	که چیري یو سړي خپله ښځه د بل چا سره پر زنا ولیده او دی په غصه سي خپله زوجه مړه کړي نو پر دې قاتل باندي د شریعت مطهره څه حکم دی،	۹۵
۱۷۱	په دبره کې د بدفعلي سزا شریعت مطهره څو نه مقرره کړې ده؟	۹۵
۱۷۲	پر یو سړي باندي جرم ثابت شي او له دې بعد و ده ۹۸ ته یو مرض لاحق شي او س که چیري پر ده باندي حد جاري کړه شي ددې سره د مرگ بهر؟	۹۸
۱۷۳	د زید په کور کې د فوج په لباس کې دوه کسان سو زید د فوج دبیري د وجهي څخه منډه کړه او دغو دوو کسانو د زید د ښځې سره زنا وکړه	۹۸
۱۷۴	که چیري یو سړی خپلي ښځې ته طلاق ورکړي او له ۹۹ عدت تېرولو بعد بلا نکاح په کور کې یې گرځي او ښځه یې بولي	۹۹
۱۷۵	په حدودو کې گواهي ورکول ښه دي او که عیب د مسلمان پتول ښه دي؟	۹۹
۱۷۶	د قاضي لپاره د فیصله کولو شرطونه کوم دي؟	۱۰۰
۱۷۷	حد د تعزیر څه شی دی؟	۱۰۰
۱۷۸	تعزیر په توبه سره ساقطیږي او کنه؟	۱۰۱

۱۷۹	د حد او د تعزیر پہ مابین کی خہ فرق دی؟	۱.۱
۱۸۰	قصاص د چا حق دی یعنی د بنده حق دی کہ د الله تعالیٰ	۱.۲
۱۸۱	د حد او د قصاص پہ مابین کی خہ فرق دی؟	۱.۲
۱۸۲	پہ کومو دعوو کی وکالت جائز دی او پہ کومو کی نه دی جائز؟	۱.۴
۱۸۳	کہ چیری یو بنځه مثلاً هنده د بیان وکړي چي بکرز ماسره زنا وکړه، آیا د هندی دغه بیان قابل اعتبار دی او کنه؟	۱.۴
۱۸۴	کہ چیری یو سړي د خپلي بنځي سره د دبر له خوا وطي وکړه د دې سړي د لیاره کومه سزایه کار ده؟	۱.۴
۱۸۵	کتاب الا شربه	۱.۶
۱۸۶	د نسوارو استعمال جائز دی او که نه دی جائز؟ بینوا توجروا.	۱.۶
۱۸۷	د گنیو جوس یا اوبه خخه ایستل شوی شراب حرام دی	۱.۷
۱۸۸	کوم شراب چي له گنیو له رس خخه ایستل شوی وی شرعائی خه حکم دی؟	۱.۷
۱۸۹	په اضطر حالت کښی دافیو نو استعمال جائز دی	۱.۸

۱۹۰	یوہ سری دافیونو د خوړلو عادی دی تر دې پوری چی ټول ژوند ئی دافیونو په خوړلو تیر کړی دی او اوس زور شوی دی	۱۰۸
۱۹۱	له الکحل سره د ګډ شویعطر او خوشبویی د استعمالو لو حکم	۱۰۹
۱۹۲	له یوړپي ممالکو څخه په اخیستل شوو عطروونو کښی الکحل شامل دي نو آیا په بدن او کالیو باندی د نوموړو عطرونو وهل او پاشل جائز دي او که نه؟	۱۰۹
۱۹۳	هر ډول منشیات په اسلام کښی ممنوع دی	۱۱۰
۱۹۴	یو سری دافیونو بنگو او د چرسو د استعمالولو عادی ددې شیانو له استعمال څخه په نوموړی باندی څه بد اثر هم نه پریوو ځی	۱۱۰
۱۹۵	د نیګونه بوټي له ولیو څخه د جوړ شوی شربت تحقیق	۱۱۱
۱۹۶	په فیجی ائیرلینډ کښی د نیګونه په نامه یو بوټی دی چي ولی ئی خلک وچوی او په بیا او بو پکښی ور ګډوی او چښی ئی	۱۱۱
۱۹۷	د دوايي په توګه د شرابو د استعمال حکم	۱۱۲

۱۹۸	یو مریض د کوم چي مرگ ته نژدې دی او هر ډول علاج ئی پرې وکړی لیکن بڼه نه شو دده لپاره ډاکټر د آخری علاج په توگه شراب خوښ کړی دی	۱۱۳
۱۹۹	د دوايي په توگه د شرابو د خارجي استعمال حکم	۱۱۴
۲۰۰	دیوه سپری قوت سامعه ﴿داوریدلو قوت﴾ خرابه ده او ډاکټرانو د علاج په توگه د شرابو خو څاڅکی په خارجي توگه د استعمالولو تجویز ورکړی دی	۱۱۴
۲۰۱	دهغو ادویاتو چي الکحل پکښی گډوی د استعمال حکم	۱۱۵
۲۰۲	دانگریزی په کومو ادویاتو کښی چي الکحل گډ شوی وي دهغو استعمال د ډاکټر د تجویز کړل شوی نسخې مطابق جائز دی او که نه بینوا توجروا.	۱۱۵
۲۰۳	د دوايي په توگه د افیونو خوړل جائز دی او که نه بینوا توجروا	۱۱۶
۲۰۴	د دوايي په توگه د افیونو د استعمالولو حکم	۱۱۶
۲۰۵	د دوايي په توگه د افیونو خوړل جائز دی او که نه بینوا توجروا.	۱۱۶
۲۰۶	د سیون اپ، کوکا کولاد چښلو حکم	۱۱۷
۲۰۷	د فتاویٰ رشیدیه په عبارت باندی دیوه سوال ځواب	۱۱۸

۲۰۸	پہ دی مسئلہ کنبی د دین علماء خہ فرمائی چي فقیہ الزمان حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی رحمہ اللہ پہ فتاویٰ رشیدیہ کنبی د چلم ﴿حقہ﴾ خکول مباح گر خولی دی	۱۱۸
۲۰۹	باب حد القذف	۱۲۵
۲۱۰	یو مسلمان تہ حرام زاده ویل شرعاً خنگہ دي،	۱۲۵
۲۱۱	بلا ثبوت و چاتہ زانی ویل او یا سارق ویل خنگہ دي؟	۱۲۵
۲۱۲	پر چا باندي د زنا تہمت لکول د دي متعلق شرعي حکم خہ دی؟	۱۲۶
۲۱۳	زید نوی وادہ و کر د ہندی باکرې سرہ، زید چي کلہ پہ اولہ شپہ کي د ہندی سرہ د ہمبستري پہ واسطہ ورخي نو د ہغې بکارت زائل وو، اوس د شریعت مطہرہ پہ روی سرہ پر دي (یعنی ہندی) باندي خہ گمان کول پہ کار دی یعنی خونہ قدر د فرج کشادگی محل د بد گمانی کھدای سی؟	۱۲۶
۲۱۴	یو سړی وایي چي زہ ولد الحرام یم، دا گناہ پر دہ باندي دہ کہ یي پر مور باندي؟	۱۲۷
۲۱۵	مسائل حدود السرقة	۱۲۸
۲۱۶	د سرقې یعنی غلا لغوي معنی خح دی؟	۱۲۸
۲۱۷	د غلا نصاب خونہ دی یعنی پر خونہ باندي لاس پرې کیږي؟	۱۲۸

۲۱۸	د غلا شوي مال قیمت په څه ډول باید وټاکل شي؟	۱۲۹
۲۱۹	د مال د حفاظت تعریف او دهغه احکام څه دي؟	۱۳۰
۲۲۰	د غلا دعوی باید په څه ډول باندې وشي؟	۱۳۱
۲۲۱	د غلا په دعوی کې وراثت جاری کیږي او که نه یعني وارثان دعوه کولای سي؟	۱۳۱
۲۲۲	که چیرې یوغل ویو کور ته - غلا په نیت ور ولوېدی د کور خاوند غل وژلای سي او که نه؟	۱۳۱
۲۲۳	که چیرې یو سړی په غلا باندې ډېر مشهور وو خلک یې په لاره کې ونیسي په دغه وخت کې ده غلا هم نه وي کړې خلک یې وژلای سي او که نه؟	۱۳۲
۲۲۴	کوم شيان چې ژر خرابیږي دهغو په غلا کولو سره لاس پرې کیږي او کنه؟	۱۳۳
۲۲۵	د وچې مېوې په غلا سره لاس پرې کیږي او که نه؟	۱۳۳
۲۲۶	د شرابو په غلا کولو سره لاس پرې کیږي او که نه؟	۱۳۳
۲۲۷	د سرکې او د شهد په غلا کې لاس پرې کیږي او کنه؟	۱۳۴
۲۲۸	د غنم، اوربشي، ستو، غوړي، خورما، کالي، فرش په غلا سره لاس پرې کیږي؟	۱۳۴
۲۲۹	د پنبه، وړی او کالیو په غلا کې قطع یدسته او که نه؟	۱۳۴
۲۳۰	د نکرڅي، ترکاري، تازه گلان، وابنه، اوبه په غلا کولو کې لاس پرې کیږي او که نه؟	۱۳۵

۲۳۱	دباجی یعنی دلہو لعب دشیانویہ غلا کولو کی لاس پر کیڑی او کنہ؟	۱۳۵
۲۳۲	کہ چیری یو سہری د سرو زرو او سپینو زور ډول او د سرو زرو او سپینو زرو بُت غلا کر قطع یدستہ او کہ نہ؟	۱۳۵
۲۳۳	د سادہ کاغذ یا د جلد او ورقہ پہ غلا سرہ قطع ستہ او کنہ؟	۱۳۶
۲۳۴	کہ څوک قرآن مجید او نور کتابونہ غلا کری قطع یدستہ او کہ نہ؟	۱۳۶
۲۳۵	کہ څوک آزاد ہلک چي زہوری اغوستی وي غلا کری لاس یی پر کیڑی او کنہ؟	۱۳۶
۲۳۶	د بل غلہ څخہ د غلا سوي مال غلا کولو کی ددا دوہم غلہ لاس پر کیڑی او کنہ؟	۱۳۷
۲۳۷	پہ غلا کی د کوچنی ہلک یا نجلی د غلا اقرار صحت لری او کہ نہ؟	۱۳۷
۲۳۸	د غلہ د لاس پر کولو طریقہ څرنکہ دہ؟	۱۳۷
۲۳۹	اقطاع الطريق	۱۳۸
۲۴۰	کہ چیری غلہ د مسلمانانو او د مستأمنانو د گدی قافلہ لارہ ووهی حد ورباندي جاري کیڑی کہ نہ؟	۱۳۸
۲۴۱	کہ چیری غلہ تر لاری نیولو لہ مخہ و نیول سی دھغو د سزا څہ حکم دی؟	۱۳۸

۲۴۲	دغله (لار نیونکی) لاس او پنبه پر خومره مال اخیستلو باندی کاتیری؟	۱۳۹
۲۴۳	باب الحد شرب الخمر	۱۴۰
۲۴۴	په کومو حالاتو کی د شراب خوړلو شهادت او دهغه اقرا رمعتبر دی؟	۱۴۰
۲۴۵	دانگوري شرابو څیښلو سره چي نشه نه سي حد سته او که نه؟	۱۴۰
۲۴۶	د شرابو په باب کی د څو شاهدانو او د څو واره اقرار کول ضروري دي؟	۱۴۱
۲۴۷	د شرابو د څیښلو له اقرار وروسته که یې انکار و کړ حد سته او که نه؟	۱۴۱
۲۴۸	د شرابو خوړلو حد پر چا باندی واجبیری او پر چا باندی نه واجبیری؟	۱۴۱
۲۴۹	پر ذمی باندی د شراب څیښلو حد جاری کیږي او که نه؟	۱۴۲
۲۵۰	پر آزاد سړي باندی د شراب څیښلو حد نصاب څونه دی؟	۱۴۲
۲۵۱	د شرابو د حد جاری کولو طریقه څنګه ده؟	۱۴۲
۲۵۲	د شرابو د نشې معیار به څونه وي؟	۱۴۳
۲۵۳	مسائل التعزیرات	۱۴۳
۲۵۴	د تعزیر قاعده کلیه څه ده؟	۱۴۳

۲۵۵	د گناہ دار تکاب پہ حال کی ہر مسلمان و مجرم تہ تعزیر ور کولای سی کہ یی نہ سی ور کولای؟	۱۴۳
۲۵۶	و کو چنیانو (ہلکانو) تہ پر سبق بانڈی ٹومرہ سری سزا ور کولای سی؟	۱۴۴
۲۵۷	قصداً شرک او بدعت کولو والا دپارہ پہ شریعت مطہرہ کی خہ حکم دی؟	۱۴۴
۲۵۸	ہفہ کومہ گناہ دہ چي د برابر بدلہ ٹینی اخیستلای سی؟	۱۴۵
۲۵۹	کہ چیری یو سری پہ خلکو کی فساد پیدا کوی	۱۴۶
۲۶۰	پہ ہفہ تعزیر کی چي د بندہ حق دی صرف مدعی معافی ور کولای سی او کہ نہ؟	۱۴۶
۲۶۱	زموږ پہ مذهب کی تعزیر بالمال جائز دی او کہ نہ دی جائز؟	۱۴۷
۲۶۲	د تعزیر د شاہدانو نصاب خونہ دی؟	۱۴۷
۲۶۳	پہ تعزیراتو کی دږو اکثر او اقل تعداد خونہ دی؟	۱۴۸
۲۶۴	مدعی علیہ کہ چیری د مختلف مراتبو والا شی مثلاً علماء تہ اشراف خلکو تہ، اہل بازار تہ، زمیندار تہ نو قاضی بہ و داسی خلکو تہ تعزیراً خنکہ سزا ور کوی؟	۱۴۸

۱۴۸	یو سړي خپلي ښځې ته درې طلاقونه ورکړي دي له طلاق څخه وروسته علماؤ نوموړي ته ویل چي د شرعي حلالې پرته دا ښځه ستا لپاره جائز نه ده	۲۶۵
۱۴۹	که یو حیوان د بل چا ځمکې ته ولاړ سي او دهغه فصل ته نقصان ورسوي نو شرعاً د حیوان و مالک ته څه سزا ورکول کېدی سي او که نه؟	۲۶۶
۱۵۰	که یو سړی د حیوان سره بدفعلي وکړي او پر هغ باندي گواهان هم وي نو دده دپاره په شریعت مطهره کي کومه سزاده؟	۲۶۷
۱۵۰	چي څوک له خداو تعزیر څخه مړ سي یا ښځه د مېړه له تعزیر څخه مړه سي دیت ورباندي لازم دی او که نه؟	۲۶۸
۱۵۰	که چيري یو سړی د حیوان سره يعني د گامیښي یا غوا سره بدفعلي وکړي ددې حکم څنگه دی؟	۲۶۹
۱۵۱	که چيري یو مولوي صاحب و یو حافظ ته چي صالح وو و دې ته یې وویل چي تر تا ابو جهل ښه دی ددې مولوي صاحب په شریعت کي څه سزاده او امامت یې صحیح دی او کنه او نکاح یې قائمه ده او که باطله ده؟	۲۷۰

۲۷۱	کہ چیری یو سړي و بل سړي ته ناحق ښه کښنځل وکړه آیا و دې سړي ته سزا ورکول کیږي که بدله ورکول کیږي که بدله ورکول کیږي؟	۱۵۲
۲۷۲	و بالغ هلک ته پلار د ادب دپاره سزا ورکولی سي او که نه؟	۱۵۲
۲۷۳	استاذ و شاگرد ته چي بالغ وي یا نابالغ وي د ادب دپاره سزا ورکولی سي او که نه؟	۱۵۳
۲۷۴	که چیری واده والا سړي او د واده والا ښځې زنا وکړه په مجلس کي اقرار وکړی بیایې وویل چي موږ پاک کړی، په شریعت کي ددې حکم څه دی؟	۱۵۳
۲۷۵	که چیری یو سړي دیو هلک سره لواطت وکړی ددې سزا په شریعت کي څه شی ده؟	۱۵۳
۲۷۶	د پلزن څه حکم دی آیا پلزني روا ده که نه لکه اکثره معاملات اوس د پلزن پر خوله دي؟	۱۵۴
۲۷۷	جادوگر چي پخپله جادو کوي یا یې بل چاته ورکوي په شریعت کي ددې څه حکم دی آیا نکاح یې باطله ده او که نه او امامت یې جائز دی او که نه؟	۱۵۴
۲۷۸	که چیری نابالغ هلک غلا وکړه پر ده اوس حد جاری کیږي او که تر بلوغ وروسته جاری کیږي؟	۱۵۶
۲۷۹	زید وایي درې نفره په یوه خونه کي وو، سهار یو مړ دی نو دیت پر چا دی؟	۱۵۶

۲۸۰	ددیت مسئلہ:	۱۵۷
۲۸۱	محترم مفتی صاحب: السلام علیکم ورحمة الله و برکاتہ، زہ سفر محمد ولد محمد کریم داپو بنستہ کوم چی زمالور (بی بی) نامہ ماپہ صحیح او شرعی نکاح سرہ گلاب ولد بنایستہ خان تہ ور کرې وہ	۱۵۷
۲۸۲	دقصاص مسئلہ ده:	۱۵۸
۲۸۳	کہ یو سړي په موټر بل سړی وواهی په موټر کې سواریان هم وو ضمان خالص پر موټروان دی او که پر ټولو دی؟	۱۵۹
۲۸۴	د موټر او د دابې څه فرق دی؟	۱۵۹
۲۸۵	فصل فی التعزیر بأخذ المال	۱۶۱
۲۸۶	که چیري دیو مسلمان څخه کبیره یا صغیره ګناه صادره سي نو د شرعي توبې پر ځای باندي تاوان یا جرمانه اخیستل جائز دي او که نه؟ جرمانه په شریعت مقدسه کې سته او که نه؟	۱۶۱
۲۸۷	دا حدیث چې "لا یحل مال امرئ مسلم إلا بطیب نفس منه" د دې حدیث په شان کې د امام طحاوي الفاظ څه دي؟	۱۶۲
۲۸۸	مالي جرمانه اخیستل او هغه په مسجد کې صرف کول:	۱۶۲

۲۸۹	پہ یوہ برادری کی خہ قوانین مقرر دی او دوی ددی پر خلاف ورزی باندي سیاست دجرمانی پہ توگہ خہ روپی اخلی اوس ددی رقم مذکورہ دمسجد پہ مصارفو کی مصرف جاز دی او کہ نہ؟	۱۶۲
۲۹۰	مالی جرمانہ:	۱۶۳
۲۹۱	آیا تعزیر بأخذ المال جائز دی؟	۱۶۳
۲۹۲	تعزیر بأخذ المال د امام ابو یوسف رحمہ اللہ پہ نزد؟	۱۶۵
۲۹۳	مالی جرمانہ پہ دینی کار کی مصرفول:	۱۶۶
۲۹۴	دزید د ماینی او دبکر پہ مابین کی ناجائز تعلق پیدا سو . کلی والا پر بکر باندي خہ روپی دجرمانی پہ توگہ سرہ عائی کی	۱۶۶
۲۹۵	پہ کلی کی پر زانی، مجرم، ظالم، موذی باندي جرمانہ لکیری د اصلاح لپارہ دا جرمانہ لکول او تاوان اخیستل شرعاً جائز دی کہ نہ؟	۱۶۷
۲۹۶	باب حد الزنا	۱۶۹
۲۹۷	بکر دخیلی مبرور سرہ زنا و کرہ اوس بہ خہ تعزیر ورکول کی	۱۶۹
۲۹۸	چی امیر المؤمنین نہ وی نو دیو محلہ یا علاقہ خلک وزانی او زانیہ تہ سزا ورکوی سی کہ نہ یعنی بائی کات یا جرمانہ وغیرہ؟	۱۶۹

۱۸۳	☆ . امر دتہ پہ کتلو سرہ سزا:	۳۱۲
۱۸۳	☆ . د خلوت حرمت او پہ ہغہ دلیل:	۳۱۳
۱۸۴	☆ . د لغیر زنی ہلک ٹخہ مچہ اخیستل حرام دہ:	۳۱۴
۱۸۷	☆ . د نبی علیہ السلام پہ نظر کی:	۳۱۵
۱۹۰	☆ . د بیماری خطرہ:	۳۱۶
۱۹۰	☆ . د ملعونی طبقی سزا پہ اسلام کی:	۳۱۷
۱۹۲	باب المعاملات مع الکفار	۳۱۸
۱۹۲	زہ د کفار یو کی کمپنی ملازم یم ہلتہ زما یو خو عیسیایان او ہندوان ملگری دی آیا زہ پہ ہغو بانندی سلام اچولی شم او کہ نہ بینوا توجروا .	۳۱۹
۱۹۳	کفار و تہ د سلام حُواب ور کول	۳۲۰
۱۹۳	کفار و تہ د سلام د حُواب ور کولو شرعی طریقہ ځنګہ دہ آیا ہغو تہ د سلام حُواب ور کول کیږی او کہ نہ بینوا توجروا .	۳۲۱
۱۹۴	کفار و تہ عبادت حایونو لارښونه کول	۳۲۲
۱۹۴	کہ چیرتہ یو کافر لہ کوم مسلمان څخہ خپل عبادت د حای پہ بارہ کښی د معلوما تو حاصلول وغواری	۳۲۳
۱۹۴	د کفار و قدر او عزت کول	۳۲۴

۲۹۹	یو چا خپل د کلي یو سړی د خپلي مېرمنې سره پر زنا ولیدی نو له درده یې خپله مېرمن او زانې قتل کړل	۱۷۰
۳۰۰	د مریمي د لور د صابري نکاح د عبد الله سره و سوله . د صابري څخه د عبد الله دوه کوچنيان یو هلک او یوه انجلۍ و سوله	۱۷۰
۳۰۱	زید پر بکر د زنا تهمت ولگاوی . بیا د کفارې دپاره فیصله په یو څو پیسو او یا پر بزې و سوه	۱۷۲
۳۰۲	په حدیث شریف کې راغلي دي چې زنا کاره او زنا کار چې په اوو (۷) سمندرونو کې ولوېږي لایې هم غسل نه قبلېږي	۱۷۳
۳۰۳	د زنا سزا باید څه وي دواړه باید سره جلا سي یا که یواځې هلک جلا سي ؟	۱۷۴
۳۰۴	د لوط علیه السلام د قوم شیطان	۱۷۵
۳۰۵	د دې قوم شیطان تر حد زیات وو او دوخته د نبي مخالفت به یې کوی او مسخرې به یې پر کولي	۱۷۵
۳۰۶	☆ . د لوط علیه السلام د قوم زنانه :	۱۷۹
۳۰۷	☆ . د اعمل په فرانس او جرمن کې :	۱۸۰
۳۰۸	☆ . د حافظ ابن حجر عسقلاني قول :	۱۸۱
۳۰۹	☆ . د بې زیږي هلکانو سره د شیطان اجتماع :	۱۸۲
۳۱۰	☆ . د امام مالک احتیاط :	۱۸۲
۳۱۱	☆ . د بشر حافي واقعه :	۱۸۳

۳۲۵	کہ چیرتہ یو کافر د کوم مسلمان میلہ شی نو د مسلمان لپارہ پہ محفل کنبی دہلقہ عزت پہ خاطر دریدل او ولاړیدل جائز دی او کہ نه بینوا توجروا	۱۹۴
۳۲۶	د کفارو په لوبو کنبی د خوړلو او چنبلو حکم	۱۹۶
۳۲۷	دیوه مسلمان لپارہ د کفار و او مشر کینو په لوبو کنبی خوړل او چنبل جائز دی او کہ نه	۱۹۶
۳۲۸	له کفارو سره یو خای د خوراک او خبناک د کولو حکم	۱۹۷
۳۲۹	له کافر سره په یوه کاسه کنبی خوراک او خبناک کول جائز دی او کہ نه ؟	۱۷۹
۳۳۰	د کافر مزدوری	۱۹۸
۳۳۱	کفري ممالک و ته د پاکستان خلک دروزگار لپارہ خی او هلته د غیر مسلمو سره مزدوری کوی نو آیا د کافرو سره مزدوری یا ملازمت کول جائز دی او کہ نه ؟	۱۹۸
۳۳۲	د هندوانو د مترو کہ جائدادونو حکم	۱۸۹
۳۳۲	له کفارو څخه مثلاً د هندوانو او داسی نورو د مترو کہ مال د مصرف صحیح خای کوم دی	۱۸۹
۳۳۱	د اهل کتابونه علاوه د نورو کفارو د ذبیحی حکم	۱۹۹

۲۳۵	پہ یوہ داسی ملک کبئی چي خُناورو پہ شرعی توگہ نه ذبحکیده نو . . .	۲۰۰
۲۳۶	پہ اسلامی حکومت کبئی د کفاروو د مذہبی حقوقو حکم	۲۰۰
۲۳۷	پہ یوہ اسلامی حکومت کبئی کافرو ته تر کومه خایه پوری مذہبی حقوق حاصل دي	۲۰۰
۲۳۸	له کفري ممالکو خکه غوښه او ذبحه کرل شوی چرگان د غورپو او شیدو خخه جوړ شوی د خوراک او خښاک شيان	۲۰۱
۲۳۹	پہ اسلامی ملک کبئی د کفاروو د نوي عبادت خایو نو جوړول	۲۰۲
۲۴۰	پہ دارالاسلام کبئی غیر مسلم د خپلو خانو نو لپاره نوي عبادت خایونه جوړولی سی که نه؟ بینوا تو جروا.	۲۰۲
۲۴۱	د مسلمانانو مساجدو ته د کفارو د اخلیدلو حکم	۲۰۴
۲۴۲	خو ورځی مخکبئی د برطانیې شهزادگی پاکستان ته راغلې وه او بیا د حکومت سرپرستی کبئی د لاهور بادشاهی جومات ته راوستل شوه	۲۰۴
۲۴۳	پہ جوماتو کبئی د کفارو د چندی د استعمال حکم	۲۰۵

۲۴۴	کہ چیرتہ یو کافر د جومات د تعمیر لپاره چنده ورکړی نو آیا هغه چنده په جومات کښی لگولی شی او که نه بینواتو جروا	۲۰۵
۲۴۵	د هندوانو د عبادت گاه په خای باندی د جومات د جوړولو حکم	۲۰۶
۲۴۶	زموږ په علاقه کښی د هندوانو په مترو که جائداد کښی یو مندر هم شته د ځینو مسلمانانو دا اراده ده چي په هغه خای کښی	۲۰۶
۲۴۷	د کفارو د دعوت قبلولو حکم	۲۰۷
۲۴۸	که چیرتہ یو کافر د کوم غم یا بنادی په موقع کښی مسلمانانو ته دعوت ورکړی	۲۰۷
۲۴۹	د مسلمانانو لپاره د کفارو عبادت ځایونو ته د اخلیدلو حکم	۲۰۸
۲۵۰	آیا د مسلمانانو لپاره د کافرانو عبادت ځایونو ته تلل جائز دی او که نه ؟	۲۰۸
۲۵۱	د قادیانیانو سره دراشه درشه . «تعلقاتو» حکم	۲۰۹
۲۵۲	د مسلمانانو لپاره له قادیانیانو سره لین دین او تجارت کول جائز دی او که نه ؟	۲۰۹
۲۵۳	له مرتد سره د تعلقاتو د ساتلو حکم	۲۱۰
۲۵۴	کوم سړی چي اسلام پرېږدی او هندو مذهب اختیار کړی	۲۱۰

۲۱۱	د قادیانیانو چنده پہ جومات کبئی دمصر فولو حکم	۳۵۵
۲۱۲	د قادیانی د جنازی د لمانخہ حکم	۳۵۶
۲۱۲	زما په خپلوانو کبئی یو سړی قادیانی شوی دی د هغه له مړینی وروسته زما لپاره دهغه په جنازه کبئی شرکت کول جائز دی او که نه	۳۵۷
۲۱۴	کتاب الجهاد والمغازی	۳۵۸
۲۱۶	د جهاد تعریف	۳۵۹
۲۱۶	د جهاد او مجاهد مقصد	۳۶۰
۲۱۹	دلائل	۳۶۱
۲۲۳	د جهاد اهمیت	۳۶۲
۲۲۳	د جهاد فضائل	۳۶۳
۲۲۹	په جهاد کې د فتحی لاملونه	۳۶۴
۲۳۷	د مجاهد او جهاد اهداف او مقاصد	۳۶۵
۲۴۰	د خلیفه (امام) معلومول	۳۶۶
۲۴۵	اسلام او سیاست	۳۶۷
۲۴۶	اسلام او دیمکراسی	۳۶۸
۲۴۷	د دیمکراسی اصول	۳۶۹
۲۵۰	په انډونشیا (انډونیزیا) کې د علماؤ غونډه	۳۷۰
۲۵۷	په دغسی حالاتو کې له دښمن سره د سولې کولو حکم	۳۷۱
۲۶۵	اختلاف	۳۷۲

۲۶۷	بیت المقدس او د امریکا سفارت	۳۷۳
۲۷۰	د بنی علیہ السلام غز اگانی او سریبی	۳۷۴
۲۷۲	د نبی علیہ السلام د وخت سریبی	۳۷۵
۲۷۷	د نبی علیہ السلام توري دغه لاندي دي:	۳۷۶
۲۸۱	کتاب السیر	۳۷۷
۲۸۱	که کفارو په یوه مرز او یا په یوه ولایت حمله کوله نو د دغه ولایت مرز ساتل په باچا فرض دي که نه؟	۳۷۸
۲۸۱	که د کفارو کاروان روان وو د مسلمانانو موټریبی پخپل کاروان کي په زوره داخل کړ، ددې لپاره چي مجاهدین حمله پر و نه کړي آیا مجاهدینو لره داشته چي حمله پر و کړي که نه؟	۳۷۹
۲۸۱	که یو والي یا ولسوال یا یو قمندان د مجاهدینو خپل مجاهدینو ته امر وکړي چي غیر شرعي قتل سره یا په غلا سره	۳۸۰
۲۸۱	که کفار او مسلمانان سره ګډو و مجاهدینو حمله وکړه مسلمانان په کي وویشتل شول آیا په دغو مجاهدینو کفارو یا دیت شته کنه؟	۳۸۱
۲۸۱	که مجاهدینو غنیمت گیر کړی د کفارو څخه آیا دا جواز قمندان لره شته	۳۸۲
۲۸۱	که مجاهدینو په کفارو باندي حمله وکړه په دغه حمله کي بعضي مسلمانان وویشتل شول	۳۸۳

۲۸۱	کہ مجاہدین دار الحرب تہ ولاہل د کفارو خخہ یی غنیمت گیر کری...	۲۸۴
۲۸۲	کہ کفارو مجاہدین پہ یو خای کی محاصرہ کرل کہ مجاہدینو جنگ کری وای شہیدان کول یی	۲۸۵
۲۸۳	کہ مجاہدین دار الحرب تہ ولاہل د کفارو خخہ یی غنیمت گیر کری دار الاسلام تہ یی نہ وور انقل کری	۲۸۶
۲۸۳	یو مجاہد تہ پہ ډہرو کفارو باندي حملہ کول جائز ده کہ نہ؟	۲۸۷
۲۸۴	کہ مجاہدینو د کفارو خخہ غنیمت گیر کری قومندان د دغہ مجاہدینو دغہ غنیمت تقسیم کری	۲۸۸
۲۴۸	کہ یو مسلمان قادر وو پر جہاد باندي پہ نفس او پہ مال سرہ نو پہ دغہ مسلمان باندي جہاد پہ نفس او مال سرہ لازم دی	۲۸۹
۲۴۸	کہ مجاہدین دار الحرب تہ ولاہل د کفارو خخہ یی غنیمت گیر کی	۲۹۰
۲۸۵	کہ یو مسلمان یوہ مجاہد تہ پیسہ ور کری چي پہ دغو پیسو زما پر خای جہاد و کرہ پہ مزدوری باندي دغہ کار جائز دی کہ نہ؟	۲۹۱
۲۸۵	کہ یو مسلمان د مجاہدینو سرہ دار الحرب تہ ولاہل د دی لپارہ چي د مجاہدینو خدمت و کری	۲۹۲

۲۸۵	کہ پہ بنار کی یو فقہی عالم وو بل دغسی فقہی عالم نہ وو	۳۹۳
۲۸۶	کہ یو مسلمان دار الحرب تہ تلی پہ امن سرہ دغہ مسلمان تہ دا جواز شتہ چي قران کریم دخان سرہ یوسی کہ نہ؟	۳۹۴
۲۸۶	کہ یو مجاہد لہرہ دا معلومات وو چي کہ زہ حملہ وکرم	۳۹۵
۲۸۶	کہ یو مسلمان دار الحرب تہ پہ امن سرہ تلی د تجارت لپارہ ددغہ مسلمان سرہ اسلحہ ہم وہ	۳۹۶
۲۸۶	پہ کفارو باندي وسپنہ خرخول یا موتر خرخول جائز دی کہ نہ؟	۳۹۷
۲۸۷	کہ دمجاہدینو یوہ امیر دا امر وکری چي پہ فلانی قرار گاہ حملہ مہ کوئی	۳۹۸
۲۸۷	کہ یو کافر دار الاسلام تہ راغلی پہ امن سرہ دغہ کافر پہ دار الاسلام کی یوہ ذمیہ پہ نکاح کرہ	۳۹۹
۲۸۷	یو فاسق سرنی د جنگ امیر کپدای شي کہ نہ جواز لري کہ نہ؟	۴۰۰
۲۸۸	کہ دمجاہدینو امیر دا خبرہ وکرہ چي ہر مجاہد کہ یو کافر مہ کری سامان دغہ کافر دغہ مجاہد دی	۴۰۱
۲۸۸	کہ د کفارو پہ قرار گاہ کی مسلمانان بندیان وو مجاہدین دغہ قرار گاہ سوخولای شي او جنگ ورباندي کولای شي کہ نہ؟	۴۰۲

۴۰۳	کہ دمجاہدینو یوہ امیر داوویل چي هر مجاهد که یو کافر مړ کړي نو سامان دهغه کافر	۲۸۸
۴۰۴	مجاہدینو لره د جواز شته چي غل یا زنا کار یا بل داسي د غیر شرعي فعل کونکي پنخپل صف کي پرېږدي	۲۸۸
۴۰۵	که لس کفار جنگ ته راغلل دمجاہدینو امیر لسو مجاہدینو ته وویل چي که دغه کفار تاسو مړه کړل سامان یې ستاسو دی	۲۸۹
۴۰۶	باب المغنم و القسمة	۲۹۰
۴۰۷	که مجاہدین یو کافر گیر کړي په پیسو یې ور پرېښولای شي کنه ؟	۲۹۰
۴۰۸	که دمجاہدینو یوہ امیر وویل چي هر چایو کافر مړ کړی دهغه کافر مال دهغه مجاہد دی،	۲۹۰
۴۰۹	که مجاہدینو د کفارو څخه موټر یا ټانکونه گیر کړل بیرته یې کفارو ته په مقابل د پیسو کي ور پرېښولای شي که نه ؟	۲۹۰
۴۱۰	که یو مسلمان د کفارو په صف کي ولاړ وو او معاون د کفارو وو .	۲۹۱
۴۱۱	که دمجاہدینو یوہ امیر وویل چي که مایو کافر مړ کړی دغه سامان زما دی	۲۹۱

۴۱۲	کہ دمجاہدینو یوہ قومندان وویل چي تاہغه کافر چي پہ ہغه فلانی موثر یا تانگ کی سپور دی مہ کری ستا لس زره (۱۰۰۰) افغانی مزدوری ده	۲۹۱
۴۱۳	کہ دیوہ مجاہد سرہ آس وو دکفارو سرہ یی جنگ وکری غنیمت یی گیر کری وروستہ تر جنگ یی خپل آس خرش کری آیا دغه مجاہد لره دآس حصہ ہم ورکول کیري کہ نہ؟	۲۹۲
۴۱۴	کہ یوہ مسلمان جہاد کوی خو مرادیی پہ حقیقت کی مال وو دغه مسلمان لره اجر شته کہ نہ؟	۲۹۲
۴۱۵	کہ مجاہد دار الحرب تہ ولاری دکفارو خخہ یی اسلحہ او وسپنہ گیر کرہ	۲۹۲
۴۱۶	کہ مجاہدینو دکفارو خخہ غنیمت گیر کی او پہ خپل مینخ کی یی تقسیموي	۲۹۲
۴۱۷	کہ مجاہدینو یو خخہ کفار پہ جنگ کی گیر کرل او کوچنیان یی ہم ورسره گیر کرل خود امیرانو اختلاف سرہ راغلی	۲۹۲
۴۱۷	دیوہ لنبکر مشرد بیت المال دیسو خخہ پورہ مسکینانو تہ ورکولای شي کہ نہ؟	۲۹۳
۴۱۸	کہ یو مجاہد دکفارو پہ لاس کی بندی وویاو مسلمان تجار وویوہ دار الحرب کی یایو کافروو	۲۹۳

۴۱۹	کہ کفار و دیوہ مسلمان خنہ پنځہ موترہ مثلاً کیر کړل یا غیر د موتر دار الحرب ته یې نه وو نقل کړي	۲۹۴
۴۲۰	مجاهدینو د کفارو سره جنگ و کړی یو څه غنیمت یې گیر کړی	۲۹۴
۴۲۱	کہ کفار و دیوہ مسلمان خنہ لس موتر گیر کړل او دغو کفارو په خپل مینځ کې تقسیم کړل	۲۹۴
۴۲۲	کہ مجاہدینو د کفارو خنہ غنیمت گیر کړی یو څه اسلحه په کې وه او دغه غنیمت یې تقسیم کړی نه وو	۲۹۵
۴۲۳	کہ یو کافر دار الاسلام ته داخل شو په امان سره دغه کافر په دار الاسلام کې دیوہ مسلمان یو څه سامان غلا کړی	۲۹۵
۴۲۴	کہ مجاہدینو یو کافر په جنگ کې گیر کړی چې یو لاس یې کاټ وو یا یې یوہ پښه کاټ وه	۲۹۵
۴۲۵	کہ د مسلمانانو باچاله کفارو سره وعده وکړه چې یو کال به جنگ نه ک وو	۲۹۶
۴۲۶	کہ مجاہدین دار الحرب ته ورغلل خو یو کافر هم مسلمان شو	۲۹۶
۴۲۷	د مسلمانانو د باچالپاره دا جواز شته چې د کفارو سره یا دیوې ډلې د کفارو سره صلحه وکړي که نه؟	۲۹۶
۴۲۸	کہ مجاہدین دار الحرب ته ورغلل جنگ یې وکړی څه کفار یې گیر کړل	۲۹۷

۴۲۹	کہ یو مسلمان دار الحرب تہ پہ امان سرہ ور غلی دغہ مسلمان تہ غلا د کفارو څخہ یا قتل د کفارو پہ دغہ دار الحرب کی جائز دی کہ نہ؟	۲۹۷
۴۳۰	کہ پہ دار الحرب کی دوه مسلمانان بندیان وو یو عالم وو یو جاہل وو	۲۹۷
۴۳۱	کہ یو کافر دار الاسلام تہ داخل شو بی لہ اجاز یو مسلمان گیر کری آیا دا غنیمت دی کہ نہ فی دی؟	۲۹۷
۴۳۲	کہ مجاہدینو یو کافر گیر کری آیا بدون عوض څخہ بہ یہ پریر دی کہ نہ؟	۲۹۸
۴۳۳	کہ یو مسلمان دار الحرب تہ بغیر د امان پہ غلا سرہ داخل شو دغہ مسلمان تہ غلا د کفارو د مالونو او قتل د کفارو جائز دی کہ نہ؟	۲۹۸
۴۳۴	کہ د کفارو باچا د مسلمانانو باچا تہ تحفہ پیسی مثلاً راواستولی آیا د مسلمانانو باچا تہ دا جواز شته چي وا یہ خلی کنہ؟	۲۹۸
۴۳۵	کہ یو مسلمان یا یو مسلمان بنی یوہ کافر تہ یا یوہ ډلی د کفارو تہ امن ور کری	۲۹۸
۴۳۶	کہ یو مسلمان عادل باچا وو بعضو خلکو بغاوت ځینی وکری او جنگ یی ورسره وکری	۲۹۹
۴۳۷	کہ د مسلمانانو یوہ ډلی د کفارو سرہ وعده وکړه چي یوہ میاشت بہ مثلاً جنگ کوي	۲۹۹

۲۹۹	کہ یوہ مجاہد کفارو تہ مین پتہوی خو پہ دغہ مجاہد باندي و چاودہدی آیا دغہ مجاہد شہید دی کہ نہ؟	۴۳۸
۳۰۰	کہ یو مسلمان کفارو پہ دار الحرب کي بندي کړی او بیرته یی پرېښوی	۴۳۹
۳۰۰	کہ د مسلمانانو او کفارو مړي سره ګډ شول نه سره پېژندل کېدل آیا اوس به لمونځ وړ باندي کوي کہ نہ؟	۴۴۰
۳۰۰	کہ یو مسلمان مشر کینو تہ امن وز کړی	۴۴۱
۳۰۱	کہ یی د جنگ په میدان کي یو مړی پیدا کړی او هېڅ یوہ علامہ د قتل هم نہ وه وړ باندي او نہ هم کفارو داسي یوہ اسلحه استعمال کړی وه	۴۴۲
۳۰۱	مجاہدینو لره دا جواز شته چي د کفارو سره تبادله وکړي د کفارو بنديان وړ پرېږدي کفار په مقابل کي	۴۴۳
۳۰۲	کہ مسلمانان د کفارو په لاس کي بنديان وو مسلمانانو تہ دا جواز شته	۴۴۴
۲۰۳	په شہید به خوشبويي پاشي کہ نہ؟	۴۴۵
۲۰۳	باچا لره دا حق او جواز شته چي د بیت المال څخه مسکینانو ته پوره ورکړي کہ نہ؟	۴۴۶
۳۰۳	کہ دیوہ شہید په جامه یا بدن باندي څه نجاست وو آیا دغہ نجاست به پرېمنځي کہ نہ؟	۴۴۷
۳۰۳	کہ یو کافر دار الاسلام تہ راغلی په امن سره دی دا حق لري چي یو کال په دار الاسلام کي تېر کړي کہ نہ؟	۴۴۸

۱۰۰ کہ بھلہ ۱۰۰ ایسی ا سدا ۱۰۰

کئی جگہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۱ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۲ کہ بھلہ ۱۰۰ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۳ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۴ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۵ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۶ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۷ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۸ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۰۹ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۰ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۱ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۲ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۳ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۴ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۵ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۱۱۶ کہ بھلہ ۱۰۰ کئی کئی جگہ ۱۰۰

۴۵۷	کہ یوہ سړي ناحق مړی وکړی بیا دمقتول وارثانو عفوہ ورتہ وکړہ قاتل تہ سرہ ددغہ عفوی باچا حق دتغزیر لري	۲۰۶
۴۵۸	کہ مجاہدینو د کفارو څخہ د بنکار سپی گیر کړی او یا یې باز گیر کړی دغہ غنیمت گرځي کہ نہ؟	۲۰۶
۴۵۹	کہ مجاہدینو د کفارو سرہ جنگ وکړی او غنیمت یې گیر کړی خو ددغو مجاہدینو څنگ تہ نژدې نور لس کسہ مجاہدین هم وو	۲۰۷
۴۶۰	کہ درې یا څلور مجاہدین مثلاً دارالحرب تہ داخل شو ل بي له اجازې دباچا،	۲۰۷
۴۶۱	کہ دمجاہدینو یو قومندان سرہ دپنځو کسانو مجاہدینو د کفارو سرہ جنگ وکړی غنیمت یې گیر کړی	۲۰۸
۴۶۲	کہ یو قومندان عمر تہ وویل: کہ تادغہ کافر مړ کړی اسلحہ او سامان یې ستادی هغه کافر عمر او بکرپه دواړو سرہ مړ کړی	۲۰۸
۴۶۲	کہ دمجاہدینو دیوہ قومندان سرہ دپرش کسہ مجاہدین وو دغہ قومندان سرہ دلسو کسانو مجاہدینو د کفارو سرہ جنگ وکړی	۲۰۸

۴۶۳	کہ یو کافر دار الاسلام تہ داخل شو پہ امن سرہ او بیہ لہ اجازہ یی د کفارو سرہ جنگ و کپری غنیمت یی گیر کری	۳۰۹
۴۶۴	کہ مجاہدینو د کفارو سرہ جنگ و کپری غو غنیمت یی گیر کری آیا دغہ غنیمت یوازی د هغو کسانو دی چي جنگ یی کری وي	۳۰۹
۴۶۵	کہ مجاہدینو پہ دار الحرب کی غنیمت گیر کری دار الاسلام تہ یی نقل کری نہ وو	۳۱۰
۴۶۶	کہ یوہ مجاہد پھرہ کولہ پر خپلو ملکرو باندی خویو نفر راروان وو دغہ پھرہ دار دا کمان و کپری چي دا کافر دی	۳۱۰
۴۶۷	کہ مجاہدینو یو کافر گیر کر او خولہ یی ور بندہ کرہ او یایی ووهی ددی لپارہ چي کلمہ وواپی آیا دا جواز لري کہ نہ؟	۳۱۰
۴۶۸	کہ مجاہدینو کفارو تہ کمین نیولی وو دغہ کمین تہ مسلمانان و لوہدل مجاہدینو حملہ پر و کرہ او مہرہ یی کرہ	۳۱۰
۴۶۹	کہ مجاہدینو د کفارو خخہ غنیمت گیر کری او قومندان د دغو مجاہدینو غنیمت تقسیم کری هر مجاہد تہ یی خیلہ حصہ ور کرہ	۳۱۱

۴۷۰	کہ یوہ مجاہد کفارو تہ مین پت کپی خو پہ دغہ مین کفار رانغلل	۳۱۱
۴۷۱	کہ یوہ مجاہد د غنیمت خخہ ی شی غلا کپ او وروستہ پخپلہ غلا پنبہمانہ شو	۳۱۲
۴۷۲	کہ مجاہدین کفار مرہ کپی او یایی پزہ یا غور و نہ یایی بل اندام پری کوی دا جواز لری کہ نہ؟	۳۱۲
۴۷۳	کہ مجاہدینو د کفارو خخہ غنیمت گیر کپی یوہ مجاہد د غنیمت خخہ یو شی غلا کپ	۳۱۲
۴۷۴	باب المستامن	۳۱۴
۴۷۵	سوال: لہ یوہ ملک خخہ ددار الاسلام جور پدو لپارہ خہ شرائط دی؟	۳۱۴
۴۷۶	ددار الحرب جور پدو لپارہ شرائط:	۳۱۴
۴۷۷	سوال ددار الاسلام خخہ ددار الحرب د جور پدو کوم شرائط دی؟	۳۱۴
۴۷۸	دسمندر پہ دار الحرب کی داخلیدل:	۳۱۶
۴۷۹	سوال: نن صبا پہ جغرافیائی تقسیم کی دسمندر خہ حصی د نزدی ممالک کو پہ قبضہ کی دی	۳۱۶
۴۸۰	پہ دار الاسلام کی دیوہ حربی پہ امن کی دپاتہ کپدو مودہ:	۳۱۶
۴۸۱	سوال: یو کافر پہ اسلامی حکومت کبھی تر خومرہ وختہ پوری دا جازي حصولو سرہ پاتہ کپدلی سی؟	۳۱۶

۴۸۲	سوال دجہاد پہ دوران کي کہ چيري مجاہدين څه کفار ونيسي او همدارنگه کفارو هم ځيني مسلمانان بنديان کړي	۳۱۷
۴۸۳	له اجازي نه بغير دحربي دار ته دداخليدو حکم	۳۱۸
۴۸۴	آيا داجازه نامې يعنی قانوني اسناد ونه پرته که چيري يو حربي دار الاسلام ته داخل سي	۳۱۸
۴۸۵	جناب مفتی صاحب دافغانستان دجہاد په وخت کي افغانستان دار الحرب وو و که نه ؟	۳۱۹
۴۸۶	په اسلامي مملکتو کي دکافرو لپاره دنوي عبادت ځايونو دجوړولو حکم	۳۲۰
۴۸۷	سوال: په يوه اسلامي ملک کښي چي کله کفار اوسيږي نو ايا هغو ته دځانونو لپاره دنوی عبادت ځايونو دجوړولو اجازه سته او که نه ؟	۳۲۱
۴۸۸	په دار الاسلام کښي دعيسائيت دتبليغ حکم	۳۲۱
۴۸۹	سوال، نن صبا په پاکستان کي عيسائيان په آزاده توگه په عامو بازارونو کښي دعيسائيت تبليغ کوي	۳۲۱

فتاویٰ یعقوبیہ جلد (۸)

تألیف:

ذوالمجد الفاخر والعلم الذاکر والفهم الباهر

قاری بِسْمِ اللہ لوی کاریزی

مکتبہ حقانیہ
کانسی روڈ۔ کوئٹہ

دکتاب لنده پڙند کلوي

دکتاب نوم:

مؤلف

مفتي عبد الرّازق کدنوي

کمپوزر:

راز محمد راز، مرکز کتابت، کوټه

دخپړلو کال:

۲۰۲۰ عيسوي

صفحات:

()

فصل فی الیمین

سوال:.....

خه فرمایي علماء کرام د دې مسئلې په حقله چي قاضي و مدعی علیه ته په هره دعوی کي قسم ور کولی سي په دې شرط چي د مدعي گواهان نه وي او که نه؟

جواب:..... د مدعي که گواهان نه وو قاضي و مدعی علیه ته په دعوی صحیح کي قسم ور کولی سي او په دعوه فاسده کي قسم نه سي ور کولی:

”والدليل على ذلك ما في التارخانية فنقول الدعاوى نوعان صحيح و فاسد والاستحلاف انما يجرى فى الصحيح منها لا فى الفاسد“ (ص ۲۴۲ / ج: ۱۱ الفصل فى اليمين ۲۵ - معين الحکام / ص: ۷۴ - المحيط البرهانی / ص: ۳۷۹ / ج: ۱۲ ادارة القرآن کراتشى)

سوال:.....

خه فرمایي علماء کرام د دې مسئلې په حقله، مدعي که دعوه و کړه په مدعی علیه باندي دیو شي او مدعی علیه په هغه شي کي شکمن وو او مدعي د قسم مطالبه وکړه مدعی علیه به په دغه شکمن صورت کي قسم کوي او که نه؟ فصل فی الیمین

جواب:.....

په صورت مسئلله کي به مدعی علیه قسم نه کوي ځکه چي په

حرام کی واقع نہ سی بلکہ لہ خصم سرہ دی صلح و کړي او کہ یې بې قسمہ اکتفاء نہ کولہ نو مدعی علیہ بہ پہ غالب الرأی عمل و کړي :

”والحجة على ذلك وفي الابانة إذا شك الرجل فيما يدعى عليه ينبغي أن يرضى خصمه بشيء ويصالحه ولا يعجل باليمين احتراز عن الوقوع في الحرام فإن أبى الخصم إلا أن يحلف أن كان أكبر رأيه أن المدعى محق لا محلف وإن كان أكبر رأيه أنه مبطل وسعة أن يحلف“ (الفتاوى التتارخانية / ص: ۲۴۲ / ج: ۱۱ ، الفصل الخامس والعشرون - در المختار على رد المحتار / ص: ۴۷۲ / ج: ۴ ، کتاب دعوی م رشیدیہ) سوال:

خہ فرمایي علماء کرام د دې مسئلې په حقلہ چي قاضي بہ قسم پہ کوم صفت او کیفیت ور کوي يعني کوم الفاظ بہ ورته وايي؟ جواب:

قاضي ته اختيار دی يعني د قسم اکتفاء پہ يوه نامه د الله (ج) کيږي مگر که مال ډېر قيمتي وي او يا مدعی علیہ شرار تي وي بيا دي په قسم کي شدت ورسره وکړي :

”والحجة على ما قلناه وأما بيان صفته فنقول أن يكتفى بذكر اسم الله وحده بأن قال بالله والله جاز وإن شاء غلظ في اليمين - وفي الخانية فذكر اسم الله في الصفة ويبالغ فيه ، م: وبعضهم قالوا ينظر إلى المدعى به فإن كان عظيماً غلظ عليه وإن كان حقيراً اكتفى بذكر اسم الله وحده - وفي الفتاوى العتابية ثم هو بالخيار إن شاء غلظ في الاموال الخطيرة إذا كان المدعى عليه ممن لا يبالي ، م: ثم قدر بعضهم العظيم بنصاب الزكوة و

بعضہم قدروا بنصاب السرقۃ“ (الفتاوی التتارخانیہ / ص: ۲۴۴ / ج: ۱۱ ،
 کتاب آداب القاضی ، فی الفصل الیمین - معین الحکام / ص: ۷۵ - رد المحتار /
 ص: ۴۷۶ / ج: ۴ - المحيط البرہانی / ص: ۳۸۰ / ج: ۱۲ اداریۃ القرآن -)

سوال:.....

خہ فرمایي علماء کرام د دې مسئلې په حقله چي زموږ په قومو کي دا
 خبره مشهوره او مروجہ ده چي قسم چي یو چاته ورکوي په مسجد کي
 به یې ورکوي آیا دا صحیح ده چي قسم بل خای نه ورکول کیږي بې له
 مسجدہ او که نه؟

جواب:.....

په صورت مسئلہ کي دا خبره غلطه ده د امام صاحب په مذهب کي
 قسم هر خای ورکول کېدای سي تر مکان پوري هېڅ تعلق نلري:
 ”والحجة على ما قلناه قول صاحب الدر لا يحسب التلخيص على
 المسلم بزمان ولا مكان كذا في الحاوي و ظاهره أنه مباح“ (در المختار
 على رد المحتار / ص: ۴۷۶ / ج: ۴ - المحيط البرہانی / ص: ۳۸۱ / ج:
 ۱۲ الفصل الخامس والعشرون في اليمين - الفتاوی التتارخانیہ / ص: ۲۴۵
 / ج: ۱۱ ، کتاب آداب القاضی ، - م رشیدیہ)

سوال:.....

خہ فرمایي علماء کرام و مفتیان عظام د دې مسئلې په حقله چي
 مدعی علیه گونگی وي ، قاضي صاحب به قسم څنگه ځيني طلبوي ؟

جواب:.....

د گونگي په حق کي اشاره داسي ده لکه نطق د صحیح په حق کي

یعنی قاضی بہ قسم پہ اشارہ حُینی اخلی کہ پہ اشارہ یی د قسم اجابت و کر فیصلہ بہ ددہ پہ حق کی و کړي او کہ یی اعراض حُینی و کر فیصلہ بہ پردہ باندي و کړي:

”و ان علم القاضی أن بلسانه آفة بأن علم أنه اُخرس يأمره أن يجب بالاشارة و يعمل باشارته لأن الاشارة من الأخرس قائم مقام الكلام من الناطق ألا ترى أنه عمل اشارته في حق النكاح و الطلاق فان اُشار بالاقرار تم الاقرار و ان اُشار بالانكار عرض عليه اليمين فان اُشار بالاجابة كان يميناً و إن اُشار بالانكار قضى عليه بالنكول آه“ (الفتاویٰ التتارخانية / ص: ۲۷۲ / ج: ۱۱ - رشیدیہ)

سوال:.....

خہ فرمایي علماء کرام د دې مسئلې پہ حقلہ کہ مدعی علیہم گونگی وي او هم کون وي بیا بہ قاضی قسم خنګه ور کوي؟

جواب:.....

مدعی علیہ کہ هم گونگی وي او هم کون وي، قاضی بہ قسم پہ کتابت حُینی و اخلی او کہ مدعی علیہ پہ کتاب نہ پوهېدو بیا بہ قسم داسي حُینی و اخلی لکه له گونګي چي یی اخلی یعنی پہ اشارہ بہ یی حُینی و اخلی:

”و الدليل على ذلك فان كان المدعى عليه اصم مع كونه اُخرس و القاضی يعرفه أنه اصم فالقاضي يكتب له و يأمره أن يجيب بالكتابة و إن كان لا يعرف الكتابة وله اشارة معروفة يؤمر بالاشارة ليجيب و يعامل هو كما يعامل مع الاخرس“ (الفتاویٰ التتارخانية / ص: ۲۷۳ / ج: ۱۱ م

رشیدیہ۔ در المختار علی رد المختار / ص: ۴۷۳ / ج: ۴، کتاب الدعوی
سوال:.....

خه فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله که مدعی علیه هم کونگی
وي او هم کون وي او هم روندوي بیا به قاضي قسم څنگه ځيني اخلي؟
جواب:.....

مدعی علیه که پلار او یا نیکه درلودو او یا یو له دوی وصي درلود
مدعي به خصومت له دغو مذکور و کسانو سره وکړي او که دغه هم نه
وو موجود، قاضي به د مدعی علیه له جانب و وصي مقرر کړي، مدعي به
خپل خصومت له هغه سره وکړي:

”والجحة على ما قلناه وان كان المدعى عليه مع كونه أخرس وأصم
أعمى فالقاضي ينصب عنه وصيا يأمر المدعى بالخصومة معه إذا لم يكن له
أب أو جد أو وصيهما“ (الفتاوی التتارخانية / ص: ۲۷۳ / ج: ۱، کتاب آداب
القاضي، - مکتبه رشیدیہ)

سوال:.....

خه فرمایي علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي مدعي او مدعی
عليه پخپل مینځ کي صلح سره وکړي و مدعی علیه ته ووايي چي ته
قسم وکړه بس خلاص یې هغه قسم وکړي بې له مجلسه د قاضي له هغه
وروسته مدعي گواهان راولي د قاضي و مجلس ته او مدعی علیه
ووايي چي ما خو یو وار قسم کړی دی، په دې صورت کي مدعي خپل
حق حاصلولی سي او که نه؟
جواب:.....

پہ صورت مسئلہ کی مدعی حق پہ گواہانو ثابت دی مدعی
علیہ پہ قسم ددہ حق نہ ختمیږي:

”والدليل على ذلك قال في كتاب الصلح رجل ادعى على رجل ديناً
او عيناً والمدعى عليه ينكر ذلك فاصطلحا على أن يحلف المدعى عليه و
هو برأ من المال فحلف المدعى عليه فالصلح باطل والمدعى على دعواه
إن أقام بينة أخذه بها وهذا لأن المدعى عليه لو استفاد آه - إلى قوله لأن
اليمين عند غير القاضي غير معتبر لأن المعتبر يمين قاطعة للخصومة واليمين
عند غير القاضي غير قاطعة للخصومة“ (المحيط البرهاني / ص: ٤٠٢ / ج:
١٢، كتاب القضاء - م ادارة القرآن - در المختار على رد المحتار / ص:
٤٧١ / ج: ٤، مكتبه رشيديه كوئته)

سوال:.....

خه فرمايی علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي صورت دانکار د
مدعی علیہ کی په صلح سره وکړه مدعی علیہ ورته وای چي ته قسم
وکړه چي دغه شی ستاده او یا دونه روپی ستا پر ماباندي دي مثلاً بس
ستاد مال زه ضامن یم در کوم یی، او مدعی قسم وکړي دغه صلح جائز
ده او که نه، په دغه قسم حق ثابتیږي او که نه؟

جواب:.....

دغه صلح باطل ده ځکه داد شریعت خلاف ده، هره صلح چي د
شریعت خلاف وي هغه اعتبار نلري ځکه قسم و مدعی علیہ ته ورکول
کیږي نه و مدعی ته:

”والدليل على ذلك وكذلك لو اصطلحا على أن المدعى لو حلف

فالمدعى عليه ضامن للمال و حلف فالصلح فباطل و لا شيء على المدعى عليه لأنه صلح على مخالفة الشرع لأنهما بهذا الصلح جعلوا اليمين حجة للمدعى و اليمين في الشرع لم يجعل حجة للمدعى“ (المحيط البرهاني / ص: ٤٠٢ / ج: ١٢ ، كتاب القضاء، الفصل الخامس والعشرون - در المختار على رد المحتار / ص: ٤٧١ / ج: ٤ مكتبة رشيدية كوئته)

سوال:.....

خه فرمايی علماء کرام ددې مسئلې په حقله چي په کومو مسائلو کي قاضي قسم ورکولی سي او په کومو مسائلو کي يې نه سي ورکولی؟

جواب:.....

په حدودو کي اتفاقاً قسم نه سي ورکولی ماسوی له سرقي و غله ته قسم ورکولی سي لپاره د اثبات د مال، نه لپاره د قطع يد او يو څو نوري مسائل دي . امام صاحب وايي نه يې سي ورکولی او صاحبين وايي ورکولی يې سي او مفتي به قول د صاحبينو دی . خلاصه داده چي له حدودو ماسوی په ټولو مسائلو کي قسم ورکېدلی سي صرف په حدودو کي نه سي ورکېدلی:

”والحجة على ذلك ولا يستحلف في الحدد الا في السرقة لأن المقصود من اليمين النكول والنكول بذل او اقرار فهي شبهة والحد لا يقام لحجة فيها شبهة لأنه يحتال لدرئها آه - والحاصل أن المفتي به التحليف في الكل الا في الحدود ومنها حد قذف ولعان فلا يمين اجماعاً إلى قوله و كذا يستحلف السارق لأجل المال فان نكل ضمن ولم يقطع“ (رد المختار

علی هامش رد المحتار / ص: ۴۷۳ / ج: ۴، کتاب الدعوی - معین الحکام
/ ص: ۷۷ - مکتبه حاجی عبد الغفار قندهار

سوال:.....

څه فرمایي علماء کرام د دې مسئلې په حقله چي یو سړی د بل پر ځای
قسم کولی سي او که نه؟ مثلاً د زید پر عمر د قسم حق وي بکر ووايي د
عمر پر ځای زه قسم کوم او یا زید ووايي چي د عمر پر ځای دي بکر قسم
و کړي بس عمر زما له دعوي خلاص دی؟

جواب:.....

په صورت مسئلې کي بکر د عمر پر ځای قسم نه سي کولی او نه
زید و بکر ته قسم ورکولی سي ځکه په استحلاف کي یو د بل نائب
جوړېدای سي مثلاً په صورت مسئلې کي د زید پر ځای بکر وکاله و
عمر ته قسم ورکړي او په حلف کي یو د بل نائب نه سي جوړېدای
ماسوی له یوې مسئلې هغه داده چي مدعی علیه هم گونگی وي او هم
گون وي او هم پوندوي بیا به دده پر ځای قسم ولي کولی سي:

”والدليل على ذلك النية تجرى في الاستحلاف لا الحلف وفرع على
الاول بقوله فالوكيل والوصي والمتولى وأبو الصغير يملك الاستحلاف فله
طلب يمين خصمه ولا يحلف أحد منهم“ (در المختار على رد المحتار /
ص: ۴۷۳ / ج: ۴، رشيدیه)

باب الایمان و النذور

د قسم ور کولو حکم:

سوال:.....

آیا په قسم ور کولو باندې قسم واقع کیږي؟

جواب:.....

کوم سړي ته چې قسم ور کول سي خبره باندې وکړل سي په دې سره قسم نه واقع کیږي او نه هغه خبره واقع کیږي لیکن که چیري هغه قسم ور کړي او ده قسم واخیست بیا قسم واقع کیږي:

”و فيه دليل على أن من أقسم غيره وقال: والله لتفعلن كذا، ولم ينو شيئاً أو نوى أنه يفعل ذلك ولا بد، فهو حالف، فان لم يفعل المخاطب حنث. وان اراد الاستحلاف فهو استحلاف، ولا شيء واحد منهما إذا لم يفعل“ (اعلاء السنن ۱۱/۴۵۶ کتاب الایمان)

بلا ضرورت په قسم اخیستل:

سوال:.....

پر رښتیا خبرو باندې قسم اخیستل درست دي که یا؟

جواب:.....

بې ضرورت په پر رښتیا خبره قسم اخیستل شرعاً بد کار دی:

”و ذکر بعضهم أن كثرة الحلف مذمومة ولو في الحق، لما فيها من الجرأة على اسمه جلّ شأنه“ (روح المعاني: ۲۹/۲۷ - سورة القلم: ۱۰) (ولا

تجعلوا الله غرضاً لأيمانكم) الآية۔ وبهذه الآية ثبت أن الإكثار بالحلف مكرهه وأن الحلاف مجزئ على الله . ولا يكون برأ متنبأ . التفسير المظهری - سورة البقرة ۲۲۴ - ۲۸۲ - أن الإكثار بالحلف مكرهه . (التفسير المظهری : ۱۰ : ۳۴) - (سورة القلم : ۱۰) -

(ولا تطع كل حلاف) وكفى به فزجره لمن اعتاد الحلف - تفسیر القاسمی ۲۵۵/۹ - (سورة القلم : ۱۰) -

والأفضل في اليمين بالله تعالى تقليلها وفي تكثير اليمين المضافة إلى المستقبل تعريض اسم الله لعنتك - قلت : وعليه الصوفية . قال - قاله لا تحلف وإن كانت صادقاً ولا تكذب يوماً وإن كنت هازلاً - احاشية الطحطاوى على الدر المختار ، كتاب الأيمان : ۳ : ۲۴

سوال :

دیو مسلمان پر قسم باندی یقین بیہ و کړن سی که نه . یعنی یو سړی په ظاهره دیندار دی او هغه دیو مولوي درمخه قسم واخیستی هغه یو حدیث ورته بیان کړی چې څوک چې قسم اخلي هغه دغه حبش دروېه کذب دی نو ده یو مسلمان درشتونی کېږي د دروغجنو نې څه شرعي طریقہ سته ؟

جواب :

پر هر څه خبره د قسم اخیستل د دروغجن سړي عادت وي او هغه حبش چې مولوي بیان کړی هغه تاته وو لیکلی چې موږ یې تحقیق کړی وای چې په ظاهره دیندار وي پر هغه یقین نه کول ښه خبره نه ده . په کومو ځایو کې چې د فیصلې معیار پر قسم وي هلته پر داسې قسم

شرعاً فیصلہ کیڙي .

او په سنن ابو داؤد، کتاب الایمان ۱۰۸/۲ کی او په مشکوٰۃ کی په فصل اول ص: ۲۲۷ کی یې یو قیصه را نقل کړې ده چي نبی ﷺ پر یو فاجر او ظالم سړي باندي دهغه په قسم اخیستلو باندي پر هغه یقین وکړی نو باید پر ظاهر آدیندار خو بیخي یقین وسي . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۲۱، ۲۲)

پر درواغو قسم اخیستل:

سوال:

یو چا په کپه کی قسم و اخیستی بیا یې اقرار نه کاوئ یعنی دغه قسم یې پر درواغو و اخیستی . ددې څه عذاب دی، دده عذاب څنگه کمیږي؟

جواب:

پر درواغو قسم اخیستل گناه کبیره ده . په لاس کی قرآن اخیستل بیا قسم اخیستل دا تر هغه هم خطرناک دی، کله عذاب په دنیا کی هم راسي او بیا چي کله درواغ په دنیا کی ښکاره سي نو هم ډېر ذلالت او رسوایی وي، باید پر خپل دغه حرکت استغفار او توبه دخپل رب څخه وغواړي:

”عن عمران بن حصین“ قال : قال النبی ﷺ : من حلف علی یمین مصبورة کاذباً ، فلیبتوا بوجهه مقعده من النار“ (سنن ابی داؤد : ۱۰۶/۲ ، ۱۰۷ ، کتاب الایمان من الکبائر الاشرک بالله ، و حقوق الوالدین ، و قتل النفس و الیمین الغموس) (اعلاء السنن ۳۴/۱۱)

ان لها ثلاثة اركان : الاقلاع والندم على فعل تلك المعصية والعزم على ان لا يعود اليها ابداً ، فان كانت المعصية لحق آدمي فلها ركن رابع ، وهو التحلل من صاحب ذلك الحق ، واصلها الندم وهو ركنها الأعظم - واتفقوا على أن التوبة عن جميع المعاصي واجبة ، وأنها واجبة على الفور لا يجوز تأخيرها سواء كانت المعصية صغيرة او كبيرة - (شرح النووي على صحيح المسلم كتاب التوبة: ۲/ ۳۵۴ - وكذا في روح المعاني (سورة التحريم: ۸): ۲۸/ ۱۵۹ - قال الله تعالى (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (سورة الزمر: ۵۴))

پر درواغو قسم:

سوال:.....

زید دمجبوري له کبله د عمر څخه درې زره (۳۰۰۰) روپۍ واخیستی یو څو موده وروسته چي کله عمر هغه پیسې د زید څخه وغوښتې نو زید انکار وکړو چي ماته یې د سره را کړي نه دي بیا یې بکر پر دغه خبره شاهد کړی او بکر پر دغه قسم هم واخیست د دغه په باره کي اوس شرعي څه حکم دی؟

جواب:.....

که یې چیري پر درواغو قسم کړی وي نو دا گناه کبیره ده او داو شرک ته قریب دی توبه او استغفار لازم دی . (راجع / ص: ۲۳ رقم الحاشیه ۱ . رجع / ص: ۲۳ ، رقم الحاشیه ۲) په غیر الله سره قسم .

سوال:.....

د الله د اسم بغیر په بل شي سره قسم څنگه دي مثلاً نصاری به په بائبل سره، یا بعضي خلگ واي چي زما دي ستا پر سر سره قسم وي ددي په شریعت کي څه حکم دی صرف د بغض او عناد د وجهي؟
جواب:.....

ښه دا دی چي نه واخیستل سي که چيري زیات ضرورت پیدا سي نو صرف د الله په نومانو او صفاتو سره قسم اخیستی سي او که په قرآن سره يې قسم واخیست نو قسم منعقد دی . (عالمگیریه / ص: ۶۴۴، در مختار / ص: ۲۹۱) او بغیر د شرعي وجهي بغض گناه ده:

”عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: اياکم والظن، فان الظن اکذب - الحديث - لا تحسوا ولا تجسوا ولا تاجسوا ولا تحاسدوا ولا تباعضوا“ (مشکوٰۃ، فصل اول / ص: ۴۲۷)

په بت خانه سره قسم:

سوال:.....

د زید او عمر پر یوه خبره سر جنجال سو، نو عمر د بت خانې سره ولاړ وو او پر بتخانه يې لاس و نیوی چي زما دي په دغه بتخانه سره قسم وي، آیا د عمر د مسلمان کېدلو باوجود په دغه بتخانه سره په قسم اخیستلو دده و اسلام ته خو به څه ضرر نه رسوي؟

جواب:.....

صرف په الله سره قسم جائز دی په دغه صورت کي دي تجدید د ایمان او دنکاح وکړي په ندامت سره دي تائب سي:
”عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ من حلف منکم فقال فی

حلفہ باللات ، فلیقل لا الہ الا اللہ“ (ملم ، کتاب الأیمان : ۲/ ۴۶) (بخاری : ۲/ ۹۸۴)۔ (تکملة فتح اللهم : ۲/ ۱۸۲)

پہ قرآن سرہ قسم:

سوال:.....

پہ قرآن سرہ قسم اخیستل ڄنگہ دی؟

جواب:..... باید نہ یی واخلی او کہ یی پہ قرآن سرہ قسم و اخیستی نو د قسم چي څه احکام دي هغه به جاري کیږي .

”و لا يقسم بغير الله تعالى كالنبي و القرآن و الكعبة“ (الدر المختار)
 قال العلامة ابن عابدين (قوله لا يقسم بغير الله تعالى) عطف على قوله
 والقسم بالله تعالى (اي لا ينقصد القسم بغيره الله تعالى : اي غير اسمائه و
 صفاته ولو بطريق الكناية كما مر ، بل يحرم كما في القهستاني ، بل يخاف
 منه الكفر) (رد المحتار على الدر المختار ، كتاب الأيمان ۳/ ۷۱۲) (و فتاوی
 عالمگیریہ : ۲/ ۵۳)

سوال:.....

زيد د عمر سرہ پہ قرآن وعدہ و کرہ بيايی هغه وعدہ ماتہ کرہ اوس یی
 څه حکم دی؟

جواب:.....

کہ یی چیری دو عدی سرہ قسم هم اخیستی وي نو دا شرعي خلاف
 دی کفارہ واجب ده کہ یی قسم نہ وي اخیستی هم د وعدی خلاف ورزي
 کول گناه ده . بغير له عذرہ . کہ یی چیری دو وعدی پہ وخت کي دو وعدی د
 ماتولو اراده وه دا هم سخته گناه ده:

”و حکمها وجوب الکفارة إن حنث، ومنها ما يجب فيها البر کفعل الفرائض و ترک المعاصی و منها ما يجب فيه الحنث کفعل المعاصی و ترک الواجبات، و منها ما يفضل فيه الحنث کهجرا ن المسلم و نحوه و ما عدا ذلك يفضل فيه البر حفظاً لليمين - قال فی المجمع: لقوله تعالى: واحفظوا أيمانکم، ای عن الحنث“ (مجمع الانهر: ۲/ ۲۶۴) و کذا فی فتح الباری باب لا یؤاخذکم الله باللغو: ۱۱/ ۶۳۹)

و عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ آية المنافق ثلاث، إذا حدث كذب وإذا وعده أخلف وإذا أؤتمن خان - (صحيح بخاری، باب علامة المنافق: ۱/ ۱۰)

سوال:

د زید د عمر د ماینی سره پر یوه خبره جگړه سوه د عمر ماینی قسم و اخیستی چې زه به په زید جادو او کوډي کوم، بیا زید و څو خلکو ته وویل چې دا دي په ما جادو نه کوي او تاسو د دې څخه وعده واخلئ خلکو وعده ځیني واخېسته خو بیا هم دی مطمئن نه سو بیا خلکو په دې پر قرآن لاس کښېښودئ او ویي ویل چې زه په ده جادو نه کوم او نه مي کړی دی، اوس زید وایي چې دې قسم مات کړی دی اوس څه حکم دی؟

جواب:

بې ثبوت په پر چا بهتان لگول حرام دی . د قسم د ماتېدو بعد کفار ه لازمه ده . هغه داده چې لس مسکینانو ته به د دوو وختو ډوډۍ ورکوي یا دي هغو ته یوه یوه جوړه کالي ورکړي او که دومره وس یې نه وي بیا دي درې ورځي پر له پسې روژې ونیسي . (لقوله تعالى: فکفارت ه

إطعام عشرة مساکین) صرف په قرآن لاس نیول قسم نه دی :
 و امارکن الیمین بالله فذكر اسم الله او صفته و امارکن الیمین بغيره
 فذكر شرط صالح و جزأ صالح . (فتاویٰ عالمگیریہ: ۵۱/۲، کتاب
 الأیمان . و کذا فی امداد الاحکام: ۴۰/۳ . و کذا فی فتاویٰ دارالعلوم
 دیوبند، کتاب الأیمان ۴۱/۱۲)

سوال:.....

ما قرآن شریف په لاس کي واخیستی قسم مي وکړ چي که زما ورور
 د شریعت موافق ژوند کوي نوزده دی خپل ورور گنم او که د شریعت
 خلاف سي بیایي دښمن گنم . او س که چیري د خپلي مور په خوله یاد
 خپلي مرضی مطابق زما یوه خبره نه ومني بلکه د پلار په ژوند کي زما
 پر حصه باندي په ناجائزه طریقه سره فابض سي نو زما دپاره څه حکم دی؟
 جواب:.....

که چیري هغه د شریعت خلاف وکړي هم يې دښمن مه گڼه بلکه قسم
 مات کړه او کفار و وکړه دورور سره د دښمني معامله مه کوه . (فتاویٰ
 محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۴۲، باب الأیمان)

په قسم د نه باور کونکي حکم:

سوال:.....

زید وایي چي په قرآن یا په کعبه سره چي قسم وسي نو د هغه خبره به
 ضرور منل کیږي بکر وایي چي قسم صرف په الله سره جائز دی نو بیا پر
 هغه باور څنګه وسي چي هغه دروغجن نه دی؟
 جواب:..... بکر صحیح وایي چي قسم صرف په الله سره جائز دی لیکن

بعضی فقہاء لکھ صاحب فتح القدیر او بحر الرائق پہ قرآن سرہ ہم دقسم قائل دي او باید دقسم بغیر ہم دیو مسلمان خبرہ رنبتیا ومنل سی:
 ”عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما ان رسول الله ﷺ ادرك عمر بن الخطاب وهو يسير في ركب يحلف بأبيه فقال الا ان الله ينهاكم ان تحلفوا بأبائكم من كان حالف فليحلف بالله او ليصمت“ (صحيح البخاري:
 ۹۸۳/۲ - وفتح القدیر ۶۹/۵ - و بحر الرائق ۴/۴۸۱)

قرآن پہ غہر کي نیول او وعدہ کول:

سوال:.....

زما قرآن پہ غہر کي وي او دیو چا سرہ وعدہ و کرم بعد کي دا احساس راتہ وسي چي داسي نہ وي چي دا کار بيا زہ نہ و کرم دا مناسب دہ کہ یا؟
 جواب:.....

پہ دے سرہ قسم نہ واقع کيڙي، باید دغہ خالي وعدہ پورہ سي، د وعدے کولو پہ وخت کي د کار دنہ کولو نیت د نفاق علامہ دہ. (فتاویٰ عالمگیریہ: ۵۱/۲. و کذا فی امداد الاحکام: ۴۰/۳)

و مسجد تہ دنہ تگ قسم:

سوال:.....

خلگو پہ مسجد کي جنجال کوی ما هغه ددغه جنجال خخہ منع کرو خو بيا هم هغوی جگرہ کولہ نو ما قسم و کړ چي زہ بہ مسجد تہ نہ راحم اوس زما دپارہ خہ حکم دئ، د مسجد پہ تگ سرہ قسم ماتیري کفارہ ستہ کہ نہ؟

جواب:.....

مسجد ته ولاړ سه، بیا د قسم کفار ه ور کړه، کفار ه داده چي لس مسکینان دوه وخته ماړه کړه یا کالي ور کړه یا روژې ونیسه:

”عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ والله لأن يستلج احدكم في يمينه آثم له عند الله من أن يؤدي الكفارة التي فرض الله عليه“ (اعلاء السنن، كتاب الأيمان: ۱۱/۳۷۴) وفي الدر المختار: ۳/۷۲۸ - وفي بحر الرائق: ۴/۴۸۸) (سورة المائدة: ۸۹)

سوال:.....

زید قسم وکړ چي زه به عمر شي نه خورم بیا هغه ورته هبه کړي یو شی، یا یې په پور پیسې ځیني واخیستې او په هغه یې یو شی وخور، اوس زید حاث سو که نه؟

جواب:.....

په قسم کي اعتبار و عرف ته دی. کله چي په عرف کي ویل کیږي چي زه دهغه شی نه خورم نو مقصد دا دی که یې هغه راته هبه کړي او خپل ملک ختم کړي بیا یې هم نه خورم بغير دهغه د اجازت یې هم نه خورم لیکن که چیري دهغه څخه قرض واخلي بیا یې پر یو شي ورکړي او هغه و خوري نو عرفاً داسي نه ویل کیږي چي دهغه شی می وخور، نو په دغو دوو صورتو کي نه دی حاث، دهې په صورت کي حاث دی. (فتاویٰ عالمگیریه: ۲/۸۳. و تبیین الحقائق: ۳/۴۴۰. والدر المختار: ۳/۷۴۳)

سوال:.....

یو چا وویل چي که مي فلانکی کار وکړی نو به دامت څخه خارج یم

دا قسم دی که یا؟

جواب: دا قسم نہ دی . پہ عرف کی ددی مطلب دادی چي زہ د مسلمانانو او اسلام خخہ بېزاره یم او دغه رقم الفاظ تر شرط پوري په معلق کېدلو سره قسم کیږي . (فتاویٰ عالمگیریہ: ۵۴/۲، و الدر المختار: ۷۱۳/۲، ۷۱۴، و کذا فی تاتارخانیة: ۴۲۰/۴)

سوال:

یو چا قسم وکړی چي که تاسو زموږ کره نه راځئ نو موږ هم نه درځو . د چا په هکله چي یې قسم اخیستی وو هغه وفات سو، د قسم اخیستونکي دپاره څه حکم دی؟

جواب:

اوس که ورسي نو قسم نه ماتېږي . اوس دا د هغه نه دی . (التتارخانیة: ۵۷۴/۴ . و فی الدر المختار: ۶۱/۲ . و فی البحر الرائق: ۵۱۲/۴)

سوال:

که مي فلانکی شی و خوږ؟ نو مي د نبي عليه السلام غوښي مي و خوږې نعوذ بالله دا قسم دی که یا، بکر هم وویل چي که مي د فلانکي سره خبري و کړي نو لکه د نبي عليه السلام د غوښو خوراک . دارقم قسمونه کول بیا پر درېدل څنګه دي؟

جواب:

دارقم قسم ډېره بدبختي ده بیا د قسم خلاف وکړي يعني خبري او خوراک وکړي .

دغه الفاظ که څه هم حقیقه قسم نه دی لیکن د فقهي قاعده ده حلال

پر حُان حرام کول او حرام پر حُان حلالول قسم دی . (فتاویٰ محمودیہ / ج: ۱۴ / ص: ۴۹)

سوال:

بنځي وويل ماددي کار (جماع) څخه قسم اخیستی دی . زید هم د غصې په حالت کي وويل چي نو بیا ما هم پر حُان دا کار حرام کړی دی . نیت یې د طلاق نه وو اوس طلاق واقع کیږي که یا؟

جواب: طلاق نه واقع کیږي که یې جماع وکړه قسم واقع کیږي پر بنځي هم کفارسته ځکه هغې هم قسم اخیستی وو .

سوال:

یو هلک بد اخلاقي وکړه استاذ یې قسم ورته وکړی چي زه به تاته سبق نه وایم . اوس د دغه هلک تعلیم جاری دی او دغه هلک د استاذ څخه معافي غواړي او پر دغه استاذ هم سبق ویل غواړي نو پر استاذ دا لازمه ده که یا چي ضرور به هغه ته تعلیم ورکوي .

جواب:

که چیري د متعلم د تعلیم انتظام نه وي نو بیا به استاذ قسم ماتوي او کفاره به ورکوي اوس خودلته چونکه د تعلیم انتظام سته نو قسم ماتول نه دي ضروري . (فتاویٰ محمودیہ ۵/۱۴)

سوال:

یو هلک بد اخلاقي وکړه استاذ یې قسم ورته وکړی چي زه به تاته سبق نه وایم .

جواب:

د قسم کفارہ به ورکوي . (مجمع الأنهر: ۲/ ۲۶۱)

سوال:

زید و ویل زما خوراک ستاسو کره کول داسي دی لکه د خنزیر خوراک، د دې څه حکم دی دغه خوراک حرام دی که نه؟

جواب:

نه دی حرام:

”التعليق بما تسقط حرمة بحال ما كالميتة والخمر والخنزير لا يكون

يميناً“ (بحر: ۳/ ۲۰۷ - رد المحتار: ۳/ ۷۲۱ - تارخانيه: ۴/ ۴۲۳)

سوال:

دوو خلکو يو ځای کار سره کاوه او دواړو وعده وکړه چې موږ به همپشه يو ځای کار کوو بيا يې په مابين کي څه خبره راغله او سره جلا سول، اوس کفارہ سته که يا؟

جواب: که يې قسم نه وي اخيستی بيا کفارہ نسته بغير له عذره چې يې وعده ماته کړه دهغې گناه سته:

”الخلف في الوعد حرام وفي القنية: وعده أن ياتيه فلم يأتِه - لا يَأْثِمُ:

قلت: يحمل الأول على ما إذا وعد وفي نيته الخلف فيحرم لأنه من صفات

المنافقين والثاني على ما إذا نوى الوفاء وعرض مانع“ (الاشباه والنظائر،

كتاب الحظر والاباحه ۳/ ۲۳۶)

و كذا في الحديث النبوي: آية المنافق ثلاث إذا وعد اخلف وإذا

حدث كذب وإذا أؤتمن خان - إذا وعد الرجل وينوي أي يفى به فلم يف

فلا جناح عليه - (سنن الترمذی: ۲/ ۹۱ - مشکوة المصابيح، کتاب الایمان،

الفصل الاول: (۱۷)

☆☆☆

فصل فی کفارة اليمين:

سوال:.....

یو څوک نسوار کوي بيا يې قسم وکړ چې نسوار به نه کوم خو بيا يې وکړل، اوس بايد څه وکړي کفاره بايد څنگه ورکړي که چيري کفاره پر لازمه ده؟

جواب:.....

پر ده کفاره لازمه ده هغه داسي چې لسو مسکينانو ته به دوه وخته ډوډۍ ورکوي مړه وي به يې . يا به لسو غريبانو ته کالي ورکوي . که چيري د دغه دواړو وس او طاقت نلري نو بيا به درې روژې پرله پسې نيسي که يې چيري يې يوه په مابين کي وخوره بيا به يې له سره پرله پسې نيسي:

”قال الله تعالى : لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ“ (سورة المائدة: ۸۹)

په یمین غموس کي کفاره نسته:

سوال:.....

زید د عمر شی واخیستی پخپل بکس کي يې واچوی او و لاړی بيا بکر و عمر ته وویل چې هغه شی زید واخیستی زید قسم واخیستی

چي مانہ دی اخیستی . اوس كفاره پر سته كه نه؟

جواب:.....

گناه سته كفاره نسته . كفاره په يمین منعقدہ كي سته . دایمین غموس دی:

”رجل قال والله ان الأمر كذا ، وهو كاذب ، فهو غموس لا كفارة فيها“ (۴۱۶/۴)

په هیره سره كفاره لازمیري:

سوال:.....

ما قسم وکړی چي زه به چای نه کوم په هیره سره مي وکړې بیامي را په یاد سو چي ما قسم اخیستی وو ، اوس څه حکم دی زما دپاره ؟

جواب:.....

په هیره سره قسم ماتیري:

”ولا فرق فی وجوب الکفارة بین العامد والناسی و المکره فی الحلف والحنث“ (سکب الأنهر: ۱/۵۴۹ - مجمع الأنهر: ۲/۲۶۴ - المکره والطائع والناسی فی الحلف والحنث سواء - تارخانیه ، کتاب الایمان : ۴/۴۳۶)

د اصلاح وعده ماتول:

سوال:.....

زموږ په قوم كي څو غلط رسمونه دي نو موږ وعده سره وکړه چي دا رسمونه به بیانہ کوو ، خو زموږ څخه بیا دا رسوم صادر سول ، اوس كفاره یا قسم دی دا كه یا؟

جواب:.....

دو عدې خلاف کول گناه ده، که یې چیري قسم اخیستی وي بیا دي کفارہ ورکړي او کفارہ دي لس مسکینانو ته دوه وخته ډوډۍ یا دي کالي ورکړي یا که یې وس نلري بیا دي درې روژې ونیسني. (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۵۸، وفقه الاسلامی ۴/۲۵۷۴)

باب النذور

د نذر بیان ، د نذر انعقاد :

سوال :.....

یو چانیت وکړی چې زه به خیرات کوم لږ غوښتي به مسجد ته ورکوم
لږ کلي والو ته لږ به کور والو ته ورکوم، نو نذر سته که نه؟

جواب :.....

د نذر دپاره صیغه التزامي ضروري ده په دغه الفاظو سره نذر نه
لازمیږي:

”فرکن النذر هو الصیغة الدالة عليه وهو قوله لله عز شانه علی کذا، او
علی کذا او هذا هدی او هذا صدقة او مالی صدقة“ (بدائع الصنائع، کتاب
النذر ۶/۳۳۳-).

و فی احکام القرآن لابن عربی: حقیقة النذر التزام الفعل بالقول مما
یکون طاعة لله عزوجل، ومن الاعمال قربة، ولا یلزم نذر المباح (۲/۱۸) و
فی التتارخانية: (۴/۴۲)

د نذر تحقیق کول:

سوال :.....

مسجد ته متهیاني راوړل سوې خلکو بهي له تحقیقه چي چار اوړي
دي د چادي د دې بغير يې و خوړې دا څنگه دي او يو چا داسي وويل چي
که ماته خدای زوی را کړ زه به په مسجد کي متهیاني تقسیم کړم نو دغه
څنگه دي؟

جواب:.....

کہ چیری شکمن وی بیادی نه خوری او بغیر د تحقیقہ دی شک نه کوی چي دا به حرام وی:

”دع ما یریبک الی ما لا یریبک“ (الحديث) او د زوی پر پیدا کېدلو باندي که یې چیری متایي په تقسیم کي للہیت نیت وی بیا به دا نذر ور کوی او د نذر مستحقین غریبان دي . (فیض القدیر: ۶/۲۲۴۵ . رقم الحديث: ۴۲۱۱، و مسند الامام احمد بن حنبل (رقم الحديث: ۱۷۲۵)

د مولود نذر باطل دی:

سوال:.....

یو چا وویل که زما فلانکی کار و سونوزه به په مسجد کي میلاد وایم، بیا چي دا کار وسي نو دغه نذر پوره کول جائز دی که نه؟

جواب:.....

دا نذر باطل دی:

”أقبح منه النذر بقراءة المولد“ (شامی: ۲/۲۵۶)

سوال:.....

په پسه یا غوا کي نذر کول ضروري دی که نه؟

جواب:.....

که چیری ده نذر اضحیه وی یعنی داسي نذر وکړي چي ”لله علی ان اضحی شاة“ نو په دې کي ټول شرائط د اضحیې موجود کېدل ضروري دي داسي اضحیه چي صحیح او درسته وي دا پر ده واجب سوه . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۶۵، ۶۶)

سوال:

زید دانذر وکړی چي که چیري د عمر نکاح په شرعي توګه سرده
بکر دلور سره وسوه نو به زه دغه غوا (....) حلالوم بیا د بکر لور د
دغه واده څخه انکار وکړ او زید دغه نجلۍ و تنبتوله او په غیر شرعي
توګه سره یې نکاح ورسره وکړه اوس دوی پوښتني دي:

(۱) آیا دغه غوا په دغه ولیمه کي حلالول جائز ده؟

(۲) او آیا بغير د شرعي عذر دغه (مشرط بنسیت ولیمه) ذبح

کواي سي؟

جواب:.....

باید نذر پر ځای کړي دغه نذر دي غریبانو ته ورکړي خو په ولیمه کي
دانه ده ضروري چي خامخا به مساکین وي. (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴
/ ص: ۶۷)

سوال:.....

یو چا نذر وکړی که فلانکی کار و سوزه به درې روژې نیسم، د کار
کېدلو دمخه یې نذر پوره کړی، ددې بعد هغه کار هم وسو، نو اوس هغه
نذر بس ده که بیا یې پوره کړي؟

جواب:.....

هغه روژې نه دي کافي، ځکه ده روژې تر کار پوري معلق کړي وې او
چي کله کار نه وو سوی نو نذر واجب سوی نه وو نو هغه نفلي سوی
اوس به نوري روژې نیسي. (بدائع الصنائع: ۵/۹۳)

”لا يصح التكفير قبل الحنث في اليمين سواء كان بالمال او بالصوم

الخ“ (بحر: ۹۳/۴)

سوال:.....

د ناروغه دپاره چي نذر وسي نو بيا بايد څنگه صدقه وکړي آيا عمر
وغیره شرط دی که نه؟

جواب:.....

يعني تخصيص يې نه وي کړی، که يې په دې کې نذر نه وي کړی نو
چي څنگه يې خوښه وي هغسي دي صدقه کړي که يې چيري تخصيص
وکړی بيا به هغه مخصوص حيوان حلالوي مثلاً په غوايي کې بيا
اومه (۷) حصه نه ده معتبره. (رد المحتار: ۷۴/۲)

سوال:.....

زید بنحّه حامله وه. ده دانذر وکړی چي که چيري زما اولاد په
خيريت سره وسو نو زه به غوا حلالوم اوس به نذر وي که يا؟

جواب:.....

نذر سته:

”وليوفوا نذورهم“ (فتاویٰ محمودیه: ۷۰/۱۴)

د کوچني پر ولادت د قرآن نذر:

سوال:.....

زید وویل که چيري زما په خيريت سره اولاد وسو نو به زه قرآن ختم
کوم، نو اوس دغه نذر به پوره کوي که يا او آيا دغه نذر يعني قرآن
شریف په بل چاپه اجرت سره ویلای سي که نه؟

جواب:.....

دانذر به پوره کوي خومره قران چي نذر کونکی ویلی سي خپله دي
ووايي . بايد په اجرت يې نه ووايي په بل چا په اجرت قرآن ختم کول
معصیت دی . (ردالمحتار: ۱/۴۶۶ . ردالمحتار: ۶/۵۶)
دیوې میاشتي دروژې نذر:

سوال:.....

زید وویل که مي دا کار وسو نوزه به یوه میاشت روژې نیسم،
تسلسل لازمي دی که یا؟

جواب:.....

وو، داروژې به مسلسل نیسي په مابین کي به یوه روژه هم نه
خوري . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۷۳ ، باب النذور)

سوال:.....

زید نذر وکړ چي که فلانکی کار وسو نو به زه پنځه سوه روپۍ چنده
مسجد ته ورکوم اوس به پیسې یو ځای ورکوي که به په سل ، سل
روپۍ ورکولای سي که یا؟ په کوم مسجد کي به ورکوي؟

جواب:.....

ده اختیار دی که پنځه سوه یو ځای ورکوي که سل سل ورکوي د
مسجد تعین نه دی لازم، هر مسجد چي یې زړه وغواړي ور دي کړي .
(الدر المختار: ۳/۷۴۰)

سوال:.....

ماوویل که زما لور پاس سوه نوزه به درې روژې نیسم او یو ولسو
مسکینانو ته به خوراک ورکوم، لور مي پاس سوه اوس څه وکړم؟

جواب:.....

یوولسو مسکینانو ته ډوډی ورکړه یا نغدي ورکړه هر یوه ته د صدقه الفطر په اندازه ورکړه او روژې چې دي پر ځان نذر کړي وې هغه دي هم ونیسه:

”رجل قال: ان نجوت من هذا الغم، فإلله على أن أتصدق بهذه الدراهم خبزاً ثم اراد ان يتصدق بالقيمة لا بالخبز جاز-“ (فتاویٰ قاضیخان علی هامش الفتویٰ العالمگیریه ۱/۲۶۹)

و من نذر ندرأ مطلقاً او معلقاً بشرط و کان من جنسه واجب ای فرض - و هو عبادة مقصودة و وجد الشرط المعلق به ، لزم الناذر لحديث ”من نذر و سمي فعلیه الوفاء بما سمي“ کصوم و صلة و صدقة - (الدر المختار)

قال ابن عابدين (قوله و وجد الشرط) معطوف على قوله : و كان من جنسه عبادة - و هذا ان كان معلقاً بشرط و الا لزم في الحال ، والمراد الشرط الذي يريد كونه كما يأتي تصحيحه (قوله لزم الناذر) ای لزمه الوفاء به و المراد انه يلزمه الوفاء باصل القرية التي التزمها لا بكل صف التزمه - (رد المحتار على الدر المختار ، كتاب الايمان : ۳/۷۳۵) و كذا في التارخانيه : ۲/۴۰۹

د گناه د نه کولو وعده بیا د هغه پر خلاف کولو باندي دروژې نیت کول:

سوال:.....

زید گناه کبیره کوي هغه ډېر کوشش کوي چې دا گناه پرېږدي لیکن دا گناه نه ځيني پاتېږي اوس ده قسم وکړی چې که چیري ده دا گناه وکړه نو دی به یوه هفته روژې نیسي، ده بیا گناه وکړه خو واره دا گناه ځيني

صادره سوه نو اوس پرده پر له پسې لازمي دي چي روژې به نيسي يا بالفصل به يې نيسي او خه وخت او خور وژې به نيسي؟
جواب:.....

که چيري ده خالي په زړه کي سوچ وهلی وي او پر ځان يې د نذر او يمین رقم نه وي لازم کړی نو پرده روژې نسته او د گناه پرېښولو دپاره دي مسلسل توبه کاري مایوسه کيږي دي نه، پخه اراده دي کوي چي بيا به زه گناه نه کوم؛

”عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن أمتي ما حدثت به أنفسها ما لم تعلم او تكلم -“ (صحيح بخاری: ۷۹۴/۲ - والصحيح المسلم: ۷۸/۱ - وسنن ابی داؤد: ۳۰۱/۱)

قال الله تعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحاً عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ (سورة التحريم: ۸)

قال الله تعالى: قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ - (سورة الزمر: ۵۳)
سوال:..... که چيري يو سړي وويل چي زه داسي شی دمکې و فقراؤ ته ورکوم چي پر ما نذر دی بيا يې ديو بل ښار و فقيرانو ته ورکړ، آيا دا نذر ادا دی؟

جواب:..... ”قال في العلائق والنذر لا يختص بزمان ومكان و درهم و فقير فلو نذر يوم الجمعة بمكة بهذا النذر هم على فلان فخالف جاز“

يعني په نذر کي تعين د زمان او تعين د مکان تعين د فقير پر ناذر لازم نه دی که چيري دا نذر ويو بل چاته او په بله زمانه کي او په بل

مکان کی ویو چاہے نذر ورکری دانذریہ ادا دی . کہ چیری ناذر متعین کری چي دغہ شی پر ما نذر دی هم پر ده هغه شی لازم نه دی هغه شی یاد هغه شی قیمت چي ادا کري نذریہ ادا دی . (ردالمحتار / ص: ۱۲۰ / ج: ۲) سوال:

کہ چیری یو سري سہرلی یا بزہ ساتلہ بیایی وویل چي کہ چیری زما دافلانی کار و سوزہ بہ داسہرلی ذبح کوم، غوبنی بہ یی پر فقیرانو تقسیموم بیا هغه کار و سو . هغه سہرلی یا بزہ نہ کرہ ذبح خود هغه قیمت یی تقسیم کری . آیا ادا کیږي او کہ نہ، او کہ بہ سہرلی ذبح کوي . یو عالم وایی چي سہرلی یا بزہ بہ ذبح کوي ، آیا ددې عالم دعوه صحیح ده او کہ نہ؟ جواب:

”فی شرح التنویر: نذر ان يتصدق بعشرة دراهم من الخبز فتصدق بغيره جاز ان ساوی العشرة كتصدقه بثمانه“
یعنی پہ نذر کی ذبح مقصود نہ ده بلکه خیراتول د غوبنو مقصود دي دا چي پہ اضحیہ کی مطلق ذبح مقصود ده او پہ نذر کی تصدق مقصود دی کہ چیری دې سري سہرلی یا بزہ ذبح کرہ بیایی غوبنی خیرات کرې یا یی قیمت خیرات کر یا یی یو بل شی خیرات کر دانذریہ ادا کیږي یعنی نذریہ صحیح دی . (ردالمحتار / ص: ۷۲ / ج: ۲) سوال:

کہ چیری زید قسم و اخیست چي زہ بہ خامخا و سینماتہ ورخم خو زید و سینماتہ نہ ورغلی، آیا ددې قسم کفارہ پر زید واجب ده او کہ نہ او

د قسم ماتوالی پر زید واجب دی او کہ نہ؟

جواب:.....

”قال فی التنویر ومن حلف علی معصیة کعدم الکلام مع ابویہ او قتل فلان الیوم وجب الحنث و التکفیر“

یعنی د گناہ پر قسم کفارہ واجب ده او پر زید ماتوالی د قسم هم واجب دی. (ردالمحتار / ص: ۶۴ / ج: ۳)

سوال:.....

کہ چیری یو سړي وویل چي زه به دا طعام و دې مسکین سید ته ورکوم، دا پر ما نذر دی آیا دا نذری صحیح کیږي او کنه او ورکړه د نذر و سید ته جائز ده او نه؟

جواب:.....

”قال فی ال لاثیة و جازت التطوعات من الصدقات و غلة الاوقات لهم و فی الشامی ما فوله و جازت التطوعات الخ قید بها لیخرج بقية الواجبات كالنذر والعشر کفارات و جزاء الصيد الا خمس الزکوة فانه يجوز صرفه الیه“

یعنی نذری نه صحیح کیږي او نه ده د نذر ورکول و سید ته صحیح کیږي. (ردالمحتار / ص: ۷۳ / ج: ۲)

سوال:.....

کہ چیری زید وویل چي که چیری زما لاس جوړ سوپر ما خلو پښت ورځي تبلیغ نذر دی، آیا دا نذر صحیح دی او که نه او پوره کول د خلو پښتو ورځو پر ده واجب دي او که نه؟

جواب:.....

”قال فی التنویر ومن نذر نذراً مطلقاً او معلقاً بشرط و کان من جنسه واجب و هو عبادة مقصودة و وجد الشرط لزم الناذر“
 یعنی دانذر نه صحیح کیری و لی نذر په هغه شي کي صحیح کیری
 چي عبادت مقصوده وي تبليغ عبادت مقصوده نه دی او نه پر ده باندي
 پوره کول د خلو پښتو ورځو سته .

سوال:.....

که چیري یو سړي په قرآن یا یوبل کتاب باندي نذر و کړی بې له نامه
 د الله ددې کتاب خرڅول او رانیول و مطالعه، درس و غیره جائز دی که
 نه؟

جواب:.....

”قال الله تعالى: ما أهل به لغير الله“

یعني ددې کتاب خرڅول او رانیول او مطالعه جائز نه دی . (البحر
 الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۹۸)

سوال:.....

که چیري یو سړي وویل چي که چیري زما ورور خپله لور و فلان
 شناخته ته ورکړه پر ما و هغه ځای ته تگ حرام دی، ورور یې خپله لور
 ورکړه بیا دی و هغه ځای ته ورتلی، ددې حکم په شریعت کي څنګه دی؟

جواب:.....

”قال فی التنویر ومن حرم شيئاً ثم فعله كفر وفي الشرح لما تقرر ان
 تحريم الحلال يمين“

یعنی دالفاظ دقسم دی پر دے سري کفارہ واجب ده . (رد المحتار /
ص: ۶۵ / ج: ۲)

”قال في البحر عن الخلاصة والتجريد و تعدد الكفارات لتعدد اليمين
والمجلس و المجالس سوا“

یعنی په دے کي دوه مذهبه دي اول مذهب دادی چي په تعدد دیمین
تعدد د کفارو دی بل مذهب دادی چي په یوه کفارہ د ټولو قسمو څخه
خلاصیږي . او مذهب صحیح دی .

باب المساجد و الوقف

په مسجد کي لاؤډ سپيکر او د هغه استعمال:

سوال:.....

حديث شريف د سهار له خوا په لاؤډ سپيکر کي بيانول ددې لپاره چي د دين خبري معلومي سي، او د لمانځه او روژې شوق پيدا سي، خصوصاً د بنځو لپاره چي هغو ته د امسائل (د لمانځه يا روژې وغيره) معلوم سي دا څنگه دی؟

جواب:.....

په دې کي د افائده هم سته. او ډېر خلک په خپلو مشاغلو کي اخته وي؛ دې خواته متوجه کيږي هم نه. د حديث پاک او ديني مسائلو څخه د ابې توجهي کول چي د آواز راتلو سره پخپلو مشاغلو کي اخته وي او توجه نه وکړي ډېره ناڅرګندي ده. او که چيري د اورېدلو لپاره جمع سوي وي. او د آواز نه رسېدلو لپاره لاؤډ سپيکر استعمال کړي نو هغه جلا بله خبره ده. (فتاویٰ محموديه / ص: ۳۱ / ج: ۱۵)

سوال:.....

د غفلت په وخت کي د مسجد لاؤډ سپيکر کي حديث بيانول . . . ؟

جواب:.....

چي کله په مسجد کي يو سړی موجود نه وي او پخپلو کورو کي

نارینه او بنحیٰ پخپلو کارو کي مشغول وي یو څوک توجه نه کوي نو په داسي حالت کي حدیث شریف بیانول بهی حایه دي . ددې څخه دي ځان وساتي چي کله لمونځ کونکي پخپلو خپلو ضرورتو او کارو کي مصروف وي نو هغه وخت د مسجد موقوفه شيان بهی حایه استعمالولو پر بنیاد نه دی جائز نو په دغه صورت کي دلاؤ سپیکر ضرورت نسته نو احادیث پکښي بیانول نا مناسب دي:

”ولو وقف علی دهن السراج للمجد ، لا يجوز وضعه جميع الليل بل بقدر حاجة المصلين ويجوز إلى الثلث الليل او نصفه اليه الصلوة فيه كذا فی السراج الوهاج“ (الفتاویٰ العالمگیریه - کتاب الوقف ، الفصل الاول / ص: ۴۵۹ / ج: ۲ ، رشیده - و کذا فی خلاصه الفتاوی ، کتاب الوقف / ص: ۴۲۲ - رشیده - و کذا فی البحر الرائق ، کتاب الوقف / ص: ۴۲۹ / ج: ۵ - رشیده)

سوال:.....

د تبلیغ او دورک سوي کوچني لپاره په مسجد کي اعلان څنگه دی؟
جواب:.....

د کلي په کورو کي چي کوم تبلیغ کيږي ددې اعلان روادی، دورک سوي کوچني اعلان د مسجد څخه دباندې کېدای سي . حضرت مولانا محمد يوسف لدهیانوي رحمه الله وايي چي دانساني جان داهمیت او د ضرورت پر بناء باندې يې په مسجد کي جائز بولي او د مولانا صاحب څخه دیو بل سوال په جواب کي هم دغه د جواز توري سته . (آپ کے مسائل اور ان کا حل / ص: ۱۴۴ ج: ۲ . و کذا فی فتاویٰ حقانیہ / ص: ۹۵ / ج: ۵)

سوال:.....

پہ مسجد کی لاؤڈ سپیکر اینبول پہ ہفہ کی وعظ و نصیحت پہ دی
نیت کول چي کوم خلک مسجد تہ نہ راځي د هغو تر غوږو هم د دين
خبري ورسيري دا جائز دی کہ نہ؟

جواب:.....

کوم خلک چي مسجد تہ نہ راځي د هغو تر غوږو هم د دين خبري د
رسولوپه غرض باندي لاؤڈ سپیکر هم د نورو موقوفه شيانو په رقم په
قدر د حاجت استعمالول جائز دي:

”ولو وقف على دهن السراج للمسجد ، لا يجوز وضعه جميع الليل بل
بقدر حاجة المصلين ، ويجوز إلى ثلث الليل او نصفه إذا حاجة اليه للصلاة
فيه ، كذا في السراج الوهاج “ (الفتاوى العالمگیریه ، كتاب الوقف / ص:
۴۵۹ / ج: ۲ رشیدیہ - و کذا فی خلاصۃ الفتاوی ، کتاب الوقف / ص: ۴۲۲
/ ج: ۴ رشیدیہ - و کذا فی البحر الرائق ، کتاب الوقف / ص: ۴۲۰ / ج: ۵
رشیدیہ)

پہ روژه مبارکه کی د شپي د مسجد په مائيک (سپیکر) باندي نظم و
غيره ويل:

سوال:.....

په کلي کی دڅو کاله څخه دور ژي مبارکي د شپي د مسجد په
سپیکر گانې شروع کوي کله تقرير کوي کله نظم وايي د وخت اعلان
کوي دا وخت په کورو کي ډېر خلک تهجد کوي او قرآن شريف وايي د
هغو پر لمنځو او قران شريف کي ډېر خلل راځي شرعي حکم څه دی؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً .

په اعلان کولو سره په لمانځه او تلاوت کي تشویش راځي خو اعلان کولو والا هم خپل اعلان تر تلاوت او تهجد کم نه بولي بلکه زیات یې لا تر بولي او وایي چي ستاسي تهجد دیواځي یواځي تهجد دی او زموږ د اعلان په وجهي ټول کلی والا بیداره کیږي . ډېر خو تهجد کوي او د پېشلمي اطلاع ټولو ته رسیږي چي دهغه په وجهي د ټولو روژې د سنت مطابق او آسانه کیږي . اعلان کولو والا حضرات د بل خبره نه مني دوی باید سر خلاص کړي جنگ باید هیڅ کله ونسي:

”قال الله تعالى: ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة و

جادلهم بالتي هي احسن“ (سورة النحل: ۱۲۵)

تبليغي نصاب د مسجد په مائیک (سپیکر) کي ويل:

سوال:.....

په مسجد کي سپیکر د آذان او د یو عالم د تقرير لپاره ولگېدی اوس که چیري په سپیکر کي قرآن کریم، نعت یا نظم یا تبلیغي نصاب یا یو تعلیمي کتاب وویل سي نو جائز دی که نه؟ او سره دې چي څه خلک لمونځ هم کوي؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً . تبلیغي نصاب هغو خلکو ته ور اورول مقصود دي چي هلته موجود وي بې له سپیکره آواز دوی ته رسیږي نو بیا ولي په سپیکر دوی ته ور اورول کیږي . د دې وجهي د دې مقصد لپاره باید

سپیگر استعمال نہ کری او خاص کر بیاچی کله لمونځ کونکي ددې
 خخه په تکلیف کیږي . په زوره زوره نعت هم په سپیگر کي دویلو او
 لگولو ضرورت نسته:

”واجمع العلماء سلفاً وخلفاً على استحباب ذكر الله تعالى جماعة في
 المساجد وغيرها من غير نكير الا أن يشوش جهرهم بالذكر على نائم او
 مصل او قارئ كما هو مقرر في كتب الفقه“ (شرح الاشباه والنظائر للحموی
 - رقم القاعدة: ۲۹ - القول في احكام المسجد ۶۱/۴ - وکذا فی مرقاة
 المفاتیح: ۴۴۰۲ رشیدیہ)

د مسجد په سپیگر کي نعت او غزل ویل:

سوال:.....

دلته په مقامي مسجد کي دآذان لپاره سپیگر ولگېدی خود
 ماخستن وروسته روزانه درې څلور ساعته خلک نعت ، قصیده ، غزل
 وایي او دانهک کار بولي ، ددې وجهي لمونځ کونکو ته ډېر تکلیف وي
 . دوی باید دا کار وکړي که نه ، ددوی دافعل جائز دی او که نه؟

جواب:.....

داطریقه صحیح نه ده . داباید بنده سي . په دې کي دمسجد حق
 تلفي ده او دلمونځ کونکو هم:

”ثم السراج والبساط كذلك إلى آخر المصالح ، هذا إذا لم يكن معيناً
 فان كان الوقف معيناً على شيء يعصرف اليه“ (رد المحتار / ص: ۳۶۷ / ج: ۴

سعید - و کذا بحر الرائق / ص: ۴۱۸ / ج: ۵ رشیدیہ)
 ولا تجوز إعادة ادواته لمسجد آخر، ولا يشغل المسجد بالمتاع
 - (الاشباه والنظائر، القول في احكام المسجد / ص: ۶۳ / ج: ۴ - شرح
 الاشباه والنظائر للحموی / ص: ۶۱ / ج: ۴ - مرقاة المفاتیح / ص: ۲۴۰ /
 ج: ۲ - فتاویٰ محمودیہ / ص: ۳۵ / ج: ۱۵)

سوال:

دیو سپیکر آواز ٲوله کلی اوری نو آیا ٲه نورو مسجدو کی د سپیکر
 ضرورت سته او کنه ؟

جواب:

حامداً و مصلیاً. چي دیوه کلی مسجد ٲه سپیکر سره ٲوله کلی ته د
 آذان آواز رسیږي او د لمنځو وختونه قریب قریب دي نو ٲه دانورو
 مسجدو کی سپیکر لگول ٲې ضرورت ته دي، ددې لٲاره د مسجد ٲیسی
 باید مصرف نه سي. (فتاویٰ محمودیہ / ص: ۳۶ / ج: ۱۵)

سوال:

د مسجد ٲه سپیکر باندي د اعلان لٲاره روٲی اخیستل هغه اعلان
 کول جائز دي او که نه؟

جواب:

حامداً و مصلیاً. ٲه مسجد کی ٲه سپیکر باندي اعلان کولو
 اجرت (روٲی) اخیستل نه دي جائز:

”ولا يجوز اخذ الاجرة منه ولا أن يجعل شيئاً منه مشغلاً ولا سكنی
 “(بزازیه - الدر المختار - ولو احتاج المسجد إلى نفقة تؤجر قطعة منه بقدر

ما ینفق علیہ ، بانه غیر صحیح)۔ (رد المحتار / ص: ۳۵۸ / ج: ۴ سعید)۔ و
کذا فی بحر الرائق / ص: ۳۳۹ / ج: ۵ رشیدیہ۔

د مسجد په مائیک سپیکر کي په مسجد کي دروپی ورکولو والا اعلان:

سوال:.....

په مسجد کي د چنډې ورکولو والا نوم که چیري په سپیکر کي
واخیستل سي ددې لپاره چي نورو ته هم شوق ور پیدا سي او مسجد ته
هم دروپی سخت ضرورت وي نو جائز دی او که نه؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً: أهل مسجد ددې په استعمال باندي د معاوضي
اخیستل صحیح دي که ورکولو والا په خوښي سره معاوضه ورکوي نو
نفس استعمال د سپیکر په معاوضه کي خوند نسته:

”رجل استاجر موقوفة من اوقاف المسجد فکسر فيها الحطب بالقدوم،
والجيران لا يرضون بذلك، والمتولى يرضى به قالوا: ان كان من ذلك ضرر
بين الحجرة مثل ضرر القصار والحداد والمتولى يجد من يستاجرها بتلك
الاجرة، كان على المتولى أن يمنعه من ذلك، فإن لم يمتنع أخرجه من
الحجرة يؤاجرها من غيره“ (فتاویٰ قاضی خان علی هامش العالمگیریہ /
ص: ۳۱۳ / ج: ۲ رشیدیہ)

خو که چیري دا اعلان کولو والا مقصد داو چي زمانوم ټولو ته
معلوم سي چي د دومره روپی وکړي دي نو دا مقصد غلط دی، د شهرت
او نامه په نیت سره روپی ورکول د الله جل شانہ په نزد مقبولي نه دي:

”عن ابی سعید بن ابی فضالة رضی اللہ عنہ عن رسول اللہ ﷺ قال :
إذا جمع اللہ الناس يوم القيامة ليوم لا ريب فيه ، نادى مناد فيه من كان
اشرك في عمل عمله اللہ احداً ، فليطالب ثوابه من عند غير اللہ ، فإن اللہ
اغنى الشركاء عن الشرك“ رواه احمد (مشکوٰۃ المصابيح / ص : ۴۵۴
قدیمی)

”عن سلمة قال : سمعت جناباً رضي اللہ عنه يقول : قال النبي ﷺ ولم
اسمع احداً يقول : قال النبي ﷺ من سَمِعَ سَمِعَ اللہ به ، من يراء برأى
اللہ به “ - (صحيح البخارى / ص : ۹۶۲ / ج : ۲ قدیمی)
سوال :

د مسجد په سپيکر باندي دا اعلان کولو لپاره فیس ورکول او د
مسجد کمېټې دا اعلان کولو لپاره فیس اخلي ، ددې څه حکم دی ؟
جواب :

حامدا و مصليا: پروانلري صحيح دی . (فتاویٰ محمودیه / ص : ۳۹ /
ج : ۱۵)
د مسجد په سپيکر کي د شوق او ترغيب لپاره د چنډې ورکولو والا وود
نومانو اخیستلو اعلان :

سوال :

يو سري د مسجد لپاره سپيکر وقف کړی ، او دده نيت دا دی چي په
دې باندي د مسجد ضروريات پوره سي . اوس په مسجد کي يو لوی کار
شروع کيږي مثلاً لکه فرش راوړل يا زاړه دېوالونه صحيح کول نو
بنکاره خبره ده چي ددې لپاره د ډېرو روپيو ضرورت دی نو د همکارانو

په مشوره سره دوی دا اعلان کوي چي د چاڅو مره وس وي هغه دي راوړي په دې کي کوچنيان، بنځي او لوی خلک ټوله يې ورکوي او د چنده ورکونکو نومونې په سپيکر کي اخیستل کيږي فقط د دې لپاره چي نورو ته رغبت پيدا سي او الله جل شانہ په لار کي دور کړي توفيق وي مثلاً دارقم چي زید پنځه روپۍ ورکړي يا عمر لس روپۍ ورکړي يا فاطمې د خپل پلار بکر له طرفه شل روپۍ ورکړي يا يو چا د خپل پلار مرحوم له طرفه لس روپۍ ورکړي په دې طريقه سره نومونې اخیستل او اعلان کول صحيح دی او کنه؟

جواب:.....

حامداو مصليا: په دارقم اعلان کولو کي ترغيث هم دی او مفسده هم دی. ترغيث خو بنسکاره دی. مفسده دوه رقمه دی. يو دارقم چي ددې نامه بنام اعلان به خلک تعريف کوي، ددې تعريف له وجهي به خلک چنده ورکوي ددې لپاره چي زمانوم هم واخلي. دنورانيت او اخلاص خلاف دی چي په هغه سره ثواب ضائع کيږي:

”عن ابي سعيد بن ابي فضالة رضى الله عنه عن رسول الله ﷺ قال: إذا جمع الله الناس يوم القيامة ليوم لا ريب فيه نادى مناد من كان اشرك في عمل عمله لله احداً، فليطالب ثوابه من عند غير الله فان الله اغنى الشركاء عن الشرك“ (رواه احمد - مشكوة المصابيح، باب الرياء والسمعة / ص: ۲۵۴ قديمي)

او بل دارقم مفسده دی چي چا چنده کمه ورکړه هغه بيا شرميږي او خلک به په سپک نظر ورته گوري، پېغور به ورکوي دانا جائز دی ددې

وجہی د اعلان دا صورت قابل اعتراض دی:

”عن ابی وائل عن ابی مسعود قال : أمرنا بالصدقة ، قال : كنا نحامل ، قال : فتصدق ابو عقيل بنصف صاع ، قال : وجاء انسان بشيئ اكثر منه ، قال المنافقون : إن الله لغني عن صدقة هذا ، وما فعل هذا الآخر إلا رياء ، فنزلت : الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات و الذين لا يجدون الا جهدهم ، وهم يلفظ بشر بالمطوعين “ (الصحيح المسلم ، كتاب الزكوة ، باب الحمل بأجرة يتصدق بها و النهی الشديد عن تنقيص الصدقة بقليل / ص : ۳۲۷ / ج : ۱)

سوال :

د مسجد په حدود کي دننه يا دباندې د آذان په غرض يو سپيکر دی اوس په دې سپيکر کي د کوچني دور کي اعلان يا دا اعلان چي فلان سړی مړ دی په فلان ځای کي يې د جنازې لمونځ دی او بعض خلک يې ددې معاوضه هم اخلي دا جائز دی او کنه؟

جواب :

حامدا و مصليا: کوم سپيکر چي د آذان لپاره دی په هغه کي دي نور اعلانات نه کوي نه په معاوضه باندې او نه بې له معاوضې .

”ثم السراج والبساط كذلك إلى آخر المصالح ، هذا إذا لم يكن معينا ، فإن كان الوقف على شيء يصرف اليه “ (رد المحتار ، كتاب الوقف / ص : ۳۶۷ / ج : ۴ سعيد) (بحر الرائق / ص : ۴۱۵ / ج : ۵ رشيديه) ولا يجوز أخذ الاجرة منه ولا أي يجعل شيئا منه مستغلا ولا سكنى - بزازيه (الدر المختار)

صرف مال المسجد فی غیرہ:

د مسجد پیسې بل ځای کی استعمالول:

سوال:.....

د مسجد زائدي پیسې په تعلیم دین او تبلیغ اسلام او په تدریس د علوم شرعیه کی مصرفول څنګه دي؟

جواب:.....

حامداو مصلیا: که چیري زائدي روپی زیاتي وې، مصرف کم او روپی هر وخت موجودي وې او دروپیو په جمع کېدلو کی د خیانت قوي اندېښنه وي نو په داروپی دي د مسجد لپاره جائیداد، دوکانونه، محکمه وغیره رانیسي. که چیري په دې کی مشکل وي او پیسې د جائیداد وروسته هم پاتیري نو بیادي په مسجد کی یوه دیني مدرسه جوړه کړي، د دې لپاره چي د مسجد په آبادي کی ترقي وي ځکه آبادي ته

ترقی ور کول نوی مصلحت دی:

”الفاضل من وقف المسجد هل يصرف إلى الفقراء؟ قيل لا يصرف، وإنه صحيح، ولكن يشتري به مستغلاً للمسجد كذا في المحيط“ (عالمگیری / ص: ۱۰۳۶ / ج: ۲ - فتاویٰ محمودیہ / ص: ۴۲ / ج: ۱۵)

سوال:.....

کہ چیری داہم مشکل وی؟

جواب:.....

حامدا و مصلیا: کہ چیری داہم مشکل وی نو بیاپہ داپہ نیژدی مسجد کی مصرف کھدای سی:

”الرباط والبئر إذا لم ينتفع بهما فيصرف وقف المسجد والرباط والبئر والحوظ إلى أقرب المسجد ورباط أو بئر أو حوض“ (تنویر الابصار مع الدر المختار / ص: ۳۵۹ / ج: ۴)

سوال:.....

د مسجد پہ آمدنی مدرسہ جو رول جائز دہ او کہ نہ؟

جواب:.....

حامدا و مصليا: د مسجد په آمدن باندي مدرسه جوړول نه ده جائز:
 ”وإن اختلف احدهما بان بنى رجلان مسجدین اورجل مسجداً او
 رجل مسجداً و مدرسة، ووقف عليهما أوقافاً لا يجوز له ذلك“ (الدر مختار)
 أى الصرف المذكور... ومن اختلفا الجهة ما إذا كان الوقف منزلي
 احدهما للسكنى والآخر للاستغلال، فلا يصرف احدهما للآخر وهى واقعة
 الفتوى اهـ - (رد المحتار / ص: ۳۶۰، ۳۶۱ / ج: ۴ - بحر الرائق / ص:
 ۳۶۲ / ج: ۵)

سوال:.....

د مسجد په آمدن باندي د کوچنيانو لپاره په مسجد کي يو مدرس
 نيول څنگه دي؟
 جواب:.....

حامدا و مصليا: که چيري د مسجد په آمدن باندي مصارف د مسجد
 پوره کيږي بيا پروا نلري صحيح دى .
 ”الذى يبدأ من ارتفاع الوقف عمارته، شرط الواقف ام لا ثم إلى ما هو
 أقرب إلى العماره اعم للمصلحة كالإمام للمسجد والمدرس
 للمدرسة“ (عالمگیری / ص: ۵۶۲ / ج: ۲)
 سوال:.....

د مسجد روپی په مدرسه کي مصرفول څنگه دي؟

جواب:.....

حامداو مصليا: د مسجد آمدن په مسجد کي مصرفول لازم دي، د مدرسه وغيره د تعمير يا په نورو ضرورياتو کي مصرفول جائز نه دي چا چي هغه پيسې په مدرسه کي مصرف کړي دي هغه ذمه وار دی، مسجد هم د خدای دی او مدرسه هم د خدای ده خو د يوه آمدن په بل کي مصرفول جائز نه دی لکه د يوه مسجد آمدني په بل مسجد کي مصرفول جائز نه ده د يوې مدرسې آمدني په بله مدرسه کي مصرفول جائز نه ده کني ټول نظام به سره خراب سي:

”قال العلامة الحصكفي رحمه الله: اتحد الواقف والجهة وقل مرسوم بعض الموقوف عليه جاز للحاكم أن يصرف من فاضل الوقف الآخر عليه: لأنها حيثئذ كشيء واحد وإن اختلف احدهما بإن بنى رجلان مسجدين او رجل مسجداً ومدرسةً، ووقف عليهما اوقافاً، لا يجوز له ذلك“ (درمختار / ص: ۳۶۰ / ج: ۴ - رد المحتار / ص: ۳۶۱ / ج: ۴)

خو که چيري مدرسه اصل وي او د مدرسې لپاره مسجد جوړ سوی وي نو د مسجد اخراجات د مدرسې څخه پوره کېدی سي . (فتاوی

محمودیه / ص: ۴۶ / ج: ۱۵)

**د مسجد د کار لپاره د یو څو خلکو
کمېټې ده د دغو خلکو د مسجد د فنډ
څخه قرض اخیستل او په مدرسه کې مصرفول:**

سوال:.....

دالور ذکر سوه چي د مسجد لپاره د کار کمېټې کې یو داسې جامع
مسجد دی چي هغه د مدرسې انتظام کوي مسجد په مدرسه باندې
متصل دی او ددې مسجد آمدني داسې ده لکه وقف او څه د مسجد د
دکانو د کرایه څخه نو آیا دا د کمېټې لپاره مجاز ده چي که چیرې د
مدرسې په فنډ کې پیسې نه وي نو دوی د مسجد څخه قرض وکړي د
مدرسینو په تنخوا او غیره کې یې صرف کړي نو اوس چي کومې
روپۍ د مسجد څخه د قرض په نامه اخیستل سوي دي آیا ددې ادا کول
سته او کنه؟

جواب:.....

حامدا و مصلياً: د مسجد دروپیو څخه قرض اخیستل په مدرسې کې مصرفول ددې اجازت نسته، د مسجد روپی امانت دي په دې کې د تصرف حق نسته کومې روپی چې یې دارقم اخیستي دي هغه دي ژر تر ژره بیرته ورکړي .

”والوديعة لا تودع ولا تعار ولا تواجر ولا ترهن ، وإن فعل شيئاً منها ضمن“ (فتاویٰ عالمگیری / ص: ۳۳۸ / ج: ۴)
سوال:

چې ضرورت وي د مسجد او مدرسې روپی په قرض باندي یو په بل کې مصرفول څنګه دي دا کیږي او که نه؟
جواب:

حامدا و مصلياً: که چیرې د قرض پر وصولي اعتماد وو، د ضیاع احتمال نه وو نو د منتظمه کمېټې په مشوره سره صحیح دي:
”للمتولی إقراض مال المسجد بأمر القاضي اهـ“ (شامی / ص: ۴۰۳ / ج: ۴ - لم اجد لا يملك استدانة إلا بأمر القاضي - (رد المحتار ص ۴۴۰ / ج: ۴) مع ان يقيم ليس له إقراض مال المسجد (بحر الرائق / ص: ۴۰۱ / ج: ۵)

و أما إقراض ما فضل من الوقف ، قال في وصايا النوازل : رجوت أن

يكون ذلك واسعا إذا كان ذلك احرز للغلة من إمساكه فإن فضل من غلته، فصرف الفضل إلى حوائجه على أن يردده إذا احتاج إلى العمارة، قال: لا يفعل ذلك وينزده غاية التنزه، فإن فعل مع ذلك، ثم انفق فيه، رجوت أن ذلك يبرأه عما وجب عليه۔ (خلاصة الفتاوى / ص: ۴۲۳ / ج: ۴)

سوال:.....

ديوه مسجد روپی۔ په بل مسجد کي لکول څنگه دي يو مسجد امير دی او بل مسجد غريب دی په امير مسجد کي د ډېره وخته څخه کار هم نه دی سوی او ددې برعکس هغه بل غريب مسجد کي ختي، کار ته ضرورت دی يا پرش، غالي يا پلستر ته ضرورت دی نو آیا د هغه امير مسجد روپی۔ په غريب مسجد کي استعمالول جواز لري او که نه؟

جواب:.....

حامدا و مصليا: که چيري هغه روپی د چنډې وې نو د چنډې ورکولو والا په رایه او اجازت سره په غريب مسجد کي مصرفول شرعاً درست او صحيح دي.

”وعن الثانی: ينقل إلى مسجد آخر باذن القاضي..... حشيش المسجد و حصره مع الاستغناء عنهما، وكذا الرباط والبئر إذا لم ينتفع بهما، فيصرف وقف المسجد والرباط والبئر والحوض إلى اقرب مسجد اورباط او بئر او

حوض“ (الدر المختار / ص: ۳۵۹ / ج: ۴)
سوال:

عبد الودود وایي زموږ مسجد کوچنی دی خلگ ډېر دی . په څنگ کې
یې د عبدالسلام مخکې ده یا سرای دی اوس موږ د عبدالسلام څخه دا
مخکې یا سرای په زور رانیولای شو او که نه؟
جواب:

حامداو مصلیا: که چیرې مسجد تنگ وو پر خلکو باندي او څنگ ته
یې مخکې وي په قیمت باندي دي په زور واخلي:
”ولو ضاق المسجد على الناس و بجنبه ارض الرجل توخذ ارضه
بالقيمة كرهاً“ کذا فی فتاوی قاضیخان و عالمگیریه (ص ۴۵۶ / ج: ۲)
سوال:

عبد الرحمن وایي د مسجد په څنگ کې داوبو لښتی دی او د مسجد
دېوال خراب شو اوس تاوان د لښتې پر خاوند دی او که پر کلیوالو باندي؟
جواب:

حامداو مصلیا:
”مسجد انكسر حائطه من ماء بجنب المسجد فی الشارع و هو ماء الشفة
او انكسرت خفته هل يصرف من غلة المسجد ای عمارة النهر و ممرته . قال

الفقيه ابو جعفر رحمه الله ان كان ما بصرف إلى عمارة النهر و مرمرته لا يزيد على عمارة القائم فيه جاز ولاهل المسجد أن منعوا أهل النهر الانتفاع بالنهر و مرمرته حتى يعطيهم قيمة العمارة فيصرف ذلك إلى عمارة المسجد و إن شاء أهل المسجد تقدموا إلى أهل النهر باصلاح النهر فان لم يصلحوا حتى انهدم حائطه المسجد او انكسر ضمنوا قيمة ما انهدم - “ (كذافي فتاوى قاضيخان و عالمگیریه / ص: ٤٦٣ / ج: ٢)

مسائل المساجد

سوال:.....

مسجد و ڇه شي ته وايي؟

جواب:.....

د مسجد لغوي معنی ده سجدہ گاه او د اسلام په اصطلاح مسجد د هغه ځای نوم دی چي د مسلمانانو د لمانځه لپاره وقف سي . (ستاسو مسائل او دهغه حل / ص: ۱۱۲ / ج: ۳، مرقات شرح مشکوٰۃ)

سوال:.....

مسجد جوړول فرض دي که واجب؟

جواب:.....

په هر ښار او قصبه او کلن کي د مسجد دپاره بقدر ضرورت محکه

وقف کول پر هغو مسلمانانو باندی واجب علی الکفایه ده نور تعمیر جوړول فرض نه دی بلکه مستحب دی . (امداد الاحکام / ص: ۲۴۹ . شامي / ص: ۱۰۲ ج ۲)

سوال:

د بدعتي سړي پیسې په مسجد کي استعمالېدای سي او که نه؟

جواب:

که چیري یو بدعتي سړی د مسجد دپاره چنده ورکړي نو دده هغو پیسو په مسجد کي استعمال جائز دی . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۸ / ص: ۲۱۹)

سوال:

د سود پیسې په مسجد کي لکول څنګه دي؟

جواب:

د سود پیسې په مسجد کي لکول ناجائز دي . (فتاویٰ محمودیه /

ص: ۷۷ / ج: ۱۵)

مسئله:

مال حرام پہ مسجد کي لگول ناجائز دی کہ چیری پہ حرام مال باندی
 د مسجد دیارہ مخکے واخیستہ او پر هغه یی مسجد جوړ کړ په دې
 کي لمونځ کول مکروه دی . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۸ / ج: ۱۵)
 سوال:

که چیری ضرورت وو د مسجد پیسې په مدرسه کي یا د مدرسې
 پیسې په مسجد کي لگول جائز دي او که نه؟
 جواب:

که چیری د قرض د اصولهدو پورهیقین وو د ضائع کېدو احتمال نه
 وو نو بیا د مسجد د مشرانو په مشوره سره استعمال جائز دی . (فتاویٰ
 محمودیه / ص: ۴۹۱ / ج: ۱)
 سوال:

په مسجد کي دننه فقر غوښتل څنګه دی؟
 جواب:

پہ مسجد کی فقر (سوال کول) منع دی دہاسی خلکو دپروہ دب نئی د
 مسجد خخہ در بدل پکر دی . او پہ مسجد کی دننه سول کول و لاند
 خیرات زکوٰۃ ور کول پہ کار نہ دی لیکن کہ چیری دیو ضرور تحنه دپروہ
 یو شوک دده سرده امداد اپیل و کړي دا جائز دی . دغسی و یو مسکین
 ته خو پہ مسجد کی امداد ور کول جائز دی مگر نہ دې خخہ پہ مسجد کی
 د فقر غوښتلو عادت جو پیری د دې وجهی خخہ دب نئی تر مسجد
 ور کول نه دی . (ستاسو مسائل او دهغو حل / ص: ۱۴۲ / ج: ۳)

سوال:

د مسجد پیسې و چاته د تجارت دپروہ ور کول څنگه دي؟

جواب:

د مسجد پیسې د متولې سرده امانت دي دی د حق ندري چي و چاته د
 مسجد پیسې د تجارت په غرض ور کړي . هرگز دي و چاته نه
 ور کوي (فتاویٰ رحیمیه / ص: ۲۰۴ / ج: ۱۲)

مسئله:

که چیری یو مسجد د شرابو په پیسو باندي جوړ سوی وي په نې کی
 سمونځ کول مکروه دي کوه لمانځونه چي په کی سوي دي هغه د کرهت سرده

سوي، آئنده احتياط په کار دی (فتاویٰ محمودیه / ج: ۵ / ص: ۱۵۲)

مسئله:

د مسجد دپاره چي کومه چنده وسي هغه په مدرسه کي مصرف کول جائز نه ده او د مدرسې چنده په مسجد کي استعمالول جائز نه ده او کوم حای چي د لمانځه دپاره وقف سن هلته مدرسه جوړول يا د تعليمي کار دپاره دغه متعين کول جائز نه دی . په دغه حای کي و کوچنيانو ته سبقان ويل هم نه دي صحيح داسي هلکان چي د مسجد په احترام نه پوهيږي او دغسي زکوة، صدقة الفطر، قيمت د قرباني دپيسو و مدرسه يا مسجد تعمير کي ورکول جائز نه دي ځکه دا صرف د غريبانو حق دی . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۶۹ / ج: ۱۸)

سوال:

د مسجد د چنډې په پيسو دباندې د مسجد دفتر جوړول چي په هغه کي د مسجد کمېټې (يا جرگه) والا کښېني څنگه دی؟

جواب:

د مسجد په پيسو سره خارج مسجد دفتر جوړول چي هغه کي د مسجد انتظاميه کښېني جائز ده که د اهل چنده والا اجازت وي . (آپ ځه سائل / ص: ۴۰ / ج: ۳)

سوال:.....

زمور په خوا کي يو مسجد جوړيږي په دې کي غير مسلم چنده ورکول غواړي مسئله داده چي دغير مسلم پيسې په مسجد کي لگول صحيح دي او که نه؟

جواب:.....

که چيري يې دا احتمال نه وو چي صبا غير مسلم پر مسلمانانو باندي احسان کوي او نه يې دا احتمال وو چي اهل اسلام د دوی احسامند سي د دوی په مذهبي شعائرو کي شرکت وکړي په دې شرط باندي قبلول يې جائز دی .

(امداد الفتاوی / ص: ۶۸۸ / ج: ۲) (و فتاوی محمودیه / ص: ۴۷۰ / ج: ۱)

مسئله:.....

د مسجد د تعمير دپاره چي په لاره کي کومه پېټۍ خلک لگوي او پر لاره چي کوم خلک تېرېږي په دې کي پيسې اچوي نو دغه پيسې د مسجد په تعمير کي لگول صحيح دي خواه اچولو والا مسلم وي او که غير مسلم وي د ټولو پيسه په دې صورت کي صحيح ده .

سوال:.....

د يو مسجد امام صاحب چي کله د ماخستن لمونځ وسي دی دستي

مسجد ته قلف (تالا) وړ ولگوي وروسته چي کوم خلک راسي و هغه ته یې نه ور خلاصوي؟ آیا دا په یو حدیث کې راغلي دي چي د مسجد دروازه د لمانځه بعد بنده کړئ بیا یې چاته مه ور خلاصوئ؟

جواب:

په در المختار کې دي چي د مسجد دروازه بندول مکروه ده:

”و کره غلق باب المسجد الا لخوف علی متاعه به یفتی (در مختار) قال فی البحر و انما کره لأنه يشبه المنع من الصلوة قال الله تعالى: ومن اظلم ممن منع مساجد الله أن يذكر فيها اسمه الخ - والتدبير فی الغلق لاهل المحلة (رد المحتار قبیل باب الوتر والنوافل مطلب فی احکام المساجد / ص: ۶۱۴ / ج: ۱ / ص: ۶۵۶ ط سعیدیه)“

سوال:

دوه مسجدان دي لیکن یو نزدې دی یو لیري، اوس په کوم مسجد کې لمونځ کول ثواب زیات لري؟

جواب:

په نزدې مسجد کې لمونځ په کار دی د وجهي څخه چي د دې مسجد پر ده حق دی او ثواب هم په دې کې زیات دی:

”أفضل المساجد مكة ثم المدينة ثم القدس ثم القبا ثم الاقدم ثم

الاعظم ثم الاقرب“ (فتاویٰ دار العلوم دیوبند / ج: ۴ / ص: ۱۳۸ بحوالہ الدر المختار علی هامش رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۱۷)

سوال:.....

د مسجد د دوکانو تیران (گاھر) د مسجد پر دہوال باندي بنودل جائز دي او که نه؟

جواب:.....

د مسجد پر دہواله باندي د دوکانو تیران (گاھر) اچول جائز نه دي که څه هم هغه دوکانونه د مسجد دپاره وقف وي د مسجد پر پشت باندي دي بل دہوال را پورته کړي پر هغه باندي دي تیران کښېږدي . (إمداد الاحکام / ج: ۳ / ص: ۱۶۷ بحواله بحر الرائق / ج: ۳ / ص: ۵۷۳)

سوال:.....

يو مسجد ډېر کوچنی دی ددې د کوچنيوالي په وجه باندي خلکو دا مسجد پرېښود بل مسجد يې جوړ کړ . اوس پخوانی مسجد ځاني د مدرسې په تصرف کي راوستل څنگه دی جائز دی او که نه، يا نور څه لازم دي؟

جواب:.....

جائز نہ دیو ڇو ڪه ڪسان ڏي اوس هم هغه آباد ڪري . (امداد الاحڪام /

ج: ٣ / ص: ١٧٠)

سوال:

د يو مسجد پيسي په بل مسجد کي استعمالول جائز دی او ڪه نه؟

جواب:

که چيري هغه پيسي د چندي وي نو د چندي والا ورايي او په اجازت سره په بل مسجد کي استعمال شرعاً درست دی . (مسائل رفعت قاسمی / ج: ٦ / ص: ٤٢، فتاویٰ محمودیه / ج: ١٨ / ص: ١٥٧)

سوال:

که چاچيري پيسي (لقطه) پيدا ڪري د مالک تلاش يي هم وکړي مالک پيدا نه سو اوس دغه پيسي په مسجد کي لگول څنگه دي؟

جواب:

غريب ته دي ورکړي په مسجد کي استعمال يي جائز نه دی .

(مسائل رفعت قاسمی / ص: ٤٣ ج: ٦)

سوال:

د مسجد په تعمیر کي د زکوٰۃ د پیسو استعمال څنګه دی؟

جواب:.....

د مسجد په تعمیر کي یا امام و مؤذن و مسجد د خادمان په تنخواه کي د زکوٰۃ د پیسو استعمال جائز نه دی د دې وجهي څخه د مسجد په تعمیر کي د زکوٰۃ د پیسو استعمال هرگز صحیح نه دی، که حيله وکړي هم اخیستل یې پکار نه دي. (مسائل رفعت قاسمی / ج: ۶ / ص: ۴۳. فتاویٰ محمودیه / ج: ۶ / ص: ۹۴)

سوال:.....

د لا وارث سړي مال په مسجد کي لګول جائز دی او کنه؟

جواب:..... اوارث سړی که چیري مړ سي او دی څه مال پرېږدي او دده یو وارث هم نه وي پر هغه باندي دده مال تقسیم کړي او نه دغه مړي د خپل مال په باره کي وصیت کړي، دده نه لیري وارث وي او نه نیژدې نو په داسي صورت کي دده تر که په مسجد یا مدرسه کي لګول صحیح ده. (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۷۱ / ج: ۱۲ بحواله در مختار / ص: ۴۸۸ / ج: ۵، و شامی / ص: ۸۹ / ج: ۲)

مسئله:.....

د حرام او مشتبه مال په پیسو سره مسجد جوړول شرعاً جائز نه

دى . (فتاوى رحيميه / ص: ٩٩ / ج: ٦)

سوال :.....

بعض خلک په مسجد کي دنکا ح ترل سنت گڼي آيا په رښتيا هم په
مسجد کي نکا ح ترل سنت دى او که نه؟

جواب :.....

دنکا ح ترل او ويل پخپله سنت عملي او د عبادت يوه حصه او شعبه ده
نو ځکه په مسجد کي دنکا ح په ايجاب او قبول کي شرعا څه حرج
نسته بيا هم که چيري د مسجد د احترام خيال نه ساتل کېدى بيا د دې
څخه اجتناب کول ضروري دي .

”مسامة الکعبة ، وقيل كان ذلك لمعاينة بان كشف الحال و

ازالت الحوائل فرأى رسول الله ﷺ الکعبة فوضع قبله مسجده
عليها“ قال الملا على قارى (قوله واجعله فى المساجد) وهو اما
لانه ادعى الى الاعلان او لحصول بركة المكان وينبغي ان يراعى
ايضاً فضيلة الزمان ليكون نورا على نور وسرورا على سرور قال
ابن الهمام يستحب مباشرة عقد النكاح فى المسجد لقوله عبادة
وكونه فى يوم الجمعة وهو اما تفاعلا للاجتماع او توقع زيادة
الثواب او لانه يحصل به كمال الاعلان مرقاة المفاتيح ج ٦ ص ٢١٧

له دې څخه دوه امره واضح سو ، اول دا چي د محراب ضرورت د تعين د قبله دپاره دی چي لمونځ کونکي محراب وويني د خپلي قبلې رخ متعين کړي .

دوم امر چي کله د مسجد نبوي تعمير وسو له هغه وخت د محراب نشان يې هم ولگاوي خواه هغه نشاندهي حضرت جبرائيل کړې وي يا د نبي په ذريعه د کشف دې تجويز فرمايلي وي البته دغه جوف دار محراب چي نن صبا په مسجدو کي دي ددې ابتداء خليفه راشد حضرت عمر بن عبد العزيز هغه وخت وکړه چي دی د وليد بن عبد الملك په زمانه کي د مدينې طبيبي حاکم وو . (وفاء الوفاء / ص: ۵۲۵ و مابعد)

دا د صحابه او تابعين زمانه وه له هغه څخه تر نن ورځي پوري په مسجد کي محراب جوړول د مسلمانانو شعار دی . فتاویٰ قاضيخان کي دي:

”وجهة الكعبة تعرف بالدليل والدليل في الامصار والقرى المحاريب التي نصبها الصحابة والتابعون رضى الله عنهم اجمعين ، فعلينا اتباعهم في استقبال المحاريب المنصوبة“ (البحر الرائق / ج: ۱ / ص: ۲۸۵ مطبوعه دار المعرفة بيروت)

سوال:

د مسجد د منارو ابتداء چا په کومه زمانه کې شوې ده؟

جواب:.....

منارې د مسجد یو خاص علامت دی چې تر ټولو نمایان دی د منارو ابتداء هم د صحابه و تابعین د زمانه څخه شوې ده. په مسجد نبوي کې تر ټولو له مخه خليفه راشد حضرت عمر بن عبد العزيز منارې جوړې کړې (وفاء الوفاء / ص: ۵۲۵) حضرت مسلم بن مخلد انصاري رضي الله عنه جلیل القدر صحابي دی د حضرت معاوية په زمانه کې د مصر حاکم وو ده د مصر په مسجدو کې د منارو جوړولو حکم وکړی. (الاصابة فی تميز الصحابة / ج: ۳ / ص: ۴۱۸)

د منارو دوې فائدي دي اوله دا چې پر بالاخای دي آذان وسي امام ابي داؤد پر دې مستقل باب جوړ کړی دی. الأذان فوق المنارة. حافظ جمال الدين الزيلعي په نصب الرايه کې د حضرت ابو برزه اسلمي قول نقل کړی دی: من السنة الأذان فی المنارة والاقامة فی المسجد (ج ۱ / ص: ۲۹۳)

دوهمه فائده يې دا ده چې ناواقف سړی مناره وويني نو ده ته ده ته مسجد معلوم سي. چې دلته مسجد شته.

سوال:.....

د مسجد نسبت و خپل نامه ته کوم (یعني پر مسجد باندي خپل نوم
ښوول) څنګه دي؟

جواب:.....

د مسجد نسبت د یو سړي و طرفته د باني په نسبت جائز دی، په دې کې یو
خرج نسته، لیکن که چیرې باني مرحوم خپله د خپل نامه نسبت خوښ
کړې نه وي نو د وارثانو لپاره هم نه دي په کار. (آپ کے مسائل/ص: ۳۳۳/ج: ۳)

سوال:.....

که چیرې په لمانځه کې د امام صاحب راسته طرف ته څلوېښت یا
پنځوس کسان په صف کې ولاړ وي او چپه طرفته پنځه یا لس کسان په
صف کې درېدلای سي داسې لمونځ کېدای سي او که نه؟

جواب:.....

مکروه دی:

”وينبغي للإمام أن يقف بإزاء الوسط فإن وقف في ميمنة الوسط أو
ميسرة فقد أساء لمخالفة السنة“ (فتاویٰ عالمگیریه / ج: ۱ / ص: ۱۸۹، الباب
الخامس فی الإمامة الفصل الخامس فی بیان مقام الإمام و المأموم)

سوال:.....

و مسجد ته نژدې قبرونه وي په مینځ کې صرف د یو ګز دېواله ماسوا

بله فاصله نه وي په داسي مسجد کي لمونځ صحيح دی او که نه؟
جواب:.....

لمونځ صحيح دی، لیکن په قبرستان کي لمونځ ممنوع دی:
”عن ابن عمر قال: نهی رسول الله ﷺ أن یصلی فی سبع مواطن فی
المزبلة و المجوزة و المقبرة و قارعه الطريق و فی الحمام و فی مواطن
الابل و فوق ظهر بیت الله“ (رواه الترمذی و ابن ماجه، مشکوة / ص: ۷۱
کتاب الصلوة)

که چیري داسي مسجد وي چي و هغه ته قبرونه نژدې وي په دې کي
لمونځ صحيح دی:

”قال محمد: أكره ان تكون قبله المسجد إلى المخرج و الحمام
و القبر..... و هذا كله إذا لم يكن بين المصلی و بين هذه المواضع حائط
او ستره أما إذا كان لا يكره و يصير الحائط فاصلاً“ (عالمگیری / ج: ۵ / ص:
۳۱۹)

سوال:.....

په مسجد کي خوب کول یا د مسجد برق استعمالول څنګه دي؟

جواب:.....

د مسجد برق و غیره د لمانځه په وختو کي استعمالول جائز دی

لیکن ماسوا دے اہل چندہ والا یہی منع کولای سی او پہ مسجد کی خوب کول د معتكف او د مسافر دپارہ جائز دی د نورو لپارہ مکروہ دی:

”ولو وقف علی دهن السراج للمجد لا يجوز دهنه جمعی اللیل بل بقدر حاجة المصلین الخ (عالمگیری / ج: ۲ / ص: ۴۵۹) و النوم فیہ (المسجد) لغير المعتكف مکروہ و قیل لا بأس للغریب أن ینام فیہ ، و الاولیٰ ان ینوی الاعتکاف لیخرج من الخلاف (حلبی کبیر / ص: ۶۱۲ فصل فی احکام المسجد)“

سوال:

د مسجد دکان د ویڈیو فلمونو کاروبار و الاتہ پہ کرایہ یا ور باندی خر خول خنکہ دی؟

جواب:

د مسجد دکان د ویڈیو فلمونو کاروبار و الاسری تہ ور کول جائز نہ دی او د غسی د دے کرایہ ہم نہ دہ جائز:

”لا تصح الاجارة لعبس التیس و هو حرام و لا لأجل المعاصی مثل الغناء و النوح و الملاهی“ (الدر المختار / ج: ۶ / ص: ۵۵ باب الاجارة الفاسدة)

سوال:

د مسجد پر دہوال باندی نقش و نگار خنکہ دی؟

جواب:.....

د قبلي پر دېوال باندي صحيح نه دی علاوه د دې څخه نقش و نگار صحيح دی، لیکن د وقف مال څخه صحيح نه دی. مگر زیات تکلفات کول مکروه دي.

(فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۷۳ / ج: ۶ بحواله کبیری / ص: ۵۷۱ و مجمع الأنهر / ص: ۱۲۷)

مسئله:.....

مسجد که چیري ونړول شي د مسجد د ځای هغسي احترام ضروري دی لکه اول چي وو . د چپلکو او گوټو سره تلل، که پاک وي خو تلل صحيح دي لیکن د ادب پر ځای باندي یې کښل د ادب مقتضی ده .

(فتاویٰ رحیمیه / ص: ۱۱۱ / ج: ۶، آپ کے مسائل / ص: ۳۸ / ج: ۳)

سوال:.....

مسجد کبیر کوم مسجد ته وايي؟

جواب:.....

چي څلوېښت ذراع اوږد وي څلوېښت ذراع پراخ وي په يو بل قول کي شپېته ذراع دی . چي کوم مسجد ۴۰ ذراع (شرعي) اوږد او دغونه پراخ وي و دې ته مسجد کبیر وايي او چي له دې څخه کم وي و هغه ته

مسجد صغیر وایی . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۸۲ / ج: ۱۵، و امداد

الاحکام / ص: ۴۴۴ / ج: ۱)

سوال:

دیو مسجد نوم مسجد غرباء بنوول څنگه دي؟

جواب:

مسجد غرباء نوم بنوول کي شرعي یو قباحت نسته، بنوولای یی

سي .

(فتاویٰ محمودیه / ص: ۵۱۴ / ج: ۱)

سوال:

دیو لوی مسجد باوجود ځیني خلک له امام سره د اختلاف په بهانه

بل مسجد جوړوي نو آیا داسي کول په شریعت کي جواز لري او که نه؟

جواب:

د ذاتي اغراضو د تکمیل لپاره او یا غیر شرعي امورو په وجه سره په

قوم کي بې اتفاقي او اختلاف پیدا کول پخپله هم گناه ده او بیا ددې گناه

له ارتکاب څخه وروسته په مسلمانانو کي بې اتفاقي او اختلاف پیدا

کول دا دوهم جرم دی په داسي صورت کي د بل جومات د جوړولو

ضرورت نسته .

بیاهم دنومور و واقعاتو سره سره که یو سړی باقاعده محکه وقف کړي او مسجد پر جوړ کړي نو هغه به هم شرعي مسجد بلل کیږي او دده ذاتي اغراضو معامله به دده او د الله تعالی په مینځ کې وي، البته د ضرورت په وخت کې له خپل منځي اختلافاتو څخه د ځان ژغورلو لپاره د بل مسجد جوړول یواځې جائز نه بلکه یو ښه کار دی:

”قال ابن نجيم: وإذا قسم المحلة المسجد وضربوا فيه الحائط ولكل منهم إمام على حدة ومؤذنههم واحد لباس به“ (بحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۳۵) (فتاویٰ حقانیة / ج: ۴ / ص: ۲۲۵ بحواله بحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۳۵) سوال:.....

د مسجد پر دېوال باندي اشتهار لکول یا سیاسي نارې لیکل څنګه دي؟

جواب:.....

د مسجد دېوالونه د دې شیانو لپاره استعمالول د مسجد د حرمت او تعظیم خلاف دي:

”عن عائشة رضی الله عنها قال: أمر رسول الله ﷺ ببناء المسجد في الدور وأن ينظف ويطيب“ رواه ابو داؤد و الترمذی و ابن ماجه (آپ کے مسائل / ج: ۳ / ۲۶۴ بحواله مشکوة / ص: ۶۹، باب المساجد)

احکام المقابر

سوال:.....

عبید اللہ دیوے ڄمڪي اجازہ دمیونسپلٹی ڄڻہ حاصلہ کرہ او پہ سرکاری دفتر کی یہی دارج کرہ چي زہ پہ دغہ ڄمڪہ قبر گاہ جو پروم او پیسی یہی حکومت تہ ور کرے نو مسلمانو خپل مری پہ کی دفن کرے یو ڄہ عمر وروستہ عبید اللہ داد مقبری ڄمڪہ پر دوو کسانو خرڄہ کرہ یو مسلمان و او بل کافر و او داد مقبری ڄمڪہ دمرو ڄڻہ ڊکہ وہ نو دغو دوو مشتریانو پر دغہ ڄمڪہ عمارتو نہ شروع کرل او قبرو نہ یہی ونرول ھڊو کی یہی و کنبل پہ بل ڄای کی یہی بنج کرل . آیا ددی ڄمڪی خرڄول جائز دی کہ نہ او ددغہ مرو ھڊو کی کنبل او پہ بل ڄای کی پتول جائز دی کہ نہ او ددی پہ خلاف احتجاج کول جائز دی کہ نہ؟ بینوا او توجروا .

جواب:.....

دوہ حیثیتہ لری . یو یہی دادی چي عبید اللہ دغہ ڄمڪہ و اخیستلہ او مری پہ کی دفن شول نو ددفن پہ وجہ دھر مردہ ڄمڪہ د عبید اللہ دملک ڄڻہ ووتلہ او

دمري وارثان يي مالکان شول . لهندا عبید الله لپاره ددې ځمکي خرڅول
ناجاړ دي او که چا مکان پر جوړاوه هغه به دا وارثان ورنپوي .

او دوهم حیثیت یې دادی چې عبید الله هر کله دا ځمکه پر هندو او مسلمان
خرڅه کړله نو هغو خپل عمارتونه پر شروع کړل او دمرو هډوکي یې
وايستل نو ددې په خلاف پر ټولو مسلمانانو لازمه ده چې احتجاج وکړي او
عبید الله پر دې مجبور کړي چې رانیونکو ته خپلي پیسې ورکړي او مقبره
پرېږدي . (امداد الاحکام / ص: ۲۷۱)

سوال:

د قبر درخته (ونه) کاتول او د قبر پر سر د مېوه داري ونې مېوه خوړل په
شریعت کې څنګه ده او د قبر د ختمېدلو او د کښت کولو لپاره په شریعت
کې څه حکم دی؟

جواب: د درختي (ونې) د کاتولو او تفصیل داسې دی چې بدون د شدید
ضرورت څخه یې کاتول ښه کار نه دی خو بیا هم که چیرې وچه درخته وه بیا
پروانلري . ځکه چې لنډه درخته د الله جل جلاله تسبیح وایي او د مېوه داري
درختي مېوه خوړل جواز لري او قبر که چیرې په مرور د زمانې دومره زوړ
شوی وي چې مړی خاوري ګرځېدلی وي بیا په کې زراعت روا دی .

”قال فی الشربلایه و کره قلع الحشیش الرطب و کذا الشجرة من المقبرة لانه

ما دام رطبا یسبح اللہ تعالیٰ الخ - قال الطحاوی تحت قوله ما دام رطبا ومن هذا قالوا لا یتحب قطع الحشیش الرطب مطلقا ای ولو من غیر جنانه (وہی مقبرہ) مین غیر حاجۃ افادہ فی الشرح من قاضی خان (ص ۳۶۴) وفي الشامیہ قلت وقد تقدم انه إذا بلی المیت وصار ترابا یجوز زرعه والبناء علیہ الخ (ص ۹۴۵ / ج: ۱)

سوال:.....

د مقبري پر ځمکه وروسته تر ډېر عمر چي مړي خاوري شوی وي ديوي مدرسې بناء جواز لري که نه او په دې مدرسه کي درس جواز لري کنه او د دغي مدرسې بناء اجازه لري که نه؟

جواب:.....

که چيري د مقبري ځمکه د استغناء په حالت کي وه نو قيام د مدرسې به په اذن د واقف سره وي که چيري واقف ژوندي وي يا د متولي د وقف په اذن سره يا د عامو مسلمانانو په اذن سره به وي که واقف متعين نه وو نو بيا جواز لري:

”عن الفقه ابي جعفر عن هشام عن محمد يجوز ان يجعل شيئا من الطريق مسجدا ويجعل شيئا عن المسجد طريقا للعامة ذكر الامام خواهرزاده في كتاب الشرب كذا في الخلاصة وفي العالمگیری كما احفظ ولم اجد ان يجوز ان يجعل المقبرة مسجدا ولا يجوز ان يجعل المسجد مقبرة الخ“

نو مقبره چي مدرسه وگرځي داپر مسجد قياس ده چي مقبره مسجد

گر خېدلای شي همدارنگه مدرسه گر خېدلای شي . (امداد الاحکام / ص: ۲۷۲ / ج: ۳)

سوال:

یوه زړه مقبره چي خلوېښت یا پنځوس کاله يې تېر شوي وي نو بیا یو څوک دمقبرې دمړو هډوکي را کاږي او مقبره خالي کړي نو بیا پر هغه ځای حوض جوړ کړي . آیا دې حوض استعمال جواز لري که نه او دلته تگ راتگ جواز لري که نه یا کښېنستل جواز لري که نه؟

جواب: دمسلمان مړي هډوکي دخپل ځای څخه نقل کول ناجائز دي او د دې گناه پر منتقل باندي ده او دنورو خلکو لپاره تگ راتگ او دحوض استعمالول بالکل جواز لري . (امداد الاحکام / ص: ۲۷۵ / ج: ۳)

سوال:

یوه مقبره ده چي ډېر مړي په کي دفن شوي وو او دنورو ځای په کي نه وو نو د اهل محلې والا راغلل داتفاق يې وکړی چي موږ به پر مردگانو باندي لږ لږ خاوري واچوو او نور مړي به باندي پټ کړو نو دا په شریعت کي جواز لري که نه؟

جواب:

دا هلته ثابتیږي چي مقبره دمړيو له وجهي څخه تنگه شي نو باید چي د

دوہمی مقبرہ طلب و کړي . ځکه که چیري د دغي اولي مقبري خلق زاره نه وي نو د دوهم مړي لپاره دفن کول ورسره جواز نلري بلکه دوهم ځای ته به یې وړي . لیکن د ضرورت او مجبوري په وخت جواز لري خو چي نن ضرورت او مجبوري هم ظاهره شوه نو طلب د دوهمي مقبري تر اولي اسانه کار دی .

”قال فی مراقی الفلاح ولا بأس بدفن اکثر من واحد فی قبر واحد للضرورة قاله قاضی خان و یحجرین کل اثین بالتراب“ (امداد الاحکام / ص: ۲۷۶ / ج: ۳)

سوال:

یوه غټه مقبره وه په دې کي به خلکو مړي پټول نو چي دا مقبره ډکه شوه بیا حکومت مړي ځني بند کړل بیا ډېر عمر تېر شو تقریباً څلوېښت ، پنځوس کاله تېر شول غالب گمان دا وو چي مړي به اوس خاوري وي بیا خلکو اتفاق وکړی چي په دغه مقبره کي عیدگاه جوړه کړو آیا دا جواز لري که نه؟
جواب: خلاصه د جواب داده چي دا مقبره په خپل حال پاته کیږي د عیدگاه لپاره به نه شي پایمال . لیکن دنوو مړیو لپاره جواز لري .

”قال فی الهندیة سئل الاوزاجندی عن المقبرة فی القرى إذا اندرست ولم یبق فیها اثر الموتی لا العظم ولا غیره هل یجوز زرعها واستغلالها قال لا ولها حکم المقبرة الخ - / ص: ۲۴۳ / ج: ۳“

سوال:

یو سړی دمقبرو زیارت کوي آیاده ته د چمپلانو سره زیارت روادی که نه، په دې کې د دوو فریقو اختلاف عظیم دی یوه فریقه وايي باید چوتې وکاري بیا دې زیارت وکړي او بله فریقه وايي چې د چوتو سره زیارت کول مباح دی باید چې تاسو یوه د فریقینو د حقیقت دلیل پېش کړئ .

جواب:.....

په مقبره کې د چوتو سره تګ د زیارت لپاره جواز لري:

”كما قال في الطحاوی علی المراقی الفلاح ولا یکره مشی فی المقابر بالنعلین

عندنا - / ص: ۳۶۲“

سوال:.....

د قبر پر سر باندي درختي لګول جواز لري که نه او د دغه درختو پیسې پر قبر مصرفول جواز لري که نه؟

جواب:..... د زیارت په وضاحت اصل جواب دا دی چې د قبر پر سر باندي درختي لګول او پیسې یې ورباندي مصرفول دواړه جواز لري . (امداد الاحکام / ص: ۲۸۰، ۱۲۸۱)

سوال:.....

یو سړي دمقبرې لپاره لس اېکړه ځمکه وقف کړه او په وقف نامه کې یې دا تصریح کړې وه چې دا دوه سوه فته مربع د ځمکې مسجد او د مدرسې لپاره

ده نو اوس چي دا خاليگاه د طالبانو او خادمانو لپاره خوراک څښاک څنگه
دی؟

جواب: په مقبره کي د خوراک څښاک د مرمت يو دليل هم نشته غایت ما
فی الباب کي دا علماء وایي چي بلا ضرورت مناسب نه دی . (امداد الاحکام /
ص: ۲۸۶ / ج: ۲)

مسائل الوقف

(دوقف احکام او مسئلې)

سوال:.....

یوه سر خپله مملوکه ځمکه د مسجد یا هدیرې لپاره باقاعده وقف کړله، اوس واقف (وقف کوونکی) دغه موقوفه (وقف شوې) ځمکه خرڅوي نو آیا د شریعت له طرفه موقوفه ځمکې خرڅول جائز دي او که نه؟

جواب:.....

دوقف له تام کېدو نه وروسته واقف ته په موقوفه ځمکه کې د هیچ ډول ردو ل اختیار نشته او نه یې خرڅول ورته شرعاً جائز دي.

”لما قال العلامة برهان الدين المرغيناني: وإذا صح الوقف لم يجز

بيعه ولا تمليكه“ (الهداية / ج: ۲ / ص: ۲۴۰ كتاب الوقف)

قال العلامة التمرتاشي: فإذا تم ولزم (أي الوقف) لا يملك ولا يعار ولا

يرهق أي لا يملك التمليك لغيره بالبيع. (فتاوى حقانية / ج: ۴ / ص: ۱۹۷

بحواله تنوير الابصار على صدر رد المحتار / ج: ۴ / ص: ۳۵۲)

سوال:.....

چې کوم ځای د مدرسې په نیت اخیستل سوی وي هغه د مسجد دپاره وقف کول څنګه دي؟

جواب:.....

د مدرسې په نیت باندې داخیستلو بعد هغه ځای داخیستونکي په ملک کې دی محض په نیت سره د مدرسې دپاره وقف نه سو، او اوس که چیرې داخیستونکي په نزد د مسجد دپاره وقف کول زیات فائده مند وي نو د مسجد دپاره وقف کول دده حق دی. (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۲۵ / ج: ۵)

سوال:.....

د مدرسې پر بالا چت باندې مسجد جوړول ددې دپاره چې د محلي خلک اعتراض کوي چې طالبان شور کوي، آیا اوس دا شرعاً مسجد بلل کېږي او که نه؟

جواب:.....

دا شرعي مسجد نه دی او چې په لاندې چت کې یې مدرسه وي دالته لمونځ کول د مسجد ثواب نلري مگر لمونځ ادا کېږي. (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۸۹ / ج: ۱۵)

سوال:.....

پر حکومتي مځکه باندې بغير اجازت مسجد جوړول څنگه دي، او که جوړ وي نړول یې څنگه دي؟

جواب:.....

هر کله چې هغه مځکه د حکومت په ملک کې وي او د هغه حدودو کې وي نو د مسجد د جوړولو لپاره دي د هغه څخه باقاعده اجازت واخیستل سي. بلا اجازت پر داسې مځکه باندې د مسجد په جوړولو

کي خطرہ و اندېشنه سته شرعاً هم او قانوناً هم . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۹۷ / ج: ۱۰)

سوال:

د غیر مسلم په لاس باندي د مسجد بنیاد ښوول څنگه دی؟

جواب:

غیر مسلم که چیري معامروي یا انجینروي او په سمت سره ښه واقف وي او د اسلام د تقریب یا د اعزاز نیت د ځانو بنیاد په ښوول درست دي . لیکن د مسجدو سره چي کوم خدمات متعلق وي هغه خدمات د مسلمان څخه اخیستل بهتر دي . (فتاویٰ رحیمیه / ص: ۲۳۲ / ج: ۱۰ بحواله امداد الفتاوی / ص: ۲۹۰ / ج: ، فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۳۲ / ج: ۲۸)

سوال:

د مسجد د محکمې څخه بچاو سوې محکمې د مدرسې د درسگاه یا د مدرسینو یا د طالبانو د اوسېدو لپاره جوړول څنگه دي؟

جواب:

کوم ځای چي د مسجد دی که چیري په دې کي د طالبانو د اوسېدلو لپاره ځای جوړ سي نو دي د دې ځای مناسبه کرایه تجوز کړي او د مدرسې له طرفه دي و مسجد ته ادا کړي . (فتاویٰ رحیمیه / ص: ۹۵ / ج: ۶ و فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۳۸ / ج: ۱۷)

سوال:

په مسجد کي د امام لپاره کمره جوړول څنگه ده؟

جواب:

د امام و غیره دپاره په مسجد کي کمره جوړول د مسجد په ضروریاتو کي داخل دي . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۰۸ / ج: ۶)
سوال:.....

د مسجد د مېوې خوړلو حکم څه دی؟

جواب:.....!

ظاهره خبره ده چي هغه درخته د مسجد ده د مېوې قیمت دي مسجد ته ورکړل سي . لیکن که چیري درختي لگونکي د عام لمونځ کونکو دپاره لگولې وي بیا د ټولو لپاره جائز ده . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۲۴۲ / ج: ۱۸)

مسئله:.....

کوم قرآن مجید یا سپاري د مسجد دپاره وقف کي کښېښودل سي هغه هر سړی یې په مسجد کي استعمالولای سي که هغه د مدرسې طالبانوي یا نور لمونځ کونکي لیکن خپل کور ته یا په بل مسجد کي یا مدرسې ته وړل جائز نه دي . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۱۲۸ / ج: ۱۸)
سوال:.....

تبلیغي جماعت د مسجد شیان استعمالولای سي او که نه؟

جواب:.....

د دغو جماعتو (یعني تبلیغي جماعتو) قیام په مسجدونو کي د لمانځه دپاره دی د لمانځه یا د دیني امورو د مقصد خلاف نه دی د دې وجهي څخه که چیري دوی د مسجد شیان استعمال کړي، استعمال یې

ورته صحیح دی . (فتاویٰ محمودیہ / ص: ۲۶۸ / ج: ۱۲)

مسئلہ: د مسجد یا د قبرستان دپاره د وقف سوي محکمې حکم بحیثیت احترام په حکم کې نه ده ترڅو پورې چې قبر یا مسجد نه وي جوړ سوی هر جائز کار پر هغه محکمې باندي جائز دی او هر ناجائز کار هلته ناجائز دی . (فتاویٰ محمودیہ / ص: ۲۰۶ / ج: ۱۵)

مسئلہ: داسې دي و مسجد ته نه راځي چې دهغه د زخم څخه بوی راځي . په حدیث شریف کې دي چې کوم سړی له دې بد بوداري درختي څخه خوراک وکړي هغه بوی دي و مسجد ته نژدې نه راوړي په دې سره ملائکه ته تکلیف رسي چې په کوم سره انسان ته تکلیف (ایزاء) رسيږي . (فتاویٰ محمودیہ / ص: ۷۲ / ج: ۶ بحواله شامي / ص: ۶۹۱ .
آپ کے مسائل / ص: ۵۸ / ج: ۳)

سوال:

د مسجد په پیسو بیت الخلاء جوړول څنګه ده؟

جواب:

لکه څنګه چې غسل خانه، وضو خانه، د مسجد په پیسو سره جوړېدای سي دغسې د مؤذن او د امام لپاره د بیت الخلاء ضروري وي دهغې جوړول هم درست دي . او دغسې د اودس او استنجاء او د غسل د اوبو انتظام د مسجد په پیسو سره جائز دی . (فتاویٰ محمودیہ / ص: ۲۲۷ / ج: ۱۵)

سوال:

د مسجد پر فرش باندي اودس کول څنګه دی؟

جواب:

د مسجد فرش د لمانځه دپاره مقرر دی د اوداسه لپاره نه دی مقرر . د اوداسه مستعملي اوبه د مسجد پر فرش باندې اچول منع دي . (کتاب الفقه / ص : ۴۶۱ / ج : ۱)

مسئله :

که چیري تر غسل خانې پوري لاره ماسواپه مسجد کي د تېرېدو بله لاره نه وي نو ناپاکه سړی (بې غسله سړی) دي تیمم ووهي او تېر دي سي او متولی د مسجد دي کوشش وکړي د غسل خانې لاره دي وبل طرف ته جوړه کړي . (فتاویٰ محمودیه / ص : ۱۹۸ / ج : ۱۵)

مسئله :

په جوړ سوي مسجد کي د سامان د بنولو لپاره کمره جوړول یاد او سپېدلو لپاره کمره جوړول جائز نه ده . (فتاویٰ عبدالحی / ج : ۱ / ص : ۲۹۵)

سوال :

یو سړي د خپل باغ د وقف کولو په وخت کي د مخکي او د حاصلاتو تعیین و نه کړ دده له مرګ بعد چي کله د باغ درختي (وني) د گټې وړ پاتي نه سوې نو وارثانويي د مخکي دعوو وکړه دوی وايي چي زموږ مورث د باغ وني او حاصلات وقف کړي وې او مخکه یې نه وه وقف کړې چونکه اوس نه د باغ وني پاتي دي او نه یې حاصلات . د دې لپاره دامخکې موږ پخپل منځ کي ویشو نو په دې معامله کي هغوی تر کومه ځایه پر حق دي ؟

جواب :

د شریعت له طرف د باغ د مخکې په شان دهغه دونو او مېوو وقف کول هم جائز دي، ددې لپاره په نوموړي صورت کې د واقف الفاظ او عرف ته په کتو سره فیصله کول مناسب دي که چیرې په علاقه کې یواځې ونې او مېوې وقف کېدلې نو بیا به دونو او مېوو اعتبار وي او که نه وي نو بیا مخکې وقف ګڼل کېږي. (فتاویٰ حقانيه / ج: ۴ / ص: ۱۹۸ بحواله هدايه / ج: ۲ / ص: ۶۳۹، کتاب الوقف خلاصة الفتوى / ج: ۴ / ص: ۴۱۵)

سوال:

یو سړي د مدرسې لپاره چې مخکې وقف کړې ده او وقف تام هم سوی دی نو آیا د نوموړي موقوفه مخکې د حاصلاتو عشر ورکول ضروري دی او که نه؟

جواب:

کومه مخکې چې د مدرسې او داسې نورو لپاره وقف سي او وروسته پرې څه شی وکړل سي نو د حاصلاتو عشر ورکول یې ضروري دی. (فتاویٰ حقانيه / ج: ۴ / ص: ۱۹۹ بحواله فتاویٰ الهنديه / ج: ۲ / ص: ۴۲۴)

سوال:

د ديني مدارسو لپاره کوم حلال حيوانات او يا کومه غوښه چې خلک یې راوړي نو آیا له طلباوو نه پرته استاذان يا د مدرسې نوره عمله هم دا غوښه خوړلی سي او که نه؟

جواب:

که چیرې واقف حلال حیوانات یا غوښه یواځې د مدرسې د طالبانو لپاره وقف کړي وي نو له طالبانو نه پرته یې څوک نه سي خوړلی ځکه

چي بيا د واقف د شرط مخالفت لازميري کوم چي ناجائز دي او د واقف شرط د شارع د نص غوندي وي بيا هم د مدرسي په نامه د مدرسي د ذمه وارو حضراتو په اختيار کي دور کولو په صورت کي د مدرسي لپاره د ورکړل شويو نورو عطياتو غوندي گرزي او بيا يې له طالبانو پرته د مدرسي استاذان او نور ملازمين هم استعمالولي شي . (تنقيح الحامدية / ج: ۱ / ص: ۱۲۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب الحدود والتعزيرات

(۱) د حد پېژندنه:.....

الحد في اللغة هو المنع منه الحداد للبواب وفي الشريعة العقوبة المقدر حقاً لله تعالى حتى لا يسمى القصاص حدّاً لما انه حق العبد ولا التعزير لعدم التقدير -

ترجمه: په لغت کې د حد معنی ممانعت دی ځکه نو دروازه وان ته حداد ویل کیږي، او په شریعت کې هغې ټاکلې سزاتې ویل کیږي چې د الله تعالی حق وي. دغه وجه ده چې قصاص ته حد نه ویل کیږي ځکه چې هغه د بنده حق دی او تعزیر ته حد نه ویل کیږي ځکه هغه ټاکلې سزا نه ده.

(۲) د حدودو انواع:.....

و شرط کون من یقام علیه صحیح العقل و سلیم البدن و کونه من أهل الاعتبار و الاقتدار حتی لا یقام علی المجنون و السكران و المریض و ضعیف الخلقة الا بعد الصحة و الافاقه (محیط سرخی)

ترجمه: حد پر عاقل، روغ، هوښیار او غښتلی سړي باندي جاري کیږي، پر لېوني، نشئ مریض او کمزوري سړي باندي نه جاري کیږي خو تر صحت وروسته بیا ور باندي جاري کیږي.

(۳) مسئله:

سوال:.....

یوہ مجرم تہ د کورو (دُرو) اویا قصاص د سزا ور کول استحقاق
یواځي حاکم تہ دی؟

جواب:.....

د حدود و جاري کول د حکامو او د هغوی له خوا څخه د ټاکل شوي
قاضيانو او داسي نورو حق دی بل چاته د حدود و د جاري کولو اختیار
نشته:

”و فی الهندية: ورکنه (الحد) اقامة الإمام او نائبه فی الاقامة“ (فتاوی
حقانية / ج: ۴ / ص: ۲۷۸ بحواله الفتاوی الهندية / ج: ۳ / ص: ۱۴۳،
کتاب الحدود)

(۴) مسئله:.

سوال:.....

په اسلامي قانون کي په حدود او تعزیراتو کي چي کومي کورې
استعمالیږي د هغود جوړښت په باره کي دا وضاحت وکړئ چي هغه به
څنگه وي اوله کوم شي به جوړیږي اوږدوالی او پلنوالی به یې څومره وي؟

جواب:.....

په حدودو او تعزیراتو کي د استعمالېدونکي دُرې په جوړښت کي
ضروري خبره داده چي دُر ه که له هر شي څخه جوړه سي باید چي
متوسطه وي بیا هم که چیري د لرگي وي نو په کار دی چي نرمه لښته
وي . په حدودو او تعزیراتو کي کلک لرگی يعني د ډنډې استعمال جائز دی:
”قال العلامة ابن نجيم المصری: (بسط لا ثمرة له متوسطا) ای لا
عقده له لأن علیاً فی الله عنه لما اراد ان یقیم الحد کسر ثمرة و المتوسط

بین المبرح وهو الجارح وغير المؤلم لافضاء الاول إلى الهلاك و خلو الثامن المقصود وهو لا ترجار و كذا في الهداية و حاصله انه المؤلم غير الجارح -

قال العلامة الزيلعي: بسوط لا ثمرة متوسطا ان يضرب بسوط لا عقده له ضربا متوسطاً و عن عليّ انه كسر ثمرة و لو لم يكسر الثمرة بعد كل ضربة بضربتين والضرب هو المؤيد غير الجارح لأن الجارح يفضي إلى التلف او يبقى في جسده اثر يشينه و لهذا يكسر عقده و غير المؤيد لا يفيد والواجب التأديب دون الهلاك“ (فتاویٰ حقانیة / ج: ۴ / ص: ۲۷۸ بحواله تبیین الحقائق / ج: ۳ / ص: ۱۷۰، کتاب الحدود)

(۵) مسئلہ:

سوال:

له حدود خخه خله تہرہدای شي؟

جواب:

”و فی الفتح القدير اجتماع الفقهاء الامصار على ان الحدود تنذر بالشبهات“ (ترجمہ) او پە فتح القدير کي راغلي دي پر دې أمر باندي د فقهاؤ اتفاق دی چي پە شبه سره تر حد جاري کولو تہرہدای شي . (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۲ بحواله الاشباه والنظائر)

(۶) مسئلہ:

سوال:

له نابالغه انجلی سره که یو عاقل بالغ هلك پە زور او جبر سره زنا و کړي او جرم یې ثابت هم سي نو آیا پە نوموړي نابالغي نجلی باندي به

حد جاری کیڑی او کہ نہ؟

جواب:.....

کہ چیری کوم بالغ او عاقل هلک داسی نابالغی انجلی سره زنا و کړي چي دهغې له مثل سره زنا کېدلی سي او د قاضي په نزدیې ثبوت هم وسي نو په بالغ هلک باندي به حد جاری کیڑي او پر نجلی باندي به د هغې دنه بلوغ له وجهي حد نه جاری کیڑي . (فتاویٰ حقانیه / ج: ۴ / ص: ۲۷۹ بحواله تبیین الحقائق / ج: ۲ / ص: ۱۴۹، الباب الرابع فی الوطی الذی لا یوجب الحد و الذی لا یوجبہ)

(۷) مسئلہ:

سوال:.....

یو سړی دروزې په حالت کي زنا و کړي ددې تعزیر به څه وي؟ دده گناه به څنګه معافېږي؟ او په دا کار کي شپږ کسان ورسره شریکان وو په هغو کي دوه کسان ددې خبري گواهي ورکوي چي ده دا کار وکړ؟

جواب:.....

د زنا ثبوت د زاني د اقرار څخه کیڑي هغه هم هغه وخت چي د قاضي و مخته څلور واره اقرار وکړي یا څلور داسي شاهدان وي چي دهغو شهادت قبلول شرعاً لازم وي يعني ثقه او عادل وي داسي ثبوت بعد که چيري سړی شادي شده وي نو دی سنگسارېږي او که غیر شادي شده وو سل کورې به وهل کیڑي . مګر داسزا په دار الاسلام کي مسلمان بادشاه ورکولی سي بل څوک يې نسي ورکولی . داسزا د نیا ده د آخرت د گناه د معافي لپاره د توبې او استغفار ضرورت دی . (فتاویٰ محمودیه / ج:

۲۲ / ص: ۵۵۰ بحوالہ بحر الرائق، کتاب الحدود / ص: ۵، ۷ . م رشیدیہ

(۸) مسئلہ:

سوال:.....

کہ چیری یوسری خپلہ بنجہ د بل چاسره پر زنا ولیده او دی په غصه
سي خپله زوجه مړه کړي نو پر دې قاتل باندي د شریعت مطهره څه حکم
دی، او په شرع کي د فیصلې حق و حاکم وخت ته دی، او دا خو بنسکاره
خبره ده چي زموږ په ملک کي د شرع مطابق فیصلې نه کیږي؟

جواب:.....

په دې مسئله کي تفصیل دی چي هغه یې په فتاویٰ عالمگیری په /
ج: ۲ / ص: ۲۳۶ کي ذکر کړی دی:

”سئل الهندوانی عن رجل جامع أمراًته رجل، هل له القتل؟ قال: ان
كان يعلم أنه ينزجر عن الزنا بالصباح والضرب بما دون السلاح لا يحل، و
ان علم أنه لا ينزجر الا بالقتل، حل له القتل، وان طاوعته المرأة حل له
قتلها ايضاً، كذا في النهاية“ (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۸۴ بحواله
فتاویٰ عالمگیری)

(۹) مسئلہ:

سوال:.....

په دېره کي د بدفعلي سزا شریعت مطره څونه مقررې ده؟

جواب:.....

دایو ډېر خبیث کار دی د زنا څخه هم بدتره دی د شریعت څخه هم
ماسوا دا کار عقلاً او طبعاً هم خبیث دی، په دې کي مختلفي سزاګاني

منقولہ دی . سزا د محمد ﷺ . د نبی ﷺ خُخہ اُقتلوا الفاعل و المفعول بہ، پہ بل حدیث کی دی : فاجموا الاعلیٰ و الاسفل احصنا و لم یحصنا .

اول حدیث حضرت ابن عباسؓ، ابو ہریرہؓ او حضرت جابرؓ خُخہ مرفوعاً او د حضرت عثمانؓ خُخہ موقوفاً مروی دی، دا حدیث مطلق دی یعنی پہ دے کی د احصان مذکورہ نہ دی .

او دویم حدیث حضرت ابو ہریرہؓ خُخہ مرفوعاً مروی دی او ددے خُخہ ماسوا حضرت ابو ایوب انصاریؓ خُخہ مرفوعاً او د حضرت عثمانؓ او علیؓ خُخہ موقوفاً داسی مجرم لپارہ حدِ زنا مروی دی لیکن د احکم غیر مدرک بالقیاس دی ددے و جہی خُخہ د حضرت عثمانؓ او علیؓ عدم رفع ہم پہ حکم کی درفع دی .

سزا د حضرت عبد اللہ بن عباس رضی اللہ عنہ:

ہفہ و ایسی چہی داسی سہری دی پر بالا غونہی، بانڈی و خپڑوی او د غرہ د سرہ دی رایلہ کپری او خلک دی ډبری ورو غورخوی تر دے و پوری چہی مہر شی .

فیصلہ د حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ:

د حضرت ابوبکر صدیقؓ پہ خدمت کی خالد بن ولیدؓ داسی خبیث سہری حال یی و لیکی او د سزا پونبتنہ یی عینی و کپہ پہ جواب کی ابو بکر صدیقؓ د تہولو صحابہؓ پہ مشورہ بانڈی و داسی سہری تہ پہ اور کی د سوخولو سزا و لیکلہ . حضرت خالد بن ولیدؓ ہم ددے حکم مطابق ہفہ سہری پہ اور کی و سوخی .

فیصلہ د حضرت عبد اللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ:

ده مبارک هم په خپل دور خلافت کي داسي خبیث عمل والا ته د اور سزا ورکړه .

فیصلہ د حضرت عثمان رضی اللہ عنہ:

ده مبارک د حضرت علي "قول او دهغه په تائید کي د حضرت ابو ایوب انصاري" حدیث واورېدی تر حد زنا لاندې و غیر محصن ته یې سل کورې ورکړې . (دا ټول تفصیل په هدایه، درایه، نصب الرایه او په محلي کي دی)

☆ د فقهاء رحمهم الله فرمایلي شوي سزاګانې:

(۱): رجم، که څه هم شادي شده نه وي .

(۲): شادي شده دي رجم سي او غیر شادي شده ته دي سل کورې ورکړي .

(۳): په اور کي د سوځوي

(۴): دېوال دي پر را ونړوي او مړ دي کړي .

(۵): له بالا خانې څخه دي رایله کړي او ډبري دي پسي را وغورځوي تر دې پوري چي مړ شي .

(۶): په سخت ځای کي دي بند کړي چي توبه و باسي يا دالته په قید کي مړ شي .

(۷): قتل دي کړي .

(۸): په سخت بدبودار ځای کي دي قید کړي . (احسن الفتاویٰ / ج: ۵ /

ص: ۵۱۲)

(۱۰) مسئلہ:

سوال:.....

پریو سږي باندي جرم ثابت شي او له دې بعد و ده ته یو مرض لاحق شي اوس که چیري پر ده باندي حد جاري کړه شي د دې سره د مرگ بېره؟ اوس په دې صورت کي سزا موقوف کېدای شي او کنه؟

جواب:.....

په دې صورت کي دي دامجرم قيد کړي تر هغې پوري چي دامرض يې ختم شي . له مرض بعد دي پر ده حد جاري کړل شي . (احسن الفتوى / ج: ۵ / ص: ۵۲۳ بحواله ردالمحتار / ج: ۳ / ص: ۲۱۲)

(۱۱) مسئلہ:

سوال:.....

دزید په کور کي دفوج په لباس کي دوه کسان ننوتل دزید دفوج دبیري دوجهي څخه منډه کړه او دغو دوو کسانو دزید دبنځي سره زناو کړه آیا اوس په دې صورت کي پر دې بنځه باندي حد جاري کیږي او کنه؟

جواب:.....

دشریعت مطهره دطرفه څخه پر دې بنځه باند حد نه جاري کیږي . د دې وجهي څخه چي دائمکړه وه او پر مکړه باندي حد نه جاري کیږي . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۹ بحواله هدايه اخيري ۲ / ۳۳۵ وفتح القدیر / ص: ۳۰۶)

(۱۲) مسئلہ:

سوال:.....

که چیري یو سړی خپلي ښځې ته طلاق ورکړي او له عدت تېرولو بعد بلانکاح په کور کې یې گرځي او ښځه یې بولي و دې سړي ته به کومه سزا ورکول کیږي؟

جواب:.....

که چیري حکومت اسلامي وي او د دوی دواړو جماع کول ثابت سي نو دا زناده د وجهي څخه د دې چي حد زنا پر دوی باندي جاري سي، که چیري جماع کول ثابت نه سي نو بیا پر دوی باندي تعزیر دی .

که چیري اسلامي حکومت نه وي نو د عامو مسلمانانو لپاره د دوی څخه قطع تعلق پکار دی له دې وجهي څخه چي دوی تنگ سي او توبه وباسي . (فتاویٰ محمودیه / ص: ۹۸ / ج: ۱۴)

(۱۳) مسئله:

سوال:.....

په حدودو کې گواهي ورکول ښه دي او که عیب د مسلمان پتول ښه دي؟

جواب:.....

”الشهادة في الحدود ويخير فيها الشاهد بين السر والاطهار لأنه بين حستين اقامة الحد والتوقي عن الهتك ولاستر أفضل“

ترجمه: په حدودو کې شاهدانو لره اختيار حاصل دی چي دوی عیب پتوي او يا جرم ښکاره کوي ځکه د عیب پتول او د شهادت ادا کول دواړه ښه کارونه دي، خو پرده پوشي ښه ده . (فتاویٰ الحدود والتعزيرات / ص: ۱۱ بحواله الهدايه)

کیڑی چي د حد موجب نشي گرځېدی . (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۲ بحوالہ النہایہ)

(۱۶) مسئلہ:

سوال:.....

تعزیر پہ توبہ سرہ ساقطیږي او کنه؟

جواب:.....

”التعزیر لا یسقط بالتوبۃ کالحد“

ترجمہ: تعزیر پہ توبہ سرہ نشي کېدای څرنګه چي حد پہ توبہ نه ساقطیږي . (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۲ بحوالہ الاشباہ والنظائر)

(۱۷) مسئلہ:

سوال:.....

د حد او د تعزیر په مابین کي څه فرق دی؟

جواب:.....

حدود او تعزیر له څو جهتو یو بل سره فرق لري:

الفرق الاول: دا چي حد یوه ټاکلې سزا او تعزیر غیر معینہ سزا ده چي د امام رایہ باندي موقوفه ده .

الفرق الثانی: دا چي حد په شبه ساقطیږي خو تعزیر په شبه له مینځه نه ځي .

الفرق الثالث: دا چي حد پر کوچنیانو باندي واجب نه دی خو تعزیر پر کوچنیانو باندي هم جائز دی .

(۱۴) مسئلہ:

سوال:

د قاضي لپاره د فيصله کولو شرطونه کوم دي؟

جواب:

د قاضي فيصله بايد د قرآن مجيد موافق وي او دی بايد د قرآن په ناسخ او منسوخ خبر وي او د ناسخ په باب ده ته دا هم معلومه وي چي کوم محکوم دی او کوم متشابه دی او د کوم په تاويل کي اختلاف دی . او چي ده ته د قرآن مجيد فيصله ميسره نه سي نو بايد د حديث موافق فيصله وکړي او ده ته د حديث په ناسخ او منسوخ کي هم د ځان خبرول په کار دي او چي دی مختلف احاديث وويني نو د هغو احاديثو موافق دي فيصله وکړي چي ترجيح ولري او دده د اجتهاد ميلان هغې خواته وي ، او دی بايد پر مشهور او متواتر او اخبار احاد او دروايت په مراتبو باندي علم ولري . (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۲۱ بحواله محيط)

(۱۵) مسئلہ:

سوال:

حد د تعزير څه شی دی؟

جواب:

"التعزير هو تأديب دون الحد و يجب"

تعزير و هغې سزاته وايي چي تر حد کښته وي . فی جنایة لیست
موجبة للحد (النهاية)

يعني د حد درجې ته و نه رسيږي او تعزير په هغه جرم کي ورکول

الفرق الرابع: دا چي حدیوہ داسي ٽاکلې سزا ده چي د مسلمانانو او کافرانو لپاره عامه ده او هغه غیر معینه سزا چي پر مسلمانانو واجبہ سي هغې ته تعزیر ویل کیږي، خو د کافرانو لپاره ددغي غیر معینه سزا نوم عقوبت (عذاب) دی نه تعزیر، ځکه تعزیر له گناهونو څخه د پاکېدلو لپاره دی. په داسي حال کي چي کافران د پاکي اهلیت نلري. (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۴ بحواله خزانه الراویة)

(۱۸) مسئله:

سوال:.....

قصاص د چا حق دی يعني د بنده حق دی که د الله تعالی؟

جواب:.....

”ان القصاص بما اجتمع فيه حقان حق الله تعالى من حيث اخلاء العالم عن الفساد و حق العبد من حيث يشفي الصدور“

ترجمه: په قصاص کي دوه حقه یو ځای شوي دي (۱) د الله تعالی حق دی چي په هغه سره دنیا له فساد څخه خالي کیږي (۲) د بنده حق دی چي په هغه سره د مقتول د وارثانو تسلي حاصلیږي (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۵ بحواله فتح القدير)

(۱۹) مسئله:

سوال:.....

د حد او د قصاص په مابین کي څه فرق دی؟

جواب:.....

په فوائد کي لیکلي دي چي غیر له اوو (۷) مسئلو څخه په حد او

قصاص کی ہیخ فرق نستہ:

الفرق الاول: دا چي قاضي پہ حدود کی دخیل علم پہ موجب فیصلہ نشي کولای، خو پہ قصاص کی صرف دقاضي علم کافی دی .

الفرق الثانی: دا چي د حدود پہ دعویٰ کی وراثت نہ جاری کیږي، مگر د قصاص د دعویٰ حق وارثانو ته رسیږي .

الفرق الثالث: ا چي پہ حدود کی که څه هم د زنا د تهمت لکولو حد وي عفو کول صحت نلري، خو پہ قصاص کی دمقتول ورثه عفو کولای شي .

الفرق الرابع: دا چي دوخت تېرېدل دقتل د شهادت مانع نہ ګرزي، خو پہ حدود کی دوخت تر تېرېدلو وروسته شهادت نہ منل کیږي .

الفرق الخامس: دا چي د قصاص د ګونګي په اشاره او کنایه ثابتیږي مگر د حدود د اقرار چي ګونګی په اشاره سره وکړي هغه د منلو وړ نہ دی .

الفرق السادس: دا چي پہ حدود کی سپارښت جواز نہ لري لیکن پہ قصاص کی سپارښت جائز دی .

الفرق السابع: دا چي قصاص دمقتول د وارثانو پر دعویٰ موقوف دی، مگر حدود پر دعویٰ موقوف نہ دي خو د قذف (د زنا تهمت لکولو) حد البته پر دعویٰ موقوف دی . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۶ بحواله الاشباه والنظائر)

(۲۰) مسئلہ:

سوال:.....

پہ کومو دعوو کي وکالت جائز دی او پہ کومو کي نه دی جائز؟

جواب:.....

پہ تہولو دعوو کي وکالت جائز دی لیکن پہ حدودو او قصاص کي د ثبوت او د حکم د نفاذ لپاره وکالت جائز نه دی، او پہ تعزیر کي د ثبوت او د حکم د نفاذ دواړو لپاره وکالت په اتفاق سره جائز دی، مؤکول خواه حاضر وي خواه غائب وي. (فتاویٰ الحدود و التعزیرات / ص: ۱۵ بحواله متح الغفار و البدائع)

(۲۱) مسئلہ:

سوال:.....

که چیري یو بنځه مثلاً هنده دا بیان وکړي چي بکر زما سره زنا وکړه ، آیا د هندی دغه بیان قابل اعتبار دی او کنه؟

جواب

:..... د هندی دغه بیان قابل اعتبار نه دی:

”و یثبت بشهادة أربعة بالزنا ... و باقراره أربعاً فی مجالسه الاربعة معطوف

على ”بالبینه“ إلى یثبت الزنا باقراره“ (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۹۸

بحواله البحر الرائق ، کتاب الحدود: ۵/۷-۵ / رشیدیہ)

(۲۲) مسئلہ:

سوال:.....

که چیري یو سړي د خپلي بنځي سره د دبر له خوا وطي وکړه د دې

سړي د لپاره کومه سزا په کار ده؟

جواب:.....

پہ صورت مسئلہ کی بنیاد پر دیکھی دقربانوں لپارہ ضروری دہ
چھی هغوی یی مہرہ دداسی قبیح او بد عمل خنہ منع کری او کہ نہ وی
نو حاکم دی تعزیر آسزاور کری او کہ چیری لہ دہ عمل سرہ عادی سوی
وی نو دوخت حاکم یی قتل کولی هم سی:

”قال العلامة الحصکفی: او (بوطا دبر) و قال ان فعل فی الا جانب حدو
ان فی عبده و امته او زوجته فلا حد اجماعاً بل يعزر قال فی الدرر الاحراق
بالنار“ (الدر المختار علی الهامش رد المحتار / ج: ۳ ۱۵۵، باب التعزیر،
مطلب فیمن وطی)

قال العلامة برهان الدین المرغینانی: ومن اتی امرأة فی الموضع
المکروه او عمل عمل قوم لوط فلا حد علیه عند ابی حنیفہ و يعزر و قال فی
الجامع الصغير و يودع فی السجن و قال کالزنا فيحد۔ (الهدایة / ج: ۲ / ص:
۵۱۶ باب الوطی الذی یوجب الحد والذی لا یوجبہ۔ ومثله فی الهدایة ۲
/ ص: ۱۵۰ الباب الرابع فی الوطی الذی یوجبہ الحد والذی لا یوجبہ۔
فتاویٰ حقانیہ / ج: ۴ / ص: ۲۸۴)

کتاب الاشربة

﴿د اشربه﴾ نشه آورو ﴿شیانو احکام او مسائل﴾
د نسوارو په شکل کښی د تمباکو د استعمال حکم

سوال ﴿

د نسوارو استعمال جائز دی او که نه دی جائز؟ بینوا تو جروا.

جواب ﴿

نسوار چونکه له تمباکو څخه جوړیږي له دې وجهی استعمال
ئې هم د تمباکو غوندې في نفسه مباح او جائز دی ځکه چه په دې
کښی نه نشه شته او نه مستی .

قال العلامة ابن عابد فانه لم يثبت اسكاره ولا تفتيره ولا
اضراره بل ثبته منافع فهو داخل تحت قاعدة الاصل في الاشياء
الابحة وان فرض اضراره للبعض لا يلزم منه تحريم على كل
واحد ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۹۶ کتاب الاشربة﴾

البته د نسوارو د بدبویی په وجه په جومات کښی لمونځ کوونکو ته
تکلیف وي او همدارنگه له اسراف او تبذیر سر بیره له طبی نقطه
نظره هم د صحت مضر دی نو ځکه نه کول ئې بهتر دی .

قال العلامة ابن عابدين اذا شرب الماء وغيره من المباحات بله و
طرب على هية الفسقة حرام ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۹۲ کتاب الاشربة﴾

﴿بہ﴾

قال العلامة محمد الكامل الطرابلسي و قد حقق المتأخرون من اهل
مذهبنا الحنفية انه ليس بحرام و انما في تعاطيه الكراهة و قد قدمنا
ان احسن ما قيل فيه قول الامير رحمه الله فاختلف فيه الدخان
والورع تركه ﴿الفتاوى الكاملة ص ۲۸۶﴾ كتاب الحظر و الاباحة
مطلب في حكم شرب الدخان في مجلس قراءة القرآن ﴿
په دې اړتباط زموږ بڼه مکمله رساله په دې کتاب کې سته
تاسو يې په غور مطالعه کړئ

د گنيو جوس يا اوبه څخه ايستل شوی شراب حرام دی

﴿سوال﴾

کوم شراب چي له گنيو له رس څخه ايستل شوی وی شرعائی
څه حکم دی؟

﴿جواب﴾

له انگورو او خرماوو څخه جوړ کړل شوی شراب بالاتفاق حرام
دی له دغو شيانو څخه پرته له کومو شيانو څخه چي شراب جوړيږي
هغه هم د امام محمد رحمه الله په نزد مفتی به قول مطابق حرام دی
ځکه چي دا هم نشه کوونکی شراب دی او د حديث له ظاهر څخه هم د
هغه مسکر شراب حرمت معلومېږي .

لما اخرجہ الامام مسلم کل مسکر حرام ﴿الصحيح المسلم ج ۲ ص ۱۹۷﴾
 باب بیان کل مسکر حرام ﴿
 قال العلامة الحصکفی والکل حرام عند محمد و به یفتی ﴿الدر
 المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۲۹۲ کتاب الاشربہ﴾
 قال العلامة الزیلعی رحمہ اللہ کل شراب اسکر فهو حرام رواہ
 البخری ﴿تبیین الحقائق
 ج ۶ ص ۴۷ کتاب الاشربہ﴾ و مثلہ فی الهدایہ ج ۴ ص ۴۹۸ کتاب
 الاشربہ .

پہ اضطر حالت کبھی دافیو نو استعمال جائز دی

﴿سوال﴾

یوہ سڀی دافیونو د خور لو عادی دی تر دې پوری چي ټول ژوند
 ئی دافیونو په خور لو تیر کړی دی او اوس زور شوی دی نو ایا داسی
 سڀی دافیونو د خور لو او یا هغه ته دور خور لو او یا په دې لاره کبھی
 له هغه سره تعاون کول جائز دی او که نه؟ بینواتو جروا .

﴿جواب﴾

که چیرته نوموړی سڀی په افیونو باندی داسی عادی وی چي د
 افیونو له پرېښودلو سره ده ته مرگ واقع کیږی یعنی مړي نو د
 خورل ئی په بل چا ور خول ئی دواړه نا جائز دی خو په دې شرط چي

داسی سری تدریجا فیونو د پرینبودلو کوشش و کړی او پخپل ځان باندی ئی لازم کیږی او که نه نو سخت گنهگار به وی .

قال العلامة ابن عابدين سئل لا ضطراره الى ابقاء روحه كالمية للمظمرة و يجب عليه التدریج فی تنقیصه شیافشینا ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۴۰۸ کتاب ال شربة﴾

قال العلامة الجصاص الرازی فاتفی ذلك وجود الاجابة بوجود الضرورة فی كل حال وجدت الضرورة فيها لاحكام القرآن ج ۱ ص ۱۲۶ باب ذكر الضرورة المبيحة لا كل المية ﴿

له الکحل سره د ګډ شوی

عطر او خوشبویی د استعمالو لو حکم

سوال ﴿

له یورپی ممالکو څخه په اخیستل شوو عطرونو کښی الکحل شامل دي نو آیا په بدن او کالیو باندی د نوموړو عطرونو وهل او پاشل جائز دي او که نه؟

جواب ﴿

په کومو عطرونو کښی چی الکحل ګډ وی که چیرته دغه الکحل د انگورو او خرماوو وی نو په اتفاق سره د داسی عطرونو لکول نا جائز دي ځکه چې په خوشبویی کښی د الکحل د استعمال کوم ضرورت نشته او پرته له شرعی عذر څخه د شرابو استعمال

حرام دی اگر کہ کم هم وي .

قال العلامة الحصكفي و حرم الانتفاع بها ولو لسفى دواب او الطين
او قطر للتلمي او فى دواء او دهن او طعام او غير ذك ﴿الدر المختار
على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۲۸۹ كتاب الاشربة﴾

او كه چيرته دانوگورو او خرماوو له الكحل خخه د نورو شيانو
الكحل ورسره گډ شوى نو د امام محمد رحمه الله په نزد داهم حرام دی
ليكن متاخرينو محقيقينو د عموم بلوى له وجهى د امام ابو حنيفه د
قول د توسع په خاطر قابل عمل گرځولى استعمال حرام نه دی .

قال العلامة محمد تقى العثمانى ان معظم الكحول التى
تستعمل اليوم فى الادوية و العطور و غيرها لاتخذ من العنب او
التمر انما تتخذ من الحبوب او القشور او البترول و غيره كما ذكرنا
فى باب بيع الخمر من كتاب البيوع و حينئذ هناك فسحة فى الاخذ
وبقول ابى حنيفة عنه عند عموم البلوى ﴿تكملة فتح الملهم
ج ۲ ص ۶۰۸ كتاب الاشربة حكم الكحول المسكرة﴾
بيايې هم چي استعمال نه کړي نو ډېر به ښه وي .

هر ډول منشیات په اسلام کښی ممنوع دی

﴿سوال﴾

یو سړی د افیونو بنگو او د چرسو د استعمالولو عادی ددی
شیانو له استعمال خخه په نوموړی باندی څه بد اثر هم نه پریوو ځی
که چیرته نوموړی د اشیان باقاعده استعمالوی او پریردی ئی نه نو
آیا شرعاً ده لپاره څه گنجائش پکښی شته او که نه؟

﴿ جواب ﴾

ددې شيانو د حرمت په باره کښې فقهاو ودا تصريح کړی ده:

قال العلامة ابن عابدين ويحرم اكل البنج والحشيشه والافيون لانه مفسد للعقل ويصد عن ذكر الله وعن الصلوة ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۹۴ کتاب الاشربة﴾

لهذا ددغو شيانو استعمال لول حرام دي دداسی مضرو شيانو استعمال نه عادي او نه غير عادي ته جائز دی بلکه په عادی باندی واجب دي چي دهغو په استعمالولو کښې ورو ورو کموالی راولي ترڅو چي يو وخت ئی بالکل پريږدی ..

قال العلامة ابن عابدين ويجب عليه التدریج فی تنقیصه شیاً فشیئاً ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۴۰۸ کتاب الاشربة﴾
النيرة ج ۲ ص ۲۷۰ کتاب الاشربة ﴿ و مثله فی فتاوی الکاملية ص ۲۷۰ کتاب الاشربة .

د نیگونه بوټي له ولیو څخه

د جوړ شوی شربت تحقیق

﴿ سوال ﴾

په فیجی ائیرلینډ کښې د نیگونه په نامه یو بوټی دی چي ولی ئی خلک وچوی او په اوبو کښې ور ګډوی او چښی ئی چي له چښلو نه وروسته ئی لاندینی اثرات پرې مرتب کیږی .

﴿ ۱ ﴾ له چښلو نه وروسته سړی خاموش شي .

﴿ ۲ ﴾ د ډیرو چښلو له وجهی ځوان سړی زوړ معلومیږی .

﴿۲﴾ له زیاتو چنبلو سستی او کمزوری پیدا کوي .

﴿۴﴾ لاسونه کلک او بدن وچ شي .

﴿۵﴾ په بدن کښی سستی او کمزوری پیدا کوي .

﴿۶﴾ په اکثر و ملکونو کښی دا بوټی نشه کوونکی گنل او پابندی پرې لگیدلې وي نو دداسی بوټی شرعی حکم بیان کړی بینوا توجروا .

﴿جواب﴾

په سوال کښی ذکر شوی مضرو اثر اتو په وجه سره د نیگو نه د بوټی دولي د شربت استعمال جائز نه دی ځکه چي په بدن باندی ډیر بد اثر کوی او حال دا چي نشه هم لري شریعت مقدسه د صحت او د بدن لپاره د مضرو شیانو له استعمال څخه منع فرمایلی ده .

لکه په زهر و کښی خو پاک هم دی لیکن استعمال ئی حرام دی
قال العلامة ابن عابدين كالسم القاتل فانه حرام مع انه طاهر ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۹ کتاب الاشریة﴾

او په دې بوټی کښی نشه هم شته لهذا استعمال ئی حرام دی اگر که ذکر ئی د فقهی په کتابونو کښی نشته لیکن نظائر ئی موجود دی
قال العلامة ابن عابدين و هكذا يقال في غيره من الاشياء المجادة المضرة في العقل او غيره يحرم تناول القدر المضر دون القليل که چیرته ئی نشه کمه وي او که زیاته نو استعمال ئی حرام دی و قال محمد ما اسکر کثیره فقليله حرام ﴿رد المحتار ۲۹۳ کتاب الاشریة﴾

قال العلامة الزيلعي و عن ابن عمر انه عليه الصلوة والسلام قال ما
اسكر كثيره فقلبه حرام ﴿تبين الحقائق ج ۶ ص ۴۷ کتاب الاشریة و
مثله فی البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۹ کتاب الاشریة﴾

د دوايي په توگه د شرابو د استعمال حکم

سوال ﴿

يو مريض د کوم چي مرګ ته نژدې دی او هر ډول علاج ئی پرې
وکړی لیکن بڼه نه شو دده لپاره ډاکټر د آخري علاج په توګه شراب
خوښ کړی دی نو آیا داسی مریض لپاره د ضرورت په اندازه شراب
چنبښل جائز دی او که نه؟

جواب ﴿ففي النهاية عن الذخيرة يجوز ان علم فيه شفاء ولم يعمل دواء
آخر (رد محتار جلد اول ص ۱۴۰) مطلب فی التداوی بالمحرم .

که چیرته یوه مسلمان ته ډاکټر په تجربو باندي دایقین و شی
چی په دی له شرابو پرته نوره دوايي ئی په مقابل کښی موجوده نه وی
حکمه چه په اضطراری حالت کښی موجوده نه وي حکم چی په اضطراری
حالت کښی د حرام شی استعمال هم د ضرورت په اندازه جائز دی .

لما فی الهندية وثلوا ان مریضا اشار اليه الطبيب بشرب الخمر
روی عن جماعة ائمة بلغ انه ينظر ان كان يعلم يقينا انه يصح حل له
التناول ﴿الفتاوی الهندية ج ۵ ص ۲۵۵ الباب الثامن عشر فی التداوی
والمعالجات﴾

قال العلامة الكاساني انه يحرم شرب قليلها وكثيرها الا عند

الضرورة ﴿بدائع الصنائع ج ۵ ص ۱۱۲ کتاب الاشریہ﴾ و مثله فی رد المحتار ج ۴ ص ۲۱۵ کتاب الاشریہ ﴿

د دوايي په توگه د شرابو د خارجي استعمال حکم

سوال ﴿

دیوه سړی قوت سامعه ﴿داوریدلو قوت﴾ خراب ده او ډاکټرانو د علاج په توگه د شرابو خو څاڅکی په خارجي توگه د استعمالولو تجویز ورکړی دی نو آیا د علاج دا طریقه جائزه ده او که نه ؟

جواب ﴿

د متقدمینو فقهاوو په نزد د شرابو خارجي او داخلي استعمال او له هغه څخه نفع اخیستل حرام دی

قال العلامة المرغینانی رحمه الله و یکره الاحتقان بالخمرو اقطارها فی الاحلیل لانه الانتفاع بالمحرم ﴿الهدایة ج ۴ ص ۵۰۰ کتاب الاشریة متاخرینو کله چي د تدایي په توگه د داخلي استعمال اجازه

ورکړی ده نو د خارجي استعمال په مرخص کیدو نه پاتی کیږي .
لما فی الهندیة یجوز للعلیل شرب الدم والبول و اکل المیه للتداوی اذا خبره طبیب مسلم ان شفاءه فیه و لم یجد من المباح ما یقوم ﴿الفتاویٰ الهندیة ج ۵ ص ۲۵۵ الباب الثامن عشر فی التداوی والمعالجات﴾

قال العلامة ابن عادیین رحمه الله اما اذا علم و لیس له دواء غیره یجوز ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۱۵ باب المتفرقات مطلب فی التداوی﴾ و

مثله فی البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۹ کتاب الاشریہ

د هغو ادویاتو چي الکحل پکښی کله وی د استعمال حکم

﴿سوال﴾

د انگریزی په کومو ادویاتو کښی چي الکحل کله شوی وي د هغو استعمال د ډاکټر د تجویز کړل شوی نسخې مطابق جائز دی او که نه بینواتو جروا .

﴿جواب﴾

د انگریزی ادویاتو د استعمال په باره کښی د متاخرینو فقهاء کرامو قول دادی چی که چیرته دغو ادویاتو کښی د شرابو او د نورو حرامو شیانو گډوالی وي او یقینی هم وي او یا د ظن غالب په توگه معلوم شوی وی نو د هغو استعمال شرعا جائز دی چي کله په هغه کښی شفاء امکان وي او که چیرته په هغو کښي یواځی د الکحلو احتمال او شک وي نو بیا د داسی ادویاتو په استعمالولو کښی نور گنجائش هم شته .

قال العلامة ابن عابدين رحمه الله ففي النهاية عن الذخيرة يجوز ان علم فيه شفاء ولم يعلم دراء آخر ﴿رد المحتار ج ۱ ص ۱۴۰ مطلب فی التداوی فی المحرم﴾

لما فی الهندية يجوز للعيل شرب الدم والبول و اكل المية للتداوی و اذا اخبره طبيب مسلم ان شفاة فيه و لم يعد من المباح ما يقوم مقامه ﴿الفتاوی الهندية ج ۵ ص ۲۵۵ الثامن عشر فی التداوی و المعام

لجاء ﴿ و مثله فی البحر الرائق ۲۱۹۸ کتاب الاشریہ

د دواپی په توگه د افیونو

د استعمالولو حکم

﴿سوال

د دواپی په توگه د افیونو خوړل جائز دی او که نه بینوا توجروا .

﴿جواب

لکه څرنګه چې د نورو حرامو شیانو د ضرورت په وخت کښی
د دواپی په توگه استعمالول جائز دی همدارنګه د افیونو استعمال
هم د دواپی په توگه استعمالول جائز دی . خو په دې شرط چې د سکر
اندازې ته ونه رسیږی . لما قال العلامة ابن عابدين رحمه الله .

د دواپی په توگه د افیونو

د استعمالولو حکم

﴿سوال

د دواپی په توگه د افیونو خوړل جائز دی او که نه بینوا توجروا .

﴿جواب

لکه څرنګه چې د نورو حرامو شیانو د ضرورت په وخت کښی
د دواپی په توگه استعمالول جائز دی همدارنګه د افیونو استعمال هم
د دواپی په توگه استعمالول جائز دي خو په شرط چې د سکر اندازې ته

و نہ رسیبری .

لما قال العلامة ابن عابدين رحمه الله من غاب عقله بالبنج والا فيون يقع طلاقه اذا استعله للهو و ادخال الافات قصدا لكونه معصية و ان كان للتداوى فلا لعدمها كذا في فتح القدير و هو صريح في حرمة البنج والاففيون لا للدواء ﴿رد المحتار ج ۵ ص ۲۹۵ كتاب الاشربة﴾

لما في الهندية يجوز للعليل شرب الدم والبول و اكل المية للتداوى اذا خبره طبيب مسلم ان شفاءه فيه ولم يجز من المباح ما يقوم مقامه ﴿الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۲۵۵ الباب الثامن عشر في التداوى والمعالجات﴾ و مثله في البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۹ كتاب الاشربة ﴿

د سیون اپ، کوکا کولاد چنبیلو حکم

سوال ﴿

د سیون اپ او کوکا کولاد مشروباتو په باره کښی مو اوریدلی دي چي په هغو کښی الکحل گډوي په دې لحاظ سره ددغو مشروباتو چنبیل جائز دي او که نه؟ .

جواب ﴿

د سیون اپ او کوکا کولاد په باره کښی د تحقیق له مخی دا خبره ثابته شوی ده چي په شک سره دیوه شی حرمت نه ثابتیږی البته که چیرته ئی څوک محض له همدې وجهی احتیاطاً نوموړی مشروبات و نه چښی نو صحیح ده لیکن چنبیل ئی حرام نه دي .

لما قال العلامة سليم رستم باز و هذا بناء على ان الشك يورث الاحتياط دون الحرمة لان اليقين لا يزول بالشك ﴿شرح مجلة الاحكام المادة ۴ ص ۲۰﴾

قال العلامة الشيخ الرزقاؤ معناها ما كان ثابتاً متيقناً لا يرتفع بمجرد طرز الشك عليه لان امره اليقيني لا يعقل ان يزيله ما هو اكف منه بل ما كان مثله او اقواى ﴿شرح القواعد الفقيهية ص ۲۷ القاعدة الثالثة اليقين لا يزول الا بالشك﴾

د فتاویٰ رشیدیہ پہ عبارت باندی دیوہ سوال جواب

﴿سوال﴾

پہ دے مسئلے کنبی د دین علماء خہ فرمائی چي فقیہ الزمان حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی رحمہ اللہ پہ فتاویٰ رشیدیہ کنبی د چلم ﴿حقہ﴾ خکول مباح گر حولی دی نو آیا دھغہ د دے قول ثبوت پہ فقہ حنیفی کنبی شتہ او کہ نہ او کہ چیرتہ وي نو د حدیث شریف د دے الفاظو چي کل د خان حرام آہ ستاسو خہ رایہ دہ د فقہ حنیفی پہ رنہا کی د دے مسئلے وضاحت و کړی

﴿جواب﴾

لہ مسلمانانو ذوی العقول و خخہ دي دا خبرہ پتہ نہ وي چي د چلم د خکولو مذہبونو د علماو و پہ دے بارہ کنبی مختلفی رائی دي خینو د حرمت حکم و رکړی دی او خینی د تحریمی کراہت خواته مائل دي او خینی بیا د تنزیہی کراہیت قائل دي او خینو بیا د مطلق

اباحت حکم ورکری دی .

ددی مسئلے پورہ وضاحت سرہ دمالها و ما علیها حضرت مولانا عبدالحی لکھنوی پخپلی رسالے ترویج بتشریح حکم شرب الدخان کبھی لیکے دی دنورو معلوماتو لپارہ دھنی رسالے مطالعہ انتہائی گتورہ ده او دمکملی تندی د ماتیدلو هیله ورسره تپلی ده بیا هم ستاسو د سوال په رابطه دلته د خو ضروری خبرو وضاحت وړاندی کوو .

علامہ شامی رحمہ اللہ په دې باري کبھی لیکي اضطربت آراء العلماء فيه فبعضهم قال بکراهة و يمنع من بيع الدخان و شربه و شاربہ فی الصوم لاشک یفطر و للعلامة الشيخ علی الاجهوری رسالة نقل فيها انه بحله من يتعمد عليه المذاهب الاربعة قلت و الف فی حله سيدنا العارف عبد الغنی النبلسی الحنفی رساله سميها الصلح بين الاخوان فی اباحه شرب الدخان و اقامة الطامة الكبرى علی القائل بالحرمة او بالکراهة فانهما حکمان شرعیان لا بد لهما للبعض لا يلزم منه تحريمه علی کل احد انتهى

دا ټول عبارتونو په شامی ج ۵ کتاب الاشربة کبھی موجوده دي . او عبد الغنی نا بلسی په «حديقہ النديه» شرح طريقه محمديه کبھی لیکي چي من البدع العداية استعمال التن و القهوة انتهى .

او شيخ عبد الخالق زجاجی حنفی پخپلو ټينو فتاواو کبھی لیکلی دي :
قد تکلم العلماء المتأخرون فی ذلك لانه لم یکن فی القرون

السابقه فمن مقرط في ذمه حتى جزم بالحرمة ومن بمقرط في مدحه من توسط فقال انه مكروه تحريماً وهذا عندي احسن الاقوال واعد لها اذلاقاً طاع بتحريمه وليس كل مؤذو متن حراماً والاركان اكل الثوم والبصل والفجل والكرات حراماً هذا كله في شرب دكانه واما اكله وشمه فهو مكروه تنزيهاً عندي لانها دون شرب دخانها انتهى ملخصاً ﴿دا عبارتونه دمجموعه الفتاوى ج ۲ ص ۹۲﴾
 خخه نقل شوی دی ﴿

اوس ددی معلومول په کار دی چي د علماوو ددی اختلاف منشا څه شی دی نو زموږ په نزد ددی اختلاف منشا هغه ده کوم چي حضرت مولانا اشرف علی تهانوی رحمه الله وړاندی کړې ده دی مبارک فرمایي چه دا حقه ﴿چلم﴾ چي درې سوه کاله مخکښی پیدا شوی دی کوم چي کفارو ایجاد کړی دی او بیا ده کتابونو څخه معلومیږي اوس د څکونکی ئی له دې څخه مختلف مقصدونه دي مختلف مزاجونه دي او مختلف طور او طریقې دي او مختلف مقصدونه دی مختلف مزاجونه څوک د څوک له مخی څخه چاته څه ناڅه فائده مندوي او چاته مضر څوک ئی چه وڅکئ نو خوله صفا کوی څوک ئی په احتیاط سره څکئ او څوک ئی ان تر دې پوری چي ځینی ئی په روږه کښی هم څکوی او وایي چي روږه پرې نه ماتیږي څوک ئی ډیر ډیر څکوی او څوک ئی کله کله څکوی ځینی خلک یې که چیرته یو ساعت و نه څکوی نو بې ارامه کیږي او ځینی ئی تر څو پوری چي نه څکوی نو بالکل ئی خیال هم نه وي او بیا په تمباکو کښی بوی زیات

وی او په حیڼو ئی ډیر تیز او مضر وی او حیڼی ئی بیا کم تیز دي په
 حیڼو کښی نه وی حیڼی دداسی شیانو سره گډوی چي له وجهی ئی
 خباثت نشه یافتور وي او په حیڼو کښی نه گډ نه وی او همدارنگه په
 حقه او نیچی کښی هم فرق وي د حیڼو پیچوان دي او دهغه اثر کم
 راخی او په حیڼو کښی زیات راخی حیڼی زر زر تازه کیږی او حیڼی
 زر زر نه تازه کیږی حیڼی هر سړی په خوله پوری نیولی وی لکه د
 حجری حقه یا چلم او حیڼی خاص وي غرض دا چي نو ټول ځکوو نکي
 برابر دي او نه ټول چلمونه او تمباکو سره برابر وي ټول مختلف وي
 پس پس د هر یوه حکم هم بیل دی که چیرته ئی یو څوک د سخت
 ضرورت په وخت کښی د کوم مرض د علاج لپاره په احتیاط سره د
 دوا په توگه کله واری ځکوی نو دومره جرم نه دی او کوم چي ی له
 مرض څخه وروسته په صحت کښی د شوق له مخی ځکوی لکه نن
 صبا چي چلم ئی هم راباندی و نه ځکاوه ژبه بد ورپسی وایی او یائی
 په زړه کښی بد بولی لیکن په ظاهر کښی ئی د شرم له محسوسولو
 پرته او لږ غوندی هم نه محبوب او نه منقبض کیږی او په آخر کښی
 ورته مضر هم وی او له خولی نه ئی بد بویی هم ځی او په حواسو
 کښی ئی کدورت او ستړیا هم راخی او له اهل نار سره تشبه هم دی
 ځکه چي د خولی او پزی نه لوگی باسی او پخپله او او لوگی د الله
 تعالی عذاب دی کوم چي د ورسره ځان متبلس کوي په داسي توگه
 ورسره عادي کیدل په سبب دیو ځای کیدو و ددغو ټولو شیانو یقینا
 چي ډیر بد او سخت مکروه دی بیا هم د مخکښیو ذکر شویو

توپيرونه په وجه به ئی په کراحت کښی هم تفاوت وي او ځینی
څکونکی چي بې احتیاطه وي او د ورسته چلم ناپاکی نو بیایي د دې
ډول په حرمت کښی هیڅ شک نشته .

حاصل دا چي ځینی چلم ډیر مکروه او ځینی کم مکروه ځینی
حرام او ځینی د سخت ضرورت په وخت د دوايي په توگه یو دوه ځله
مباح د دې تقریر په بناء چي د علماوو او فقهاوو دې په اباحت کراحت
او حرمت کښی کوم فرق دی تطبیق ئی هم ممکن دي چي کله کومه
موقعه سړی گوري باید هغسی حکم وکړی بهر حال د چلم د
څکونکی په اکثره حالاتو کښی نه چي ټولو حالاتو کښی له گناه نه
خالی نه وي . انتهى .

د حضرت تهانوی له دې تقریر څخه د فقهاوو او علماوو د
اختلاف په منشاء او د هغو اقوالو تطبیق باندی رڼا ولویده او واضحه
شوه چي د دلائلو په اعتبار سره چي کله د علماوو او چي د حرمت قول
لا یعبا به دی ځکه چي قطعی حرمت د تحریم په دلیل باندی موقوف
وی کومو علماوو چي د حراموالی حکم ورکړی دی هغو کوم قطعی
دلیل باندی موقوف وي بلکه د هغو ټول ظني دلیلونه هم مخدوش
دي لکه څرنګه چي مولانا عبدالحی صاحب رحمه الله په تراویح
الجنان نه دی البته د کرایهت قول به د اعتبار وړ وی او بالفرض که
چیرته ث چلمو حرمت ثابت شي نو بیایي هم په مختلف فیه و الي
کښی ئی شک نشته لکه څرنګه چي د مخکښینو عبارتونو څخه
معلومیږي چي د علماوو یوې ئی حراموالی څخه انکار کړی دی او

هغوی ئی د کراهیت او یائی د اباحت فتوی ور کړی ده او په کراهیت کښی هم ځینو د تحریمی قول کړی دی او ځینو د تنزیهی د علامه ابو سعود په نزد باندي کراهت تنزیهی دی او کراهیت تنزیهی له اباحت سره جمع کیدلای شی علامه شامی لین چي قال ابو السعود دتکون الکراهة تنزیهة والمکروه تنزیههما یجماع الاباحة .

که چیرته حضرت گنگوهی صاحب چاته چي حضرت مولانا انور شاه کشمیری د فقهه النفس موزون خطاب ور کړی دی ئی د اباحت قول کړی دی او فتوی ئی ور کړی وی او نو کومه گناه به ئی کړی وی کیدلای شی فقیه النفس حضرت گنگوهی صاحب دهغو علماوو او فقهاوو اقوالو او روایتونو ته ترجیع ور کړی وي کوم چي ئی د اباحت قائل دی او پخپله حضرت گنگوهی صاحب ډیر لوی مقام عالم دی او په ټولو اسلامی علومو کښی هغه ته د امامت منصب او لقب حاصل وو لیکن چي کوم خصوصی مناسبت دده فقهی او حدیثو سته وو له هغه نه دا معلومیږی چي دا علوم دده کښی حیران او سرگردان وو حضرت گنگوهی صاحب به هغه ډیر زر زر حل کوی کیدلای شی چي حضرت گنگوهی صاحب رحمه الله به تحقیق کړی وی او د تحقیق په نتیجې کښی چلم د اباحت په درجه کښی ورته ثابت شوی وی .

له دې برسیره که چیره هغه د اباحت خبره کړی وی او فتوی اړم فتوی ئی ور کړی وی نو ددې مطلب دا نه دي چي بالکل په یوه وخت کښی هم د کراهت درجې ته نه رسیږی او کچیرته ئی څوک یو مخ د

اباحت قائل هم شي نو بيا هم كفر نه دی حُکمه چي به اباحت کراهیت او حرمت کنبی ئی اختلاف خو خامخاشته .

او په شرح العقائد النسفي او همدارنگه په فتاوی بزازیه کنبی ددې مسئلې تصریح شوی ده چي هغه حرام مختلف فيه وي دهغه ګڼګوښی ته هیڅکله کافر ویل جائز نه دي کل دخان حرام داد حدیث الفاظ نه دی بلکه اصل حدیث داسي راغلی دی چي کل نهی رسول الله ﷺ عن کل مسکر و مفتر ﴿رواه احمد عن ام سلمة﴾ او کله چي د کل دخان حرام بالکل د حدیث الفاظ نه وي نو په هغه اندازه د بحث کولو ضرورت هم نشته مسئله فی نفسه د ضرورت په اندازه واضحه شوه .

فقط والله اعلم

باب حد القذف

(۲۳) مسئلہ:

سوال:

یو مسلمان تہ حرام زادہ ویل شرعاً ڄنگہ دی، او پرویونکی کوم حکم جاری کیڙی؟

جواب:

گناه ده:

”عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق، و قتاله كفر“ متفق عليه (مشکوٰۃ المصابیح / ص: ۴۱۱ قدیمی)

که چیری ٲول شرائط متحقق وی نو پرویونکی باندي حد قذف جاری کېدای شي:

ولو قال: یا ولد بالزنا، او قال یا ابن الزنا، وأمه محصنة، حدّ لأنه قذفها بالزنا. كذا في التمرتاشی. (فتاویٰ هندیہ، کتاب الحدود، الباب السابع فی حد القذف و التعزیر، الفتاویٰ العالمگیریہ / ج: ۲ / ص: ۱۶۲ رشیدیہ - فتاویٰ محمودیہ / ج: ۱۴ / ص: ۱۰۱)

(۲۴) مسئلہ:

سوال:

بلا ثبوت و چاته زانی ویل او یا سارق ویل ڄنگہ دی؟

جواب:

بغیر شرعی ثبوت و چاته زانی ویل سخت جرم دی چي دهغه سزا حد قذف (۸۰ کورې) دی . (۲) پر چا باندي درواغو الزام لگول هم کبیره گناه ده لیکن د حد قذف لگول شرائط دا وخت دلته موجوده نه دي ددې وجهي څخه نه سي کېدای . چي پر چا بانديې تهمت لگولی وي دهغه چا څخه معافي او توبه کښل ضروري دي:

”قال الله تعالى: ومن يعمل سوءاً او يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما“ (سورة النساء: ۱۱۰) (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۱۰۳)

(۲۵) مسئله:

سوال:.....

پر چا باندي د زنا تهمت لگول ددې متعلق شرعي حکم څه دی؟

جواب:.....

محض د شبه پر بناء باندي د زنا تهمت لگول حرام دی او دهغه چا دپاره هم پکار دی چي د تهمت له ځای څخه ځان وساتي او په داسي سړي پسي لمونځ صحيح دی . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۱۵۵)

(۲۶) مسئله:

سوال:.....

زید نوی واده وکړ د هندې باکرې سره، زید چي کله په اوله شپه کي د هندې سره د همبستري په واسطه ورځي نو دهغې بکارت زائل وو، اوس د شریعت مطهره په روی سره پر دې (یعني هندې) باندي څه گمان کول په کار دی یعني څو نه قدر د فرج کشادکي محل د بد گمانی کېدای سي؟

جواب:.....

په دې وجه سره ودغي هندي باکري ته قطعي طور بد کاره نه سي ويل کېدای :

”قال الله تعالى: يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم“ (سورة الحجرات) د زوال بکارت بعد د فرج د خلا مقدار معلوم نه دی چي دهغه په وجه باندي د ائمه کري . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۱۵۶)

(۲۷) مسئله:

سوال:

يو سړی وايي چي زه ولد الحرام یم، دا گناه پر ده باندي ده که يې پر مور باندي؟

جواب:

آيا دې ويونکي دا تحقيق کړی دی چي دی ولد الحرام دی او که نه؟ که يې چيري تحقيق سوی وي او موري يې د زنا اقرار کړی وي او و ده ته يې هم ويلې وي نو يې مور گناه کاره ده که يې چيري تحقيق نه وي کړی نو ويونکی خپله گناهکار دی چي پر خپلي مور د زنا الزام لگوي:

”قال الله تعالى: ومن يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به برئياً فقد احمّل بهتاناً و اثماً مبيناً“ (سورة النساء) (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۱۰۸)

(۲۸) مسئله:

مسائل حدود السرقة

(۲۹) مسئلہ:

سوال:

د سرقي (يعني غلا) لغوي معنى او شرعي تعريف څه دى؟

جواب:

السرقة فى اللغة اخذ الشيء من غيره على سبيل الخفية والاستسار (هدايه) .

په لغت کې د غلامعنى داده چې د بل شخص مال په پټه يووړل سي . شرعي تعريف: و فى الشرع اخذ العاقل البالغ نصابا محرزا او مافى قيمة نصاب مالكا للغير لا شبهة له على وجه الخفية .

او په شريعت کې د غلامعنى داده چې د عاقل ، بالغ شخص ، محفوظ يعنى ساتلى نصاب ياهغه شى چې د نصاب قيمت لري دبل چاله ملک څخه چې په هغه کې ده لره هيڅ شبه نه وي په خفيه (پټ) ډول واخلي . (فتاوى الحدود والتعزيرات / ص: ۳۳ بحواله هدايه)

(۳۰) مسئلہ:

سوال:

د غلا نصاب څونه دى يعنى پر څونه باندي لاس پرې کيږي؟

جواب:

”اقل النصاب فى السرقة عشرة دراهم مضروبة بوزن سبعة

جیاد“ (العتابیہ) فإذا سرق تبراً وزنه عشرة دراهم أو متاعاً قيمته عشرة دراهم غیر مضروبة فإنه لا يقطع فيه على الصحيح۔

هر کله چي یو عاقل بالغ شخص لس درهمه یا هغه شی چي قیمت یې لس (یعني سکه شوي) درهمه وي له محفوظ نصاب څخه چي شبه په کي نه وي غلا کړه قطع (یعني دلاس پریکول) واجب دي . (بحر الرائق)

د غلا نصاب لس سکه سوي درهمه دي چي کابل وزن یې اوه مثقاله دی . و إذا وجب تقويم المسروق بعشرة دراهم يقوم باعزا للنقود (محیط) څوک چي د سپینو یا سرو زرو زبور چي وزن یې د غیر سکه شوي لس درهمو برابر وي یا داسي شی غلا کړي چي قیمت یې د غیر سکه شوي لس درهمو مطابق وي دلاس پرې کول یې واجب دي . د غلا شوي مال قیمت باید په بهترین قسم درهم ولکول شي .

(۳۱) مسئله :

سوال :

د غلا شوي مال قیمت په څه ډول باید وټاکل شي ؟

جواب :

“و يثبت القيمة بقول رجلين عدلين لهما معرفة بالقيم“

او قیمت د دوو عادلانو نارینه خلکو په ټاکلو چي د قیمت په تعین کي مهارت ولري په ثبوت رسیږي . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص : ۲۴ بحواله تبیین)

(۳۲) مسئله :

سوال :.....

د مال د حفاظت تعریف او د هغه احکام څه دي؟

جواب :.....

حفاظت (ساتنه) دوه قسمه ده یو ځای مثلاً د کور یا خیمې ساتنه په دغو ځایونو کې چې حافظ یعنې ساتونکی وي یا نه وي په هر حال کې حفاظت ثابت دی ځکه دغه ټول ځایونه د حفاظت لپاره جوړ شوي دي خو تر څو چې غله له دغو ځایونو څخه مال ایستلی نه وي لاس یې نه پرې کول کیږي .

دوهم: حفاظت د چوکیدار (ساتونکي) په ذریعه دی چې له هغه څخه صرف د مال په اخیستلو لاس پرې کول واجب کیږي مثلاً دا چې مال په صحرا یا مسجد کې وي او یو محافظ له مال سره یا دومره هغه ته نژدې وي چې مال ولیدلای شي خو چې مال دده له نظر یعنې لیدلو څخه لیري وي نو هغه محافظ نه دی، او محافظ چې وینس وي یا بیده وي او چې مال له ده سره یا تر ده لاندي وي دا ټول برابر یعنې یو شان دي او په ځایي (مکانی) حفاظت کې د محافظ حفاظت اعتبار نلري او دغه صحیح ده . چې مال په صحرا کې وي او محافظ هغه ته نژدې په دومره فاصله باندي بیده وي چې هغه لیدلای شي او د هغه ساتنه کولای شي نو چې څوک هغه غلا کړي لاس یې پرې کیږي، او په مکانی یعنې ځایي حفاظت کې دا شرط دی . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۲۵۱ بحواله سراج الوهاج بحواله محیط السرخسی)

(۳۳) مسئله :

سوال:.....

د غلا دعویٰ باید په څه ډول باندي وشي؟

جواب:.....

”يستحب للمدعى ان يدعى بلفظ الاخذ دون السرقة“ (السراجية)

مناسب داسي ده چي د مدعي په دې ډول دعوه وکړي چي فلاني سړي زما مال اخیستی دی، دا دي نه وایي چي زما مال یې غلا کړی دی. (فتاویٰ الحدود والتعزیر / ص: ۴۵ / ج: ۱ بحواله سراجیه)

(۳۴) مسئله:

سوال:.....

د غلا په دعویٰ کي وراثت جاری کیږي او که نه یعني وارثان دعوه

کولای سي؟

جواب:.....

چي تر غلا وروسته د مال خاوند مړ سي دهغه د ټولو وارثانو په غوښتنه د غله لاس پرې کیږي او چي کوم وارث حاضر نه وي لاس نه پرې کیږي. (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۴۵ بحواله محیط سرخسی)

(۳۵) مسئله:

سوال:.....

که چیري یو غل ویو کور ته د غلا په نیت ور ولوېدی د کور خاوند

غل وژلای سي او که نه؟

جواب:.....

(اول صورت) په جانیات د الجامع الصغیر کي دي. که غل له وسلې

سرہ دچا کور تہ ولوہدی او دغلا سرہ دباندی راووتی او دکور خاوند
هغه تعقیب کر، په دغه حال کې که دده په نظر غل غیر له وژلو څخه
مال نه ورکوي دی کولای سي چي هغه په قتل ورسوي .

دوهم صورت: که دکور خاوند بڼغ وربادي وکړي او غل وټنښتي د مال
خاوند دا حق نلري چي هغه تعقیب او ووهي، خو چي دده مال واخلي او
وټنښتي نو دکور خاوند دا حق لري چي هغه تعقیب او دوسلې په ذریعه
ووهي ترڅو چي دده مال ورغورځوي .

دریم صورت: او چي دکور خاوند بڼغ ورباندی و نه کړي ترڅو غل
مال پریرېدي، ولاړ سي او غل په قتل ورسوي قصاص ورباندی واجب
دی .

(۳۶) مسئله:

سوال:

که چيري یو سړی په غلا باندی ډېر مشهور وو خلک یې په لاره کې
ونيسي په دغه وخت کې ده غلا هم نه وي کړې خلک یې وژلای سي او
که نه؟

جواب:

”لصّ معروف بالسرقة وجده رجل يذهب في حوائجه غير مشغول
بالسرقة لا يجوز له ان يقتله ولكن ياخذ وياتي به الإمام فيحبسه“ (الظهيره
- فتاوى الحدود والتعزيرات / ص: ٤٦ - ٤٧)

(۳۷) مسئله:

سوال:

کوم شيان چي ژر خرابيږي دهغو په غلا کولو سره لاس پرې کيږي او کنه؟
جواب:.....

هغه شيان چي ژر خرابيږي لکه شيدې، غوښي او لنډې مېوې د هغوی په غلا کولو لاس نه پرې کيږي:

”لا تقطع فيما يتسارع إلى الفساد كاللبن واللحم والفواكه الرطبة“ (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۴۷ بحواله الهدایة)
(۳۸) مسئلہ:

سوال:.....

دو چي مېوې په غلا سره لاس پرې کيږي او که نه؟

جواب:..... ”اما الفاكهة اليابسة التي تبقى في أيدي الناس كالجوز واللوز فإنه يقطع فيها إذا كانت محرزة“ (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۴۷ بحواله سراج الوهاج)

(۳۹) مسئلہ:

سوال:.....

د شرابو په غلا کولو سره لاس پرې کيږي او که نه؟

جواب:.....

”والخمر لا يجب فيه القطع“

د شرابو په غلا کي لاس نه پرې کيږي. (فتاویٰ الحدود والتعزیرات

/ ص: ۴۹)

(۴۰) مسئلہ:

سوال:.....

د سر کې او د شهد په غلا کې لاس پرې کیږي او کنه؟

جواب:.....

”و فی الخل والعسل یقطع اتفاقاً“ (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص:

۵۰ بحواله شرح مجمع البحرین)

(۴۱) مسئله:

سوال:.....

د غنم، اوربشي، ستو، غوري، خورما، کالي، فرش په غلا سره لاس

پرې کیږي؟

جواب:.....

د غنمو، اوربشو، ستو، غورو، او خورما په غلا کې لاس پرې کیږي

او دغه ډول د اسباب، لباس، فرش او سپني، پیتل، سیسي (یعني فلزي)

د لوښي (ظرف) په غلا کې هم لاس پرې کیږي. (فتاویٰ الحدود

والتعزیرات بحواله السراج الوهاج)

(۴۲) مسئله:

سوال:.....

د پنبه، وړی او کالیو په غلا کې قطع یدسته او که نه؟

جواب:.....

”و کذا إذا سرق قطناً او کتاناً او صوفاً قطع“ (السراج الوهاج)

دغسي زعفران، انبوس، عنبر و غیره په غلا کې هم لاس پرې کیږي:

”ویقطع فی الزعفران والانبوس والعنبر والوسمة والکتم“ (العتابیة -

فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۵۰)

(۴۳) مسئلہ:

سوال:.....

دنڪرڻي، ترڪاري، تازه ڪلان، وابنه، اوبه په غلا ڪولو ڪي لاس پرې ڪيري او ڪه نه؟

جواب:.....

”ولا قطع في الحناء ولا في البقول والريحان الرطب ولا قطع في التبن والماء“ (العتابه - فتاوى الحدود والتعزيرات / ص: ۵۰)

(۴۴) مسئلہ:

سوال:.....

دباجي يعني دلهو لعب د شيانو په غلا ڪولو ڪي لاس پرې ڪيري او ڪه نه؟

جواب:.....

”لا قطع في الطنبور والدف والمرقاو كل شيء للملاهي“ (السراج الواهاج)

(۴۵) مسئلہ:

سوال:.....

که چيري يو سري د سرو زرو او سپينو زور ډول او د سرو زرو او سپينو زرو بت غلا ڪړ قطع يدسته او ڪه نه؟

جواب:.....

که چا د سرو زرو او سپينو زور ډول يا د سرو او سپينو زور بت غلا ڪړ لاس يې نه پرې ڪيري او که د سرو زرو درهم غلا ڪړي چي پر هغه باندي تصوير وي نو لاس يې پرې ڪيري ځکه چي درهم د عبادت شی نه

دی . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۵۲ بحوالہ الجوهر النيرة)

(۴۶) مسئلہ:

سوال:.....

د سادہ کاغذ یا د جلد او ورقہ پے غلا سرہ قطع ستہ او کنہ؟

جواب:.....

”و لو سرق الجلد و الاوراق قبل الكتابة يقطع“ (محیط سرخسی)

(۴۷) مسئلہ:

سوال:.....

کہ ڄوک قرآن مجید او نور کتابونہ غلا ڪري قطع ید ستہ او کہ نہ؟

جواب:.....

”لا قطع فی سرقة المصحف و ان كان عليه حلية يساوي الف درهم و

كذا لا قطع فی كتب الفقه والنحو واللغة والشعر“ (فتاویٰ الحدود

والتعزیرات ص ۵۳)

(۴۸) مسئلہ:

سوال:.....

کہ ڄوک آزاد هلڪ چي زهوري پي اغوستي وي غلا ڪري لاس پي پري

ڪيري او کنہ؟

جواب:.....

ڄوک چي آزاد هلڪ غلا ڪري کہ ڇہ هم زهورات پي پوري وي لاس پي

نہ پري ڪيري ڇڪہ چي آزاد سري مال نہ دی او دهغه د بدن زهورات د

دهشابع دي لیکن امام يوسف فرمائي کہ دهغه زهوراتو قيمت د نصاب

پہ اندازہ وی لاس یی پری کیری . (ہدایہ)

(۴۹) مسئلہ:

سوال:.....

دبل غلہ خخہ د غلا سوی مال غلا کولو کی د دادوہم غلہ لاس پری
کیری او کنہ؟

جواب:.....

”و کذا لو سرق منه سارق آخر لم یکن له ولا لرب المال ان یقطع
السارق الثانی“ (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۵۵ بحوالہ محیط
سرخسی)

(۵۰) مسئلہ:

سوال:.....

پہ غلا کی د کوچنی ہلک یا نجلی د غلا اقرار صحت لری او کہ نہ؟
جواب:.....

”ولا یصح اقرار الصبی والصیبة بالسرقة“ (محیط)

(۵۱) مسئلہ:

سوال:.....

د غلہ د لاس پری کولو طریقہ خرنگہ دہ؟

جواب:.....

د غلا حد داسی دی چی د غلہ راستہ لاس لہ بند خخہ قطع سی او بیا
یی بند پہ تہلو داغ کړل سی، د لاس پری کول پہ کلام اللہ ثابت دی، او د
راستہ لاس پری کول د حضرت بن مسعود رضی اللہ عنہ پہ قرأت ثابت

دی، او د بند داغول در رسول الله ﷺ د حکم موافق دي . ځکه چي داغ نه سي نو د غله د مرګ بيره سته او حد له جرم څخه د منع کولو لپاره وي نه د وژلو لپاره . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۷۹، ۸۰ بحواله هدايه)

اقطاع الطريق

(۵۲) مسئله:

سوال:.....

که چيري غله د مسلمانانو او د مستأمنانو د ګډي قافلې لاره ووهي حد ورباندي جاري کيږي که نه؟

جواب:.....

که د يوې لويې قافلې چي مسلمانان او مستأمنان دواړه په کي وي لاره ووهي پر دغو غلو باندي حد جاري کيږي که چيري قتل او غارت صرف پر اهل حرب واقع دی په دې صورت کي حد واجب نه دی . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۹۳ . نهايه)

(۵۳) مسئله:

سوال:.....

که چيري غله تر لاري نيولو له مخه ونيول سي دهغو د سزاڅه حکم دی؟

جواب:.....

او د احم جواز لري چي امام دوی ته تعزیراً سزا ورکړي او بندي يې کړي تر څو دلاري وهلو څخه توبه ګار شي . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۹۴ بحواله الکافي)

(۵۴) مسئلہ :

سوال :.....

دغله (لار نیونکی) لاس او پنبه پر خومره مال اخیستلو باندي کاتیرې؟

جواب :.....

که لاري نیونکو د مسلمانو یا د ذمیانو مال لوټ کړ او مال په دې اندازه وو چي که پر لاري نیونکیو باندي ووېشل سي نو د هر یوه برخه یا د هغه د برخي قیمت د نصاب (لس درهم) په اندازه یا تر هغه زیات وي په دې صورت کي د دوی یو لاس او یوه پنبه پرې کولای سي یعنی راسته لاس او چپه پنبه . (فتاویٰ الحدود والتعزیرات / ص: ۹۴ بحواله محیط)

باب الحد شرب الخمر

(۵۵) مسئلہ:

سوال:.....

پہ کومو حالاتو کي د شراب خوړلو شهادت او دهغه اقرار معتبر دی؟

جواب:.....

يو سړي شراب وچښل او په داسي حالت کي چي دده له خولي څخه د شرابو بوی راتلو يا دنشې په حالت کي دی ونيول سو او قاضي ته حاضر سو او شاهدانو دده د شراب خوړلو شاهدي ادا کړه نو پر ده باندي حد واجب دی او په داسي حالت کي چي دده له خولي څخه د شرابو بوی راځي چي اقرار وکړي پر ده باندي حد واجب سو لږ شراب يې خوړلي وي يا ډېر، ليکن چي د شرابو بوی تر زائلېدلو وروسته شاهدانو شاهدي ورکړه نو د امام ابو حنيفه او امام يوسف په وړاندي حد وړ باندي واجب نه دی او چي په داسي حالت کي چي د شرابو بوی دده له خولي څخه راځي او دنشې په حالت کي دی شاهدانو دی ونيوه او قاضي ته دده تر رسولو چي په بل ښار کي وو د شرابو بوی زائل سو نو حد وړ باندي واجب سو. (فتاویٰ الحدود والتعزيرات / ص: ۱۴۶، ۱۴۷ بحواله السراج الوهاج)

(۵۶) مسئلہ:

سوال:.....

د انگوري شرابو څښلو سره چي نشه نه سي حدسته او که نه؟

جواب:.....

”و یحد شاربها و ان لم یسکر“ (شرح الوقایة)

(۵۷) مسئلہ:

سوال:.....

د شرابو په باب کي د خو شاهدانو او د خو واره اقرار کول ضروري دي؟

جواب:.....

”يثبت الشرب بشهادة شاهدين وبالاقرار مرة واحدة ولا تقبل فيه شهادة النساء مع الرجال (هدايه) وعن ابي يوسف انه يشترط الاقرار مرتين (الهداية)“

(۵۸) مسئلہ:

سوال:.....

د شرابو د څيښلو له اقرار وروسته که يې انکار وکړ حدسته او که نه؟

جواب:.....

”من اقر بشرب الخمر والسكر ثم رجع لم يحد“ (الهداية)

(۵۹) مسئلہ:

سوال:.....

د شرابو خوړلو حد پر چا باندي واجبېږي او پر چا باندي نه واجبېږي؟

جواب:.....

او د حد جاري کولو لپاره بايد مدعي عليه عاقل، بالغ مسلمان او خبري کونکی وي ځکه پر هلك، لهوني او کافر د شراب خوړلو حد نه واجبېږي او پر کونکي باندي هم د شراب څيښلو شاهدي نه واجبېږي که څه هم شاهدان دده پر شراب څيښلو شاهدي ورکړي ي په خپله مدعي

علیہ پہ اشارہ اقرار و کړي لیکن پر پرانده د شراب خوړلو حد
واجبېږي . (البحر الرائق)

(۶۰) مسئله:

سوال:.....

پر ذمی باندي د شراب څیښلو حد جاري کیږي او که نه؟

جواب:.....

”ولا حد علی الذمی فی شیئ من الاشربة“ (ظهيريه)

(۶۱) مسئله:

سوال:.....

پر آزاد سړي باندي د شراب څیښلو حد نصاب څو نه دی؟

جواب:.....

”وحد الخمر و السكر فی الحر ثمانون سوطاً لاجماع الصحابة رضی

الله عنهم۔ وحد السكر والخمر و لو شرب قطرة ثمانون سوطاً“ (کنز
الدقائق)

(۶۲) مسئله:

سوال:.....

د شرابو د حد جاري کولو طريقه څنګه ده؟

جواب:.....

”ويفرق على بدنه كما في الزنا ويجتنب في الوجه و الرأس كما في

الزنا ويجرد في المشهور“ (السراج الوهاج)

(۶۳) مسئله:

سوال:.....

د شرابو د نشي معيار به څونه وي؟

جواب:.....

د نشي په حقيقت کي د عالمانو اختلاف دی د امام ابو حنيفه په وړاندي د نشي معنی داده چي آسمان او ځمکه او نر او بنځه سره و نه پېژني او د صاحبينو په وړاندي نشه داده چي خبري يې بې ربطه وي او چتيايت ورباندي غالب وي . (فتاویٰ الحدود / ص: ۱۵۲)

مسائل التعزيرات

(۶۴) مسئله:

سوال:.....

د تعزير قاعده کليه څه ده؟

جواب:.....

”و ضابطه التعزير كل معصية ليس فيها حد مقرر ففيها التعزير“ (فتاویٰ الحدود والتعزيرات / ص: ۱۶۹ بحواله الاشباه والنظائر)

(۶۵) مسئله:

سوال:.....

د گناه دار تکاب په حال کي هر مسلمان و مجرم ته تعزير ور کولای سي که يې نه سي ور کولای؟

جواب:.....

”قالوا الكل مسلم اقامة التعزير حال مباشرة المعصية فاما بعد المباشرة“

فليس ذلك بغير الحاكم“ (فتاویٰ الحدود / ص: ۱۷۰ البحر الرائق)

(۶۶) مسئلہ:

سوال:.....

و کوچنیانو (هلکانو) ته پر سبق باندي خومره سڙی سزاور کولای

سی؟

جواب:.....

بقدر ضرورت یوه یا دوی درې چپلاخي د تحمل موافق پر غاږه او ملا باندي دوهلو گنجائش، په لرگي یا په کورپه یا په چپلکو (چپل بوت وغیره) دوهلو اجازت نسته تر حق زیات وهلو باندي په ورځ د قیامت به هلکان قصاص اخلي. (فتاویٰ محمودیه / ج: ۱۴ / ص: ۱۲۸ بحواله ردالمحتار / ج: ۱ / ص: ۲۵۱)

(۶۷) مسئلہ:

سوال:.....

قصداً شرک او بدعت کولو والا دپاره په شریعت مطهره کي څه حکم

دی؟

جواب:.....

شرک تر ټولو غټه گناه ده که چیري اسلامي حکومت وي یو مسلمان شرک یا کفر وکړي چي دهغه په وجه دی مرتد سي او بدعت که چیري شرک او کفر ته نه وي رسېدلی ددې و مرتکب ته به تعزیر وکول کیږي. لیکن اوس خو اسلامي حکومت نسته نو له مشرک څخه قطع تعلق په کار دی مثلاً رسته داري، سلام کلام. لقلوله تعالی: فأعرض

عمن تولى عن ذكرنا (لاية : سورة النجم : ۲۹) او له بدعتي خخه دي هم قطع تعلق وسي حكه چي تنگ شي او توبه او باسي .

”قال الخطابي : رخص للمسلم ان يغضب على اخيه ثلاث ليال لقلته و لا يجوز فوق ذلك ، الا اذا كان الهجران في حق من حقوق الله فيجوز فوق ذلك . فان هجره أهل الاهواء والبدع واجبة على مر الاوقات ما لم يظهر منه التوبة والرجوع إلى الحق“ (فتاویٰ محمودیه / ج : ۱۴ / ص : ۱۳۰ - ۱۳۱ بحواله مرقاة المفاتیح / ج : ۸ / ص : ۷۵۸)

(۶۸) مسئلہ :

سوال :

هغه کومه گناه ده چي د برابر بدله ځيني اخيستلاي سي؟

جواب :

مثلاً يو چا ستا خخه يوه روپۍ واخيستله نو ته هم دده خخه په يو رکم يوه روپۍ وصولولای سي . که څه هم په دې کي تعريضاً د کذب نوبت رالۍ :

”استدل الشافعي بحديث الباب على مذهبه في ان الدائن ان ظفر بشيء من مال المديون المماثل جاز له استيفاء دينه من ذلك المال سواء كان المال من جنس حقه او غيره ... غير ان المتأخرين من الحنيفة افتوا في هذه المسئلة بمذهب الشافعي“ (فتاویٰ محمودیه / ج : ۱۴ / ص : ۱۳۳ بحواله تكملة فتح الملهم ۵۷۸/۲)

(۶۹) مسئلہ :

سوال :

کہ چیریو سڀي په خلکو کي فساد پیدا کوی نو شرعاً د هغه سره به څه سلوک کیري؟

جواب:.....

د وخت حاکم ته په کار دي چي په هري ممکني طریقي سر داسي خلک له فساد څخه منع کړي او تعزیر آسزاوړ کړي او عوامو ته هم په کار دي چي هغوی له داسي خلکو سره تعلقات او موالات پرې کړي تر څو چي هغه له خپل دغه بد عمل څخه منع سي. (فتاویٰ حقانيه / ج: ۴ / ص: ۲۸۲، ۲۸۳، بحواله در المختار / ج: ۳ / ص: ۱۸۰)

(۷۰) مسئله:

سوال:.....

په هغه تعزیر کي چي د بنده حق دی صرف مدعي معافي ور کولای سي او که نه؟

جواب:.....

هر تعزیر چي د بنده حق دی په هغه کي د مدعي عفو جائز ده مگر د امام عفو جواز نلري، البته هغه تعزیر چي د خدای جل جلاله حق وي امام یې عفو کولای سي. (فتاویٰ الحدود / ص: ۱۷۱ بحواله الحمادیة)

(۷۱) مسئله:

سوال:.....

فحشې هازن منکوحه زنا کړو بعد ازان می گوید که فلان هامن زنا کرده است لیکن آن فحش انکاری کند درین صورت اورا سیماسه ټیج مزا اداون شرعاً چه حکم دارد؟

جواب:.....

محض د شخص پہ وینا سره پر سړي باندي سیاست تعزیر نه سي
 کېدای لیکن که چیري د قاضي په رایه کي د نورو قرائنو د وجهي څخه
 دی د متهم په درجه کي سي نو تعزیر آیو څه سزا ورکولای سي . (امداد
 الاحکام / ج: ۴ / ص: ۱۲۸)

(۷۲) مسئله:

سوال:

زموږ په مذهب کي تعزیر بالمال جائز دی او که نه دی جائز؟

جواب:

جرمانه مالي په مذهب حنفي کي جائز نه ده:

”قال في الدر في باب التعزير لا باخذ مال من المذهب اهـ - وقال
 الشامي وشرح معاني الآثار (للطحاوي) التعزير بالمال كان في ابتداء
 الاسلام ثم نسخ اهـ“ (ص ۲۷۸ / ج: ۳) (فتاویٰ امداد الاحکام / ج: ۴
 ۱۲۹)

(۷۳) مسئله:

سوال:

د تعزیر د شاهدانو نصاب څونه دی؟

جواب:

”ويثبت التعزير بشهادة رجلين او رجل وامرأتين لأنه من جنس
 حقوق العباد“ (فتاویٰ الحدود / ص: ۱۷۱ بحواله التبيين)

(۷۴) مسئله:

سوال:

پہ تعزیراتو کی دُرو اکثر او اقل تعداد خونہ دی؟

جواب:.....

”واكثره تسعة وثلثون سوطاً و اقله ثلث جلدات“ (الهداية) وقال ابو يوسف يبلغ التعزير خمسة وسبعين سوطاً (القدوري) لیکن تعزیر د حد درجہ تہ رسول منع دي . (فتاویٰ الحدود / ص: ۱۷۲)

(۷۵) مسئلہ:

سوال:.....

مدعي عليه کہ چيري دمختلف مراتبو والا شي مثلاً علماء تہ اشراف خلکو تہ، اهل بازار تہ، زمیندار تہ نو قاضي بہ و داسي خلکو تہ تعزیر آٹنگہ سزا ورکوي؟

جواب:.....

”و عن محمد بن رجل يشتم الناس و هو محترم ذا مروءة يوعظ و لا يحبس و ان كان دون ذلك يؤذّب و ان كان شتاً يضرب و يحبس“ (فتاویٰ الحدود / ص: ۷۲ - بحوالہ الحمادية)

(۷۶) مسئلہ:

سوال:.....

یو سري خپلي بنځي تہ درې طلاقونہ ورکړي دي له طلاق څخه وروسته علماء نوموړي تہ ويل چي د شرعي حلالې پرته دا بنځه ستا لپاره جائز نه ده لیکن له دې سره هغه خپله مطلقه بنځه له ځان سره ساتلې ده نو د داسي بنکاره فاسق او فاجر شرعاً حکم څه دی؟ آیا هغه او د هغه پلار له مسجد څخه منع کولی سو او که نه؟

جواب:.....

له خپلي مطلقه غليظي بنځي سره له شرعي حلالې څخه پرته د ازدواجي تعلقاتو قائم ساتل صريحه زنده داسې سړی د سزا مستحق دی لیکن پخپله دی یا یې پلار له مسجد څخه او یا د جمعې له لمانځه څخه منع کول صحیح نه دي، بیا هم دهغه خپلوانو او نورو مسلمانانو ته په کار دی چې له هغه سره ترک موالات وکړي یعنې دوستي او ناسته ولاړه ورسره پرې کړي. (فتاویٰ حقانيه / ج: ۴ / ص: ۲۸۲، ۲۸۵، بحواله معین الاحکام / ص: ۲۳۱)

(۷۷) مسئله:

سوال:.....

که یو حیوان د بل چا ځمکې ته ولاړ سي او دهغه فصل ته نقصان ورسوي نو شرعاً د حیوان و مالک ته څه سزا ورکول کېدی سي او که نه؟

جواب:.....

که چیرې له دې حیوان سره مالک پخپله موجود وي او دهغه په موجودګي کې یې حیوان د بل چا فصل ته نقصان ورسوي نو شرعاً یوازې د نقصان مطابق دروېو و صول ترې جائز دي او له نقصان څخه د زیاتو پیسو اخیستل ترې جائز نه دي او که چیرې له حیوان سره څوک نه وي او فصل ته نقصان ورسوي نو په دې صورت کې د جرمان اخیستل صحیح نه دي. (امداد الفتاویٰ / ج: ۲ / ص: ۵۴۲، کتاب الحدود)

(۷۸) مسئله:

سوال:.....

کہ یو سږی د حیوان سره بدفعلي وکړي او پر هغ باندې گواهان هم وي نو دده دپاره په شریعت مطهره کې کومه سزا ده؟

جواب:.....

له کوم حیوان سره بدفعلي اگر که حرام او غیر فطري عمل دی لیکن په مقدس شریعت کې د داسې سږي لپاره کومه ټاکل شوې سزا نسته، لیکن ددې بدفعلي مرتکب سږي ته تعزیر آسزا ورکول کېدی سې کوم چې دوخت د حاکم او له قاضي سره اړه لري، دوي چې څومره مناسبه وگڼي هغومره سزا مجرم ته ورکولی سې. (ردالمحتار / ج: ۱ / ص: ۱۲۲)

(۷۹) مسئله:

سوال:.....

چې څوک له حد او تعزیر څخه مړ سې یا بښځه د مېړه له تعزیر څخه مړه سې دیت ورباندې لازم دی او که نه؟

جواب:..... څوک چې د حد او تعزیر څخه مړ سې وینه یې هدر گرځي خو ماینه چې د مېړه له تعزیر څخه مړه سې پر مېړه باندې تاوان یعنې دیت واجبیږي. (النهر الفائق)

سوال:.....

که چیرې یو سږی د حیوان سره یعنې د گامیښي یا غوا سره بدفعلي وکړي ددې حکم څنګه دی؟

جواب:.....

”قال فی القنیة ولتعزیر و تذبح الحیوان و تحرق علی وجه الاستحباب و

لا يحرم اكل لحمها الخ“

يعني ددې بد فعلي سزا و رأيي ته د حاکم سپارل کيږي هغه چي هر
خونده سزا ورکول او ددې حيوان ذبح کول او په خاورو کي پتول او
سوځول مستحب دي . او ددې حيوان د ذبح کېدو او پټېدو او سوځېدو
ضمان پر هغه سړي دی چي بد فعلي يې ورسره کړې ده .

سوال :.....

که چيري يو مولوي صاحب و يو حافظ ته چي صالح وو و دې ته يې
وويل چي تر تا ابو جهل ښه دی ددې مولوي صاحب په شريعت کي څه سزا
ده او امامت يې صحيح دی او کنه او نکاح يې قائمه ده او که باطله ده؟

جواب :.....

”قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر (بخاری) وعن
ابی ذر رضي الله عنه سمع النبي ﷺ يقول لا يرمى رجل رجلاً بالفسوق و
لا يرميه بالكفر الا ارتدت عليه ان لم يكن صاحبه كذلك“

يعني په دې کي درې احتمال دي: که چيري دې مولوي صاحب و
حافظ ته وويل چي ابو جهل تر تا ښه دی د مولوي صاحب غرض دا وو چ
په يو صفت کي ابو جهل تر تا ښه دی دا هيڅ گناه نلري او يا دده غرض دا
وو چي حافظ ته بد ووايي په دې الفاظو سره يا يې فاسق بولي دا مولوي
فاسق دی امامت يې مکروه تحريمي دی او حاکم به يو سزا مناسبه
ورکوي او يا دده غرض دا وو چي دا حافظ يې کافر حقيقي بللی نو دا
مولوي صاحب کافر دی نکاح يې باطله ده . (رد المحتار باب التعزير /

ص: ۲۵۳ / ج: ۳)

سوال:.....

کہ چیری یو سړي و بل سړي ته ناحق ښه کښنځل و کړه آیا و دې سړي ته سزا ورکول کیږي که بدله ورکول کیږي که بدله ورکول کیږي؟

جواب:.....

”فی العلائیه و عذر الشاتم بیا کافر إلی قوله لا یعزر بیا حمار او خنزیر یا کلب یا بقر“

یعنی که چیری یې د اور ته وویل یا فاسق یا کافر د ټولو علماؤ په اتفاق پر ده سزا واجب ده او که چیری یې ورته وویل چې یا خره یا سرگوزي یا غوییه، په دې صورت کې که چیری داسې صاحب د عزت وو خو سزا ورکول کیږي او که صاحب د عزت نه وو سزا نه ورکول کیږي. (رد المحتار / ص: ۱۹۱ / ج: ۳)

سوال:.....

و بالغ هلک ته پلار د ادب دپاره سزا ورکولی سي او که نه؟

جواب:.....

”قال العلامة الحصکفی و الغلام إذا عقل و استغنی برأیه لیس للاب ضمه إلی نفسه الا إذا لم یکن مأموناً علی نفسه فله ضمه لدفع فتنه و تأدیه إذا وقع منه شیء“

یعنی پلار و خپل زوی ته چې بالغ وي د ادب دپاره سزا ورکولی سي او که چیری یې پلار نه درلودی بل قریب یې هم سزا ورکولی سي. (رد المحتار / ص: ۶۹۷ / ج: ۲)

سوال:.....

استاذ و شاگرد ته چي بالغ وي يا نابالغ وي دادب دپاره سزا ورکولی
سي او که نه؟
جواب:

”قال العلائی فی القنیة له اکراه طفله علی تعلم القرآن و ادب و علم
لفرضیة علی الوالدين و له ضرب الیتیم فیما یضرب و لده الخ و قال و لو أمر
غیره بضرب عبده حل للمأمور ضربه الخ و کذا قال المعلم یضربه بحکم
الملک بتملیک ایه لمصلحة الولد الخ“

یعني استاذ و شاگرد ته که بالغ وي او که نه وي دادب دپاره سزا
ورکولی سي او پیر و خپل مرید ته دادب دپاره سزا ورکولی سي . (رد
المحتار / ص: ۱۹۵ / ج: ۲)

سوال:

که چیري واده والا سړي او د واده والا ښځي زنا وکړه په مجلس کي
اقرار وکړي بیا يې وویل چي موږ پاک کړي، په شریعت کي ددې حکم څه
دی؟

جواب:

که چیري واده والا سړي د واده والا ښځي سره زنا وکړه په شریعت کي
ددې حکم رجم یعني په ډبرو ویشتل دي . که چیري اسلامي حکومت
وو که اسلامي حکومت نه وو بیا دي توبه و الله (ج) ته وکارې . (احسن
الفتاویٰ / ص: ۵۰۹ / ج: ۵)

سوال:

که چیري یو سړي دیو هلک سره لواطت وکړي ددې سزا په شریعت کي

خه شی ده؟

جواب:.....

”قال في الدر المختار - بنحو الاحراق بالنار وهدم الدار والتكيس من محل مرتفع باتباع الاحجار وفي الحاوي يجلد و الجلد اصح وفي الفتح يعزرو يسجن حتى يموت او يئوب ولو اعتاد اللواطه قتله الإمام سياسة وفي البحر حرمتها اشد من الزنا لحرمتها عقلاً و شرعاً وطبعاً“

يعني که چيري يو سري ديو هلک سره بد فعلي و کړه ددې په سزا کي د علماؤ اختلاف کړېښ بعض وايي چي ديو لوړ ځای دي راشوه کړي بيا دي په ډبرو وولي . بعض وايي چي په دورو دي ووهي ، بعض وايي چي بندي دي کړي که چيري دافعل عادت وو مړ دي کړي په داتولو کي صحيح په دورو وهل دي . او په دې لواطت کي واده والا و ناواده والا فرق نلري . (ردالمحتار / ص: ۱۶۰ / ج: ۲)

سوال:.....

د پلزن خه حکم دی آیا پلزني رواه ده که نه لکه اکثره معاملات اوس د پلزن پر خوله دي؟

جواب:.....

په مشکوۃ / ص: ۴۱۵ / ج: ۲ کي دي چي څوک پلزن ته ورسې او د هغه خبر ومني او ووايي چي پلزن رښتيا وايي الله يې څلوېښت ورځي لمونځ نه قبلوي :

”و عن حفصة قالت قال رسول الله ﷺ ومن أتى عرافاً فسئله عن شيء لم يقبل له صلاة أربعين ليلة - رواه مسلم“

او پلزن هم ساحر بلبل کیږي لکه په مرقات علی المشکوة / ص: ۴۱۵ / ج: ۲ حاشیه کې لیکي: او که څوک ووايي چه ما ته پیری خبر راکوي ته دامریضې لري داسې کافر دی ولي دی غیب یې له الله بل چا ته ثابتوي . (شامي)

سوال:.....

جادوگر چې پخپله جادو کوي یا یې بل چاته ورکوي په شریعت کې ددې څه حکم دی آیا نکاح یې باطله ده او که نه او امامت یې جائز دی او که نه؟

جواب:.....

”قال فی العلایة و الکافر بسبب اعتقاد السحر لا توبة له ولو امرأة فی الاصح لسعيها فی الارض بالفساد ذکره الزیلعی فی حظر الخانیة الفتوی علی انه إذا اخذ الساحر او الزندیق المعروف الداعی قبل توبته ثم تاب لم تقبل توبته ویقتل ولو اخذ بعدها قبلت الخ“

یعني که چیري دې جادوگر جادو کاوه په دې جادو کې الفاظ د کفر وو پر دې دده عقیده وه او دا جادو یې حلال باله دا جادوگر کافر دی نکاح یې باطله ده . او امامت یې مکروه تحریمي دی .

او که یې پر دې الفاظو عقیده نه وه او جادو یې حلال نه باله نو دا جادوگر فاسق دی قتل یې واجب دی او د جادوگر سزا د مرتد تر سزا سخته ده ولي د مرتد توبه قبلېږي او د جادوگر توبه نه قبلېږي او هغه سړی چې خپله جادو کوي یا یې و بل چاته کوي د فرق نلري . (رد المحتار / ص:

۴۲ / ج: ۱)

سوال:.....

کہ چیری نابالغ ہلک غلا و کپہ پر دہ اوس حد جاری کیجی او کہ تر بلوغ و روستہ جاری کیجی؟

جواب:.....

”قال ابو یوسفؒ ولا یقام الحد علی غلام لم یبلغ الحلم فان شک فیہ فلا یقام حد حتی یبلغ خمس عشرة سنة وقد قالوا اکثر من ذلك وكذلك الجارية لا یقام علیہا شیء من الحدود حتی تحيض او تبلغ خمس عشر سنة“

سوال:.....

زید و ایی درې نفرہ پہ یوہ خونہ کی وو، سہاریو مری نو دیت پر چادی؟

جواب:.....

”ولو ان رجلین کان فی بیت و لیس معہما ثالث فوجدہما احدهما مذبحاً قال ابو یوسف یضمن الآخر الدیۃ وقال محمد لا یضمن الآخر الدیۃ وقال محمد لا یضمن“ (مجموع الضمانات / ص: ۳۱۵)

وان وجد فی دار انسان فعلیہ القسامۃ والدیۃ علی عاقلته ، لأن الدار فی یدہ و تصرفہ و لا یدخل السكان فی القسامۃ مع المالك عند ابی حنیفہ و محمد رحمہم اللہ و قال ابو یوسف --- علیہم جمیعاً لأن وصیت التدبیر تكون بالسكنی كما تكون بالملك و لنا ان المالك هم المختصون بـ --- المنفعة عادة ذوالسكان و الآن تمليك المالك الزم و قرارہم ادوم و كانت ولاية التدبیر الیہم فتحقق التقصیر منہم و فی الاصل ، و إذا وجد القیل فی اندار تجب القسامۃ علی صاحب الدار والدیۃ علی عاقلۃ الدار یعنی أهل الخطة۔ البحر الرائق / ج: ۹ / ص: ۱۹۴)

ددیت مسئلہ :

سوال :.....

محترم مفتي صاحب: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، زه سفر محمد ولد محمد كريم داپوښتنه كوم چي زمالور (بي بي) نامه ماپه صحيح او شرعي نكاح سره گلاب ولد ښايسته خان ته وركړې وه بيا دغه گلاب دغه بي بي نامه بي له كوم شرعي خبره او بي له يو موجب او مبيح شرعي په قتل عمد سر دتوپك په مرسته څلور مرمي وښتلو سره شهيد كړه او دغه گلاب خپلو وروڼو دتوپكيانو پوستي ته واچوئ بيا ماسفر محمد دگلاب وروڼو ته وويل چي راسئ كه شريعت كوئ كه صلحه كوئ زه حاضرم خو دگلاب وروڼو راته وويل چي نه صلحه درسره كوو او نه شريعت درسره كوو نو اوس گلاب په پوسته كي مړ سو او دگلاب يوا ته كلنې زوى او وروڼه پاتي دي، آيا د شريعت له نگاهه زه د ديت حق پر لرم او كه يا؟

جواب :.....

بعون الملك الوهاب محترم مستفتي صاحب ستاسو د سوال په جواب كي بايد وويل سي چي قصاص خو داو له سره باطل دى حكه د مقتولي مذكورې بي بي په ورثه كي د قاتل زوى موجود دى او خبره ديت ته اوښتي ده . لما فى رد المحتار طبع كراچي / ج: ۱ / ۶ ص: ۵۳۶ :

”لما فی الخانیة لوکان فی ورثة المقتول ولد القاتل اوولد ولده وان
سفل بطل القصاص وتجب الدية آه“

نو دا چي دیت دمقتول دورثي تر منح داسي تقسیمیری لکھ
میراث نو محترم سفر محمدتہ دمقتولی (بی بی) پلاری او یو بی
زوی پاتہ دی نو تاتہ دمقتولی بی بی پتہ دیت کی شپرمہ حصہ رسیبری
او د بنحی دیت دنارینہ ددیت نصف دی چي زموږ پتہ مذهب کی پنخہ
زره درهمہ دي .

”لما فی رد المحتار طبع کراچی / ج: ۶ / ص: ۵۷۴ قوله ودية المرأة
الخ ففي قتل المرأة خطأ خمسة آلاف۔

ولما فی فتح القدير طبع المكتبة الرشيدية / ج: ۹ / ص: ۲۰۴، والدية
تجب والعمد أيضا إذا تمكن فيه الشبهة - ولما فی الكفاية فی اسفل -
فتح القدير المذكور / ج: ۹ / ص: ۲۱۱ فان زاد على الثلث فحينئذ حالها
فيه على النصف من حال الرجل -

ولما فی در المختار على الرد المحتار / ج: ۶ / ص: ۷۷۰ وللاب
والجد .. (السدس) وذلك مع ولد وولد ابن -

د قصاص مسئلہ ده:

نوٲ: کلاب پخپل مال کی حق لري دورونوپہ مال کی حق نلري:
”لما فی الهداية فی صدر فتح القدير / ج: ۹ / ص: ۲۳۰: وکل عمد
سقط القصاص فيه بشبهة فالدية فی مال القاتل - ولما فی مجمع الأنهر طبع
المكتبة الحبيبية / ج: ۴ / ص: ۳۵۶: وکل عمد سقط فيه القود لشبهة قتل
الاب ابنه فالدية فی مال القاتل - ولما روى عن ابن عباس رضي الله تعالى

عنہما موقوفاً و مرفوعاً لا یعقل القاتلة عمداً۔“

نوٲ : دیت د کلاب پہ مرگ نہ ساقطیري حڪہ چي کتابونہ لیکی چي ڏوک مر سي پہ مال پوري اول حق تکفین او تجهیز تعلق نسي او د وهم هغه پورونہ تعلق پوري نيسي چي د بندگانو د طرفہ طلبوونکی لري نو دیت خود د بندگانو د طرفہ مطالب لري :

”لما فی در المختار علی در المختار / ج: ۶ / ص: ۷۶۰: ثم تقدم ديونه التي لها مطالب من جهة العباد - ولما فی در المنتقى فی اسفل مجمع الأنهر طبع مكتبه حبيبة / ج: ۴ / ص: ۴۹۵: ثم تقضى ديونه ای التي لها مطالب من جهة العباد من جميع ما بقى بعد التجهيز - ولما فی تبیین الحقائق طبع مكتبة امدایة ملتان / ج: ۶ / ص: ۲۳۰ والمراد بالدين دين له مطالب من جهة العباد لا دين الزكاة والكفارات ونحوها۔“

سوال :

کہ یو سري پہ موٲر بل سري وواهي پہ موٲر کي سواريان هم وو ضمان خالص پر موٲروان دی او کہ پر ٲولو دی؟

جواب :

”فالاصل ان سائق السيارة ضامن لكل ضرر ينشأ من عجلاتها او من مقدمها او من خلفها او من أحد جانبيها لأن السيارة آلة محضة في يد السائق فتسب مباشرة الاضرار اليه“

خلاصہ د کلام داسوہ چي ضمان مڪمل پر موٲروان باندي دی .

سوال :

د موٲر او د دابی څہ فرق دی؟

جواب:.....

”الفرق بينهما كبير من حيث ان الدابة متحركة بنفسها بخلاف السيارة انها لا تتحرك الا بفعل من السائق ومن هذه الجهة أرى ان ما ذكره الفقهاء من الفرق بين ما اصابته الدابة بفمها او يدها وبين ما نفحته برجلها او بذنبها لا يتأتى في السيارة فانهم ضمنوا الراكب في الحالة الاولى ولم يضمنوه في الحالة الثانية“

خلاصہ د کلام داسوہ چي قیاس دموتیر او دابی نہ دی جائز . (بحوث جز الاول ص ۳۱۱)

فصل فی التعزیر بأخذ المال

پہ مال سرہ د تعزیر ور کولو بیان

✽... پر گناہ باندي مالي جرمانہ:

سوال:.....

کہ چيري ديو مسلمان څخه کبيره يا صغيره گناه صادره سي نو د شرعي توبې پر ځای باندي تاوان يا جرمانه اخيستل جائز دي او که نه؟ جرمانه په شريعت مقدسه کي سته او که نه؟

خود صحيح احاديث نبويه و قدسيه او د کتب او فتاوی څخه معلومه سوه چي په دين اسلام کي جرمانه نسته، بلکه د گناه جزا خالص توبه او د قصاص په بدله کي قصاص سته. که چيري پر چا باندي د توبې پر ځای باندي جرمانه کښېښول سي مثلاً په يو فاسق او فاجر باندي د زنا يا د لمانځه پر پرېښولو باندي جرمانه عائد سي بې له توبې نو دابه (جرمانه) چيري مصرف کيږي؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً، تعزیرات پر خپل ماتحت باندي د گناوو د وجهي څخه د حسب حال په مطابق کېدای سي.

(در مختار ص ۶۲، ۶۷، ۷۷، ۸ / ج: ۴)

(بحر الرائق / ص: ۶۸، ۷۱، ۸۲، ۸۳ / ج: ۵)

(و کذا فی النهر الفائق کتاب الحدود، باب حد القذف، فصل فی

التعزير ص ۱۶۶، ۱۷۰، ۱۷۲ / ج: ۳)

مالي جرمانه نه ده صحيح په ابتداء كي مالي جرمانه وه بيا منسوځه سوه .
 ”في المجتبى: كان في ابتداء الاسلام ، ثم نسخ الخ ، در مختار
 والحاصل أن المذهب عدم التعزير بأخذ المال ، الخ (شامي)
 (رد المحتار على الدر المختار / ص: ۶۱، ۶۲ / ج: ۴ - النهر الفائق /
 ص: ۱۶۵ / ج: ۳) (البحر الرائق / ص: ۶۸ / ج: ۵)
 سوال:

دا حديث چي ”لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيب نفس منه“ د دې حديث
 په شان كي د امام طحاوي الفاظ څه دي؟
 جواب:

حامداً و مصلياً . امام طحاوي رحمه دا حديث ناسخ بللى دى:
 ”لم اظفر على مأخذ“ (فتاوى محموديه / ص: ۱۳۵ / ج: ۱۴)

مالي جرمانه اخيستل او هغه

په مسجد كي صرف كول:

سوال:

په يوه برادري كي څه قوانين مقرر دي او دوى د دې پر خلاف ورزي
 باندي سياست د جرمانې په توگه څه روپۍ اخلي اوس د دې رقم مذكوره د
 مسجد په مصارفو كي مصرف جاز دي او كه نه؟

جواب:

حامداً و مصلياً . مذهب معتمد عليه دادى چي داسي جرمانه نه ده

جائز او کہ چیری خہ رقم یی دجرمانی پہ تو کہ سره وصول کری وی نو د
 غه واپسی ضروری ده په مسجد و غیره کی یی مصرف صحیح نه دی:
 ”قال فی الفتح: وعن ابی یوسف رحمه الله تعالى يجوز التعزیر
 للسلطان بأخذ المال وعندهما وباقی الاثۃ لا يجوز، ومثله فی المعراج و
 ظاهره أن ذلك رواية عن ابی یوسف رحمه الله، قال فی الشرنبلالية: ولا
 یفتی بهذا لما فيه من تسلیط الظلّمة أخذ المال للناس فيما يأكلون اهـ - و
 مثله فی شرح الوهبانية عن ابن وهبان - وافتی فی البزازية أن معنى التعزیر
 بأخذ المال على القول به: امساک شیء من ماله عنده مدّة لیزجر، ثم
 یعیده الحاکم الیه لا أن يأخذه الحاکم بنفسه او لبيت المال كما يتوهمه
 الظلمة إذا لا يجوز لاحد من المسلمين اخذ المال اخذ بغير سبب شرعی -
 و یف المجتبی: لم يذكر كيفية الاخذ، وأرى أن يأخذها فیمسکها، فإن
 أیس من توبته یصرفها إلى ما یرى وفي شرح الآثار: التعزیر بالمال كما فی
 ابتداء الإسلام، ثم نسخ اهـ - والحاصل أن المذهب عدم التعزیر بأخذ
 المال اهـ“ (رد المحتار / ص: ۲۷۵ / ج: ۲ - رد المحتار / ص: ۶۱، ۶۲ /
 ج: ۴ - حاشیة الطحطاوی / ص: ۴۱۱ / ج: ۲ - النهر الفائق / ص: ۱۶۵ /
 ج: ۳)

مالي جرمانه:

سوال:.....

آیا تعزیر بأخذ المال جائز دی؟

او ”ويعزر كل مرتكب منكر الخ“ ثخه کوم تعزیر مراد دی، مالي

که بدني؟

آیا قاضی تہ د علاقہ د تعزیر پر طریقہ باندي د څه مال اخیستلو اختیار سته او که نه؟

زموږ خواته معمول دادی که چیري دیو چا څخه یو حرکت خلاف و سي نو مولوي صاحب، پیر یا سید دوی ته تعزیر ورکوي . مثلاً د سلو روپو ډوډی، یا خو ډوډی مقررہ کړي دهغه د حساب څخه نقدي روپی یا خو پخپله مصرف کوي یا یې په یو مکتب یا مدرسه کې داخلوي او ددې ماسوا بله یوه طریقہ ددې لپاره چاره نه وي که چیري تعزیر مالي نه وي نو ډېر کم عبرت وي آیا داغه مسئلہ طریقہ جائز ده او که نه؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً . د تعلیق په متعلق په در مختار کې دي چي "لا يأخذ مال من المذهب هجر" یعنی تعزیر ضرب، حبس، فرک اذان وغیره څخه دی تعزیر باخذ المال نه دی جائز نور مخته د در مختار توري دادی:

"وفيه عن البرازية : وقيل : يجوز ، ومعناه أن يمسكه مدة لينزجر ، ثم يعيد له ، فإن أيسر عن توبته صرفه إلى ما يرى - وفي الجتبي : أنه في ابتداء الإسلام ، ثم نسخ" (الدر مختار ، كتاب الحدود ، باب التعزير / ص : ٦١ / ج : ٤ - البحر الرقائق / ص : ٦٨ / ج : ٥ - النهر الفائق / ص : ١٦٥ / ج : ٣)

او عبارت د مجتبیٰ دا وایي چي تعزیر باخذ المال په ابتداء کې د اسلام جائز وو بیا منسوخ سو:

قال الطحطاوي تحت قول : (ثم نسخ) : لئلا يكون ذريعة إلى أخذ الظلمة أموال الناس بغير حق - (ص ٤١١ / ج : ٤)

سوال :.....

تعزیر باخذ المال د امام ابو یوسف رحمہ اللہ پہ نزد؟

جواب :.....

حامداً و مصلیاً . خالص د امام ابو یوسف رحمہ اللہ علیہ پہ نزد شرعی قاضی او والی لپارہ تعزیر باخذ المال جائز دی . هغه هم چي وروسته تر توبه به هغه مال واپس ورکړي . د بل چا لپارہ جائز نه دی په فتاوی عالمگیری کي دي: (ص ۷۷۸ / ج: ۲)

”عن أبي يوسف رحمه الله تعالى: يجوز التعزير للسلطان بأخذ المال وعندهما وباقي الأئمة لا يجوز، كذا في فتح القدير - ومعنى التعزير بأخذ المال على القول به: إمساك شيء من ماله عنده مدة لينزجر، ثم يعيده إمام إليه لا أن يأخذه الحاكم لنفسه أو لبيت المال كما يتوهمه الظلمة. إذ لا يجوز لأحد من المسلمين أخذ مال أحد بغير سبب شرعي“

(كذا في البحر الرائق / ص: ۶۸ / ج: ۵ - الفتاوى العالمگیریه / ص: ۱۶۷ / ج: ۲ - النهر الفائق / ص: ۱۶۵ / ج: ۳ - رد المحتار / ص: ۶۱ / ج: ۴)

که چیري د دغو اطرافو قاضي، سید، پیر، مولوي صاحب د شرعی قاضی او والی تسلط او حکم لري نو ددوی لپاره خالص د امام ابو یوسف رحمہ اللہ په نزد تعزیر باخذ المال جائز دی په شرعی طریقہ باندي، په دې شرط چي مرتکب د یو فعل شنع مال دده د توبه کولو وروسته به بیرته ورکول کیږي، یا که چیري هغه توبه و نه کړي نو بیادي هغه مال پخپل کار کي نه مصرف کوي بلکه خالص دي د خیر په کار کي مصرف کړي . (الرد المختار / ص: ۶۱ / ج: ۴ . البحر الرائق / ص: ۶۸ / ج: ۵)

(۱) کنې بيا تعزیر باخذ المال نه دی جائز د قاضي شرعي باندي د نظر کولو هيڅ توقع نسته چي دهغه ځای سيد او پير د شرعي قاضي حکم لري نو ددې وجهي تعزیر باخذ المال ددوی لپاره نه دی جائز او په تعزیر کي مال اخیستل دهیڅ چا په نزد دهیڅ چا لپاره نه دی جائز که چيري تنبيه ضرورت وي نو باید د مقاطعه او ترک موالات څخه دي يې وکړي .

”فإن هجرة أهل الاهواء والبدع واجبة على مر الاوقات ، لم يظهر منه التوبة والرجوع إلى الحق“ (مرقات المفاتيح - رقم الحديث ۵۰۲۷ - / ص: ۷۵۹ / ج: ۸ - فتح الباری / ص: ۴۹۷ / ج: ۱۰ - صحيح البخاری / ص: ۶۷۲ / ج: ۹)

او ديعزر کل مرتکب منکر حکم هم معلوم سو چي ددې څخه کوم تعزیر مراد دی . فقط والله تعالى اعلم .

مالي جرمانه په ديني کار کي مصرفول :

سوال :

د زید د ماینې او د بکر په مابین کي ناجائز تعلق پیدا سو . کلي والا پر بکر باندي څه روپی د جرمانې په توگه سره عائدې کړې ، بکر هغه روپی ورکړې ، آیا دغه روپی د دین په کار کي مصرف کېدای سي . مثلاً د مسجد په تعمیر یا د کوچنیانو د معلم په تنخواه کي ورکول کېدای سي او که نه ؟

جواب :

حامداً و مصلیاً : مالي جرمانه صحیح نه ده ، کومه چي يې اخیستې ده هغه دي بیرته ورکړي په بل کار کي دي نه خرڅوي .

”قد تقدم تخريجه تحت المسئلة السابقة“

(رد المحتار / ص: ۲۷۵ / ج: ۲ - النهر الفائق / ص: ۱۶۵ / ج: ۲)

مالي جرمانه او دهغي مصرف:

سوال:.....

په کلي کي پرزاني، مجرم، ظالم، موذي باندي جرمانه لگيري د
اصلاح لپاره دا جرمانه لگول او تاوان اخيستل شرعاً جائز دي که نه؟
که چيري جائز دي نو دارقمو نه چيري او په کومو کارو کي بايد
صرف سي او که دا بايد هغوی ته واپس کړل سي؟ نو په دا صورت کي
بيا ددې غلط کارو څه وقعت به نه وي او هم به دوی بهرې نو تاسي دا
روايتياست بايد ددغو خلکو سره څه وسي چي بيا پر دارقم کارو باندي
اماده نه سي .

جواب:..... حامداً و مصلياً: مالي جرمانه د امام صاحب په نزد نه ده جائز،
منسوخ ده، که چيري اخيستي يې وي نو ددې واپسي لازم ده . (حاشية
الطحطاوی علی الدر مختار / ص: ۴۱۱ / ج: ۲)

د جرائمو د انسداد لپاره ارشاد، تذکر، د باطن د تزکيه ضرورت دی . د
دې لپار چي د زړه خوف و خشيت پيدا سي، د جنت و دوزخ استحضار،
قيامت و حشر، حساب و کتاب، د خدای قهر عظمت او ددې د انعاماتو
مراقبه لازم ده . ددې لپاره چي د اعمال صالحه او د اخلاق فاضله رغبت
وي کنه د خالص سختي څخه اصلاح نه کيږي که وي نو عارضي وي:

”قال الإمام البخاری رحمه الله تعالى: ”باب ما يجوز من الهجران
لمن عصى“ وقال الحافظ ابن حجر رحمه الله تعالى: أراد بهذا الترجمة

بیان الہجران الجائز ، لأن عموم النهی مخصوص بمن لم یکن لہجرہ سبب مشروع فتیین ہنا السبب المسوغ للہجر و هو لمن صدرت منه معصیۃ ، فیسوغ لمن اطلع علیہا منہ ہجرہ علیہا لیکف عنہا“ (فتح الباری / ص: ۴۹۷ / ج: ۱۰ - شرح صحیح البخاری لابن بطال / ص: ۲۷۲ / ج: ۹ - مرقات المفاتیح / ص: ۷۵۸ / ج: ۸)

باب حد الزنا

د حد زنا بیان

سوال :.....

بکر د خپلي مېرور سره زنا وکړه اوس به څه تعزیر ور کول کیږي

جواب :.....

د شرعي حدودو د قائمولو حق یواځې دامیر المؤمنین دی . په دا صورت کې باید دواړه سره جلا سي او په دوی دي توبه وکښل سي . که چیري بیا هم نه منع کېدل بیا دي تعلقات ورسره قطع سي . پلار که چیري د زوی د ماینې سره زنا وکړي نو هغه پر زوی حرامیږي . اوس که چیري شرعي گواهان موجود وي یا و زوی ته ددغه واقعي یقین وي پر زوی یې جلا کېدل واجب دي :

”تحرم المزنی بها علی آباء الزانی واجداده وان علوا ، وعلی أبنائه ، وان سفلا ، کذا فی فتح القدير“ (فتاوی عالمگیری : ۲۸۴۱ - فیشرط الإمام الاستیفاء الحدود (رد المحتار کتاب الجنایات : ۵۴۹/۶)

سوال :.....

چي امیر المؤمنین نه وي نو دیو محلي یا علاقې خلک و زاني او زانیې ته سزا ورکوي سي که نه يعني بائیکات یا جرمانه وغیره؟

جواب :.....

په مال سره جرمانه کول ناجائز دي او که هغه توبه نه وکړي نو د

بائیکاٲ سزا ور کول درست دي که چيري يي بالمال جرمانه کري هغه مال دي بيرته ور کري . (کذا فی البحر ۴۱/۵ و عالمگیریہ: ۲/۱۶۷)
سوال:.....

يو چا خپل دکلي يو سړی دخپلي مهرمني سره پر زنا وليدی نو له درده يي خپله مهرمن او زاني قتل کړل نو اوس دقاتل څه حکم دی او په شرع کي خو د وخت حاکم دقتل سزا ور کوي او ظاهره خبره ده چي زموږ په وطن کي خو دشرع مطابق فيصله نه کيږي؟
جواب:.....

داتفصيل په عالمگیریه کي داسي دی پر صفحه (۲۳۶ / ج: ۲)
”سئل الهندوانی من رجل جامع أمراًته رجل ، هل له القتل ؟ قال : إن كان يعلم انه ينزجر عن الزنا بالصياح والضرب بما دون السلاح ، لا يحل و ان علم انه لا ينزجر الا بالقتل ، حل له القتل و ان طأوعته المرأة حل له قتلها ايضاً کذا فی النهاية“
سوال:.....

دمريمي دلور دصابري نکاح د عبد الله سره وسوله . دصابري څخه د عبد الله دوه کوچنيان يو هلک او يوه انجلۍ وسوله صابره د ۲۵ او عبد الله د ۴۲ کالو دی . دزید داولي ماینې دمريمي دوفات بعدزید عائشي سره واده وکړی دهغه څخه انجلۍ پيدا سوه چي نوم يي خالده ده دخالدي نکاح د عمر سره په ۱۹۵۶ کي وسوه ، خالده وروسته تر بلوغت د عمر چي نابالغ دی کره راغله . عمر او خالدي شپه تېر نه سره وکړی .
دويمه ورځ دموقعي څخه يي فائده واخيستله عمر دخالدي وکت

چارپایي ته ورغلی د شرم د وجهي یې همبستري وکړه، خالدې د کوچنیوالي څخه تر اوسه پوري هیڅ گناه نه وه کړې . ددې وروسته خالده د پلار کره ولاړه . د خالدې پلار وفات سو . د اپریل په میاشت ۱۹۵۸م کي خالده بیرته خپلي خوسرگنۍ ته راغله . عمر نو اوس بالغ سوی وو د خپلي میرمنې خالدې سره همبستر هم سو . خالده بیا د پلار کره ولاړه . بیا د نومبر په میاشت ۱۹۵۸م کي خالده خپلي خوسرگنۍ ته ولاړه او په فروري ۱۹۵۹م کي بیرته کور ته ولاړه بیا خالده په اپریل کي خوسرگنۍ ته ولاړه تر دې وخته لا د خالدې څخه هیڅ گناه نه وه سوې . بیا په ۱۹۵۹م د اکتوبر په میاشت کي د خپل خاوند عمر کره ولاړه په دغه سفر کي خالدې د عبدالله شکایت د عمر مور ته وکړی چي بیا به زه هیڅ کله د پلار کره نه ولاړه سم او نه هم تر اوسه پوري تللې ده . خالده د خپلي مور عائشې سره بیده وه او د قضائې حاجت لپاره ولاړه نو عبدالله چي اخوښی یې دی هغه په چارپایي کټ باندي بیده وو . عبدالله ورغلی او په زور یې د خالدې سره مجامعت وکړی . اوس په دې صورت کي د شریعت څه حکم دی ددې دوو څه سزا ده .

۲ . د عبدالله او خالدې خپله خپله نکاح سته که ماته سوه .

۳ . زنا د حقوق الله څخه ده او که د حقوق العباد څخه .

جواب:.....

د زنا دپاره نه دلته شرعي شرائط سته او نه دومره بیان کافي دی، او که واقعہ داسي وي نو دا عبدالله ډېر ذلیل کار کړی دی . پر ده توبه ضروري ده . د خالدې او دهغه د خاوند څخه دي معافي وغواړي او د همپشه دپاره

دي پرده و کرل سي . دې وروسته دي يواځي نه سره يو ځای کيږي د خالدي غلطې هم ده دې ولي ستر نه کاوی او بايد دې خپلي مور ته په دغه ورځ چي دې ته نيژدې بيده وه ور ناري کړي وای .
۲ . نکاح يې نه ماتيږي .

۳ . چي د کومي بنځي عزت خراب کړل سي نو دهغې د وجهي دمېر د عزت يې هم خرابيږي نو دی بايد د دواړو څخه معافي وغواړي . (عالمکيري ۱۴۲/۲ . فتح القدیر ۵/۲۳۶، ۲۳۵ . تفسير ابن کثير ۵۵/۲)
سوال:.....

زید پر بکر د زنا تهمت ولگاوی . بیا د کفارې دپاره فیصله په یو څو پیسو او یا پر بزې وسوه . اوس التماس دادی چي د زنا ثابتوالي دپاره دوه شاهدان کافي نه دي او که دا شرعي کفاره گنل کيږي ؟ که چيري دوه گوهان کافي نه دي نو د گواهانو څخه حکم دی او کوم مال چي متهم بالزنا څخه اخیستل سوی دی هغه حلال دی که یا ؟
جواب:.....

داد شریعت خلاف فیصله ده . دوه گواهان ناکافي دي . څلور عيني گواهان ضروري دي . که چيري څلور گواهان نه وي نو به حاکم په دار الاسلام کي پر دوی حد قذف جاري کړي که چيري زنا ثابته سي بیا به حد زنا جاري کېدای :

”و یثبت (الزنا) بشهادة الأربعة رجل^{تقد} ف یجلس واحد بلفظ زنا لا مجرد لفظ الوط والجماع فیسألهم إمام عنه ، ما هو ، کیف هو ، و این هو ، و متی

زنا، فان بینوه وقالوا، رأیناه وطئها فی فرجها کالمیل فی المکحلة، و عدلوا سرا و علانیة حکم به اهـ“ (در مختار ۳/ ۲۱۹)

جرمانه بالمال ناجائز ده هغه که پیسی وي او که بزه یا پسه و غیره
 حکه زموږ په ملک کي د اشراط متحقق نه دي نو له دې وجهي حد زنا یا
 حد قذف جاری نه گواهی وکړي نو د گواهانو د پاره ضروري ده چې د چا
 درمنځه یې د زنا گواهي ورکړې وي باید د هغو درمنځه توبه و باسي او
 معافي دي و غواړي او جرمانه دي هم بیرته ورکړي او که کوم یو توبه نه
 غواړي هغه ته دي مناسبه سزایعني تعلق دي ورسره قطع کړل سي . او
 باید متهم داسي عمل ونه کړي چې بیا خلک ته متهمت پر ووايي . او که
 یې کار کړی وي بیا دي توبه و باسي . (رد المحتار: ۶/ ۵۴۹) و کذا فی
 عالمگیریه: ۲/ ۱۴۳ . و کذا فی فتح القدیر: ۵/ ۲۳۵، ۲۳۶ . و فی البحر
 الرائق: ۵/ ۲۹ . هدايه: ۲/ ۵۱۷ . شرح الملا علی قاری فقه الاکبر / ص:
 ۱۵۹، ۱۶۰ .

سوال:

په حدیث شریف کي راغلي دي چې زنا کاره او زنا کار چې په اوو (۷)
 سمندرونو کي ولوېږي لایې هم غسل نه قبلېږي او د غسل داو بود
 شاخکو څخه یې نر او ښځه شیطان پیدا کيږي هغه زناوي سره کوي .
 دغه گناهونه هم په ده پسي لیکل کيږي نو بیا چې دی توبه وکاري توبه
 یې قبلېږي که نه . بې واده سل دورې او واده والا چې په دنیا کي
 سنگسار سي نو بیا یې په اخرت کي هم سزا سته که نسته؟

جواب:

په توبه سره الله جل جلاله ډېر خوشحاله کيږي او عبادت يې قبلوي او
کنا هونه ور معافوي او د آخرت د عذاب څخه نجات ورکوي او د زاني د
غسل د څاڅکو څخه د شياطينو پيدا کېدل دا د هيڅ حديث څخه نه دي
ثابت . البته درجم او د دورو سزا لا ثابته ده .

”قال الله تعالى: (ومن يعمل سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد
الله غفورا رحیما)“ (سورة النور: ۲) (سنن ابی داؤد ۲۵۸/۲ - در مختار
۱۳، ۱۰/۴ - عالمگیریه ۱۴۵/۲ - رد المحتار ۶/۵۴۹)

سوال:.....

د زنا سزا بايد څه وي دواړه بايد سره جلا سي يا که يواځي هلک جلا
سي ؟

جواب:.....

د زنا ډېره سخته سزا ده که چيري واده والا وي بيا بايد تر هغه وخته په
ډبرو وو هل سي چي دوی ختم سي او که بې واده وي بيا بايد سل درې
وو هل سي خو دا قانون هلته جاري کيږي چي باچا مسلمان وي . دهغه
په حکم سره به بيا د گواهانو د گواهي بعد دغه سزا وي ورکړل کېدای
سي . خو دلته دا احکام نه جاري کيږي مالي سزا نه د جائز . بايد نو دې
خپله توبه وباسي روزي ونيسي او ددې وروسته د دغه کار څخه توبه
وکاړي . (الدر مختار: ۹، ۷/۴ . فتح القدير: ۵، ۲۱۲، ۲۲۲ . بحر الرائق:
۱۲، ۷/۵)

د لوط علیه السلام د قوم شیطانت او دهغو د بد فعلیو بیان:

سوال:.....

ددې قوم شیطانت تر حد زیات وو او دوخته د نبي مخالفت به یې کوی او مسخرې به یې پر کولې په کتاب الکبائر کې د عبد الله بن عباس څخه روایت دی:

”عن ابن عباس رضی الله عنهما انه قال عشر خصال من اعمال قوم لوط تصفیف الشعر و حل الازوار و رمی البندق و الخذف بالحصی و اللعب بالحمام الطیارة و الصغیر بالاصابع و فقة الاکعب و السبال الازار و حل ازوار لاجنبه و امعان الحضر و اتيان الذکور و ستذید علیها هذه الامة مساحقة النساء للنساء“ (کبائر / ص: ۶۲)

ترجمه:..... د حضرت ابن عباس نه روایت دی چې قوم لوط به دالس خویونه کول اول وېښتان به یې یو طرف ته څړول دوهم لنگوته به یې ایله کوله دریم په ټوپکو باندي به یې ویشتل کول څلورم ګیتي به یې کولې

پنځم په کوترو باندي به یې بازی کولې شپږم په ګوتو باندي به شپېلۍ وهلې اوم د ګوتو د بندونه ټکان به یې کول اتم پایڅي کښته کول نهم تنۍ خلاصول د قميص لسم همېشتوب کول پر چښلو د

شراپو او هلکانو سره بد کار کول .

او په دې امت کې به دازیات سې چې زنانه به د زناني سره زنا کوي
یعنې یو پر بل به ځانونه سره موبښلوي او بې غسله کیږي به .

او په تفسیر قرطبي کې یې زیاته کړې ده چې ژاولي ژول او په
نکړیځو لاسونه سره کول او گوتي به یې سرې کولې او پټکي به یې له
شملي تړل یعنې شمله به یې پر سر تاووله او یو بل ته گوتي ورکول او
په مجلسو کې یو بل ته ښکښل کول او شترنج یعنې تاش کول او
رنگداره جامې اغوستل او چرګان جنګول او له ښځو سره مشابهت کول
او ټیکس لګول پر هر تېرېدونکي دلاري . (قرطبي / ج: ۲ / ص: ۳۴۲)

هر کله چې قوم دلوط د انسانیت څخه تجاوز کړی وو او د پېغمبر
خبره یې نه منله نو د الله (ج) غضب ورته متوجه سو بیا د عذاب
فرشتې د ښایسته هلکانو په شکل کې ورته راغلې . دلوط قوم چې
دوی ولیدی نو خپل خباثت یې ښکاره کړی . لوط علیه السلام یې
انتها خفه سو هر کله چې راغلې فرشتې زمونږ پېغمبر ته نو هغه د
فرشتو په راتګ غمجن سو او ویل یې چې دا ورځ ډېره سخته ده نو
راغلی قوم دده چې منډي راوهي چې مونږ ددې هلکانو سره بد فعلي
کوو، لوط ورته ویل چې اې زما قومه داد کلي جنګی زما لوني غوندي
دي دا په نکاح واخلئ داستاسو دپاره خیر دی او د خدای څه و بهر یږئ د
خپلو مېلمنو په باره کې مې مه شرموئ په تاسو کې یو نصیحت والا
نسته .

ددې آیت تفسیر مولانا اشرف علي نقل کوي وايي چې د فرشتو په

راتلو باندي ځکه خفه سو چي دافرشتي ددوی په خیال کي دعامو خلکو په شان راتلي او بي عزتي به يې وسي ددوی علم نه وو چي دا ملائکه دي او ملائکو ته انسان په غلط حرکت نه سي رسېدلی . لوط[ؑ] ورته ډېر نصیحت وکړ خو قوم په جواب کي دا ورته وايي چي تاته علم سته چي موږ ستا لونه ته هيڅ ضرورت نلرو او تاته علم سته چي موږ غواړو هغه کيږي دا ددوی بي حيايي وه او له دې کار څخه انسان بي حيا کيږي . لوط[ؑ] ورته وايي چي که زما قوت وای نو ما به ستاسو دفاع کړي وای يا به مي پناه وړي وای يو مضبوط قوم ته، ملائکو دا تماشه ليدله لکن د لوط[ؑ] د غم خبري نه وې وروسته ملائکو خپل راز ښکاره کړ او ويې ويل چي موږ ستا درب ملائکه يو تاته به تکليف نه ورسېږي بوزه ته خپل اهل د شپې مگر ستا بي بي نه هغې ته به عذاب ورسېږي کوم چي دې قوم ته رسېږي او وخت د هلاکت يې سېادي، لوط[ؑ] وويل چي سبا نږدې نه دی چي الله (ج) يې تباه کوي حضرت لوط[ؑ] چي دا خبر واورېدو نو خپل اباد کلی يې پرېښودو او د شپې ځيني ولاړی نو چي سبا سو عذاب الهي شروع سو داسي عذاب راغی چي په تاريخ کي يې نوم ياديږي او د گټو باران راغی بيا ځمکه ورباندي واوښته په دې طريقه هلاک سول .

حضرت لوط[ؑ] د ابراهيم[ؑ] په زمانه کي وو او د ابراهيم[ؑ] وراره وو او د هارون زوی وو فلسطين ته متصل داردن مشرقي علاقه کي سدوم او عموده او نور څه ابادياني وې او دا ډېره زياته اباده حصه وه . حضرت لوط[ؑ] دغې علاقې ته لېږل سوی وو ددوی مرکزي ښار سدوم وو او ددغې

علاقہ محل وقوع دبحر لوط یا بحر میت پہ کنارہ باندي وو کومہ علاقہ چي تر عذاب لاندي راغلي وه هغه داعلاقه وه .

د قوم لوط معلم اول څوک وو اول دا قوم لوط په سدوم کي وو کوم چي دمدين په شرقي لاره کي واقع وو او مدين د دنیا مشهوره منډۍ وه د ایشیا، یورپ، افریقي تاجران به ورته راتلل او مشرقي لاره یې په سدوم کي وه نو دا تاجران به دلته د شپې راتلل دوی باندي خفه کېدل .

د نورو بدو اعمالو سره سره بخیلان هم وو بیا شیطان ورته د هوښیار سړي په شکل راغی او ورته یې وویل چي د دې قافلې والا سره ښایسته هلکان دي هغو سره بدفعلي وکړئ دا عمل دوی شروع کړلو تاجران بند سو لکن دوی پخپل مابین کي دا بد عملي شروع کړه .

دویم قول د علامه شوکاني دی د ابن عساکر دا قول یې رانقل کړی دی :
 ”و اخرج ابن عساکر عن ابن عباس قال انما کان بداء عمل قوم لوط ان ابليس جاء هم فی هیئۃ اجمل صبی رأه

الناس فدعاهم إلی نفسه فنکحوه ثم جسروا علی ذلک“ (فتح القدير للشوکاني)

ترجمه : ابن عباس فرمايي چي دوی د بدفعلي ابتداء په دې شان کړي وه چي شیطان ورته په شکل د ښایسته هلک راغی او دوی ته یې دعوت ورکړی د غلط کار و طرفته نو دوی بدفعلي ورسره وکړه دوی ورباندي ملوث سول .

د دې واقعي څخه دا معلومېږي چي دا عمل د ښایسته هلکانو څه شروع کیږي چي کله انسان په دې عمل شروع وکړي نو د ذهن څخه

بیاد عمراند (۴۰) لکھ قران رجال ذکر کوی چي دامرض بیالویو خلگو ته
هم انتقال کوی .

علامه ابن کثیرؒ لیکلي دي: ربما وقع منهم الفعلة العظيمة في
المحافل ولا يستنكروا . (الهداية والنهاية)

ترجمہ: ڊپر ڄلہ به یی دا عمل وکری لکن دوی ته به غیرت ودرېدی
چي دوی ددې کار څه منعه کړي .

☆. دلوط علیه السلام

د قوم زنانه:

لکه څرنګه چي نر به د نر څخه ضرورت دفع کاوه نو ددې قوم زنانه
وو به د زنانو سره یو له بل سره موبلېدل شروع کړه او خپل خواهش به
یې سره پوره کاوه . او دې ظالمانو به د مخ له طرفه هیش کار نه ورسره
درلودی او د شاد طرفه به یې کار ځیني اخیستی نو د زنانو د خواهش د
نه پوره کېدو د وجهي یو زنانه به پر بلي زناني پوري ځان موبنی او
خپل حاجت به یې پوره کوی داد الله / ج: عذاب وو او فقهاء کرامو د
داسي انسان د نکاح فسخه فرمایلي او فرمایي:

”فالعبس الذی لا یستطیع اتیان زوجته فی قبلها ولو انتصبت آله قبل
ان یقرب منها و إذا امکنه ای یأتی غیرها او یأتی الثیب دون البکر او امکنه
ان یأتی زوجته فی دبرها لا فی قبلها فمن وجد تنقیه حالت من هذه
الاحوال کان عیننا بالنسبة لزوجته و کان بها حق طلب الفسخ“ (الفقه علی
مذاهب الأربعة / ج: ۴)

ترجمہ: عنین ہفہ دی چي طاقت نلري چي بنڄي ته دمخ له خوا راشي اگر چه آله يې پورته وي تر نزيديکت له مخه او کله چي طاقت وي خوراتګ بلي حصې ته کوي يا طاقت دثيبي لري نه دباکري نوپه چا کي چي دا کار موجود سي هغه عنین دی بنڄي لره دفسخ نکاح اختيار سته .

☆. دا عمل په فرانس

او جرمن کي:

دا مرض فرانس ته په ديارلسمه صدي کي راغلی او عام سو دومره زيات سو چي حکومت ددې خلاف قانون جوړ کړی چي دداسي کار کونکي سزا به قتل وي لکن حکومت ناکام سو دا قانون په ۱۲۲۱ کي جوړ سو او بيا تاريخ ليکي چي دا کار تر ۱۷ صدي پوري هم راغی او بيا په دې عمل باندي جرمن والا هم مبتلا سو په جرمن او جاپان کي يوه ډله وه خاص ددې کار خپرولو لپاره وه، ددوی مشر ډاکټر ماګنوس پرسفليدو او د تعجب خبره ده چي ددنيا د مجلس اصلاح حنفي صدر هم وو دا دخپل جماعت سره يوځای سو او شپږ کاله يې ددې کار مطالبه کوله د حکومت څخه چي سپړي دي دسپړي څه جنسي تعلق پوره کوي، آخر حکومت هم راضي سو چي په دې شرط چي طرفين به راضي وي او دنابلان په صورت کي به وي ايجاب او قبول به کوي . انا لله وانا اليه راجعون .

مغربي ممالک ډاکټر هنلي دخپلو سره يوځای رپورټ تيار کړيو

وار هغې داليكلي وو دپوره تفصيل څه بعد وايي چي دآمريكا زياته حصه دې عمل راگيره كړې ده او دښځو سره هيڅ قسم تعلق نسته او بيا ليكي چي دامرض په هائي سكولونو كي په زيات مقدار باندي موجود دي . تقريباً ۷۷ فيصده دا عمل موجود دی

مشرقي ممالك: په مشرقي ملكونو كي دټولو نه زيات ايران بدنام دی د شاعرانو شاعري پر دې دلالت كوي او بيا دا عمل افغانستان ته بيا پاكستان او هندوستان ته راغلی او دې درو ملكونو ته دا عمل ځكه راغلی چي د ايران له شاعري به دا خلك متاثره كېدل يو ځل د افغانستان څخه قافله راتله او عصمت فروش هلکان ورسره وو په ۱۹۴۵ په كراچي كي ددې اډې وې او په دې مرض باندي مبتلا وو د الله احسان دی

علی الاعلان داکار څوک نه سي کولای . عام داکار او عمل دهائي سکول نه تريونيورستيانو پوري عام دی . دا خبره انتهائي افسوسناکه ده چي زموږ تعليمي ادارې هم په دې کار كي دنورو خلکو وروسته نه دي . په مسلمانانو كي دالعنتي کار د ايران د شيعه گانو د طرفه راغلی دی . په شيعه وو كي يو تنظيم دی هغوی فطري عمل ته جائز وايي حتی دخپلي بي بي سره هم لواطت جائز بولي . اول به يې له زنانه سره دا عمل کولو بيا هلکانو ته منتقل سو ددې تفصيل په کتاب نظام عفت او عصمت كي ذکر سوی دی او همدا وجه ده چي علماء اهل سنت والجماعت دوی ته ددې خلاف کارو په وجه کافران وايي .

☆. د حافظ ابن حجر عسقلاني قول:

علامه ابن حجر عسقلاني فرمايي چي دمالدارانو دزامنو په ناسته

کي احتیاط پہ کار وي حُکھ دې کي انسان فتنه کي داخلېږي حُکھ دوی د سر نه تر پښو پوري دفتنې خُخه ډک وي . (مفتاح الخطابة / ص: ۱۱۰)

☆. د بې ږيري هلکانو

سره د شیطان اجتماع:

حافظ ابن حجر عسقلاني د سفیان ثوري دا واقعہ نقل کړې ده چې یو ځل هغه غسل خانې ته د صفایې لپاره ورغی نو اتفاقاً دیوہ بې ږيري بنایسته هلک سره میلاو سو نو سمدستي یې وفرمایل:

”فانی اری مع المرأة شیطان ومع کل صبی بضعتی عشر شیطان“ (مفتاح الخطابة / ص: ۲۱۷)

ترجمه: ده یوې زناني سره یو شیطان وینم او د بې ږيري هلک سره لس شیطانان وینم .

او امام ابو حنیفه خپل شاگرد ته وصیت کوي او دا هم ورته وایي چې د بې ږيرو هلکانو سره خبري مه کوه:

”ولا تکلم المراهقين فانه فتنه ولا بأس ان تکلم الاطفال وتمسح رؤسهم“ (الاشباه والنظائر / ص: ۶۵)

☆. د امام مالک احتیاط:

د امام مالک دا اصول وو چې درس ته یې بې ږيري هلک نه پرېښودی . هښام یو بې ږيري هلک وو دده دا خواهش وو چې زه دده درس واورم نو هلته درسگاه ته ورغی کښېنستی کوم وخت چې امام مالک ته خبر ورسېدی نو هغه هلک یې شپاړس لښتي وواهه حُکھ دده

درس د اوصولو خلاف کار وکړئ .

☆. د بشر حافي واقعه:

دا واقعه علامه ابن تیمیة لیکلې ده فرمایي چي یو ځل د بشر حافي خواته یوه مخنښه راغله دڅه مسئلې پوښتنه یې کوله او هغه جواب ورکړ په دغه وخت کي یې ږيري هلک راغی او د مسئلې پوښتنه یې کوله بشر حافي سترگي کښته کړې بیا هلک پوښتنه ځيني وکړه بیا بشر حافي سترگي بندي کړې د امام بشر حافي څه یو چا پوښتنه وکړه چي مخنښي ته دي جواب ورکړ او د هلک څه بالکل پټه خوله پاته سوې ده ورته وفرمایل چي د هلک د شیطان څه و بهرېدم .

☆. امر د ته په کتلو سره سزا:

ابن تیمیة د ابن جوزي په حواله یو ضعیف حدیث را نقل کړی دی فرمایي: من نظر الى غلام الأُمرد بربیة جسه الله الخ . ترجمه: جا چي یې ږيري هلک ته وکتل نو الله (ج) به یې په خپل اور کي بندي کړي . څلوېښت ورځي .

☆. د خلوت حرمت

او په هغه دلیل:

د احتیاط په وجه علماء فرمایي:

”و حرم كثير من العلماء الخلوة بالأُمرد في نحو بيت او دکان قیاساً علی المرأة لأن النبی ﷺ قال ما خلا رجل بأمرأة الا كان ثالثها الشيطان

“(الزواج / ص: ۴ / ج: ۲)

ترجمہ: حرام گھلی دی زیاتو علماء بنایسته هلک سره یوازی والی په کور او په دکان کي، قیاس یې کړیدی پر بنځه باندي فرمایي چي نه یوازي کیږي بنځه د نر سره مگر دریم شیطان ورسره وي .

د انسان دپاره سوچ پکار دی ځکه چي شیطان انسان پسي متصل لگیاوي او د گمراه کولو کوشش کوي نو انسان ته پکاره ده چي د شیطان په لاره نه سي روان . ځکه شیطان د انسان درسوا کولو دپاره لگیاوي ورځ او شپه کوشش کوي چي انسان په بد عمل اخته کړي نو انسان دي خپل محنت کوي هلته به ورسره الله (ج) امداد کوي .

☆. دلغړ زني هلک څخه

مچه اخیستل حرام ده:

لکه څرنګه چي شیخ الاسلام لیکلي دي:

”الصبي الأمرد المصلح بمنزلة المرأة الاجنبية في كثير من الامور فلا يجوز تقبيله على وجه اللذة بل لا يقبله الا من يؤمن عليه كالأب والاخته“
 (فتاویٰ ابن تیمیة / ج: ۲ / ص: ۲۱۱)

ترجمہ: ماشوم بنایسته په منزله د پردی زناني دی په ډېرو کارونو کي نو جائز نه ده دهغه مچول د لذت د وجهي بلکه ماشوم هغه څوک مچوي چي دهغه دفتني خطر نه وي لکه پلار یا ورور یا مور .

لکه چي شیخ الاسلام ابن تیمیة لیکلي دي:

”التلذذ بمس الأمرد بمصافحة ونحو ذلك حرام باجماع المسلمين“

کما یحرم التلذذ بمس ذات محارم والمرأة الاجنبیة بل الذی علیہ اکثر العلماء ان ذلك اعظم اثم عن التلذذ بأمرأة الاجنبیة“ (فتاویٰ ابن تیمیہ / ج: ۱۸ / ص: ۴۹)

ترجمہ: خوند حاصلول پہ مصافحہ دداسی ہلک چي بہی ڊیری وي او بنایستہ وي نو داپہ اجماع دمسلمانانو حرام دی لکہ ځنگہ چي پردی زناني تہ لاس ورورل یا خوند حاصلول حرام دی بلکہ اکثر علماء پردی باندي دي چي دزناني څہ لذت حاصلول پہ گناہ کي کم دی چي څوک د هلك لذت حاصلوي يعني دانجلی گناہ کمہ دہ تر هلك . والله اعلم .

إمام غزاليّ پہ احیاء العلوم کي لیکلي دي:

”فان الشرف في الصبيان اكثر فلو مال قلبه إلى المرأة امکن الوصول إلى استباحتها بالنکاح و إذا مال إلى الأمرد فلا محال يوقعه في الحرام اذ لا سبيل إلى استباحته الا استمتاع به بحال من الاحوال“ (اتحاف السادة المتقين / ج: ۷ / ص: ۴۳۴)

ترجمہ: شر دهلکانو زیات دی تر شر دزنانو ځکہ چي کہ دچازہ میلان وکړي و بنځي تہ کهدای سي چي ددانبځي څخه دي خوند واخلې په حلاله نکاح سره او کہ دچازہ میلانو کړي و هلك تہ نولار د خوند حاصلولو نسته مکر په حرام کي به واقع سي .

لواطت کول دالله په حکمت کي تبدلي راوستل دي لکه شاه ولی الله فرمایي:

”وفي جریان الرسم باتيان الغلام و وطئ النساء في ادبارهن تغير لخلق الله من الجانبين و تانث الرجل اقبح الخصال“ (حجة البالغة / ج: ۲ / ص:

(۱۳۳)

ترجمہ: دہلکانو او دہنجو سرہ دشالہ خواو طي کول دارواج د فطرت نہ خلاف دی او قبیح کار دی چي لہ ہلکانو خہ شہوت پورہ کوي دالله (ج) ددین نہ سرگرخول دي داپہ کارونو کي بہی انتہا بدترین کار دی او دالله پاک د نظام دورانولو کوشش کول دي . و الله اعلم .

”واشد ذلك كله وطئ الغلمان فانه تغير لخلق الله من الجانيين“

ترجمہ: لواطت دالله (ج) پہ مخلوق کي تبدیلی راوستل دي الله (ج) دي مووساتي .

محترمہ مسلمانانو! داسي بد عملي خہ خانو نہ راوگرخوئ او خپل بچیان راوگرخوئ . حکمہ بني ﷺ فرمایي:

”لو ان الذين يعمل ذلك العمل يعني عمل قوم لوط اغتسل بكل قطرة في السماء وكل قطرة في الارض لم يزل نجسا“

يعني دغسي انسان چي لواطت وکړي غسل يې نہ صحيح کيږي که خہ هم دتولي دنيا اوبہ پر خان توی کړي .

او ابن جوزي د فضيل بن عياض قول نقل کوي فرمایي:

”لو ان لوطيا اغتسل بكل قطرة نزلت من السماء لقي الله غير

طاهر“ (تفسير النور / ص: ۵۶)

يعني لوطي چي داسمان اوبہ تولي پر خان توی کړي او غسل په وکړي غسل يې نہ صحيح کيږي دالله سرہ به يې ملاقات په حالت د نجاست کي وي الله (ج) اول موږ بيا ټول

مسلمان داسي کار خخه وساتي . آمين ثم آمين

نبی فرمایي:

”لا ينظر الله عزوجل إلى رجل أو امرأة في دبرها“

يعني الله (ج) په نظر در حمت نه کوري هغه زناني او سري ته چي را
تک کوي يو بل ته دشاله خوا.

او نبی علیه السلام فرمایي:

”إذا كثرت اللواطية رفع الله عزوجل يديه عن الخلق فلا يبالي في أي
واد هلكوا“ (رواه الطبرانی / ص: ۴۵۰)

يعني كله چي لواطت ډېر سي نو الله (ج) خپل حفاظت دخلگو
څخه پورته کوي هيڅ پروايي بيا نه کوي چي په ګنده کي هلاک سي
هله به هلاک سي.

☆. د نبی علیه السلام په نظر کي:

نبی علیه السلام په دې باره کي ډېري مزيداري او منع کونکي
خبري کړيدي چي زما امت ددې خبيث کار څخه ځان وساتي. نبی علیه
السلام فرمایي:

”ان اخوف ما اخاف على امتي عمل قوم لوط“ (جمع الفوائد / ج: ۲ /
ص: ۲۸۹)

يعني هغه شی چي زه ډېر بهرېږم زما پر امت هغه لواطت دی امت ته
پکار ده چي دداسي کار څخه ځان
وساتي.

”وروى عن النبى ﷺ انه قال سيكون فى اخر امتى قوم يكتفى
رجالهم بالرجال ونسائهم بالنساء فإذا كان ذلك فارتقبوا عذاب قوم لوط ان

یرسل الله عليهم حجارة من سجيل ثم تلا رسول الله ﷺ وما هي من الظالمين ببعيد“ (قرطبي / ج: ۹ / ج: ۸۳)

يعني زرده چي زما پرامت به په اخيره زمانه کي داسي حالت راسي چي نر به د نر څخه کفايت کوي او ښځه به د ښځي څخه کفايت يعني لواطت او زنا به سره کوي نو په دغه وخت کي به پر دوی عذاب دلو ط عليه السلام د قوم راسي د الله له جانبه يعني کاني به پر راوري .

”وفي رواية عنه عليه السلام لا تذهب الليالي والايام حتى تستحل هذه الامة ادبار النساء فتصيب طوائف من هذه الامة حجارة من ربك“ (قرطبي / ج: ۹ / ص: ۸۴)

يعني داسي به هم وسي چي زمانه ختميري مچه بازي به جائز وي لکه څرنګه چي خلق د خپلو ښځو شاګاني حلالي ګڼي ځکه بعضي جاهلان زنانه ته د شا له طرفه راتګ حلال ګڼي .

او نبی کریم ﷺ فرمايي:

”من اتى النساء فى اعجازهن فقد كفر“ (رواه الطبرانی ورواته ثقات مفتاح الخطابة / ص: ۲۱۷)

يعني هر چا چي زناني ته راتګ د شاله خواکاو داسړی کافر دی نعوذ بالله من هذه الافعال .

”قال النبي ﷺ من اتى حائضا أو امرأة فى دبرها أو كاهنا فقد كفر ما انزل الله على محمد“ (رواه الترمذی ومشکوة / ص: ۱۵۶)

يعني چا چي راتګ وکړي زناني ته په حالت د حيض يا د شاله خوايا

یہ راتگ و کئی کاهن تہ داسری کافر دی پہ ہغہ چي پر محمد نازل دي .
 ”و اتفق علماء الذين يعتد بهم على تحريم وطى المرأة فی دبرها
 حائضا کان او طاهراً لاحادیث کثیرة مشهورة“ (نووی / ص: ۴۶۳)

ترجمہ: اتفاق کریڈی ہغہ علماؤ چي ہغہ محکم علماء دي پر تحريم
 دو طى د بنحی د شالہ خوا حائضہ وي او کہ پاکہ وي دابنحہ .

دنبی دزمانی نہ مخکی یوہ واقعہ حافظ ابن تیمیہ پہ کتاب
 الزواجر کی د عیسیٰ دزمانی یو روایت نقل کوي چي یو خل عیسیٰ پہ
 سفر باندي روان وو چي یو سری یی ولیدی چي پہ اور کی سوئہدو .
 عیسیٰ او بہ راوغوبنتی چي اور مہ کری، پہ دے کی ناخاپہ داور نہ
 بنایستہ ہلک جوہ سو او ہغہ سری چي پہ اور کی سوئہدی دہغہ خخہ
 اور جوہ سو او دغہ ہلک پہ کی سوئہدی کلہ چي عیسیٰ دا ولیدو نو
 حیران سو بیایي دعا و کرہ چي یا اللہ دوی تہ خپل شکلونہ ور کرہ چي زہ
 پہ حقیقت پوہ سم . ناخاپہ دغہ اور او سری خخہ یو ہلک او یو سری جوہ
 سو، بیایي عیسیٰ علیہ السلام تہ بیان و کئی ہغہ سری ورتہ وویل چي
 زما ددی ہلک سرہ مینہ وہ یو خل پہ ما باندي خپلی مینی زور و کئی او ما
 ددی ہلک سرہ زنا و کرہ او س زہ مہ یم او تراوسہ پوري زہ پہ دے غلط کار
 کی گرفتار یم اللہ دي اول موہہ بیا تہول امت تہ ہدایت و کری .

ابو ہریرہ دابن عباس خخہ نقل کوي نبی فرمایي

”من نکح امرأة فی دبرها او غلاما اور جلا حشر يوم القيامة انتن من
 الجيفة يتأذى به الناس حتی یدخله اللہ نار جهنم و یحیط اللہ عملہ ولا
 یتقبل منه صرفا ولا عدلاً و یجعل فی تابون من نار و یسم علیہ بمسامیر من حديد

فتشك تلك المسامير في وجهه و جسده“ (تفسير النور لابن التيميه / ص: ۶۵)
ترجمہ: چا چي زناني ته دشاله طرفه راتگ و کړی یا یې هلک ته یا
سړي ته راتگ و کړی نو د قیامت په ورځ به بدبویه څاه ته داخل سي چي
خلکو ته به ترې هم تکلیف رسیږي بیا به یې الله (ج) جهنم ته ور
وغورځوي. او ټول اعمال به یې برباد سي او د چا د طرف نه به یې
سفارش نه... قبلیري او بیا به یې اور په تابوت کي بند کړي او
میخونه به پرې ووهي او ابو هریرهؓ فرمایي چي دا هلته چي په دنیا کي د
دې بد اعمالو څخه توبه و نه کاري.

”ولو اکره علی الزنا او لواطه لا یسه و ان قتل إلى

قوله یعم الفاعل والمفعول“ (رد المحتار / ج: ۳ / ص: ۱۱۷)

ترجمہ: که څه هم انسان مجبور سي پر زنا او یا پر لواطت دا عمل به
نه کوي که څه هم مړ کیږي. او په (امداد المفتين / ص: ۱۹۳) کي لیکي
دي چي د هلکانو بدفعلي په یو وخت کي هم جائز نه ده.

☆. د بیماری خطر:

فاعل چي کله دا عمل کوي نو بعض وخت کي د انسان د ذکر د نالۍ
نه مني و نه وزی او دننه پاتي سي نو دغه آخر د لویو بیماریانو سبب
جوړ سي.

☆. د ملعوني طبقې

سزا په اسلام کي:

د دې فعل په باره کي د نبي عليه السلام ارشاد دی

”من وجدتموه تعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به“ (رواه الترمذی)

ترجمہ: ڇا ڇي داسي ڪسان و موندل ڇي دلوط عليه السلام د قوم عمل يي ڪولو نو تاسو فاعل او مفعول دواړه قتل ڪري .

حافظ ابن قيم ليڪلي دي ڇي د بخاري په شرط باندي دا حديث صحيح الاسناد دي او دي مسئلہ کي د امام محمد دپاره دالوی دليل دی عبد الله بن زبير، صديق اکبر، علي، خالد بن وليد، عبد الله بن عمر، زهري، ربيع بن عبد الرحمن، امام مالک، امام اسحاق، امام احمد بن حنبل . د دي نه علاوه نور تابعين وغيره دامسلک دي ڇي د زنا ڪارانو داسي سزا ده لکه څنگه ڇي دعامي زنا کومه سزا ده .

او امام ابو حنيفه فرمايې ڇي دابه په بد بويه شاه کي بند ڪري تر دي ڇي مړ سي او يايې په اور باندي وسوځوي او يايې د غرنه راوړغروي . مختلفو امامانو مختلفي رأيي پيش ڪري او د حاکم وقت دپاره جائز ده ڇي هر عمل ورسره کولی شي .

باب المعاملات مع الکفار

﴿له کفارو سره د معاملاتو احکام او مسئلي﴾

کفارو ته د سلام اچولو حکم

﴿سوال﴾

زه د کفار یوې کمپنۍ ملازم یم هلته زما یو څو عیسایان او هندوان ملگری دي آیا زه په هغو باندې سلام اچولی شم او که نه بینوا توجروا.

﴿جواب﴾

په هر کافر باندې د سلام ابتداء ممنوع دي ځکه چي چاته هم ته اول سلام اچوی نو دهغه دعزت لحاظ کیږي په داسی حال کښی چي د مسلمان لپاره دا مناسب نه دي چي د کوم کافر عزت او عظمت په ده باندې غالب وي بیا هم د ضرورت په وخت کښی په هغو باندې په مناسبو الفاظو سره سلام اچول مرخص دي.

لما قال العلامة علاؤ الدين الحصكفی و يحرم تعظيمه و تكره مصافحة و لا يبدأ بالسلام الا لحاجة ﴿الدر المختار على هامش رد المختار ج ۳ ص ۲۸۳ كتاب الجهاد﴾

قال العلامة ابن البزاز الكردي رحمه الله و في السير لا باس برد سلام اهل الذمة والنهي عن البداية الا اذا كان محتاجا اليه فلا باس بها ايضا و لكن يكره مصافحهم ﴿الفتاوى البزازية على هامش الهندية ج ۶ ص ۲۵۵ كتاب الكراهة فصل نوع في السلام﴾ و مثله في

البحر الرائق ج ۵ ص ۱۱۳ کتاب الجہاد فصل فی الجزیة فروع فی الجزیة .

کفار و تہ دسلام حُواب ور کول

سوال ﴿

کفار و تہ دسلام د حُواب ور کولو شرعی طریقہ څنگه ده آیا هغو تہ دسلام حُواب ور کول کیری او که نه بینوا تو جروا .

جواب ﴿

کافر تہ دسلام په حُواب کښی یواځی دو علیک ویل کافی دي بیا هم که چیرته دیوه کافر دسلام په حُواب کښی له الله تعالی څخه هغه تہ دهدایت غوښتنه وکړی او داسي حُواب ور کړی چي والسلام علی من اتبع الهدی نو ښه به وي .

لمافی الهندية و اذا كان له حاجة فلا بأس بردسلام علی اهل الذمة و لكن لا یزاد علی قوله و علیکم قال الفقیة ابو الیث ان مررت بقوم و فیهم کفار فانت بالخيار انه شئت قلت السلام علیکم و ترید به المسلمین و ان شئت قلت السلام علی من اتبع الهدی کذا الذخيرة ﴿ الفتاوی الهندية ج ۵ ص ۲۲۵ کتاب الکراهية الباب السائع السلام الخ ﴿

کفار و تہ عبادت ځایونو

لارښونه کول

سوال ﴿

که چیرته یو کافر له کوم مسلمان څخه خپل عبادت د ځای په باره کښی د معلوماتو حاصلول و غواړی نو آیا د مسلمان لپاره جائز دي؟ نوموړی کافر لارښونه وکړی بینواتو جروا.

﴿جواب﴾

چونکه په داسی امور و کښی د کافر په رهبری سره سره د هغوی د اصلاح په ځای د بې دینۍ او کفر د تقویت او مضبوطیا امکان وي نو ځکه د کفارو سره په داسی معاملاتو کښی معاونت د تعاون عسی المعصیت سره برابر ده.

قال الله تبارک و تعالی ولا تعاونا علی الاثم والعدوان ﴿سورة المائدة آیت ۲﴾

و قال العلامة قاضی عیسی خان ذمی سأل مسلماً عن طریق البيعة لا ينبغي للمسلم ان يدلّه على ذلك لانه اعانه اذا سلم اليهودي و النصراني او المجوسي على مسلم قال محمد الله يقول المسلم و عليك ينوي بذلك السلام لحديث مرفوع الى رسول الله انه قال اذا سلموا عليكم فردوا عليه ﴿فتاوی قاضی خان علی هامش الهندية ج ۲ ص ۲۸۲ کتاب الکراهية﴾ و مثله في الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۲ ص ۲۸۲ کتاب الجهاد.

د کفارو قدر او عزت کول

﴿سوال﴾

که چیرته یو کافر د کوم مسلمان میلمه شي نو د مسلمان لپاره په محفل کښی دهلمه عزت په خاطر دریدل او ولاړیدل جائز دی

او کہ نہ بینوا تو جروا .

﴿ جواب ﴾

لہ کفار و سرہ پہ مداراتو یعنی د معاشرتی تعلقاتو لرلو کنبی
 خہ حرج . نشته کہ چیرته داناسته ولا په په معاشره کنبی له کوم
 مذهبی او عقیدوی امتیاز پرته د میلمه حق بلل کیده نو په داسی
 حالت کنبی داسی تعلقات قائمول جائز دی همدارنگه د کافر له شر او
 فساد څخه د بچ کیدو په خاطر هم لهغوی سره معاشرتی تعلقات
 قائمول جائز نه بلکه د داسی تعلقاتو څخه که چیرته دا توقع وي چی
 هغه کافر اسلام قبلوي نو هغه دی د خپل منصبی فرائضو تقاضا
 و بولی بیا هم که چیرته د عزت او توقیر په وجه د کفار و د مذهب
 عقیدې او یاد د هغوی د غیر اسلامی دشعار عزت او توقیر مقصود
 وي نو بیا د مسلمان لپاره لاول تعلقات جائز نه دی .

قال العلامة ابن عابدين و جب على المسلم عدم تعظيم لكن
 قال في الدخيرة اذا ادخل يهودي الحمام ان عبد المسلم طمعا في
 فلوسه فلا باس به و ان تعظيما له فان كان ليميل الى الاسلام فذلك
 و ان له خوف من شرع فلا بل اذا تحقق الضرورة فقد يجب و قد
 يستحب على حسب حال ما يتوقعه ﴿رد المحتار ج ۳ ص ۲۸۲﴾ كتاب
 الجهاد و في الهندية اذا دخل ذمی على مسلم فقام له ان قام طمعا في
 ميله الى الاسلام فلا باس به كتاب الجهاد و في الهندية اذا دخل ذمی
 على مسلم فقام طمعا لغناه كره ذلك ﴿الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۲۵۸﴾
 كتاب الكراهة الباب الرابع عشر في اهل الذمة و الاحكام الخ ﴿ و

مثله فی البحر الرائق ج ۵ ص ۱۱۴ کتاب الجهاد

د کفار و په لوښو کښی

د خوړلو او چښلو حکم

سوال

دیوه مسلمان لپاره د کفار و او مشر کینو په لوښو کښی
خوړل او چښل جائز دی او که نه

جواب

د کفار و لوښی د دی له استعمال څخه مخکښی ښه
پریمنځی او له مینځلو مخکښی د دوی په لوښو او کودو کښی
خوړل چښل مکروه دي بیا هم که چیرته له مینځلو پرته خوراک او
چښاک پکښی وکړی نو له کراهیت سره جائز دی او داسی سړی په
حرام خوړونکو کښی نه حسابیږی خو په دې شرط چي د نجس والی
علم ورته نه وی او که چیرته د نجس والی علم ورته وي نو له
پریمنځلو څخه مخکښی د دوی په لوښو کښی خوراک او چښاک
کول نا جائز دی .

لقوله عليه الصلوة والسلام تا كل في ائنتهم فان وجدتم فلا تاكلوا
فيها فان لم تجد فاغسلوها ثم كلوا فيها ﴿صحيح بخاري ج ۲ ص ۸۲۵﴾
كتاب الدبائح باب ما جاء في الصيد

قال الشيخ الاسلام حافظ الدين البزاز والاكل والشرب في او
انى المشركين يكره ﴿والا كل مع الكفار لو ابتلى به المسلم لا باس
لومرة او مرتين اما الدوام عليه بكره﴾ الفتاوى البزازية على هامش

الہندیہ ج ۶ ص ۳۵۹ کتاب الکراہیۃ الثالث فیما یتعلق بالمناعی ﴿

لہ کفارو سرہ یو حای د خوراک او خبناک د کولو حکم

سوال ﴿

لہ کافر سرہ پہ یوہ کاسہ کبئی خوراک او خبناک کول جائز دی
او کہ نہ ؟

جواب ﴿

پہ کفارو کبئی چي ترڅو پوری ظاہری نجاست نہ وي نو لہ
هغوی سرہ پہ یوہ لوبئی کبئی خوراک او خبناک جائز دی بیا هم د
اعتقادی اختلاف پہ وجه د کراہیت باعث دی .

و فی الہندیۃ و لم یذكر محمد الا کل مع المجوس و مع غیره
من اهل الشریک انه هل یحل ام لا و حکى عن الحاكم الامام عبد
الرحمن انه ان ابتلى به مسلم مرة او مرتین لا یاس به و اما الدوام
عليه فيكره كذا في المحيط ﴿ الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۲۴۷ کتاب
الکراہیۃ الباب الرابع عشر فی اهل الذمة و الاحکام التي ترد اليهم ﴿
قال شيخ الاسلام حافظ الدين البزاز و الاكل مع الکفار لو ابتلى به
مسلم لا یاس لؤ مرة او مرتین اما الدوام علیه بکرة ﴿ الفتاوى البزازية
على هامش الہندیۃ ج ۶ ص ۳۵۹ کتاب الکراہیۃ الثالث فیما یتعلق
بالمناهی ﴿

د کافر مزدوری

﴿سوال﴾

کفري ممالک کو تہ د پاکستان خلک دروزگار لپارہ حی او هلته د غیر مسلمو سرہ مزدوری کوی نو آیاد کافرو سرہ مزدوری یا ملازمت کول جائز دی او کہ نہ؟

﴿جواب﴾

د کافر مزدوری پہ داسی تو که کول چي له وجهی ئی د اسلام مسلمانانو تو هین نه کیده نو جائز دی او که چیرته پکښی د اسلام او یاد مسلمانانو یو ډول تو هین کیده نو بیا د کفار داسی مزدوری او ملازمت جائز نه دی.

لما فی الحدیث لان خباب بن الارت عمل لعاص بن وائل باجرة ولم ینکر علیه النبی ﴿صحیح بخاری ج ۱ ص ۱۲۵ کتاب الاجازة﴾.

د هندوانو د مترو که

جائدادو نو حکم

﴿سوال﴾

له کفارو څخه مثلاً د هندوانو او داسی نورو د مترو که مال د مصرف صحیح حی کوم دی بر سیره پر دې چی کوم کفار له یوه حیاه څخه حی او جائدادونه پاتی کیږی نو د شریعت له مخی داسی جائدادنو مصرف صحیح حی کوم دی؟ بینوا تو جروا.

﴿جواب﴾

د غیر مسلمو جائداد او اموال په کار دی چي بیت المال کښی جمع شي او همدارنگه کوم مال پکي له کفارو څخه بغیر له جنگ نه تر لاسه شي او یا کوم مال چي مسلمان عاشر اخلی د هغو د مصرف صحیح خای د مسلمانانو مصالح دي مثلاً د سرحد اتو په حفاظت کښی ئی مصرفول په دریا بونو او نهرونو باندی د پلونو په جوړولو کښی مصرفول د علماوو طلباوو او قاضیانو وظيفي پرې پوره کول د اسلامي فوج تنخواگانی ترې ورکول د هغوی د اهل او عیال په فلاح او بهبود باندی ئی مصرفول او داسی نور .

قال العلامة محمد بن عبد الله التمر تاشی و مصرف الجزية والخراج و مال التغلی و هديتهم للامام و انما يقلبها اذا وقع عندهم ان قتالنا للدين لا الدينا جوهره و ما اخذ منهم بلا حرب و منه تركه ذمی و ما اخذه عاشر منهم ظهريه مصالحتنا ﴿تنوير الابصار على هامش رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۶ باب العشر والخراج والجزية .

و قال الامام عبد الله بن احمد محافظ الدين النسفی و ما اخذ منهم بلا قتال يصرف فی مصالحنا كسد التغور و بناء القناطير و الجسور ﴿كنز الدقائق على هامش البحر الرئق ج ۵ ص ۱۱۷ كتاب الجهاد و مثله فی الهداية ج ۲ ص ۵۹۹ كتاب الجهاد

د اهل کتابونه علاوه د
نورو کفارو د ذبیحی حکم

﴿سوال﴾

په یوه داسی ملک کښی چي «مُخناورو» په شرعی توګه نه ذبح کیده نو د مسلمانانو لپاره دهغه ځای د کفارو د لاس د ذبیحی د خوړلو څه حکم دی .

﴿ جواب ﴾

د اهل کتابونه پرته د نورو کفارو ذبیحه مطلقاً حرامه ده که ذبحه کوونکی هندو وي او که سک یا مجوسی او که پارسی په هیڅ حال کښی هم د دوی ذبیحه حلاله نه ده .

قال العلامة ابو بکر الحداد اليمنى ولا توكل ذبحة المجوسى والمرتد والوثنى لان المرتد لا ملت له والوثنى مثله واما المجوس فلقوله عليه السلام سنوا بهم سنة اهل الكتاب غير ناكحى نسائهم ولا اكل ذبائهم الحديث الجوهرة النيرة ج ۲ ص ۲۶۴ كتاب الذبائح ﴿ قال العلامة ابن نجيم لا مجوسى وثنى ومرتد ومحرم و تارك التسمية عمدا يعنى لا تحل ذبحية هؤلاء البحر الرائق ج ۸ ص ۱۶۸ كتاب الذبائح و مثله فى الهداية ج ۴ ص ۴۳۴ كتاب الذبائح

په اسلامي حکومت کښی د
کفارو د مذهبي حقوقو حکم

﴿ سوال ﴾

په یوه اسلامي حکومت کښی کافر و ته تر کومه ځایه پوری مذهبي حقوق حاصل دي آیا هغوی په دار الاسلام کښی خپل مذهبي عبادتونه او رسمونه ادا کولی شی او که نه؟ بینوا تو جروا .

﴿ جواب ﴾

پہ ہر یوہ اسلامی حکومت کبھی کفار و تہ د خان مال مذہبی آزادی تحفظ حاصل دی لیکن کہ ہغوی د مسلمان د گمراہ کولو لپارہ د تقریر او تحریر طریقہ اختیار کری نو بیا اسلامی حکومت له دې ډول اعمالو څخه منع کولای شی

لما فی الهندیة و لیس للنصرانی یضرب فی منزله بالناقوس فی مصر المسلمین و لان یجمع فیہ بهم انما له ان یصلی فیہ ولا ان یخرجوا الصلیب او غیر ذلک من کنا سہم ولورفعوا اصواتہم بقراءة الزبور و الانجیل ان کان فیہ اظہار الشرک منعوا عن ذلک و ان لم یقع بذلک اظہار الشرک لا یمنعون و یمنعون عن قراة ذلک فی اسواق المسلمین الفتاویٰ الهندیة ج ۲ ص ۲۵۱ کتاب السیر الثامن فی الجزبة ﴿

قال العلامة عالم بن العلا الانصاری رحمہ اللہ و لیس للنصرانی انه یضرب فی منزلة بالناقوس فی مصر من اُصصار المسلمین ﴿ الفتاویٰ التاتار خانیہ ج ۵ ص ۲۵۱ کتاب الخراج و مثله فی فتاویٰ قاضی خان ہامش الهندیة ج ۲ ص ۵۸۹ کتاب السیر فصل فی اهل الذمة .

د غیر مسلم ممالکو څخه در اوړل شوی د خوراک او څښاک د شيانو د استعمال حکم . .

سوال ﴿

له کفري ممالکو څکه غوښه او ذبحه کړل شوی چرګان د غوړیو او شیدو څخه جوړ شوی د خوراک او څښاک شيان پاکستان

او نورو اسلامی ملکونو ته راوړل کیږي په داسی حال کښی چي د غوښو په ډبو باندی لیکلی دی چي په اسلامی طریقې سره ذبحه شوی دی نو آیا د مسلمان لپاره د داسی شیانو استعمالول جائز دی او که نه بینوا تو جوړوا

﴿جواب﴾

له غوښو څخه پرته چي کوم حلال شیان له کفري ممالکو څخه راځي او حرام شیان لکه شراب او د خنزیر اجزاء پکښی شامل نه وي نو داسی شیانو خوړل او څښل جائز دی البته که چیرته د غوښو په ډبو باندی په اسلامی طریقې سره د ذبح کیدو لیکلی وي نو بیائی په خوړلو کښی هم څه حرج نشته او که چیرته د نورو قرائنو او ذرائعو له مخی د دغو الفاظو غلط والی ثابت شی نو بیا خوړل نا جائز دی

و فی الهندية من ارسل اجير الہ مجوسیا او خادماً فاشتری لحماً فقال اشتریته من یهودی او نصرانی او وسعه اكله رجل اشتری لحماً فلما قبضة فاخبره مسلم ثقة انه قد خالطة لحم الخنزیر لم یسعه ان یا کله ﴿الهندية ج ۵ ص ۳۰۸﴾ کتاب الکراهية الباب الاول .

و قال العلامة فخر الدین بن منصور مسلم اشتری لحماً و قبضه فاخبره ثقة انه ذبحة الکافر فانه لا ینبغی للمشتري ان یا کل ولا یطعم غیره لان المخبر اخبره بحرمة العین و بطلان الملك ﴿فتاویٰ قاضی خان هامش الهندية ج ۳ ص ۴۱۶﴾ الباب السادس والعشرون ﴿و مثله فی رد المحتار ج ۵ ص ۲۴۳﴾ کتاب المختار الا

باحۃ باب الاستبراء .

پہ اسلامی ملک کبھی د کفار وو د نوي عبادت ځايو نو جوړول

سوال ﴿

په دار الاسلام کبھی غیر مسلم د خپلو ځانو نو لپاره نوي عبادت ځايونه جوړولی سی که نه؟ بینواتو جروا .

جواب ﴿

په دار الاسلام کبھی کافرانو ته د نوي عبادت ځايونو د جوړولو اجازه نشته او خپل مخکسیني عبادت ځايونه جوړ او باقی ساتلی شي او د هغو خراب شوی ځايه له سره هم جوړولی شي لیکن په خپل مخکسیني عبادت گاه کبھی نور زیاتوالی نه کولی او همدارنگه که په کوم ښار کبھی د کافرانو کوم عبادت گاه ږنگه شي نو د هغې رغونی اجازه هم نشته .

كما فی الهندية ان اراد اهل الذمة احدث البيع والكنائس او المجوس احدث بيث النار ان ارادو ذلك امصار المسلمين و فيما كان من فناء المصر منعوا عن ذلك عند الكل ﴿ الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۲۴۷ كتاب الباب الثامن في الجزية ﴿

قال العلامة التمر تاشي ولا يجوز ان يحدث بيعة ولا كنسية ولا صومعة ولا بيت نار ولا مقبرة تنوير الابصار على هامش رد المحتار ج ۴ ص ۲۰۲ كتاب السير ﴿ و مثله في فتاوى قاضي خان على هامش الهندية ص ۵۹۰ كتاب السير فصل في اهل الذمة ما يؤخذ الخ .

د مسلمانانو مساجدو ته د کفارو داخلیدلو حکم

سوال ﴿

خو ورځی مخکښی د برطانیې شهزادګی پاکستان ته راغلی
وه او بیا د حکومت سرپرستی کښی د لاهور بادشاهی جومات ته
راوستل شوه نو آیا یو کافر د مسلمانانو جومات دا خلیدلې شی او که
نه؟ بینواتو جروا.

جواب ﴿

کله چي کافر د جنابت په حالت کښی نه وي او په بدن ئی
نجاست هم نه وي کوم چي د جومات د آدابو ظاهره خلاف ؤوي نو بیا
ئی جومات (مسجد) ته دا خلیلد جائز دی .

كما فی الهندیة لا باس بدخول اهل الذمة المسجد الحرام و سائر
المساجد و هو الصحيح كذا فی السر سخی ﴿الفتاویٰ الهندیة
ج ۵ ص ۳۴۶ کتاب الکراهیة الباب الرابع عشر﴾ قال العلامة ابن
عابدین ان الامام سر سخی ذکر فی شرح السير الكبير ان ابا سفيان
جاء الى المدينة و دخل المسجد و لذلك قصة قال فهذا دليل لنا على
مالك بمنعه المشرک من ان يدخل شيئاً من المساجد ثم قال ان الشا
فعی قال یمنوعه من دخول المسجد الحرام خاصة للآیة انما المشر
كون فاما عندنا لا یمنعون كما لا یمنعون دخول سائر المساجد و
یستوی ذلك الحربی والذمی ﴿رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۱ کتاب الجهاد
باب العشر والخراج و الجزیة﴾ و مثله فی البزازیة علی هامش

الهندية ج ۶ ص ۲۷۱ کتاب الکراهية .

په جوماتو کښی د کفارو د چنډې د استعمال حکم
سوال ﴿

که چیرته یو کافر د جومات د تعمیر لپاره چنده ورکړی نو آیا
هغه چنده په جومات کښی لگولی شی او که نه بینوا توجروا .
جواب ﴿

که چیرته د کافرانو د چنډې په ورکولو کښی د اسلام او
مسلمانانو د توهین احتمال نه وي او د هغوی په مذهب کښی ئی
حيثيت د قربت او ثواب وي او د ثواب به نیت ئی ورکړی هم وي نو
بیائی قبلول او په جومات ئی لگول جائز دی ځکه چي د حنفی مذهب
له مخی د کافر نه وقف په صورت کښی شرط دادی چي هغه زموږ او
دوی تر منځه د قربت ذریعه وي پس ظاهره خبره ده چي د مساجدو سره
کفار او هندو چي جماتونو ته څه ورکوي هغوی يې اعتقاداً قربت
بولي لیکن په نن دور کي د کفارو امداد له جوماتونو سره مسلمانان
په څه نا څه مخمسی کښی دروستو لپاره دی نو ځکه د دوی له
امدادونو او چنډو څخه د جوماتونو بچ ساتل ضروری دي .

قال العلامة ابن عابدين ان شرط وقف الذمی ان يكون قربة عندنا و
عندهم كالوقف على الفقراء و على مسجد القدس إلى قی الله لا وقف
المسلم لا يشترط كونه قربة عندهم بل عندنا كوقفنا على حج و عمرة
بخلاف علی قانه غير قربة عندنا بل عندهم ﴿رد المحتار ج ۲ ص ۳۹۴

کتاب الوقف

قال العلامة ابن نجيم المصري رحمه الله و اما السلام فليس من شرطه فصيح وقف الذمي بشرط كونه قرابة عندنا و عندهم كما وقف على اولاده على الفقراء ﴿البحر الرائق ج ۵ ص ۱۸۹ كتاب الوقف﴾ و مثله في الهندية ج ۲ ص ۲۵۲ كتاب الوقف .

د هندوانو د عبادت گاه په حای باندی د جومات د جوړولو حکم

سوال

ز موږ په علاقه کښی د هندوانو په متروکه جائداد کښی یو مندر هم شته د ځینو مسلمانانو دا اراده ده چي په هغه حای کښی یو جومات جوړ کړی نو آیا د هندوانو په متروکه عبادت گاه کښی د جومات جوړول جائز دی او که نه؟

جواب

اگر که د مسلمانانو د عبادت حای د جوړولو لپاره کوم خاص حای مقرر نه دی او د زمکي د کړي په هر حای کښی د لمانځه ادا کول ورته جائز دی لیکن د هندوانو عبادت ځایونو لره د جومات په توگه په استعمالولو سره چو نکه د هغو د عبادت ځایونو د عظمت او لوړوالي شبهه ده نو ځکه ئی د جومات په توگه استعمال جائز نه دی بیا هم که چیرته ږنگ کړی شی او په حای ئی جومات جوړ کړی شی نو بیا څه حرج پکښی نشته .

په حدیثو کښی راغلی دی چی . عن طلق بن علی قال خر جناو

فداً الى رسول الله فبايعناه و صلينا معه و اخبرناه ان بار
ضنا بيعة لنا فاستو هيناه من فضل طهوره فدعا بماء فتوضا و
تمضمض ثم صبه لنا في ادواة و امرنا فقال اخر جوا فاذا اتيتم ارضكم
فاكسروا بيعتكم و انضحوا مكانها بهذا الماء و اتخذوها مسجدا قلنا
ان البلد بعيد و الحر شديد و الماء ينشف فقال مدوه من الماء فانه لا
يزيده الا طيار و اه النسائي ﴿مشكوة المصابيح ج ۱ ص ۶۹ باب
المساجد لما ورد في الحديث عن طلق بن علي فاخر جنا و فدا الى
رسول الله فبايعناه و صلينا معه و اخبرناه ان بار ضنا بيعة لنا فاستو
هيناه من فضل طهوره الحديث ﴿سنن النسائي ج ۱ ص ۷۲ كتاب
المساجد﴾ و مثله في مشكوة المصابيح ﴿حاشية﴾ ج ۱ ص ۶۹ كتاب
الصلوة ابواب المساجد.

د کفار و دعوت قبلولو حکم

﴿سوال﴾

که چیرته یو کافر د کوم غم یا بنادی په موقع کښی مسلمانانو
ته دعوت ورکړی او په هغو باندی د حلال خوراک د خوړلو وعده هم
ورکړی نو آیا د مسلمانانو لپاره د دوی دعوت قبلول جائز دی او که نه
بینوا تو جروا.

﴿جواب﴾

که چیرته د دې دعوت په وجه سره اسلام نه متاثر کیده نو بیا
ئی په قبلولو او خوراک کښی څه مضائقه نشته او بیا په ځانگړی
تو که هغه دعوتونه چي د حلالو خوراکونو د ورکولو یقین هم ورکول

شوی وی .

لما فی الہندیۃ ولا باس بالذہاب الی ضیافۃ اہل الذمۃ ہکذا
 ذکر محمد و فی اضحیۃ النوازل المجوس او النصرانی اذا دعا رجل
 الی طعامہ تکرہ الاجابۃ و ان قال اشتریت اللحم من السوق فان کان
 الداعی نصرانی فلا باس بہ الفتاوی الہندیۃ ج ۵ ص ۲۴۷ کتاب
 الکراہیۃ الباب الرابع عشر ﴿

قال الامام ابن البزاز الكردری و ان اجابة الدعوة و لو لاهل
 الذمة سنة ﴿البزایۃ علی هامش الہندیۃ ج ۶ ص ۲۲۲ السادس فی
 التشبیۃ﴾

د مسلمانانو لپاره د کفارو عبادت ځایونو ته داخلیدلو حکم

سوال ﴿

آیا د مسلمانانو لپاره د کافرانو عبادت ځایونو ته تلل جائز دی

او که نه ؟

جواب ﴿

د مسلمانانو لپاره د کافرانو عبادت ځایو ته داخلیدل مکروه دي
 لیکن دا مکروه والی له دې وجهی نه دی چي مسلمانان دا حق نه لری
 چي دغو عبادت ځایونو داخل شی بلکه ځکه مکروه دی چي دا عبادت
 ځایونه د شیطانانو د جمع کیدو ځایونه دی .

کما فی الہندیۃ یکره للسلم الدخول فی البیعة والکنسیۃ و
 انما یکره من حیث انه مجمع الشیاطین لا من حیث ان لیس له حق

الدخول ﴿الفتاویٰ الهندیة ج ۵ ص ۲۴۶ کتاب الکراهیة الباب الرابع عشر
قال العلامة ابن عابدين ويكره للمسلم الدخول في البيعة
والكنسية ﴿رد المحتار ج ۶ ص ۲۸۷ کتاب الحظر والاباحة فصل في
البيع

د قادیانیا نو سره دراشه در شه .

﴿تعلقاتو﴾ حکم

سوال ﴿

د مسلمانانو لپاره له قادیانیانو سره لین دین او تجارت کول
جائز دی او که نه ؟

جواب ﴿

اگر که کفار و سره د دنیاوی معاملاتو په کولو کښی څه حرج
نشته لیکن قادیانیان خپلو ځانو ته د مسلمان په ښکاره کولو او
مسلمانانو ته د دوکې ورکولو کوشش کوي چي له مخی ئی ډیر
وختونه د هغوی کفری عقائد پټ پاتی کیږی د دې لپاره دوی د مرتدینو
په حکم کښی دی او هر ډول تجارتی لین دین ورسره ناجائز دی .

قال العلامة برهان الدين المرغیانی و یزیل ملک المرتد عن امواله
زوالا موقوفاً فان اسلم عادت الى حالها ﴿الهدایة ج ۲ ص ۶۰۱ کتاب
اليسر﴾

قال شيخ الاسلام محافظ الدين النسفی و یزیل ملک المرتد عن ماله
زوالا موقوفاً فان اسلم عاد ملكه ﴿کنز الدقائق علی هامش البحر

الرائق ج ۵ ص ۱۲۰ باب احکام المرتدین ﴿ و مثله فی فتح القدير
ج ۵ ص ۲۱۲ کتاب الجهاد احکام المرتدین .

له مرتد سره د تعلقاتو

د ساتلو حکم

سوال ﴿

کوم سړی چي اسلام پرېږدي او هندو مذهب اختيار کړی يعنی
هندو شی نو له هغه سره دوستی او محبت لرل او په ورین تندي له
هغوی سره مخامخ کيدل او له هغوی سره خوراک او څښاک کول
جائز دی او که نه بینواتو جروا .

جواب ﴿

کوم سړی چي اسلام پرېږدي او هندو شی هغه مرتد دی او
تعلقات او راشه درشه ورسره صحیح نه ده نو ځکه له دوی سره په
ورین تندي مخامخ کيدل شي ستړی مشي کول او له هغوی سره
خوراک او څښاک او د خپلوی رشته او نکاح و مناکحت قائمول نا
جائز او ممنوع دی .

كما قال العلامة محمد بن عبد الله التمر تاشي و من ارتد عرض
الحاكم عليه الاسلام استحبابا و تكشف شبهة و يحبس و جوبا ثلاثة
ايام فان اسلم فيها و الاقتل لحديث من بدل دينه فاقتلوه ﴿ تنوير
الابصار على هامش رد المحتار ج ۳ ص ۲۱۲ باب العشر والخراج
والجزية ﴿

و قال شيخ الاسلام محافظ الدين النسفي يعرض الاسلام على المرتد

و تکشف شبهة و یحبس ثلاثة ایام فان اسلم فیها والاقتل ﴿کنز الدقائق علی هامش البحر الرائق ج ۵ ص ۱۲۵ باب احکام المرتدین﴾ و مثله فی الهندیة ج ۲ ص ۲۵۲ کتاب السیر الثامن فی الجزیة .

د قادیانیانو چنده په جومات

کښی د مصر فولو حکم

سوال ﴿

که چیرته یو قادیانی د جومات د جوړلو لپاره څښتی او داسی نور ورکړی نو آیا د نوموړیو څښتی په جومات کښی لگول جائز دی او که نه؟ بینوا توجروا .

جواب ﴿

قادیانی چونکه مرتد او د اسلام له دائرې څخه وتلی دی او دارتد اد په حالت کښی چي څومره تصرفات کړي وی هغه موقوف وي که چیرته دوهم ځل مسلمان شي نو دارتد اد په حالت کښی ئی چي څومره تصرفات کړي وی هغه ټول صحیح کیږی او که چیرته دارتد اد په حالت کښی مړ شي یا قتل شي او یا دار الحرب ته لاړ شي نو دارتد حالت ټول تصرفات ئی باطل گرځی نو ځکه له یوه قادیانی څخه د څښتو او داسی نورو شیانو د جومات لپاره قبلول او په جومات کښی ئی مصرفول جائز نه دي ترڅو چي مسلمان شوی نه وي .

قال العلامة برهان الدین المرغینانی و ما باعه او اشتراه او اعتقه او و هبه او رهنه او تصرف فيه من امواله فی حال ردة فهو موقوف فان اسلم صحت عقودة و ان مات او قتل او لحق بدار الحرب

بطلت ﴿الهدایة ج ۲ ص ۶۰۲ کتاب الجهاد باب المرتد﴾
 قال العلامة ابن نجیم المصری رحمہ اللہ و توقف مبايعة و عتقه و
 هبته فان آمن نفذ و ان هلك بطل بيان لتصرف حال رده بعد بيان
 حکم املا کہ قبل ردة ﴿البحر الرائق ج ۵ ص ۱۳۳ باب احکام المرتدين﴾
 و مثله فی فتح القدير ج ۵ ص ۲۲۰ باب احکام المرتدين .

د قاديانی د جنازي

د لمانځه حکم

سوال ﴿

زما په خپلوانو کښی یو سړی قاديانی شوی دی دهغه له مړینې
 وروسته زما لپاره دهغه په جنازه کښی شرکت کول جائز دی او که نه
 بینواتو جروا .

جواب ﴿

چونکه قاديانی مرتد او اسلام له دائرې څخه وتلی دی نو په دې
 بناء باندې په هغوی باندې د جنازي لمونځ نه ادا کیږي اگر که هغه
 مونږ دې خپل وي او نه له قاديانیا نو سره دهغوی د مذهب مطابق د
 مرگ په مراسمو کښی شرکت کول جائز دی او که چیرته داسی
 خپلوان د څښلو لپاره دهغه هم مذهبه څوک نه وي نو علاوه شرعی
 طریقې څخه دهغه لپاره زمکه و کیندی او بیائی پکښی واچوی .

كما قال العلامة علاؤ الدين الحصكفي اما الرد فيلقى في حفرة كا
 لكلب ﴿الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۱ ص ۶۵۷ باب صلوة
 الجنابة﴾

قال العلامة ابن نجيم المصرى رحمه الله اما المرتد فلا يغسل ولا يكفن واما يلقى فى حفيرة كالكلب ولا يدفع من انتقل الى دينهم ﴿البحر الرائق﴾ ج ٢ ص ١٩١ كتاب الجنائز فصل السلطان احق بصلوة ﴿و مثله فى الخانيه على هامش الهندية ج ١ ص ١٩٥ كتاب الجنائز.

کتاب الجهاد والمغازی

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مَتَمَّ نَوْرَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

لکه څرنګه چې تاسو ته معلومه ده دنیا کفارو پر ټوله عالم اسلام هجوم راوړی دی د مسلمانانو مقدسات یې تر پښو لاندې کړي دي، په زرهاوو مظلوم او بې ګناه مسلمانان یې په شهادت رسولې دي، بې حسابۀ مؤمنان یواځې د اسلام د منلو په جرم لادرګه دي، د ظلم محبسونه د مظلومانو د فریادونو نندارې کوي، اسلامي نظام له مینځه تللی دی، پر ځای یې د دنیا په تقریبا ۵۹ نهه پنځوسو اسلامي هیوادونو کې د دیمکراسي پلټ نظام چلول کیږي، په ټوله اسلامي نړۍ کې د ورځې پر سر په سلهاوو مسلمان د کفرې خواهاشاتو او غوښتنو قرباني کیږي، په عراق، شام، فلسطین، افغانستان کې په ښکاره مسلمانانو ته د عیسویت درس ورکول کیږي چې په نتیجه کې یې ډېری مسلمانان د اسلام څخه اوښتي او د عیسویت دین یې پر ځان منلی دی. او داسې نور چې د دې ټولو په مقابل کې د الله (ج) پر دین مینو مؤمنانو د دغه بدبختیو د له مینځه وړلو په خاطر او د اعلاء کلمة الله لپاره تر خپل ځان، اولاد، بې ټولې، قوم، وطن، مال او عزت تهریږي او پر دین قرباني ورکوي چې دایې پر ټوله امت مسلمه باندې یو مرهون منت او احسان دی الله (ج) دې ددوی سیوري همېشه زموږ پر سرونو باندې قائم لري. آمین

کفار یې مخامخ ماتي ته مجبوره کړي دي چې اوس د ځان درسوايي څخه د بچاو په خاطر او د دغه مجاهدینو د سپېڅلي مبارزې او جهاد د

بدنامولو لپاره هر څه ته تيار دي، د هري قرباني څخه درېغ نه کوي چي دا دي په دې ورستيو کي کفارو يو داسي هڅه پيل کړې ده چي د اسلامي هيوادونو د حريم څخه دفاع او د يرغلگرو کفارو په مقابل کي روان مقاومت او جهاد ته غير شرعي بڼه ورکړې، د هيوادونو د اشغال څخه د مسلمانانو توجه بل طرف ته واړوي، غواړي چي لمر په دوو گوتو پټ کړي . د دغه موخي او هدف لپاره يې ډېر مسلمانان هم استخدام کړل، اوس غواړي د دغه ناروا عمل لپاره د علماؤ د نامه څخه استفاده وکړي، جهاد مقدس مجروح کړي او د دې کار لپاره يې د اندونيز يا هيواد په جاگرتا ايالت کي په دغه پلمه يوه غونډه هم رابللې ده . دغه رنگه د مجاهدينو څخه د سولي تر عنوان لاندي تسليمي هم غواړي چي په دغه نامه يې ډېری مسلمانان هم غولولي دي د سولي غوښتنه کوي چي د سولي هويت او حقيقت نه دی ورته معلوم د دغه مقصد لپاره يې بيا د پرلت په نامه خلک غولولي او استخدام کړي دي . دا او دې ته ورته پېښو په کتلو مو دا د ځان مسئوليت وگټی چي مسلمان له حقيقت څخه تر خپله وسه خبر کړو تر څو د اخرت مسئوليت راته راجع نه سي دغه رساله هم د دغه هڅي يوه حصه ده چي بالا ذکر سوي موضوعات په دقت پکښي خپرل سوي دي خو د ضرورت پر بنياد مو څه نا څه د جهاد او مجاهد اړوند هم ليکلي دي خو د زياتو مسائلو او فاضالو د ليکلو څخه مو ډډه کړې . يو خو د مسائلو او فضايلو د جهاد پر موضوع بهي حساب نه ليکني سوي دي چي هغه اکتفاء کوي، دوهم چي کتاب مو اوږد نه سي . الله (ج) دي يې د اسلامي نظام د قيام او زموږ، زموږ د قربانو، استاذانو، شاگردانو، اولادونو مخلصينو او ټولو مسلمانانو د نجات ذريعه وگرزوي . آمين ثم آمين

د جہاد تعریف

جہاد پہ کسرہ د جیم پہ لغت کی مشقت تہ وایی او یا تر خپل وس زیات بار پور تہ کولو تہ جہاد وایی او یا جہاد مصدر دی پہ معنی د خپل ټوله وس بنندل پہ مقابلہ کی د دښمن .

او جہاد پہ اصطلاح کی د شریعت خپل ټول وس بنندل پہ مقابلہ کی د کفارو، البتہ پہ جنگ وی د مجاهد معاونت وی، پہ مال سره وی، پہ ښکې مشوره سره وی، او که د مجاهد د صف پہ ډېرولو سره وی . په مراتبو کی یې خامخا فرق سته مثلاً یو مجاهد په نفس سره جہاد کوي او د کافره سره جنگ کوي، بل مجاهد صرف په ژبه د مجاهد همکاری جنگ د کافر سره نه کوي نو معلومه خبره ده چي د اول مجاهد درجه ډېره لوړه ده تر دوهم مجاهد که څه هم په نفس جہاد کی دواړه سره شریکان دي، دواړو تہ مجاهد ویل کیږي . دغه رنگه یو سړی د مجاهدینو سره مالي کومکونه وي: اسلحه، سورلی و غیره ورته برابر وي او بل کس صرف د مجاهد د صف ډېریدلو لپاره د مجاهدینو سره ناسته ولاړه کوي . معلومه خبره ده چي د اول سړي خدمت د جہاد په صف کی ډېر دی تر دوهم سړي نو یې مرتبه هم لوړه ده .

د جہاد او مجاهد مصداق

موږ د جہاد لغوی معنی وکړه چي مشقت تہ وایی . بعض خلک د دغه معنی څخه غلطه استفاده کوي نو هر هغه د خیر کار چي مشقت او تکلیف پکښې وي لکه: درس او تدریس، دعوت او تبلیغ، تصوف، وغیره دا ټول د جہاد په نامه ورسره گډوي او د جہاد او مجاهد په حق کی چي کوم ایتونه یا حدیثونه راغلي دي هغه پر دغه ډلو تطبیقوي، آن چي

بعض خولا داسي ڏوڪ هم سته په نامه د علماؤ چي بالڪل جهاد په خپله مصطلح او شرعي معني کي نه مستعملوي، بلکه هر هغه کار چي تکليف او مشقت پکښې وي هغه جهاد بولي او د جهاد آيتونه او حديثونه پر تطبيقوي. چي دغه عمل بنفسي په دين محمدي کي يو قسم تحريف دی. موږ دانه وايو چي درس و تدريس، دعوت او تبليغ، پيري او مريدي، ذکر او اذکار داد دين څخه نه دي العياذ بالله من ذلك القول: بلکه موږ وايو چي دغه ټول د دين ښاخونه دي که چيري دغه اعمال په دين کي ختم سي بيا به دين هم کامل نسي پاته، البته دين محمدي يو داسي کامل مکمل دين دی چي د هر عبادت لپاره ځانته نوم پکښې سته، او د هر عبادت ځانته احکام يې بيان کړي دي په پوره وضاحت سره چي د دې ضرورت نسته پکښې چي د يوه عبادت نوم بل ته ورکول سي، د يوه عبادت احکام او فضائل پر بل عبادت تطبيق سي مثلاً: لمونځ يو عبادت دی په دين کي او پر هر عاقل، بالغ باندي په شواروز کي پنځه وخته فرض دی شريعت يې پوره احکام تفصيل واره بيان کړي دي، د کوونکي لپاره يې آيتونه او حديثونه په انعاماتو گواه دي، د پرېښودونکي لپاره يې بيا عذابونه سته. او س که څو د دغه عبادت د فضائلو آيتونه او حديثونه پر زکوه تطبيقوي چي د هغه لپاره ځانته فضائل او مسائل سته نو ستاسو په فکر دابه په دين کي تحريف نه وي يا مثلاً لفظ د صلوٰه چي په لغت کي تحرک ته د صلوينو وايي په اصطلاح کي د شريعت دغه مخصوص عبادت ته ويل کيږي چي په هغه کي قيام، قرأه، رکوع، سجده، تشهد وغيره وي نو که د دغه عبادت فضائل هر هغه کار ته ورکول سي چي په هغه کي تحرک د صلوينو وي دابه بي انصافي او د دين تحريف نه وي؟

دغه رنگه زکوة په لغت کي پاکي ته ويل کيږي، په اصطلاح کي

هغه مخصوص مالي عبادت دی چي دنما کوونکي مال څخه د کال پر سر دهغه مال یو معلومه حصه و مستحقینو مسکینانو ته ورکول کیږي، نو اوس که یو څوک د زکاة څخه لغوي معنی اخلي او هر هغه د خیر کار چي په هغه کي صفایي وي لکه د جمعې دورځي غسل یا دمړي غسل دغه ته زکاة وایي او د زکاة مصطلح غاړي په خلاصي بولي دانو که د دین تحریف نه دی نو څه دی؟

حتی چي شریعت محمدیه علی صاحبها الف صلوات معاملاتو ته هم دومره وضاحت ورکړی دی چي یوه معامله په بله نه خطا کیږي مثلاً: د بیع ځانته احکام دي او درهن (گروي) ځان ته احکام دي. اوس که متبایعین بیع وکړي یو کال بعد بیا بايع غواړي چي درهن پر طریقه د مشتري څخه بیرته مبيع اخلي او هغه د پیسې چي یې یو کال چلولې دي کټه یې په کړې ده هغه بیرته مشتري ته ورکوي نو مشتري به داسي ورسره وکړي؟ خلک به ټول دغه بايع ته په ملامت نه ووايي؟ او . . . نو که یو بنده د الله (جل جلاله) سره معامله کوي: درس کوي اجر د جهاد غواړي ذکر کوي اجر د جهاد غواړي نو دا به سراسر بې انصافي وي. نو لهذا موږ یو مدعي ایږدو چي جهاد یواځي او یواځي د الله (جل جلاله) په لار کي جنگ ته ویل کیږي د کفار سره په بله معنی کي که استعمال سوی وي هغه مجاز دی. پر دغه مدعي تفصیل واره دلائل راوړو بتوفیق الله تعالی و عونه.

اللهم ارنا الحق حقاً و ارزقنا اتباعه و ارنا الباطل باطلا و ارزقنا اجتنابه.

دلائل

دلیل نمبر (۱)

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾
 ترجمہ: برابر نہ دی ہفہ مسلمانان چي بلا عذرہ پر کور ناست دي ، او هغه کسان چي د الله (جل جلاله) په لاره کي په نفس او مال باندي جهاد کوي .
 په دغه آيت کریمه کي الله (جل جلاله) د دوه قسمه خلکو بيان کړی دی : ۱ . قاعدین یعنی ناست مسلمانان ۲ . مجاهدین . مجاهدین د ناستو خلکو په مقابلہ کي ذکر کول خپله د دې خبري دلیل دی چي د جهاد معنی د کافر په مقابل کي جنگېدل . حکم په قاعدینو کي هغه ټول خلک شامل دي چي د دین په یو نه یو کار اخته وي خو د الله په لاره کي جنگ نه کوي . که درس والا ملایان دي ، که د خانقاه والا صوفیان دي که کور پر کور کرځېدلو والا تبلیغان دي .

دلیل نمبر (۲)

عن بشیر ابن الخصاصیة رضی الله تعالی عنه قال اتیت رسول الله ﷺ لا بايعه : فقلت : علام تبایعنی یا رسول الله فمد رسول الله ﷺ یده فقال تشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا عبده و رسوله و تصلى الصلوات الخمس لوقتها و تؤدی الزکاة المفروضة و تصوم رمضان و تحج البيت و تجاهد فی سبیل الله فقلت : یا رسول الله کلاً اطبق الا اثنين فلا اطبقهما : الزکوة و الله مالی الا عشر ذودهن رسل اهلی و حمولتهن و اما الجهاد : فانی رجل جبان و یزعمون من ولی فقد باء بغضب من الله و اخاف

ان احضر القتال ان اخشع بنفسی فأقر فأبوء بغضب من الله فقبض رسول الله ﷺ يده ثم حركها ثم قال يا بشير لا صدقه ولا جهاد فيما اذن تدخل الجنة قلت يا رسول الله ابسط يدك ابايعك فبسط يده فبايعت عليهن كلهن - (كنز العمال ج ۲ ص ۱۲)

ترجمہ:

حضرت بشیر بن خصاصیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائی: چي زه د بيعت کولو لپاره در رسول الله ﷺ په خدمت کي حاضر سوم، ورته و مي ويل: اي د الله پيغمبره: ته ماته پر کوم شي بيعت را کوي؟ نبي عليه السلام خپل لاس راوغځاوی او ويې فرمايل: ته د دې خبري گواهي ورکړه چي د الله (جل جلاله) څخه سوا خدايان نسته، واحد و لا شريک ذات دی، حضرت محمد ﷺ د الله بنده او رسول دی پنځه لمونځونه پر خپل وخت کوه، فرض زکاة ادا کوه، درمضان د مياشتي روژې نيسه، د بيت الله حج وکړه، د الله (جل جلاله) په لاره کي جهاد کوه. ما ورته وويل: اي د الله رسوله: ټول کارونه کوم مکر دوه کار نه سم کولای: يو زکاة ځکه زه لس اوښي او اوښان لرم چي دهغه پر شيدو زما د اهل گزاره ده او هغه د دوی بار وړونکي دي. دوهم جهاد: ولي چي زه بزدل يم او خلک وايي کوم څوک چي د ميدان جنگ څخه مخ گرزوي هغه د الله غضب پورته کوي، زه بهرېم که چيري د دښمن سره جنگ سي زه وار خطا سم د ميدان جنگ څخه به و تښتم نو د الله (جل جلاله) غضب به راباندي وسي، نو نبي عليه السلام لاس راڅخه کش کړی، ويې ښور او ی، او ويې فرمايل: اي بشيره چي نه دي زکاة سته، نه جهاد بيا نو په څه باندي جنت ته داخلېږي؟ ما عرض وکړی يا رسول الله لاس را کړه چي بيعت در سره وکړم. نبي عليه السلام لاس را کړی ما پر دغه ټول شيانو بيعت ورسره وکړی.

دلته صحابی مبارک ته رسول الله ﷺ د جہاد و ویل، صحابی مبارک د جنگ معنی ځنی و اخیستل او د ځان کمزوري يې په جنگ کې ورته بیان کړه نو معلومه سوه چې جہاد جنگ دی د کفار په مقابل کې کنه نو صحابی ولي جنگ ځنی اخستی؟

صحابی مبارک په دغه معنی اخیستلو کې خطا هم نه دی، ځکه که خطا وای نو رسول الله ﷺ به خامخا ورته ویل چې جہاد جنگ نه دی بلکه هر هغه د دین کار چې تکلیف او مشقت پکښې وي هغه جہاد دی.

دلیل (۲)

په مدینه منوره کې چې به هر وخت د جہاد ډډغ و سو صحابه کرامو به د جنگ تیاري شروع کړل، توره، نیزه، زغره، ډال، سورلی به یې برابره ول یوه صحابی هم داسې نه دي کړي چې د جہاد ډډغ پر وخت دي ده بستره په شا کړې وي او د مدینې منورې په کوڅو کې دي کرزي چې زه خلکو ته تبلیغ کوم دا هم جہاد دی، زه درس کوم دا هم جہاد دی، زه ذکر او اذکار کوم دا هم جہاد دی.

دلیل (۴)

محدثینو چې کوم بابونه د احادیثو په کتابو کې د جہاد تر عنوان لاندې ایښي دي په هغه بابونو کې یې یواځې د جنگ اړوند مباحثو احادیث راوړي دي. لکه: امارت، قضا، شهادت او داسې نور. نو معلومه سوه چې د محدثینو په نیزه هم جہاد یواځې دغه معلوم جنگ ته ویل کیږي چې د کافر سره جنگ دی.

دلیل (۵)

فقهاؤ چې د جہاد کوم تعریف کړی دی د هغه څخه هم معلومیږي چې جہاد یواځې دغه د کافر په مقابل کې جنگ ته ویل کیږي لک: ملا علی

قاریؒ فرمائی:

و شرعاً بذل السجھود فی قتال الکفار مباشرة، او معاونتہ بالمال او بالرأی او بتکثیر السواد، او غیر ذلک (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکاة المصابیح ج ۷ ص ۳۱۹)

ترجمہ: خپل در کړل سوی و س بنسندل په جنگ کې د کافر سره خپل نفس بنسندل، معاونت کول د مجاهد سره په مال په نېکه مشوره، په ډېر نیت سره د لښکر د مجاهدينو او داسې نور .

علامه ابن حجرؒ فرمائی: بذل الجهد فی قتال الکفار (فتح الباری شرح صحیح البخاری ج ۶ ص ۴)

ترجمہ: خپل ټول توان د کافر په قتل کې مصرف کول .

دلیل: (۶)

حضرت عمرو بن عبسہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائی: در رسول اللہ ﷺ په حضور کې عرض و کړل سو چې جهاد څه شی دی؟ یا رسول اللہ .

رسول علیہ السلام و فرمایل: ان تقاتل الکفار اذ لقیتم .

جهاد د کافر سره جنگ دی چې کله ورسره ملاقي سي . بیا چا پوښتنه وکړه: فای الجهاد افضل؟ تر ټولو ښه جهاد کوم جهاد دی؟ ای د الله

پېغمبره . نبی علیہ السلام و فرمایل: من عقر جواده و اهريق دمه (کنز العمال ج ۱ ص ۲۹)

چې په هغه کې د مجاهد د آس پښې پرې سي او د مجاهد خپله وینه پکښې توی سي .

چې رسول الله ﷺ خپله فیصله کړې ده چې جهاد د کافر سره جنگ دی بیا نو څوک د هغه فیصله ماتوي او جهاد په بله معنی کې استعمالوي؟

والله اعلم و علمه اتم و احکم

د جهاد اهمیت

- (۱) په دغه عمل سره د مسلمانانو او اسلام عزت ساتل کيږي .
- (۲) د الله (جل جلاله) په محکمه کې د اوسېدلو ځای ورته پیدا کيږي .
- (۳) د الله (جل جلاله) د رایېرېلي قانون د تنفیذ موقع په لاس ورځي .

د جهاد فضائل

الله (جل جلاله) فرمایي :

(۱) ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا - دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾

ترجمه:

الله تعالیٰ په مال او سر سره جهاد کوونکو ته په کور کې د ناستو خلکو په نسبت ډېره غټه درجه ورکړې ده، که څه هم له ټولو خلکو سره یې د جنت وعده کړې ده خو الله (جل جلاله) مجاهدينو ته پر ناستو خلکو د لوی اجر په ذریعه فضیلت ورکړی دی د هغوی لپاره د الله (جل جلاله) له طرفه لوی لوی مرتبې دي بخښنه او رحمت دی، الله (جل جلاله) بخښونکی او مهربان دی .

(۲) (وروی البخاری و مسلم عن أبي سعيد الخدري، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: "رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ"، قَالَ: كَيْفَ مَنْ؟ قَالَ: "مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَعْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ، وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ")

بخاري او مسلم له ابو سعيد خدری رضی الله عنه نه روایت کوي چې یو سړی رسول الله ﷺ ته راغی او پوښتنه یې وکړه چې کوم خلک غوره

دي؟ رسول الله ﷺ و فرمايل: هغه مؤمن چي د الله په لاره کي پخپل ځان او مال سره جهاد کوي. هغه وويل بيا څوک؟ رسول الله ﷺ و فرمايل: هغه سړی چي د غرونو په يوه ناوډ (دره) کي ځانته اوسيبي او د خپل رب عبادت کوي او خلکو ته شر نه رسوي.

(۳) امام نووي رحمه الله وايي چي په حديث کي خاصه په دره اعتزال مراد نه دی بلکي مطلق گوښه والی مراد دی اگر که پخپل کور کي وي، او په حديث کي يې د درې يادون ځکه وکړه چي دا غالباً له خلکو نه ځاني وي. رسول الله ﷺ په صراحت سره ويلي دي چي جهاد له گوشه نشيني څخه غوره دی او په دې باندې د الله تعالی د اقول دلالت کوي:

(۴) ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾

بې له غدره ناست مومنان نه هغو مجاهدينو سره برابر نه دي چي د الله په لار کي پخپلو مالونو او ځانونو سره جهاد کوي.

(۵) الله تعالی ته جهاد نه ټولونه محبوب عمل دی:

(روى الترمذى والبيهقى والحاكم عن عبد الله بن سلام رضى الله عنه قال: قَعَدْنَا نَقْرُؤُ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْنَا: لَوْ نَعْلَمُ أَيْ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَمَلُنَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: سُبْحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ تَوَلَّوْا مَا لَا تَعْمَلُونَ. كَرِهَ مُنْتَفِئًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ

فَقَرَأَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

ترمذي، بيهقي و حاکم نه عبد الله بن سلام رضى الله عنه نه رويت کوي چي هغه وويل: موږ د رسول الله ﷺ څو صحاب په يو ځای کي

ناست وو، موږ وویل: که چیري موږ پوه سو چي کوم یو عمل الله تعالی ته محبوب دی نو هم هغه به وکړو، نو الله تعالی دغه آیت شریف نازل کړ. ترجمه: د اسمانونو او زمکي ټول څیزونه دیو الله پاکي بیان کړې ده او هغه په هر څه برلاسی او د حکمت څښتن دی. ای مؤمنانو! هغه څه ولي وایې چي نه یې کوي، د الله په نیز ډېره لویه ګناه ده چي هغه څه ووايې چي کوي یې نه. ځکه الله تعالی یوازي هغه خلک خوښوي چي په لاره کي یې د ترلي صف په شکل جنګ کوي لکه چي دوی کلک کړای سوی دېوال وي.

له نازلېدو وروسته رسول الله ﷺ دغه آیت موږ ته ووايه:
(۶) وَفِي رَوَايَتِهِ أُخْرَى لِلْبَيْهَقِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ / قَالُوا: لَوْ أُرْسِلْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رُسُولًا يُسْأَلُهُ عَنْ أَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ! فَلَمْ يَذْهَبْ إِلَيْهِ أَحَدٌ مِنَّا، وَوَهَبْنَا أَنْ نُسْأَلَ عَنْ ذَلِكَ - فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَوْلِيَّكَ النَّفَرِ، رَجُلًا رَجُلًا، حَتَّى يَجْمَعَهُمْ، وَنَزَلَتْ فِيهِمْ هَذِهِ السُّورَةُ (سبح لله...) قَالَ ابْنُ سَلَامٍ فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كُلَّهَا.

اوبیهقي له عبد الله بن سلام نه یو بل روایت داسي نقل کړی دی چي: د رسول الله ﷺ له اصحابو نه څو تنو ویل که موږ رسول الله ﷺ ته خپل یو استازی لېږلی وای چي له هغه ﷺ نه ئې دهغو اعمالو پوښتنه کړې وای چي د الله ډېر خوښ دي، له موږ نه هیڅوک دهغه ﷺ خواته ور نغلی، او موږ دا غوښتل چي په دې باره کي له هغه ﷺ نه پوښتنه وکړو.

بیا رسول الله ﷺ دغه کسان یو یو راوغوښتل تر دې چي ټول یې سره را جمع کړل او دهغوی په باره کي (سبح لله...) نازل سو.

ابن سلام وایي چي رسول الله ﷺ دا ٻول بيا موڙ ته تلاوت ڪري .

(۷) له جهاد سره هيڃ شى نسي برابر ٻڌلى:

(روى مسلم عن أبى هريره رضى الله عنه قال: يا رسول الله! مَا يَغْدُلُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ؟ قَالَ: "لَا تَسْتَطِيعُونَهُ"، قَالَ: فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: "لَا تَسْتَطِيعُونَهُ"، قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: "مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْفَائِمِ الْقَائِمِ الْفَائِمِ بَأَيَاتِ اللَّهِ، لَا يَفْتُرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ"

له ابو هريره رضى الله عنه نه روايت دي چي ما رسول الله ﷺ ته وويل: اي د الله رسوله! له في سبيل الله جهاد سره څه سي برابر ٻڌلى شي؟ هغه ﷺ وفرمايل: تاسي دهغه توان نلري .

دوه دري ڪرته موڊا پوڻتنه تڪرار ڪر، خو هريو ڄل يي همدا ويل چي طاقت يي نه لري؟ بيا يي وفرمايل: د الله په لاره ڪي دمجاهد مثال د هغه روڙه دار، او لمونځ گذار په شان دي چي مسلسل ولاړ د الله (جل جلاله) دايتونو تلاوت ڪوي تر هغه پوري له روڙو ستري ڪيري نه له لمونځو، چي د الله دلاري مجاهد بيرته راسي .

(۸) (قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَغْدُلُ الْجِهَادَ؟ قَالَ: "لَا أَجِدُهُ"، قَالَ: "هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ لَتَقُومَ وَلَا تَفْتُرَ، وَتَصُومَ وَلَا تَفْطِرَ؟" قَالَ الرَّجُلُ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ؟

بخاري له ابو هريره رضى الله عنه څخه روايت ڪري دي چي يو سري وويل: اي د الله رسوله! ماته داسي يو ڪار وښايه چي له جهاد سره برابر وي . رسول الله ﷺ وفرمايل: زه داسي ڪار نه وينم چي له جهاد سره برابر وي . بيا يي وفرمايل: آيا ته ددي وس لري چي ڪله مجاهد جهاد ته ولاړ

سي له همغه وخت نه خپل مسجد ته ننوځي او مسلسل په لمونځ ودریږي او سترې نسي . او روژې ونیسي مگر ماتي يې نکړي ؟ سرې ورته وویل یا رسول الله ! ددې طاقت او توان څوک لرلی سي .

دا صاحبو په شان خلکو ددې طاقت او توان نه درلود چې داسي یو عمل تر سره کړي چې له جهاد سره برابر ثواب ولري . ددې سره سره چې اصحابان د لوی همت او د پاکو نفسونو خاوندان وو ، له دیني شهادت نه ډک وو ، له رسول الله ﷺ سره یې د صحبت په وجه اجرو نه دو چند وو په هرې نېکۍ کې به یې مسابقه کوله خاصتاً په جهاد کې یې او چتو مرتبو ته ځانونه رسولې وو ، که هغوی له جهاد سره برابر کوم عمل نه دی موندلی نو زموږ غوندي خلکو زړونه به څنګه په لږ غوندي عملونو سره سکون تر لاسه کړي او څنګه به له زیار ایستلو پرته زموږ سترګې یخي سي سره له دې چې زموږ په عملونو کې ریا زیاته او اخلاص په کې کم دی . او په زړونو کې مو ډول ډول سوچونه او دسیسې پرتې دي ؟

ای الله از موږ پونه له دغه غفلت نه بیدار کړه . او د جهاد توفیق را په نصیب کړه . ځکه د هر خیر غوښتنه یواځې له تاڅخه کیږي . او د گناهونو د پرېښودلو او نېکیو د کولو توفیق ورکوونکی یواځې ته یې .
(۱) (وَخَرَجَ ابْنُ عَسَاكِرَ عَنْ ابْنِ الْغَادِيَةِ الْمَزْنِيِّ قَالَ : سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ وَيَقُولُ : يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ ! أَلَا تَأْخُذُونَ بِحَظْلِكُمْ وَنَصِيبِكُمْ مِنَ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ؟ أَلَا تَرَوْنَ إِخْوَانَكُمْ مِنَ أَهْلِ الشَّامِ ، وَإِخْوَانَكُمْ مِنَ أَهْلِ مِصْرَ وَإِخْوَانَكُمْ مِنَ أَهْلِ الْبِرَاقِ ، وَوَاللَّهِ لَيَوْمٍ يَغْمَلُهُ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ يَغْمَلُهُ فِي بَيْتِهِ ضَائِعًا لَا يُفْطِرُ ، وَفَائِمًا لَا يُفْتَرُ ---)

ابن عساكر له ابو غاديه مزني څخه روايت کوي هغه وايي چې : له

عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ ڄڻه مي واور ٻڌل، هغه په منبر باندې خطبه ڪي ويل: اي د مديني خلکو! آيا جهاد في سبيل الله ڪي خپل حصه او برخه نه اخلي آيا تاسي د شام او د عراق او مصر او سپدونکو ورونو ته نه گوري؟

په الله قسم! ه تاسو نه چي څوڪ د الله په لاره ڪي يوه ورځ جهاد ڪوي له هغو زرو ورځونه بهتر دي چي پخپل کور ڪي پر له پسې روزي نيسي او نه يې ماتوي او مسلسل په لمانځه ولاړ وي او نه سترې ڪيږي. (۱۰) و باسناد الحاكم عن النبي ﷺ قال الا انبئكم بليلة افضل من ليلة القدر حارس حرس في ارض خوف لعله ان لا يرجع الى اهله.

او حاکم په خپل اسناد د رسول الله ﷺ څخه حديث نقل کړی دی چې نبي عليه السلام صحابه کرامو ته وويل چي زه تاسو ته خبر در نه کړم په هغه شپه باندې چي تر ليلة القدر افضله وي؟ د هغه پيره دار شپه ده چي د بيري په علاقه ڪي پر پيره ولاړ وي، دا و هم لري چي امکان لري کور ته ولاړ نه سم (شهيد سم)

(۱۱) و باسناد الحاكم عن رسول الله ﷺ قال لمبارزة على ابن ابي طالب لعمر بن عبدود يوم الخندق افضل من اعمال امتي الى يوم القيامة. او حاکم پخپل اسناد سره د رسول الله ﷺ څخه حديث نقل کوي چي عليه السلام وفرمايل: ضرور هغه مبارزه چي علي رضی اللہ عنہ د عمرو بن عبدود سره وکړه د خندق په ورځ هغه بهتره ده زما د امت تر اعمالو چي تر قيامته يې کوي.

(۱۲) و باسناد الحاكم عن رسول الله ﷺ قال السيوف مفاتيح الجنة. او حاکم په خپل سند سره له رسول الله ﷺ څخه روايت کوي چي نبي عليه السلام وفرمايل: توري د جنت کيلی دي.

دغه رنگه لاندې فضائل هم د جهاد دي:

(۱۳) د الله تعالی په لار کې د شهادت لویه مرتبه حاصلول .

(۱۴) د انبیاء علیهم السلام صدیقین او نېکو خلکو سره په جنت کې

یو ځای اوسېدل .

(۱۵) د الله تعالی له لوري لوی اجر و نه په برخه کېدل ، څکه مجاهد د

الله د رضا لپاره خپل ځان او مال قربانوي .

(۱۶) د الله تعالی رحمت حاصلول .

(۱۷) د مجاهد حرکت له کور نه تر شهادت پورې نېک عمل گڼل

کېږي .

(۱۸) جنت ته د نوتلو لامل کېدل .

(۱۹) پر نفلي عباداتو یې فضیلت .

(۲۰) له عذاب څخه د ساتنې سبب کېدل .

(۲۱) د حقیقي ایمان او د الله تعالی د مغفرت یو له لویو اسبابو څخه

کېدل .

په جهاد کې د فتحې لاملونه

د جهاد په ډگر کې د نصرت عوامل ډېر زیات دي ، له هغو څخه یې

ځینې هم دا دي:

لومړی ایمان او تقوی .

ایمان پر دښمن باندې د برلاسی لپاره یو مهم لامل دی . د ایمان په

هکله الله تعالی فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾

﴿(سورة الحج: ۳۸)﴾

بپشکے، اللہ له هغو کسانو څخه دفاع کوي چي ايمان يې راوړی دی،
دا يقيني ده چي الله هيڅ يو ځان د نعمت منکر نه خوښوي .
بل ځای فرمايي:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾
(غافر: ۵۱)

باور ولری چي موږ د خپلو پېغمبرانو او مؤمنانو مرسته هرومرو
ددې دنیا په ژوند کي هم کوو او په هغه ورځ به يې هم وکړو چي کله
شاهدان ولاړوي .
بل ځای فرمايي:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنْ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (سورة الروم: ۴۷)
او موږ ستا څخه مخکي پېغمبران د هغو قوم ته ولېږل او هغوی له
روښانه نښانو سره ورته راغلل، بيا چي چا جرم وکړ، له هغو څخه موږ
واخيست او موږ د حق وو چي د مؤمنانو سره مرسته وکړو .
بل ځای فرمايي:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (سورة النور: ۵۵)

الله ستاسو د هغو کسانو سره چي ايمان راوړي او ښه عملونه وکړي،
وعده کړې ده چي هغوی په ځمکه کي هماغه شان خليفه کان وگرځوي
لکه چي له هغو څخه مخکي تېر سوي خلک يې گرځولي ول . د هغو لپاره
به هغه دين پر محکمو بنسټونو ودروي چي الله تعالی ورته خوښ کړي

دي . او د هغو د ويري (اوسنی) حالت به په امن ورته بدل کړي . هغوی دي زما بندګي کوي او زما سره دي کوم شی نه شریکوي . او څوک چې له دې وروسته کفر غوره کړي، نو همداسي کسان فاسقان دي .

د تقویٰ په اړه فرمایي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (سورة التوبة: ۱۲۳)

ای مؤمنانو! د حق له هغو منکرانو سره و جنګېږئ چې تاسي ته نژدې دي، او باید هغوی په تاسي کې کلکوالی (زیږوالی) پیدا کړي، او وپوهیږئ چې الله د پرهیزګارانو ملګری دی .

بل حای فرمایي:

﴿بَلِّغْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَاداً وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (سورة القصص: ۸۲)

دا خرت هغه کور خو به د هغو خلکو لپاره ځانګړی کړو، چې په ځمکه کې خپله لويي نه غواړي او نه د فساد کولو اراده لري، او نېک عاقبت يوازي د پرهیزګارانو لپاره دی .

بل حای فرمایي:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً﴾ (سورة الطلاق: ۲)

څوک چې د الله څخه په وېرېدو کار وکړي، الله به د هغه لپاره له ستونزو څخه د وتلو کومه لاره پیدا کړي .

يو بل حای فرمایي:

﴿وَإِنْ تَضَرُّوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَفْعَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (سورة آل عمران: ۱۲۰)

د هغوی هيڅ دسيسه ستاسي پر خلاف اغېزمنه کېدای نسي، په دې

شرط چي تاسي له صبر څخه کار واخلي او له الله څخه د وېرېدو سره عمل وکړئ . دوی چي هر څه کوي د الله د علم په چاپېريال کي دي .
دوهم تيار ي نيول:

(۱) وسله تيارول (۲) اړين مال له ځان سره ساتل (۳) نېک لښکر تيارول، او ددې درې واړو الله تعالی په خپل دې قول کي حکم کړی دی . ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (سورة الانفال: ۶۰) او تاسي تر خپل وس پوري طاقت او اسونه، دهغوی د مقابلي لپاره برابر کړئ . تر څو چي په دې وسيله د الله پر دښمنانو، پر خپلو دښمنانو او پر هغو نورو دښمنانو هيبت راولئ، چي تاسي يې نه پېژنئ خو الله يې پېژني، د الله په لاره کي چي تاسي هر څه ولکوئ، دهغو پوره بشپړ مکافات به ستاسي لوري ته راوگرځول سي . او ساتسي سره به هيڅ کله ظلم ونه سي .

دریم ثابت قدمه اوسېدل:

څلورم د الله ذکر کول:

پنځم د الله او دهغه در رسول اطاعت کول:

شپږم له خپل منځي جنگ څخه ځان ساتل:

او م صبر کول:

د پنځه واړه الله تعالی په دې قول کي فرمايلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلَحُونَ﴾ (سورة الانفال: ۴۵)

اې مؤمنانو! کله چي له کومي ډلي سره ستاسي مقابلې وي، نو کلک ولاړ اوسئ او الله ډېر یادوئ . هيله ده چي تاسي ته به بری در په برخه شي .

بل حای فرمایي:

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فْتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (سورة الانفال: ۴۶)

او د الله او دهغه د پيغمبر امر منونكي اوسي، او په خپلو منځو كي
شخړه مه كوي، كه نه نو په تاسي كي به كمزوري پيداسي، برم (د
مقاومت توان) به مولاړسي. له زغم څخه كار واخلي، په يقيني توگه
الله د صابرانو ملگري دي.

اتم اخلاص:

اخلاص دامطلب چي جهاد به يې د قوم، توکم او ښودني لپاره نه وي،
الله تعالى فرمايي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ (سورة
محمد: ۷)

اې مؤمنانو كه تاسي د الله (د دين) سره مرسته وكړئ، نو هغه به
ستاسي سره مرسته وكړي او ستاسي قدمونه به كلك كړي.

بل حای فرمایي:

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (سورة الحج: ۴۰)

الله به هرومرو له هغو كسانو سره مرسته وكړي، چي دهغه مرسته
وكړي. الله ډېر زورور او برلاسي دي.

نهم له فاسد او ضعيف عنصر و څخه د لښكر پاكول:

الله تعالى فرمايي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتُونَكُمْ خَبْرًا وَدُّوا مَا
عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (آل عمران: ۱۱۸)

اې مؤمنانو! دخپلي ټولني له وگړيو څخه پرته له نورو سره خپل رازونه مه وايست. هغوی ستاسي دور کولو د هيڅ يو فرصت څخه گټه اخيستل له لاسه نه ورکوي. او تاسي ته چي په هر څه زيان اوږي، د هغو خوبښيري. د هغو د زړه د ښموني يې له خولې څخه راووځي، او څه چي هغوی په خپلو سينو کي پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زيات دي. موږ تاسو ته په ډاگه څرگنده لارښوونې کړي دي، که تاسي پوهه لرئ (نو له هغو سره به په ارتباط ساتنه کي له پاملرنې څخه کار واخلي).

بل ځای فرمايي:

﴿لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِئَكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (سورة التوبة: ۴۷)

که هغوی ستاسو سره وتلي وای نو په تاسي کي به يې له تخريب څخه پرته نور څه نه وای زيات کړي. هغوی به ستاسي په منع کي د فتنې اچولو لپاره منډي ترډي کړي وای. او ستاسي د ډلي حالت دا دی چي تر اوسه پوري پکښي ډېر داسي خلک شته چي د هغو خبري (ستاسي د ضرر لپاره) اوږي. الله دا ظالمان ښه پېژني.

لسم پر الله باندي توکل کول:

مجاهدين چي کله پوره تياری ونيسي، او د نصرت عوامل له ځانه سره ولري، نو په کار ده چي د مادي وسائلو پر ځای پر الله (جل جلاله) توکل وکړي.

الله تعالی فرمايي:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (سورة آل عمران: ۱۶۰)

که الله مو مرستندوی وي، نو هيڅ قوت درباندي برلاسی کېدای نه

سي، او كه هغه تاسي پرېږدي، نو بيا د الله وروسته څوك ستاسي مرسته كووونكى كېدای سي؟ نو څوك چي رښتيني مؤمنان دي، هغوی دي يوازي پر الله توكل وكړي.

يو بل ځای فرمايي: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (سورة الطلاق: ۲)

څوك چي پر الله توكل وكړي، دهغه لپاره كافي دی. الله دخپل كار پوره كوونكى دی. په يقيني توگه، الله د هر شي لپاره يوه اندازه ټاكلې ده. يوولسم دعا كول:

دعا هم د نصرت له اسبابو څخه يو مهم سبب دی، د طالوت قوم په حق كي الله تعالى فرمايي:

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَّبْتُ أَقْدَامَنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (سورة البقرة: ۲۵۰)

او كله چي هغوی د جالوت او دهغه د لښكرو مقابلې ته ووتل، نويې دعا وكړه، "اې زموږ ربه! موږ ته صبر راكړه، زموږ قدمونه ټينگ كړه او په دې كافره ډله موږ برلاسي كړه.

يو بل ځای فرمايي:

﴿وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِثْيُونٌ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ (سورة آل عمران: ۱۴۶)

له دې څخه مخكي ډېر پېغمبران داسي تېر شوي دي چي دهغو په ملگرتيا كي ډېر خدای پالونكي و جنگېدل، د خدای په لار كي چي كوم غمونه پر هغو راغلل، هغوی په زړه ماتي نه سول، هغوی كمزوري ښكاره نه كړه، هغوی (د باطل په وړاندي) سر ټيټي نه سول. الله همداسي زغمونكي (صبر كوونكي) خوښوي.

بل حای فرمایي:

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَكَبِّرْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (سورة آل عمران: ۱۴۷)

دهغو دعا صرف داوه "اې زموږ پروردگاره! زموږ خطاوي او گناهوي او زموږ په کار کې زموږ تېری راوېخښه، زموږ قدمونه محکم کړه او پر کافرانو زموږ د برلاسي لپاره راسره مرسته وکړه .
دوولسم توبه او استغفار:

توبه هم له مهمو اسبابو څخه ده، همدا لامل دی، چې الله تعالی به خپلو استازو ته په غزا کې له ګډون وړاندي د استغفار سپارښتنه کوله، لکه څرنګه چې دا خبره په مخکیني آیت کې یاده شوه .
الله تعالی فرمایي:

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ (سورة الشوری: ۳۰)

پر تاسې چې هر مصیبت راغلی دی، ستاسې د خپلو لاسونو له عملونو څخه راغلی دی، او له ډېرو گناهونو څخه (الله) همداسې عفو کوي .

دیارلسم مؤمنان جهاد ته هڅول:

دا کار هم له دوو لارو کېدای سي (۱) ښه او مؤثر وعظ او بیان کول
(۲) حماسي ترانې ویل .

الله تعالی فرمایي:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ (سورة الانفال: ۶۵)

اې پېغمبره! مؤمنان (د کفارو په مقابل کې) جنګ ته وهڅوه .
څوارلسم د خپل ځان ساتنه کول او تل بیداره او سپېدل:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا﴾ (سورة النساء: ۷۱)

ای مؤمنانوا هر وخت دمقابلې لپاره چمتو اوسئ، بیا چي څنګه وخت پیدا کړئ د بېلابیلو ټولګیو په توګه (مقابلې ته) ووځئ یا یو موتي ووځئ .

پنځلسم: خپل نظم برقراره ساتل:
الله تعالی فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ (سورة الصف: ۴)

د الله خو هغه خلک خوښ دي چي دهغه په لار کي په داسي شان صف تړلي جنګيږي چي گواکي هغوی یو محکم کړی شوی دېوال دی .
شپاړلسم خپلو ملګرو ته د ډاډ روحیه او مورال ورکول:
هغه داسي چي د دنیا او اخرت کامیابي زموږ لپاره ده .
الله تعالی فرمایي:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (سورة آل عمران: ۱۳۹)

بې زړه کیږئ مه، اندېښمن کیږئ مه، هم دا تاسي برلاسي یاست، که تاسي مؤمنان اوسئ .

همدغه دنصرت او الهي مرستي ځيني لاملونه ووله کومو چي الله تعالی په خپل سپېڅلي کتاب کي یادونه کړې ده . والله المستعان

د مجاهد او جهاد اهداف او مقاصد

مجاهد باید خپل جهاد دلاندي اغراضو لپاره وکړي تر څو یې جهاد په

دنیا او آخرت کي نتیجه ولري که خدا ناکرده د مجاهد جهاد د دنیاوي گټو لپاره وي بیا به په دنیا او آخرت کي شرمینده، ذلیل، رسوا وي لکه د روس د وخت بعض نام نهاد، دنیا پرست، شهوت پرست، د جاه او جلال وږي، قدرت طلبه، په نامه د مجاهدینو، خو په حقیقت کي مفاد پرسته چي نن د امریکا تر سیوري لاندې د اشغال په لمن کي پراته دي، پرو ن یې د اتلس جمهوریت ته شوروي په مقابل کي جهاد فرض عین، تارک یې گنہگار، منکر یې کافر باله، خو نن دنه دهرش ملکه کفارو په مقابل کي چي څوک د جهاد نوم یادوي هغه په قسم قسم نومونو یې یادوي، د جهاد په مخ کي یې خنډ واقع کیږي، ځان که کافري امریکا تر چتر لاندې اوس هم مؤمن، مجاهد، مسلمان، افغان او . . . معرفي کوي الله (جل جلاله) دي موږ د داسي شرمندگي څخه وساتي .

غرض (۱)

چي د محکمي د سر څخه فتنه ختمه سي او یواځي د الله (جل جلاله) دین پر محکه حاکم سي، نور ټول قوانین د محکمي د سر څخه ختم سي .
الله (جل جلاله) فرمایي:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (سورة الانفال:

(۳۹)

ترجمه: تر هغه وخته د دې کفارو سره جنگ وکړئ چي فتنه ختمیږي، او ټول دین یواځي د الله (جل جلاله) لپاره سي .

غرض (۲)

باید د مجاهد هدف دا وي چي خلک د الله (جل جلاله) وحدانیت او د رسول الله ﷺ سنت ته قائل کړي .

غرض (۳)

چي عبادت د مخکي پر سر يواځي او يواځي د الله (جل جلاله) وسي .
غرض (۴)

چي متابعت يواځي د رسول الله ﷺ وسي .
غرض (۵)

چي اسلامي امارت او خلافت د مخکي پر سر قائم سي .
غرض (۶)

چي ترويج د خالص اسلامي علومو په دنيا کي راسي .
غرض (۷)

چي خلکو ته د نهکي امر وکړل سي او د بدې څخه منع کړل سي .
غرض (۸)

چي د دين يا وطن په نامه اغراض ذاتيه، قوميه، لساني، منطقويه
ختم کړل سي .
غرض (۹)

د عوامو مسلمانانو خالص اسلامي تربيه .
غرض (۱۰)

نيت په ټولو امورو کي يواځي د الله (جل جلاله) لپاره کول .
غرض (۱۱)

چي اعلاء د کلمه الله راسي .
غرض (۱۲)

خلک د شرک څخه راوگرزي .
غرض (۱۳)

چي خلک د کناه څخه راوگرزي . (تفسير المظهر ج ۴ / ص ۱۴۴)
غرض (۱۴)

له کفري اشغال، شر او دښمنۍ څخه د اسلامي هیوادونو ساتنه .

غرض (۱۵)

د هغو تحدیدونو مخه نیول کوم چي مسلمانانو یا اسلامي هیوادونو

ته متوجه دي .

غرض (۱۶)

د کفارو په نسبت د مسلمانانو سر لوړي .

غرض (۱۷)

له خپل هیواد، ځان، مال او عزت څخه ساتنه کول .

غرض (۱۸)

د سرکښو او تجاوز کوونکو اصلاح کول .

غرض (۱۹)

له دسیسو او فتنو څخه د مسلمانانو ساتنه .

غرض (۲۰)

د اسلام پلي کول ځکه د عدل، رحمت او عزت دین دی .

☆☆☆

د خلیفه (امام) معلومول

خلیفه، امام، امیر المؤمنین دا ټول داسي الفاظ دي چي تقریباً سره مترادف او هم معنی دي . البته دومره فرق یې سته چي خلیفه اول وضع سوی او استعمال سوی دی، خو امام وروسته استعمال سوی دی چي تقریباً اوس زموږ په محاوره کي د امام استعمال مشهور دی، دغه رنگه امیر المؤمنین . رسول الله ﷺ او دغه رنگه دوخت هر پېغمبر په خپله زمانه کي د الله (جل جلاله) خلیفه وو .

و اذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة (الاية)
 ترجمہ: ہفہ وخت دریاد کرہ چي ستار ب ملائکو ته وویل، زہ پہ
 مَحْکَہ کي خلیفہ (حضرت ادم علیہ السلام) پیدا کوونکی یم .
 یا داؤد انا جعلناک خلیفۃ فی الارض (الایۃ)
 ترجمہ: ای داودہ مور تاپہ مَحْکَہ کي خلیفہ جوړہ وو .
 قال انی جاعلک للناس اماماً . (الایۃ)
 ترجمہ: اللہ (جل جلالہ) ابراہیم علیہ السلام ته وویل . زہ تاد خلکو
 امام جوړہ وم .

د نبی علیہ السلام څخه وروسته چي کوم خلیفہ کان تهر سوي دي یا
 به راځي هغه ټول در رسول الله ﷺ خلیفہ کان دي .
 د حضرت ابو بکر صدیق رضی الله تعالیٰ عنه په دور خلافت کي چاده
 مبارک ته وویل: یا خلیفہ الله، ای دالله خلیفہ، حضرت ابو بکر صدیق
 رضی الله تعالیٰ عنه ور غبرگه کره . زه د الله (جل جلاله) خلیفہ نه یم، زه
 در رسول الله ﷺ خلیفہ یم . د خلافت نظام د مَحْکَہ کي دسر د ټولو نظامو
 څخه مختلف او د عدل نظام دی .

د ټول امت پر دې خبره اتفاق دی چي خلیفہ تقرر او د اسلامي حکومت
 قیام د مسلمانانو اجتماعي ذمه واري ده هیڅ مسلمان ځني خلاص نه دی
 په ترک باندي یې مسلمانان ټول گنهگار دي .

☆.....دلیل (۱)

﴿ياايها الذين آمنوا اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولی الامر منکم﴾
 ترجمہ: ای ایمان والا کسانو د الله (جل جلاله) اطاعت و کړي، در رسول
 علیہ السلام اطاعت و کړئ، دهغه کسانو اطاعت و کړئ چي پر تاسو
 امیران دي .

الله مورتیه دامیرانو د اطاعت حکم کوي، اطاعت راباندي لازموي نو معلومه ده چي دامیر معلوملو او تقرر هم زموږ ذمه واري ده . (احکام سلطانيه لما وردتي ص ۱۶)

☆.....دلیل (۲)

حضرت عامر رضی الله تعالی عنه فرمایي در رسول الله ﷺ ارشاد مبارک دی:

من مات ولا طاعة عليه مات ميتة جاهلية و من خلعها بعد عقده اياها لقي الله ولا حجة له (اخرجه احمد ج ۲ ص ۴۴۶)

ترجمه: کوم سړی چي په داسي حال کي مړ سي چي د يو امير په اطاعت کي نه وي، هغه د جاهليت په مرگ مړ سو او چا چي تر بيعت وروسته اطاعت نه وکړي (د قيامت په ورځ) به د الله (جل جلاله) سره په داسي حال کي ملاقي سي چي هيڅ حجت به نلري .

☆.....دلیل (۳)

در رسول الله ﷺ تر وفات وروسته تر تجهيز او تکفين له مخه يې حضرت ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه ته بيعت ورکړی او هغه يې د مسلمانانو امير وټاکي وروسته يې در رسول الله ﷺ تجهيز او تکفين وکړی، نو د صحابه کرامو د دې عمل څخه واضح چي د خليفه تقرر او د اسلامي حکومت قيام د مسلمانانو اجتماعي اهمه فريضه ده کله نويې ولي در رسول الله ﷺ تر تکفين مخته کوي .

☆.....دلیل (۴)

ډېر داسي احکام سته چي د هغه تعلق د اسلامي حکومت او امام سره دی لکه حدود برپايه کول، د اسلام د سرحداتو حفاظت، د مسلمانانو لښکر جهاد ته استول، د زکوٰۃ راټولول، د باغيانو، غلو، قطاع طريقو

ختمول، د جمعې او اختر لمونځ قائمول، د خلکو په مابین کې جنجالونه ختمول، فیصلې کول، پر حقوق العباد باندې قائم شهادتونه اورېدل او قبلول، دلاوړه هلکانو او نجونو د نکاح بندوبست کول، د غنیمت مال تقسیمول . (شرح العقائد ص ۱۰۶)

نو مشهوره قاعده ده: ما لا یتم الواجب الا به فهو واجب .

هر هغه عمل چې واجب بلا دغه عمله نه تامیږي هغه هم واجب دی (راقم الحروف) شرح العقائد ص ۱۰۶، حجة الله البالغة ج ۲ / ص ۲۸۲ (احکام سلطانیة لماوردی ص ۱۵)

محترمو کتونکو: تاسو ته ښه معلومه ده چې دڅه وخت څخه چې د عمر بن عبد العزيز خلافت له مینځه تللي دي بیا تر دغه نژدې ماضي پوري خلافت او امارت داسې الفاظ ول چې مسلمانانو به یواځې له کتابونو څخه اورېدل په خارج کې یې مصداق نه تر سترگو کېدې لکه په فقه کې د عتاق بحث صرف د وخت تېرېدل وو، نو نه په خارج کې خلافت وو او نه د خلافت احکام چیرې جاري کېدل که څه هم په دغه مابین کې نور حکومتونه هم د خلافت په نامه تېر سوي وي، خو هغه د اسلامي اصولو سره بابر نه وو . مسلمانان حکمرانان خو عمل یې غیر اسلامي وو . د دین خواخوږي خلک چې د دین لپاره د ظالم په مقابل کې بر سر پیکار وو هغه د هر څه کوشش باوجود ناوړه وو . بعض مسلمانانو د بې غوري څخه د خاموشي زاوې نیولي وي، د ځان بقايې تر هر څه مهمه بلل غفلت په مسلم امت کې اوج ته رسېدل وو چې د هغه په نتیجه کې د اسلامي علوم مهم مراکز لکه سمرقند، بخارا، تاشقند، استمبول و غیره د مسلمانانو د لاسه ووتل او بالاخره مسلمانان د لویو هستیو څخه بې برخي سول . خلاصه دا چې اسلامي حکومت او خلاف تصرف

اصطلاحات پاتہ ول چي په دغه زمانه کي الله (جل جلاله) د افغانستان په غیر تي محکمه باندي د ملا محمد عمر په نامه یو څوک پیدا کړ چي دغه ورک مصداق د امارت او خلافت الله (جل جلاله) دده په واسطه د دنیا مخ ته راوستول او د اسلام رښتیني نظام د افغانستان پر پنځه نوي فیصده (۹۵%) محکمه نافذ سو او په هر څه کي د اسلام مقدس قوانین برپایه کېدل او دنیا ته د اسلام امن پسندي، خواخوږي، ورورولي او . . . ښکاره سول . چي دا ټول د دنیا کفارو ته د زغم نه وو، نو یې قسم قسم بهانې لټولې . د دغه نظام د ختمېدلو په خاطر یې ډېر کسان نوي وروزل او ډېر یې زاړه را پورته کړل چي پر دغه نظام یې نیوکي کولې . چا به ویل چي د ملا او سیاست یې سره څه، چا به ویل چي دغه ملایان په افغانستان کي پاکستان را پورته کړل او روزي یې، چا به نور څه ویل . خلاصه دا چي هر چا تر خپله وسه پوري د کفر ملا تر ته متبي بد و هلي . چي بالاخره هغه نظام په ښکاره د افغانستان د محکمي څخه پورته سو او په بدیل کي یې د دیمکراسي نظام پر دغه محکمه مسلط سو . کېدای سي چي په داسي انقلابو نو کي د الله (جل جلاله) حکمت د ښه ابد جلا کېدل وي . لیمیز الله الخبیث من الطیب . چي دادی نن یې تاسو وینئ چي بیا په افغانستان کي مجاهدین د الله (جل جلاله) په مرسته مخ په وړاندي روان دي، هغه نظام د کوم لپاره چي کفارو او دهغوی مزدورانو قرباني ورکولې هغه نظام مخ پر ختمېدو دی . انشاء الله

خو بیا هم بعض خلک تر اوسه ملا او سیاست دین او سیاست سره پېل بولي چي دا مفکوره په میراث کي د خلق او پرچم څخه ورته پاته ده . په اسلام خبر نه دي او بعض نافوهان بیا د دیمکراسي ډول ټکوي خو دیمکراسي او تر هغه چتر لاندي د ژوند له ضرراتو یا ناخبر دي، یا ځان په

لوی لاس د هلاکت کندي ته غورځوي . نو بڼه موږ غواړو چې په راتلونکي بحث کې د اسلام او سیاست تر اړخه څرګند کړو، دغه رنګه د دیمکراسي نظام، اصول، ضرر باندې څه رڼا واچوو . بعون الله تعالی

اسلام او سیاست

بعض د دین څخه ناخبره خلګ دا خبره ډېره کوي چې اسلام د سیاست سره تعلق نلري دغه کسان یا په دین باندې نه پوهیږي د دین تصور غلط کوي فکريې دا دی چې دین یواځې تر ممبر او محراب پورې محدود دی دین داره خلګ باید یواځې ممبر او محراب ونیسي په نورو چارو کې لاس وهنه نه وکړي دا تصویبي بالکل ناقص او غلط دی او یا دغه کسان د سیاست غلط مفهوم اخلي . دوکه، درواغ، چل، فریب، د خلګو حقوق غصب کول سیاست بولي . چې دا فکر هم د اسلام له نظره غلط دی . بلکه سیاست د الله (جل جلاله) پر محکمه د الله (جل جلاله) نظام حاکمول دي . مسلمان چې کله کلمه ووايي لا اله الا الله معنی د الله څخه ماسوا بل خدای نسته، بل خالق نسته، بل مالک نسته، بل متصرف نسته، بل حاکم نسته . حکم به یواځې الله (جل جلاله) لره وي . پر محکمه یواځې د الله حکم چلیږي، د الله نظام چلول په کار دي نو ۱۰ د الله سره وعده و رسول چې ستا نظام ستا پر محکمه د تنفیذ لائق دی لهذا ستا نظام به راوړلو بس مسلمان په سیاست کې داخل سو نو لهذا موږ وایو چې اسلام او سیاست سره بهل نه دي صرف الفاظ یې سره جلا دي . د اسلامي نظام حاکمول بهله سیاسته ممکن نه دي . رسول الله ﷺ چې کله مدینې منورې ته راغلی د حکومت اسلامي بنیاديې کښېښودې او د دغه نظام پ راس کې رسول الله ﷺ وو . کله چې رسول الله ﷺ وفات سو صحابه کرامو د اسلامي

سیاست پہ خاطر تر ٿولو اول نظام جوڙ کڙی وروسته یی علیہ السلام دفن کڙ . یو صحابی پہ صحابہ وو کي در رسول الله ﷺ داسي نه وو چي د سیاست سره دي تعلق نه وو، حُکمه هغه پوهیدل چي یواځي سیاست دی چي د الله (جل جلاله) حکم پکښي د الله پر مَحْکمه تطبیق کهدلای سي . زموږ د ټولني دهرش فیصده امور داسي دي چي هغه تر انفرادي زندگي پوري تعلق لري . پاته او یا فیصده امور چي تر معاشرې پوري تعلق لري هغه یواځي په اسلامي نظام کي تطبیق کهدلای سي او اسلامي نظام په سیاست سره مینځ ته راځي . نو لڙالکه مخته چي مووویل د اسلامي نظام قائلول د مسلمانانو اجتماعي فریضه ده او ددې نظام لپاره سیاست ته ضرورت دی .

اسلام او دیمکراسي

د دیمکراسي تعریف :

دیمکراسي لفظ د دوو پخواني یوناني کلمو څخه مرکب دی چي یوه کلمه د (دیموس) ده، دوهمه کراسي ده چي ترکیبي معنی یی ده د اولس واک یا د اولس حاکمیت او پوره تعریف یی داسي دی : د بندگانو د لاس جوړ نظام د بندگانو په واسطه پر بندگانو حاکمول دې ته دیمکراسي وایي .

دیمکراسي چي اوس په جمهوریت هم تعبیر ځني کول کیږي په اروپا کي هغه وخت مینځ ته راغله چي تر دې له مخه د تیو کراسي نظام وو، دا یو دیني کلیسائی نظام وو، پاپ به خلکو ته ځان د الله (جل جلاله) نمائنده معرفي کوی او ویل به یی چي دلته عقل او حواس کار نلري، زه دلته د الله نمائنده یم چي زه څه وایم تاسو به هغه کوئ کله چي د فرانسې

انقلاب راغلی خلک پور ته سول چي بايد موږ داسي نظام ولرو چي په هغه کي خود سري وي، پابندي نه وي نو دغه نظام ورته جوړ کړل سو .

د ديمکراسي اصول

ديمکراسي څلور اصله لري چي هر يو يې ځان ته د اسلام سره په ټکر کي دي ..

☆..... اصل (۱)

قانون بايد زميني وي، اسماني نه وي .

د ديمکراسي رهبران که په امريکا کي دي که په اروپا کي، په يوه خوله دا خبره کوي چي قانون پر مخکه بايد دمخکي قانون وچلول سي اسماني قانون په مخکه کي د چلېدلو حق نلري . العياذ بالله . دغه اصل د ديمکراسي د اسلام سره بالکليه ټکر دی . الله (جل جلاله) فرمايي : ان الحكم الا لله (الاية)

حکم يواځي او يواځي »الله (جل جلاله) دی . بل ځای الله (جل جلاله) فرمايي : و من لم يحکم بما انزل الله فأولیک هم الکافرون . څوک چي د الله (جل جلاله) په نازل سوي قانون فيصله نه کوي هغه کافران دي . خو ديمکراسي دغه قانون نه مني، هغه وايي چي قانون به زميني وي .

☆..... اصل (۲)

د اخلاقو معيار په ديمکراسي کي مطلق وجود نلري .

اسلام د هر شي لپاره يو معيار لري، مسلمان د اخلاقو پابند دی، چي تر هغه بهر نه وزي، خو ديمکراسي د اخلاقو لپاره هيڅ معيار نه لري، هر څومره بد اخلاقي او بد عملي په کي ازاده ده مثلاً د نارينه لپاره ږيره د زناني لپاره کوڅی . د ټول انسانيت لپاره لباس او داسي نور . خو په

دیمکراسی کی دانسته که چاته لڅ لپړ گرز بدل ښه خوند ورکړي، دادده لپاره پېغور نه بلل کیږي، چي ددغه ازادي په نامه دوی هر څه فحاشي او عریاني د ځان لپاره جائز بولي، دنیا یې په بې حیايي اخته کړې ده .

☆..... اصل (۳)

انتخابات :

په اسلام کې شورا سته چي ددې اهل ده چي د مسلمانانو خلیفه وټاکي خو هغه شورا خپل شرائط لري چي دشورا هر رکن به عالم وي، متدین به وي، او داسي نور خو په انتخاباتو کې دیمکراسي دا څه نسته د یو متدین عالم او زنا کاري ښځي درايې یوه مرتبه ده .

☆..... اصل (۴)

آزادي :

آزادي په اسلام کې هم سته خو حدود لري . البته دیمکراسي آزادي حدود نلري، مثلاً په دیمکراسي کې څوک د بل پر ناموس که تېری وکړي او دواړه سره راضي هم وي هیڅ بده خبره نه ده ولي آزادي ده، دغه رنگه که یو څوک د بل توهین کوي آزادي ده پروا نلري، اما اسلام ددغه شیانو اجازه هیڅ چاته هم نه ورکوي .

اسلامي ممالکو ته دیمکراسي را تگ او پایلې یې .

له هغه وخته چي د اسلامي ممالکو سربرهانو د پردیو لار و نیول علماء دواک، سیاست، نظام څخه وغورځول سول په یوه او بل نامه جېلونه په ډک سول یا د پردیو په خوښه په شهادت و رسول سول نو پر عامه اذهانو جهل غلبه وکړه د دین پوهاوی کم سو، د بې دینۍ سیلاب موجوده ووهل په مسلمانانو کې د دین او دین داري قدر کم سو د جهل پردې پر زړونو او اړي سوې کم په دین پوه خلک چي پاته ول هغوی د بهري

څخه د خاموشي کونجان ونيول، د حق داعيه مخ پر ختمېدو سوه، د
 خواهشاتو لمبه د هر سړي په زړه کي توده سوه. په دغه زمانه کي د دنيا
 مستکبر و قوتونو په يوه نامه او په بل نامه دغه پليت نظام په اسلامي
 هيوادونو کي د پلي کېدلو کوشش شروع کړی د هري طريقې څخه يې کار
 واخيستی او خپل هدف ته يې ځانونه ورسول چي بالاخره په اسلامي
 هيوادونو کي هغه مثالي امن چي د اسلام د مقدس قانون د حاکميت په
 وجه پکښي موجود وو هغه يې نيست او نابود کړی بد امني پيدا سوه د
 دين تقدس پايمال سو په دنيا کي گډوډي رامینځ ته سوه هغه مستکبر
 قوتونه د دنيا پر سرباداران سول د خپلي خوښي هره طرحه په اسلامي
 ممالکو کي عملي کوي په دنيا کي چي کومي بد بختی رواني دي ددې
 ټولو بنياد ديمکراسي ده. ځکه اسلام هر چاته په خپل دين کي استقلال
 ورکړی دی خو د بل د ضرر څخه منع کړی دی مثلاً: اسلام مسلمان ته د
 دې اجازه نه ده ورکړې چي يو ذمي کافر ته ضرر ورسوي بلکه ذمي په
 اسلامي ملک کي هم و خپل غير مشروع عبادت ته اجازه لري مسلمان
 يې نه سي ځني منع کولای. خو ديمکراسي چي خپلو پيروانو ته عامه
 ازادي ورکړې ده دهغه په نتيجه کي هر څوک کولای سي چي د بل چا په
 شخصي ژوند کي هم مداخله وکړي او د بل پر دين او مقدساتو هم تېری
 کولای سي چي دا دي موږ وليدل چي په وار وار د اسلامي مقدساتو
 سپکاوی وسو، بلکه د مطلق انسانيت سپکاوی هم په ديمکراسي کي څه
 ممنوع عمل نه دی، چي بالاخره دغه بې سر حده ازادي د دنيا د ناخوالو
 بنياد کښېښودی. که اروپا خپله ديمکراسي زموږ د هيوادونو څخه ټوله
 کړي په مياشت دننه به په ټوله اسلامي نړۍ کي دامن ځادر اوار سي. او
 دا يو داسي حقيقت دی چي کفار هم قناعت په لري. په (۲۰) د کب د

میاشتی په (۱۳۹۶) شمسي کال په متحده عرب اماراتو کې د "فکرونه کفرنس" منعقدوو چې د فرانسې پخوانی اولس مشر نیکولا سرکوزي په ډاګه دا حقیقت و وایه چې په کوم هیواد کې د دیمکراسي نظام دی هلته ګډوډي ده، بې امنی ده او چیري چې دیمکراسي نسته هلته امن دی .

☆ ☆ ☆

په اندونشیا (اندونیزیا)

کي د علماؤ غونډه

په کال ۱۳۹۷ کې د ثوري غواڼی د میاشتي پر ۲۲ د جمعې مبارکي په ورځ د اندونیزیا په جاکرتا ایالت کې د افغانستان او ټولي اسلامي دنیا د امن او سلامتي په بهانه یوه غونډه وسوه چې پکښي د افغانستان څخه څو تنه سکالران د پاکستان څه علماء او د اندونیزیا څه کسان پکښي برخوال وو . په نوموړي غونډه کې که څه هم د افغانستان د اوسني جهاد (چې د امریکې او د هغه د لاس پوڅو په خلاف خورا په شدت سره جریان لري) په باب څه د پام وړ خبره نه وه او نه پر طالبانو د جنګ بندي رغ پکې سوی دی . البته دومره خبره پکښي واضح سوه چې په افغانستان کې د امریکا وجود د ټولي اسیا لپاره خطر دی . که امریکا په افغانستان کې وجود لري د طالبانو سره خبره کول داسي مثال لري لکه : په څاه کې چې مرداري پرته وي او ته او به ځني کاږې نو که هر څو مېرغه او به وڅیړي بیا هم څاه نه پاک کیږي تر څو چې مرداري ختلي نه وي . یعني د امریکا د لته وجود مرداري ده، د افغانستان او ټولي اسلامي نړۍ کښاله هلته حل کېدلای سي چې امریکا خپلي پښې سپکي کړي، اسلامي ملک مسلمانانو ته پرېږدي تر څو مسلمانان اسلامي

نظام پکښې نافذ کړي . خو مېډيا په ډېره ناځوان مردانه طريقه د دغه غونډې پر پکړه ليک تحريف کړی او تر مسلمانانو پورې يې ورساوې . چې د ذکر سوي تحريف او درواغو حساب به مېډيا خبريالان او واکمن د قيامت په ورځ الله (جل جلاله) ته ورکوي . فانتظر انا معکم من المنتظرين . خوبيا هم موږ پر دې خبره بحث کوو چې که خدای ناکرده دغه خلک حق هم پټ کړي د افغانستان موجوده جهاد ته د جنگ نوم ورکړي او د بنديز غوښتنه يې وکړي ، آیا د دوی په وينا دغه جهاد جنگ بلل کيږي ؟ آیا د دوی په فتوی دغه جهاد حرام بلل کيږي ؟ صلح په داسې شرائطو کې جواز لري ؟ د دې پوښتنو جواب د شريعت له نظره څه دی ؟ په دې اړوند بحث کوو انشاء الله تعالی . اللهم وفقنا لما تحب وترضاه من القول والفعل والعمل

له بده مرغه په دې وروستيو کلونو کې مسلمانان د کفارو لخوا د داسې نوو بخولو سره مخامخ سوي دي چې پخوا يې چا فکر هم نه کاوه . کفارو زموږ له توکم څخه زيات شمېر خلک لوېديځ پلوي ، ليبرالان او سيکولران کړل او په ډول ډول چلونو کوونو او نازونو يې د ځان کړي او دهغو په ملتيا او مرسته يې فلسطين او افغانستان نيولي ، که څه هم په فلسطين ، افغانستان ، عراق او نورو ځينو اسلامي هيوادونو کې اصلي واک اختيار د دغو اشغالگرو او استعمارگرو کفارو دی ، خو په ظاهره يې خپل دغه تالی څټې دخپل جنګي مشين په زور د واک پر ګدۍ کښېنولي دي ، نو په دغسې شرايطو کې اسلام مسلمانانو ته څه حکم کوي ؟ آیا د کفارو د دې لوی ظلم او عوان پر مهال به مې هغوی سوله خوښوونکي اوسي ، لکه کفار چې يې په دغسې مواردو کې له موږ څخه هيله لري ؟

نہ داسی ہیٹھکلہ نہ دہ . ڄڻکھ ڇي اسلام يو بشپڙ او جامع دين دی، نو په هر ډول حالاتو کي ځانکړي لارښووني لري . او په دغسي حالاتو کي هم څرگند احکام لري .

اسلام او اسلامي اورشوگانو باندي د دښمن هجوم په قطعي توگه ناروا عمل گڼي، په هر ډول او په هر نامه او په هر څومره شدت او جدت ڇي وي او لاملونه ڇي يې هر څه گڼل کيږي . اسلام مسلمانانو ته لارښوونه کوي چي دارالاسلام بايد د مسلمانانو په لاس کي او دهغو تر واک او لارښوونه لاندي وي او دا چي پر اسلامي اورشو باندي د هجوم پر مهال پر مسلمانانو څه لازميږي، نو د مسلمانانو په منځ کي په دې کي هيڅ اختلاف نسته چي په دې حالت کي د دښمن سه په ځواک او قوت سره جهاد د نيول سوي اورشو پر خلکو باندي فرض عين دی . که يې څه هم يوه لوېشت ځمکه نيولې وي . په دې صورت کي د اشغالگر دښمن او دهغه د ملگرو په وړاندي نوري خبري نه سي کېدلای . په دې صورت کي به ياله اشغال سوي مځکي څخه اشغالگران وزي او يا به جهاد ورسره کيږي .

په دې هکله په خپل عصر کي د احنافو د امام علامه ابن عابدين شامي رحمه الله عليه په نامتو کتاب رد المحتار کي داسي لارښووني راغلي دي:

”و عبارة الدُّرِّ وفرض عين اي هجموا على ثغر من ثغور الاسلام ، فيصيرُ فرض عين على من قرب منهم ، وهم يقدرّون على الجهاد و نقل صاحب النهاية عن الذخيرة أن الجهاد إذا جاء النفير إنما يصيرُ فرض عين على من يقرب من العدو ، فأما من وراءهم ببعد من العدو فهو فرض كفاية عليهم ، حتى يسعهم تركه إذا لم يحتج اليهم فإن احتيج اليهم بأن عجز من كان يقرب من العدو عن المقاومة مع العدو وأولم يعجزوا عنها لكنهم تكاسلوا ولم يجاهدوا

فإنه يفترض على من يليهم فرض عين كالصلاة والصوم ، لا يسعهم تركه ثم و ثم
الى أن يفترض على جميع اهل الاسلام شرقاً وغرباً على هذا التدرج “ (رد
المحتار ۲/ ۲۴۰) همداراز په تبين الحقائق شرح كنز الدقائق او مجمع
الأنهر فی شرح ملتقى الأبحر کي هم دغسي راغلي دي .

ترجمه: د حنفي فقهي د نامتو عالم ملا خسرو د نامتو کتاب ”درر
الحکام شرح غرر الاحکام“ عبارت په دې ډول دی: او که کفار د اسلام له
سرحدونو (پولو) څخه پر کومه پوله هجوم وړ وړي، نو جهاد فرض عين
دی. په دې صورت کي پر هغو کسانو چي دغي پولي ته نژدې دي او د
جهاد کولو وس او قدرت لري، جهاد فرض عين گرځي .

او د ”النهاية“ په نامه د کتاب ليکوال حسام الدين السغناقي
الحنفي د علامه برهان الاثمة البخاري الحنفي له ”الذخيرة“ نومي
کتاب څخه داسي نقل کړي دي: که چېرې نفيير عام سي، يعني په عمومي
صورت د دښمن سره د جگړې لپاره د ټولو خلکو د چمتو کېدو او وړو تلو
وخت او حالت سي، نو جهاد پر هر هغه چا چي دښمن ته نژدې وي فرض
عين گرځي، خو له دې وړ پرته پر هغو کسانو چي له دښمن څخه ليري
وي فرض کفايي دي، ان که دوی ته اړتيا نه وي کولای سي چي جهاد
پريږدي، خو که ورته اړتيا وي، لکه چي کوم کسان چي دښمن ته نژدې
وي دهغه سره له مقاومت څخه عاجز سي، يا عاجزه ده سي، خوسستي
ځني وسي او جهاد ته وړ ونه دانگي، نو پر هغو کسانو چي دوی ته نژدې
دي د لمانځه او روژې غوندي فرض عين گرځي او نه سي کولای چي جهاد
پريږدي .

په همدې ترتيب دغه جهاد پر هغو کسانو چي تر دوی وروسته وړ
نژدې دي . چي دنړۍ له لويديځه نيولي دهغې تر ختيځه پر ټولو

مسلمانانو فرض کیری .

البتہ باید بیاہم و وایو چي اسلامي عالمانو د مسلمانانو او کفارو د اوسنیو نړیوالو شرایطو او د الهي احکامو او نبوت سنتو په کتو سره له جهاد څخه ټولي هغه هلي ځلي عبارت بللي دي چي د دښمن د ماتې او له اسلامي اور شو څخه د هغه د وتلو، د دوی له مظلومو څخه د خدای د بې وزلو او مستضعفو بنده گانو د ژغورلو او د اعلیٰ کلمه الله لامل سي، چي په دې کي د دښمن په وړاندي د ټولو مسلمانانو یووالی او په ټولو ممکنه وسایلو او لارو چارو د هغو سره مقاومت او ضدیت، په شتو او سربښندنه، ژبه، قلم، دعوت او تبلیغ، وخت لگولو، زیار او زحمت گاللو، د پوهي او استعداد په کار اچولو او اسلامي دفاعي سیاست کولو سره هلي ځلي کرده شاملې دي . لوی څښتن جلت عظمتہ فرمایي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
(الصف ۱۰-۱۱)

ترجمه: اې مومنانو! آيا زه تاسي ته هغه سوداگري در وښيم چي تاسي له دردناک عذاب څخه وژغوري؟ پر الله او د هغه پر پيغمبر باندې ايمان همېشه توب (مداومت) وکړئ او د الله په لار کي په خپلو شتمنيو او ځانونو سره جهاد وکړئ . ۱ (سوداگري) ستاسي لپاره (د دې دنيا تر سوداگرۍ) ډېره ښه ده که تاسي (د شيانو په تاوانونو او گټو) پوهېږئ (نو دغه چاري تر سره کړئ) .

په دې باره کي آيتونه خورا ډېر دي او رسول الله ﷺ هم فرمایي:

”جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَالنِّسْبَتُكُمْ“ (د مشرکینو سره

په خپلو مالونو، ځانونو او ژبو سره جهاد وکړئ). دغه حدیث چې د احادیثو په ډېرو کتابونو کې روایت سوی دی حاکم په المستدرک کې او نوررو حدیث پوهانو د مسلم پر شرط صحیح بللی دی.

همداراز علماء کرامو په دې جهاد کې د اشغالګرو په وړاندې د مسلمانانو اعتصابونه، پاڅونونه او بغاوتونه، دېروزلو سوو مجاهدینو په واسطه د کمین نیولو جنگ، په لازمو واقعو کې د دښمن پر پوځیانو او نورو مینونه او بمونه چول او استشهادي عملیات تر سره کول (البته چې بې ګناه او مستضعفو وګړو ته هېڅ تاوان پکښې ونه رسیږي) او داسې نور هم شامل ګڼلي دي. لکه چې د اسلامي نړۍ یو نامتو عالم دکتور عبد الله قادري الاهدل لیکي:

”أما إذا كان المقصود من الجهاد دفع عدوان العدو الذي تمكن من اغتصاب أرض المسلمين، كما هو الحال في الأرض المباركة“ فلسطين“ فان الواجب على جميع المسلمين في هذا البلد، أن يتحدوا و يخططوا للقيام بمقاومة العدو الممكنة، و هي تمثل في العصيان المدني، كالأضرار الشامل أو الجزئي، و حرب الكمائن التي تقوم بها الوحدات المنفصلة ذات التدريب العالي، مع التنسيق الممكن فيما بينها. و القاء المتفجرات في صفوف مقاتلي العدو من الجيش النظامي وغيره، في أي موقع من مواقعه، و بأي وسيلة مشروعة ممكنة، بما في ذلك العمليات الاستشهادية . . . و غير ذلك مما يتيح للمجاهدين عمله، مما يلقي الرعب في قلوب عدوهم، و يشغله عن تقوية نفسه عليهم . . . و هذا العمل مع ما فيه من التضحية بالنفس و النفيس، و من تلقى الضربات الموجهة من العدو الغاشم الذي يملك من العدو و العدة ما لا يتحمله الا اولو العزم من الرجال، فان الآثار التي تحدثها عمليات

المجاهدين النوعية التي لا يملكها العدو أشد نكاية فيه، و أشد تحطيما
المعنويات .

و قد تبين ذلك في المدة الاخيرة التي انطلقت فيها حركة الأقصى
الجهادية، حيث ارتفعت ضحياء ارتفاعا لم يسبق له مثيل، و تدنى
اقتصاده الى ادنى دركاته، و تحطمت معنويات جنوده، و أعلن بعضهم
تمرده و نادى بعصيان أوامر قياداته، و (صيب كثير منهم بالأمراض
النفسية . .

و حزم بعض اليهود حقائبهم فارين من لهيب العمليات الفدائية،
معاكسين بذلك الهجرة الى الارض المباركة . . .

و تحركت الحكومة الامريكية لنجدة اليهود بالوعد باقامة دولة
فلسطينية بجانب الدولة ما يسمى بالدولة الاسرائيلية، و هي حركة
ظالمة هدفها القضاء على الحركة الجهادية الفلسطينية . . .”

رښتيا هم دغسي چاري او هلي ځلي دي چي په افغانستان كي يې هم
زموږ امريكايي او لوېديزو دښمنانو ته دهغو د ډول ډول اقتصادي، پوځي
او جاسوسي ځواكونو او ښوونو او ډېرو مكرونو او چلونو د پر لار اچولو سره
سره سخت تاوانونه رسولي دي. دهغو د پوځيانو او نورو معنويات يې وړ
ضعيف كړي، اختلافات او سر كښې يې پكښي رامنځ ته كړي، په
اروايي ناروغيو او نورو ډول ډول ستونزو يې اخته كړي، اقتصادي يې وړ
درې وړې كړې او بالاخره يې د داسي ماتي او سر اسيمه گۍ سره مخامخ
كړي دي چي امريكايان، لوېديزيان او د دوى ملكري يو د بل پر ضد ډول
ډول ضد او نقيضي پاليسۍ خپلوي، چي پايله داسه چي په افغانستان
كي يې خپله ماته منلې او ترمپ په ناهيلۍ سره ويلې دي چي خپل
پوځونه د افغانستان له دوږ څه باسم او له بله اړخه د دوى لاس

کنہنولہ اداره ہم دمجاہدینو سرہ دروغی جوړي لپاره زاری کوي .

په دغسي حالاتو کي له دښمن

سره د سولي کولو حکم

څنگه چي پر اسلامي اور شوباندي د تېري په اړه موږ ته د اسلامي شريعت حکم څرگند سو ، نو اوس موږ پوهیږو چي د دغسي متجاوز او اشغالگر دښمن سره د سولي حکم څه او څنگه دی او آیا جواز لري که نه؟ په دې اړه د اسلامي نړۍ د جیدو عالمانو جواب دادی :

که دلخوله پر دې وي چي د دښمن اشغال و منل سي او پر اشغال سوي ځمکه يې تېری دفع نه ، بلکي تثبيت سي او د سولي له لاري د هیواد تل تر تله اشغال او زموږ دمادي او معنوي شتمنیو د غلا لپاره رسماً موقع ورکړه سي ، نو داسوله د شريعت له مخي گرد سره باطله ده . ځکه داد باطل اشغال منل دي او هغه څه چي پر باطلو ترتيب سوي وي هماغسي باطل بلل سي . دا په حقيقت کي زبون او د ماتي په حال کي دښمن ته تسليمېده او د هغه د واک او قدرت بېرته ټينګول او منل او د شريعت د ځينو احکامو بدلېده او لغو کېده ، د کفارو سره دوستي او موالات او پر باطلو شرطونو باندي د هغو سره اتفاق دی .

دا خو داسي معنا لري ، لکه د بدمعاشو غلویوه وسله واله ډله چي د یو څو کوچنیو خس دزانو او کیسه برانو په ملتیا د یو چا کور ته د وسلې په زور ننوزي ، د کور په غړو مرک ژوبله کړي ، شيان يې چور کړي او په کور کي ډول ډول بدمعاشۍ او فحاشۍ پیل کړي او ډول ډول وړانۍ او خرابۍ رامنځ ته کړي او بدمعاشه غله سر نه خلاصوي ، خو دوی خس دزه ملګري د دوی د څو نورو څیره خورو په واسطه د کور خاوند ته ووايي

چي راسه په دې کور کي د لویو غلو او خس دزانو تسلط و منه او په دې هکله خبري او سوله ورسره وکړه . نو آیا په دغسي صورت کي د دغسي غلو سره سوله شرعاً او عقلاً د منلو وړ ده؟

په مخکنیو مهالونو کي په ډېرو هیوادونو کي داسي هم سوي دي چي د دغسي سولو په پایلکه کي د بنمن په ظاهره له صحنې وتلی دی ، خود هغه خاینو لاسپوڅو ته زمینه مساعده سوي ده چي د جهاد ثمره د هغو له خاوندانو څخه بیا هم غصب کړي او په واک کي د هغو په بیا پاته کېدو سره د بنمن بیا هم د هیواد د چارو واکي په خپل واک کي ولري .

ځکه نو دغسي سوله د د بنمن سره هیڅوک نه سي کولای . هر څوک چي وي او په هر نامه چي وي ، ځکه د اسلام ځمکه د یو څو تنو حق نه دی ، نو هیڅوک دا حق نه لري چي د د بنمن یا د هغه د ملګرو سره د سوني دغسي خبري وکړي ، ځکه چي ځمکه د لوی څښتن او بیا د مسلمانانو ده . نو هیچا ته روان ده چي په داسي څه کي چي د بل وي او خپل ملکیت یی نه بلل کیږي ، د هغه د څښتن ، یعنی د الله د دین د احکامو مخالف و د مسلمانانو له سلا مشورې پرته په هغه کي تصرف وکړي و که د کار وکړي ستر دیني او ملي خیانت او لوی جرم به یې کړی وي و د مجاهدينو پروینو او قربانیو به یې سوډ او نارو معصمه کړې وي . لوی څښتن فرمایي :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا بَيْنَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ﴾
(سورة الانفال: ۱۳)

ترجمه: ای هغو کسانو چي الله او پیغمبر یی رښتیني یاران او په شریعت یی عمل کوئ د الله او د هغه د پیغمبر سره خیانت مه کوئ و مابین خپلو مننونو کي په هغو شیانو کي چي الله یی په دین یې ګرځويی پات

خیانت کوئی (پہ دے کی مالی معاملہ، ادبی، ژورنالیستیکی او سیاسی چاری، ژمینی او وعدے او ملی او وطنی مصالح ٲول رائجی) . ٲہ داسی حال کی چي تاسی ٲوھڀڀڀ .

لہ بلی خواتر خو چي د اسلام ځمکہ د دښمن تر اشغال لاندي وي، دغسی سول ٲر دے سر ٲہرہ چي د دښمن د تڀري تثبیت بالہ سی، د فرض عین جھاد باطلہدہ او لغو کڀدہ ھم دي .

دغسی اشغال سوے ځمکہ باید د اسلامی جھاد ٲہ مٲ د دښمن او د ھغہ د ملکرو لہ ناولو منگولو څخہ وایستل سی او درشتیانو مسلمانانو ٲاکو لاسونو تہ و سپارل سی . اللہ (جل جلالہ) داسی فرمایي:

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
-إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَابِدِينَ﴾ (سورة الانبياء: ۱۰۵-۱۰۶)

ترجمہ: او موږ ٲہ لوح محفوظ کی تر لیکلو وروستہ ٲہ خٲلو نازلو کږو کتابونو کی لیکلي دي چي د مځکی وارثان بہ زموږ غوره (صالح او نڀک) بنده گان وي، (کوم چي ٲر ھغو ٲینگ ولاړ دي چي د لوی څښتن لخوايی امر ورته سوی دی او لہ ھغو ډډہ کوي چي لوی څښتن منع کږي دي البتہ دوی د رسول اللہ ﷺ امتیان دي) ٲہ دے ویل سوو نصیحتونو کی د عبادت کوونکو لٲارہ د عبرت ٲوره ٲیغام دی .

ٲہ دے اړہ جیدو اسلامی عالمانو ډږي واضحي لارښووني او څرگندوني کږي دي چي موږ یې دوے ٲہلگی درته رااخلو .

وقد أجمعت الشرائع السماوية والضعية على حرمة الغصب و
وجوب رد المغصوب الى أهله و حث صاحب الحق على الدفاع
والمطالبة بحقه، ففي الحديث الشريف:

”مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالٍ هُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ هُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ

قُتِلَ دُونِ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونِ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ“ وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ ”عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذْتَ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ“۔ پہ ۱۲۷۵ھ، ق کال دمصر د جامع الازھر د جیدو عالمانو له فتواخه .

و الجواب أن الصلح إذا كان على أساس رد الجزء الذي اعتدى عليه إلى أهله كان صلحاً جائزاً وإن كان على إقرار الاعتداء و تثبितه فإنه يكون صلحاً باطلاً، لأنه إقرار لاعتداء باطل و ما يترتب على الباطل يكون باطلاً مثله .

دمصر دلوی مفتی او دازھر د پوهنتون د مشر شیخ حسن مامون او نورو عالمانو له فتواخه وگورئ . المكتبة الشاملة الاصدار الثانی .

همداشان په دې اړه د موضوع د لازياتي روښانتيا لپاره ستاسي پام هغې فتواته هم رااړوم چي په ۱۹۸۹ع کال دنړۍ د دوولسو هيوادونو (۶۲) تنو جیدو اسلامي عالمانو، په هغو کي زموږ له هيواد څخه نن سوله غوښتونکی هريو لکه عبدالرب رسول سياف، گلبدین حکمت یار، برهان الدين رباني او انجينير احمد شاه احمدزی ورکړې ده:

فتوى علماء المسلمين بتحريم التنازل عن أى جزء من فلسطين عام ۱۹۸۹ وفى عام ۱۹۸۹م أصدرت مجموعة من صفوة علماء العالم الاسلامي فتوى بتحريم التنازل عن أى جزء من فلسطين وفيما يلي نصل الفتوى:

الحمد لله الذى أسرى بعبدہ ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الأقصى، والصلاة والسلام على من أسرى به الى الأرض المبارك فيها للعالمين، قبله المسلمين الأولى وأرض الأنبياء، ومهبط الرسالات وأرض الجهاد والرباط الى يوم الدين، وعلى آله الأخيار وصحبه الذين عظموا بدمائهم الزكية لكل الأرض الطيبة حتى أقاموا بها الاسلام، ورفعوا فيها رايته خفاقة عالية، و طردوا منها أعداءه الذين دنسوا قدسه المبارك والكفر، وعلى

الذین ورثوا هذه الديار فحافظوا على ميراث المسلمين و دافعوا عنه بأموالهم و أنفسهم ، و بعد : فان مهمة علماء المسلمين و أهل الرأي فيهم أن يكونوا عصمة للمسلمين ، و أن يبصروهم اذا احتارت بهم السبل و ادلهمت عليهم الخطوب ، و نحن الموقعين على هذه الوثيقة نعلن للمسلمين في هذه الظروف الصعبة أن اليهود هم أشد الناس عداوة للذين آمنوا ، اغتصبوا فلسطين و اعتدوا على حرمة المسلمين فيها و شردوا أهلها ، و دنسوا مقدساتها ، و لن يقر لهم قرار حتى يقضوا على دين المسلمين ، و نحن نعلم بما أخذ الله علينا من عهد و ميثاق في بيان الحق أن الجهاد هو السبيل الوحيد لتحرير فلسطين ، و أنه لا يجوز بحال من الأحوال الاعتراف لليهود بشبر من أرض فلسطين ، و ليس لشخص أو جهة أن تقرر اليهود على أرض فلسطين أو تنازل لهم عن أي جزء منها أو تعترف لهم بأي حق فيها - ان هذا الاعتراف خيانة لله و الرسول و للأمانة التي و كل الى المسلمين المحافظة عليها ، و الله يقول : ” يا أيها الذين آمنوا لا تخونوا الله و تخونوا آماناتكم و أنتم تعلمون “ و أي خيانة أكبر من بيع مقدسات المسلمين ، و التنازل عن بلاد المسلمين الى أعداء الله و رسوله و المؤمنين ؟؟ اننا نوقن بأن فلسطين أرض اسلامية و ستبقى اسلامية و سيحررها أبطال الاسلام من دنس اليهود كما حررها الفاتح صلاح الدين من دنس الصليبيين ، و لتعلمن نبأه بعد حين ، و صلى الله على عبده و رسوله محمد و على آله و صحبه و سلم ، و قد وقع على الفتوى ۶۳ عالما من ثمانی عشرة دولة -

البتہ زما د معلوماتو له مخي له کله څخه چي د فلسطين ربړه ولاړه سوي ده تر دې څو نژدې کلونو پوري (له ۱۳۵۵ هـ ق . څخه) د فلسطين په هکله د غسي نوري ډېري فتواوي هم ورکول سوي دي او هيڅ عالم د يهودو سره د سولي د حرمت په باب مخالفت نه دی کړی . خو له بده مرغه

په دې وروستیو کې ځینو عالمان د خپلو ځایانو واکمنو د سیاستونو په پیروي په دې هکله داسې فتواوې هم ورکړي دي چې د مسلمانانو د مصالحو پر ځای د اسرائیلو، امریکایانو او د عربو د سیکولرو واکمنو گټې خوندي کوي.

څنگه چې د فلسطین او افغانستان رېږه تقریباً یو شان ده، نو د فلسطین په هکله د جیدو او رشتیانو عالمانو فتواوې د افغانستان په هکله هم صدق کوي.

علاو تاً کله چې روسانو زموږ گران هیواد افغانستان اشغال کړی وو، نو د نړۍ اسلامي عالمانو، په هغو کې ډاکټر شهید عبداللہ عزام د روسانو سره د سولې د خبرو په هکله داسې لیکلي دي:

و لذا بالنسبة للروس فلا يجوز التفاوض معهم حتى ينسحبوا من كل شبر من اراضي افغانستان، و لامع اليهود ابدافى فلسطين .
(الدفاع عن اراضي المسلمين اهم فروض الاعيان)

ترجمه: دروسانو سره د سولې خبرې تر هغو چې د افغانستان له لوېشت لوېشت مخکې څخه وتلي نه وي روانه دي او نه د يهودو سره د فلسطین په هکله روان دي.

نو موږ هم ویلای سو چې د امریکایانو او د هغو د لاس کښېنولو کسانو سره هم تر هغو پورې چې امریکایان زموږ له خاورې څخه وتلي نه وي د سولې خبرې روانه دي. دغه راز شهید عبداللہ عزام په نوموړي کتاب کې لیکي:

په افغانستان کې د سولې خبرې په دې شرطونو روان دي:

چې روسان د مسلمانانو هیواد (افغانستان) څخه ووزي.

د دوی تر وتلو وروسته په افغانستان کې اسلامي حکومت رامنځ

ته سي او په افغانستان کي خپلي مداخلې بندي کړي .
وتل يې بې له قيد او شرطه وي .

روسان مجاهدين په رسميت وپېژني او د سولي وړانديز ورته
وکړي .

او بالاخره مجاهدين ډاډه سي چي روسان د سولي په غوښتنه کي
رشتياني دي او د غولوني په فکر کي نه دي . (الدفاع عن اراضي
المسلمين اهم فروض الاعيان) .

پر دې بنسټ اوس موږ هم د دې بل امريکايي يرغلگر سره
سولي په خبرو کي دغه شرطونه ايښوول لازم گڼو:

د هيواد درغورني لپاره مبارزه او جهاد او له هغه څخه د اشغالگرو
ايستل حتماً قربانيو ته اړتيا لري . په دې لار کي به ډېري ويني توی سي ،
هيواد ته به ډېر تاوانونه ورسېږي او خلک به د ډول ډول ستونزو سره
مخامخ سي ، خو له دې وو څخه چاره نسته . دا چاري خو د غوښواکگرو
پر موږ او زموږ پر هيواد تپلي دي . که موږ د دې خبرو او يا سترپيا د جهاد
د زياتو کړاوونو له امله جهاد پرېږدو او دشمن ته پر دې هيواد باندي د دغه
ناروا اشغال د دوام اجازه ورکړو ، نو په دې هم بايد وپوهېږو چي د تل لپاره
به تر دې لاپه ډېر سختو او ناوړو ستونزو اخته سو . او په داسي حال کي
چي دنړۍ زياتو ولسونو د اسارت جوغونه له اوږو غورځولي دي ، موږ به
په دې دکمپيوټر او موډرنې ټکنالوژۍ په پېر کي بې عزته او زبون
اسيران او مريان اوسو او په خپل هيواد کي به نه د ځان نه د ناموس او نه
د بل څه واک اختيار لرو . لعنت دي وي پر دغسي ژوند ، تر دې خو مرگ
ډېر ښه دی .

عزت ، لوړتيا او خپلواکي په تصادفي توگه او په لټي ، هوسايي او

چمتو اوسئ، حڪمچي ستاسي او ددوی توپیر په دې کي دي چي (تاسي له الله څخه دهغه څه هيله لرئ، چي دوی يې نه لري . او الله (ستاسي په ټولو احوالو او په گټه او تاوان) ډېر پوه او (په خپل کار او تدبير کي) د حکمت (د لوري کچي پوهي) څښتن دی .

په پای کي بايد تکرار او وایو چي په دې کي د شک هيڅ ځای نسته چي که د اشغال کړو سره پرې سوله وسي چي هغوی لاندې سوې اور شو خپلو او سپدونکو ته پرېږدي او له اشغال سوي ځمکي څخه ووزي، ن و داسوله روا ده . خو که د دښمن ياد هغو د پلويانو سره يو ډول داسي سوله وسي چي د دښمن د اشغال منل پکښي نغښتي وي، ن و داسوله د شريعت له مخي گرد سره باطله ده .

اللهم تقبل منا هذا

☆☆☆

اختلاف

محترم وگوتونکو! تاسو ته به معلومه وي چي په تېرو وختونو کي په جهادي صفونو کي اختلاف او تفرقي، د گوندونو جوړولو، پر مختلفو جهاتو د مجاهدينو تقسيم . د جهاد و صفت څومره تاوان وکړي، د يونيم ميليون شهيدانو قرباني څنگه په سيند باندې لاهو سوې، د کونډيانو ارمانونه څنگه د غسي نيم خواپاته سول، يتيمان مو څنگه د خپلو باباگانو د قرباني د نتيجې تېرې پاته سول، په کورنۍ جگړو کي مو څه هستي د لاسه ورکړي، د دښمنانو زړونه مو څنگه په ځان باندې يخ کړل، څه ممعيوبين مو و سول، وطن مو څرنگه په کنډواله بدل سو . دا ټوله اختلاف او تفرقي عواقب ول چي موږ په خپلو سترگو مشاهده کړل

الله (جل جلاله) هغه ڪسانو ته سخت سزا ورکري ڏيڻ ۾ ڏوڪ ڏنو. بدبختيو عاملين وٽ. اوس ڇي په افغانستان کي بيا مجاهدين ورځي تر بلي مخ په وڙندي روان دي، قرباني ورکوي، وينه توي وي، کونڊياني پريڙدي، يتيمان پريڙدي، هجرتونه کوي، د بند سختي پر خان گالي، خلاصه ڇي د دين مابين د دفاع په خاطر پر هيڻ باندې دريغه نه کوي، ڇي دادی تقريبات قربانيو نتيجي ته يي ځانونه نڙدي ڪري دي، په داسي حالاتو کي بيا د ځينو خود غرضه انسانانو له خواهشه کول کيږي ڇي هغه تر څه تجربه يو ځل بيا تڪراري ڪري، بيا اختلاف جوړ ڪري، بيا د مجاهدينو قرباني د خاورو سره خاوري ڪري: ڇي دغه تفرقه اچونکي ڪسان د الله (جل جلاله) د دين سره هم خيانت کوي، د دې ملت د سپڻڅلو هيلو سره هم غټ خيانت دی، که خدای ناکرده دوی په دغه خپلو هڅو کي بريالي سي او الله (جل جلاله) دي نه کوي اختلاف جوړ ڪري، نو د ټولو بدبختيو حساب به الله (جل جلاله) د دوی سره کوي.

الله (جل جلاله) فرمايي: ﴿وَأَعْتَصِفُوا يُحِبُّهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا وَلَا تَفْرَقُوا﴾ ترجمه: د الله (جل جلاله) په رسي پسي لاس ٽينگ ڪري. اختلاف مه جوړوي.

و عن ابي ذر قال قال رسول الله ﷺ: من فارق الجماعة شبرا فقد خلع ربة الاسلام من عنقه. (رواه احمد و ابو داود)
ترجمه: د حضرت ابو ذر رضی الله تعالیٰ عنه څخه روايت دی ڇي رسول الله ﷺ و فرمايل څوک ڇي د جماعت (د مسلمانانو) څخه يوه لوږشت جلا سي (اختلاف ورسره وکړي) نو يقيناً هغه ڪړی د اسلام يي د غاړي څخه وکښل.

حضرت ابو هريره رضی الله عنه فرمايي: ڇي عليه السلام مبرک

فرمایي: الله (جل جلاله) ستاسو لپاره درې شيان خوښوي، درې شيان ستاسو لپاره ناخوښه بولي. ستاسو لپاره دا خوښ بولي چې تاسو يواځي د الله (جل جلاله) عبادت وکړئ، شريک مه ورسره نيسئ. بل دا چې تاسو ټول د الله (جل جلاله) پر دين لاس ټينګ کړئ (اختلاف مه کوئ) بل دا چې د خپلو اميرانو خير خواهي غواړئ.

او ستاسو لپاره د ناوښه بولئ چې: تاسو معلومي او مجهولي خبري کوئ (د خبري حقيقت نه معلوموي، چې داسي کول د اختلاف منبع ده) بل دا چې مال ضائع کوي، بل دا چې ډېري پوښتني (بې فائدي) کوي.

حضرت عبدالله بن عمر رضي الله تعالى عنه فرمايئ چې عليه السلام مبارک و فرمايل چې الله (جل جلاله) زما امت پر گمراهي نه سره جمع کوئ، د الله (جل جلاله) نصرت د جماعت (د مسلمانانو) سره دی، څوک چې د مسلمانانو د جماعت څخه بېل سو (اختلاف يې سره جوړ کړي) هغه اور ته وغورځېدی.

بيت المقدس او

د امريکا سفارت

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ تَأْتُونَهُ بِاللَّهِ وَرُسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

ترجمه:

اې مؤمنانو! تاسو داسي تجارت و نه ښيم چې د دردناک عذاب څخه مو خلاص کړئ؟ (هغه تجارت دادی) پر الله ايمان ولري، د الله (جل جلاله) پر رسول ايمان ولري، د الله (جل جلاله) په لاره کي په مائونو او ځانونو

ٻاندي جهاد و ڪري، همدغه ستاسو لپاره خير دي، كه تاسو پوهيڙي .
 له کومي زماني چي مسلمانانو د الله (جل جلاله) دغه عظيم حڪم ته
 شا ڪري ده او د جهاد، اسلام او اسلامي ارزښتونو دفاع يې پرې ايښې ده نو
 له هماغه وخته مسلمانان په تنزل روان دي او د يو ملت په حيث د تحقير
 تذليل او محڪوميت ڪندو ته د غور ځېدو په حالت كي دي تر دې چي
 مسلمانان د غلامۍ او ذلت له ژوند سره تر دې حده پوري عادي شول چي د
 خپل خلاصون او خپل عزت او خپلواكي د تر لاسه كولو په هكله هيڅ
 كومه چاره ورته په نظر نه ورځي، تر دې اندازې د دښمن تبليغاتو متاثره
 كړل چي دوست ورته دښمن او دښمن ورته دوست ښكاري، خلاصون
 ورته هلاكت او هلاكت ورته خلاصون په نظر ورځي، خپلي چاري يې
 داسي ڪسانو ته سپارلي چي هغو ته د اسلامي ارزښتونو پر ځاي ڪفري
 ارزښتونه مقدم دي، د ټولو اسلامي هيوادونو مشران داسي خلك دي چي د
 خپلو ديني او ملي مقدساتو ته د ژمنتيا پر ځاي د هغو په له منځه وړلو
 لگيا دي، د دې پر ځاي چي د خپلو ولسونو حفاظت و ڪري نور يې هم د
 مرگ کومي ته بيايي، شپه او ورځ د خپل ولس په وړلو لگيا دي،
 صلاح الدين ايوبي چي كله بيت المقدس د غاصبينو څخه ازاد كړي نو په
 خپله لمړنۍ تاريخي وينا كي يې داسي وويل: كه په مسلمانانو كي يو با
 احساسه غير تمند مشر پاته وي، بيا به غاصبين دغه مقدسه خاوره نه
 كړي لاندې .

خو افسوس چي نن په مسلمانانو كي داسي څوك مشر نسته چي د
 امريكايانو د دغه مردار وجود څخه دغه مقدسه مځكه پاڪه كړي . بلكه
 هر هغه مشر چي له كفارو څخه د اسلام د خاوري د آزادي غوښتونكي وي
 مسلمانان ورته د شك په سترگه څه چي لا د نورو په غلامۍ يې تور نوي

تر دې حده د کفارو تر تاثیر لاندې شول چې له کفر سره مقابله ورته نا شونې ښکاري . جهاد ورته د وروسته پاتې او بې تمدنه خلکو کار ایسي، نو د مسلمانانو د دغو ټولو بد بختینو سبب او لامل د اسلام د عظیم رکن پرېښوول دي چې عبارت له جهاد څخه دي، د جهاد فایده چې کومه د مؤمنانو، شهیدانو، مجاهدينو او د اسلامي حکومت مشرانو ته ده هغه بالکل څرگنده ده، هیڅ بیان ته ضرورت نه لري، که رښتیا هم د اسلامي نړۍ مشران له غاصبو یهودانو څخه د القدس ازادول غواړي نو بیا دې هغه تگلاره عملي کړي چې زموږ اسلافو دوه ځلې د همدې وحشیانو له منگولو څخه همدا مقدس ځای پر ازاد کړی، او که چیر هسي د مسلمانانو تېر ایستل یې مقصد وي او ی څو ورځ په رسنیو کې همدې موضوع باندې کمر مي او توندي خبري کوي څو د مسلمانانو په وړاندې خپل قدر او عزت زیات کړي او بس، خو دا مسئله په دې او تو بوتو نه حل کیږي او نه توندي خبري د کفر په وړاندې سپر کېدای شي، ځکه یوازنی نسخه چې په استعمال سره یې د مسلمانانو ټولي ناخوالي حل کیږي هغه د الله (جل جلاله) په لار کې د مقدس جهاد اعلان دی، همدا د قرآن او سنتو فیصله ده . ځکه د اسلام سر نوشت په همدې باندې ټاکل کیږي، او هم د مسلمان ملت عزت او ذلت تر همدې پورې تړلی .

په آخر کې د رسول الله ﷺ د مبارک ژوند د غزاوو او داسې نورو په اړه د کتونکو سره څه معلومات شریکوو الله (جل جلاله) دي یې زموږ او د ټول امت مسلمه د فائدې ذریعه وگرزوي .

☆☆☆

د بني عليه السلام غزاگاني او سريې

فائده:

غزا هغه جنگ ته ویل کیږي چې نبي عليه السلام په خپله برخه پکښې اخیستې وي، سريه بیا هغه جنگ ته ویل کیږي چې نبي عليه السلام په خپله برخه نه وي پکښې اخیستې البته د مجاهدینو ګروپ یې یوځای ته د جنگ په خاطر لیږلی وي.

فائده:

د موته په جنگ کې رسول عليه السلام په خپله شریک نه وو خو هغه ته غزا ویل کیږي ځکه چې دغه جنگ رسول الله ته الله (جل جلاله) براه راست ښکاره کوي او پر دې د جنگ او عليه السلام له مابینه پورته وي نو ځکه دغه جنگ ته محدثین او مؤرخین غزا وایي:

په اسلام کې (۲۸) داسې جنگونه سوي دي چې عليه السلام مبارک په خپله پکښې موجود سوی دی په لاندې جدول کې موږ د غزا نوم، تاریخ او د شرکاء و تعداد لیکو:

نمبر	غزا	سنه	شریک صحابه
۱	غزوة ابواء	۲ هج صفر	(۶۰) مهاجر صحابه
۲	غزوة بواط	ربيع الاول يا ربيع الثاني ۲ هج	(۲۰۰) صحابه
۳	غزوة عثيره	جمادی الاولی	(۲۰۰) صحابه

۴	غزوۃ صفوان ۲ھ	
۵	غزوۃ بدر	رمضان ۲ھ (۲۱۲) صحابہ
۶	قرقرۃ الکدر	شوال ۲ھ (۲۰۰) صحابہ
۷	غزوۃ قینقاع	۲ھ
۸	السویق	ذوالحجۃ ۲ھ (۲۰۰) صحابہ
۹	غزوۃ غطفان	۱۲ ربیع الاول ۲ھ (۴۵۰) صحابہ
۱۰	غزوۃ نجران	ربیع الثانی ۲ھ (۲۰۰) صحابہ
۱۱	غزوۃ احد	۱۵ شوال ۲ھ (۷۰۰) صحابہ
۱۲	غزوۃ حمراء الاسد	۱۹ شوال ۲ھ داحد مجاہدین
۱۳	غزوۃ بنو نظیر	ربیع الاول ۴ھ
۱۴	غزوۃ ذات الرقاع	جماعۃ الاولیٰ ۴ھ (۴۰۰) صحابہ
۱۵	بدر موعد	شعبان ۴ھ (۱۵۰۰) صحابہ
۱۶	دومۃ الجندل	ربیع الاول ۵ھ (۱۰۰۰) صحابہ
۱۷	بنی مصطلق	۲ شعبان ۵ھ
۱۸	خندق	شوال ۵ھ (۲۰۰۰) صحابہ
۱۹	بنی قریظہ	ذوالقعدہ ۵ھ
۲۰	بنی لحيان	ربیع الاول ۶ھ (۲۰۰)
۲۱	ذی قرد	ربیع الاول ۶ھ (۵۰۰)

۲۲	خیبر	محرم الحرام ۷ ہج	(۱۴۰۰) صحابہ
۲۳	صلح حدیبیہ	۶ ہج	(۱۵۰۰) صحابہ
۲۴	موتہ	جمادی الاولیٰ ۸ ہج	(۲۰۰۰) صحابہ
۲۵	فتح مکہ	رمضان ۸ ہج	(۱۰۰۰۰) صحابہ
۲۶	حنین	شوال ۸ ہج	(۱۲۰۰۰) صحابہ
۲۷	طائف	شوال ۸ ہج	(۱۲۰۰۰) صحابہ
۲۸	تبوک	رجب شعبان ۹ ہج	(۲۳۰۰۰) صحابہ

☆.....

د نبی علیہ السلام

د وخت سری

نمبر	د سری نوم	سنہ	د شرکاؤ تعداد
۱	حمزہ بن عبد المطلب	ربیع الاول، ربیع الثانی	(۲۰) صحابہ
۲	عبیدہ بن حارث	شوال ۲ ہج	(۶۰) یا (۸۰) صحابہ
۳	سعید بن ابی وقاص	ذوالقعدہ ۲ ہج	(۲۰) صحابہ
۴	محمد بن مسلمہ	۱۴ ربیع الاول ۳ ہج	(۴۰۰) صحابہ

۵	زید بن حارثہ	جمادی الاخری ۲ ہج	(۱۰۰) صحابہ
۶	عبد اللہ بن جحش	جمادی الاخری ۲ ہج	(۱۰۰) صحابہ
۷	عمیر بن عدی	۲۴ رمضان ۲ ہج	یواخی دغہ عمیر
۸	سالم بن عمیر	شوال ۲ ہج	یواخی دغہ صحابی
۹	ابی مسلمہ	محرم ۲ ہج	(۱۵۰) صحابہ
۱۰	عبد اللہ بن انیس	محرم ۲ ہج	یواخی دغہ صحابی
۱۱	عاصم بن ثابت	صفر ۲ ہج	(۱۰) صحابہ
۱۲	منذر بن عمر الصاعدي	صفر ۴ ہج	(۷۰) صحابہ
۱۳	محمد بن مسلمہ	محرم ۴ ہج	(۲۰) صحابہ
۱۴	عکاشا محسن	ربیع الاول ۴ ہج	(۴۰) صحابہ
۱۵	محمد بن مسلمہ	ربیع الاول یا ربیع الثانی ۴ ہج	(۱۰) صحابہ

۱۶	عبیدہ بن جراح	ربیع الثانی ۴ ہج	(۴۰) صحابہ
۱۷	زید بن حارثہ	ربیع الثانی ۴ ہج	
۱۸	زید بن حارثہ	جمادی الاخری ۴ ہج	(۱۵) صحابہ
۱۹	زید بن حارثہ	جمادی الاخری ۴ ہج	(۵) صحابہ
۲۰	ابوبکر صدیق	جمادی الاخری ۴ ہج	(۱۰۰) صحابہ
۲۱	عبدالرحمن بن عوف	رجب ۴ ہج	(۷۰۰) صحابہ
۲۲	زید بن حارثہ	۴ ہج	
۲۳	عبی بن ابی طالب	۴ ہج	(۱۰۰) صحابہ
۲۴	زید بن حارثہ	رمضان ۴ ہج	
۲۵	عبداللہ بن عتیک	رمضان ۴ ہج	(۵) صحابہ
۲۶	عبداللہ بن رواحہ	شوال ۴ ہج	(۳۰) صحابہ
۲۷	کرز بن جابر الفہری	۴ ہج	(۲۰) صحابہ

۲۸	عمرو بن امیہ الضمری	۴ ہج	
۲۹	ابان بن سعید	محرم ۷ ہج	
۳۰	عمر بن خطاب	شعبان ۷ ہج	
۳۱	ابوبکر الصدیق	شعبان ۷ ہج	
۳۲	بشیر بن سعد	شعبان ۷ ہج	(۲۰) صحابہ
۳۳	غالب بن عبد اللہ اللیثی	رمضان ۷ ہج	(۱۲۰) صحابہ
۳۴	بشیر بن سعد	شوال ۷ ہج	(۳۰۰) صحابہ
۳۵	اخرم سلمیٰ	ذوالحجۃ ۷ ہج	(۵۰) صحابہ
۳۶	غالب بن عبد اللہ الیثی	۸ ہج	(۱۵) صحابہ
۳۷	غالب بن عبد اللہ اللیثی	صفر ۸ ہج	(۲۰۰) صحابہ
۳۸	شجاع بن وہب	ربیع الاول ۸ ہج	(۲۴) صحابہ

۳۹	کعب بن عمیر	ربیع الاول ۸ ہج	(۱۵) صحابہ
۴۰	کعب بن عمیر	ربیع الاول ۸ ہج	(۱۵) صحابہ

فائدہ:

دغہ دوه جنگہ دغہ صحابہ کرامو پہ یوہ ور خ کړي دي، چي په دوهم جنگ کي کعب رضی اللہ تعالیٰ عنہ دخپلو ټولو ملگرو سره په شهادت ورسېدی، صرف یو ملگری یې پاته سو چي هغه بیا تر رسول الله ﷺ پوري حال راوړی.

۴۱	عمرو بن العاص	جمادی الاخری ۸ ہج	(۲۰۰) صحابہ
۴۲	ابو عبیدہ بن جراح	رجب ۸ ہج	(۲۰) صحابہ
۴۳	عمرو بن العاص	۸ ہج	
۴۴	ابو قتادہ بن حارث السلمي	شعبان ۸ ہج	(۱۶) صحابہ
۴۵	//	رمضان ۸ ہج	(۸) صحابہ
۴۶	اسامہ بن زید	رمضان ۸ ہج	
۴۷	سعد بن زید الاشہلي	رمضان ۸ ہج	(۲۰) صحابہ
۴۸	خالد بن ولید	رمضان ۸ ہج	(۲۰) صحابہ
۴۹	عمرو بن العاص	رمضان ۸ ہج	
۵۰	خالد بن ولید	رمضان ۸ ہج	(۲۵۰) صحابہ

۵۱	ابو عامر عبید الاشعری	شوال ۸ هج	
۵۲	طفیل بن عمر وائلی	شوال ۸ هج	
۵۳	قیس بن سعد	ذوالقعدة ۸ هج	(۴۰۰) صحابہ
۵۴	خالد بن ولید	ذوالقعدة ۸ هج	
۵۵	عیینہ بن حصن فزاری	محرم ۹ هج	(۵۰) صحابہ
۵۶	عبد اللہ بن عوسجہ	صفر ۹ هج	
۵۷	قطبہ بن عمار الانصاری	صفر ۹ هج	(۲۰) صحابہ
۵۸	ضحاک بن سفیا الکلابی	صفر ۹ هج	

☆.....فائدہ:

د نبی علیہ السلام پہ زمانہ کی پہ تولو غزاواتو او سریاؤ کی ددواہو
طرفو خخہ یوزر آتہ (۱۰۰۸) صحابہ شہیدان سوی دی، اوہ سوہ نہ پنخوس
(۷۵۹) کفار مرہ دی .

د نبی علیہ السلام توری دغہ لاندي دي:

۱. ماثور

۲. العضب

۳. ذوالفقار

۴. القلعی

٥ . البتار

٦ . الحتف

٧ . المخزم

٨ . الرسوب

٩ . القضيب

١٠ . الصمصامة

١١ . اللحييف

د نبي عليه السلام زغري:

١ . ذات الفضول

٢ . ذات الوشاح

٣ . ذات الحواشي

٤ . السعدية

٥ . فضة

٦ . البترا

٧ . الخريق

د نبي عليه السلام كمان:

١ . الزوراء

٢ . الروحاء

٣ . الصفراء

٤ . شوحة

٥ . الكتوم

٦ . السداد

د نبي عليه السلام دال:

۱. الدلوق

۲. الفتق

۳. الموجز

۴. الذقن

د نبی علیہ السلام نہڑی:

۱. المثنوی ۲. المثنیٰ ۳. البیضاء

۴. العنزۃ ۵. السقاء

د نبی علیہ السلام خول:

۱. ذالسبوغ ۲. الموشح

پر نبی علیہ السلام بانڈی د پیری کوونکی صحابہ

رضوان اللہ تعالیٰ علیہم

اجمعین:

۱. حضرت ابو بکر الصدیقؓ

۲. حضرت عمر فاروقؓ

۳. حضرت علی المرتضیٰؓ

۴. حضرت زبیر بن عوامؓ

۵. حضرت عباسؓ

۶. حضرت سعد بن ابی وقاصؓ

۷. حضرت عبد اللہ بن مسعودؓ

۸. حضرت طلحہؓ

۹. حضرت بلال حبشیؓ

۱۰. حضرت ابو ذر غفاریؓ

۱۱. حضرت سعد بن معاذؓ

۱۲. حضرت حذیفہؓ

۱۳. حضرت عمارؓ

۱۴. حضرت ابو ایوب انصاریؓ

۱۵. حضرت محمد بن مسلمہؓ

۱۶. حضرت قیس بن سعدؓ

۱۷. حضرت عباس بن بشیرؓ

۱۸. حضرت انس بن مرثدؓ

۱۹. حضرت ابو ریحانہؓ

۲۰. حضرت زکوان بن عبد قیسؓ

۲۱. حضرت عصمہ بن مالک خطمیؓ

۲۲. حضرت ادرع اسلمیؓ

۲۳. حضرت محجن بن ادرعؓ

ہذا ما اور دناءہ فی هذه الرسالة و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین .

اللهم انصر الغزاة والمجاهدين . اللهم اهلك الكفرة واليهود والنصارى واعوانهم . آمین ثم آمین

☆☆☆

ڪتاب السير

سوال: ڪه ڪفارو په يوه مرکز او يا په يوه ولايت حمله ڪوله نو ددغه ولايت مرکز ساتل په باچا فرض دي ڪه نه؟

جواب: بالڪل يې ساتل په باچا فرض دي .

”كل موضع خيف هجوم العدو منه فرض على الامام او على اهل ذلك الموضوع حفظه وان لم يقدرُوا فرض على الاقرب اليهم اعانتهم إلى حصول الكفاية بمقاومة العدو الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۴۰ / ج: ۳)

سوال: ڪه د ڪفارو ڪاروان روان وو د مسلمانانو موٽر يې پخپل ڪاروان ڪي په زوره داخل ڪړ، ددې لپاره چي مجاهدين حمله پر و نه ڪړي آيا مجاهدينو لره داشته چي حمله پر و ڪړي ڪه نه؟

جواب: بالڪل مجاهدينو لره دا جواز شته چي حمله پر و ڪړي خو مقصود به په ويشتلو سره ڪفار ګرځوي .

”ولا بأس برميهم وان كان فيهم مسلم اسير او تاجرا وان تترسوا بصيان المسلمين او بالاسارى لم يكفوا عن رميهم ويقصدون بالرمى الكفار الخ“ (عالمگيري / ص: ۱۹۴ / ج: ۲، رد المحتار / ص: ۲۴۴ / ج: ۳)

سوال: ڪه يو والي يا ولسوال يا يو قمندان د مجاهدينو خپل مجاهدينو ته امر و ڪړي چي غير شرعي قتل سره يا په غلا سره يا په بل غير شرعي ڪار سره آيا دغه مجاهدين به يې اطاعت ڪوي ڪه نه؟

جواب: هر امير چي مجاهدين امر ڪړي په غير شرعي ڪار سره دغه مجاهدين دې اطاعت نه ڪوي .

”قال محمد إذا امر الامير العسكر بشئ كان على العسكر ان ينصوه في ذلك الا

ان يكون المأمور به معصية يقين الخ - (عالمگیری / ص: ۱۹۲ / ج: ۲)

سوال: ... کہ کفار او مسلمانان سر د کړو و مجاهدين حسد و کړي مسلمانان په کي وويشتل شول يا په دغو مجاهدين کفر د پ نيت نه کنه؟

جواب: ... په دغو مجاهدينو نه کفر د شته و نه نيت شته .

"ورمهم بنبيل ونحوه وان ترسوا بعضا ولو ترسوا بني شل دلت اسي و نقصصوهم اي الكفار و ما اصاب منهم ابي من المسلمين لا دبة فيه ولا كفارة لان الفروض لا تهرت بالغرامات الخ - (در المختار على هاشم رد المحتار ص: ۱۵۵)

ج: ۲، عالمگیری / ص: ۱۹۴ / ج: ۲)

سوال: ... که مجاهدين غيبت کړي د کفر و خيانت يا د جوار قتل سر د شته چي يوه مجاهد ته زياته حسد وړ کړي چي تا به جنگ و کړي د شته غيبت خه او مخکي تر جنگ د قتل د خيرونه وړي کړي چي هرجا که بيه جنگ و کړي زياته حسد وړ کړي؟

جواب: ... د غير جائز دي .

"ولها تفضل بعد احوال اتبعة لا يجوز الخ - (المحيط البرهاني ص: ۱۵۵ / ج: ۵)

سوال: ... که مجاهدين په کفر و بدني حسد و کړي به شته حسد کي بعضي مسلمانان وويشتل شول د کفر و سر د پ خه کي وويشتل مسلمانان د حسد و کړي چي د سر به شته سر دويشتي دي و محضين مکر وويشتل چي معتبر تر؟

جواب: ... نور د مجاهدين معتبر تر سر د نه نسد

"وذكر ان ارجحى ان اتفق لرفعي يمينه في انه قد كفر لا يبي له المحقق انه قد قتل الخ - (رد المحتار ص: ۱۵۵ / ج: ۲)

سوال: ... که محضين در لعوب نه ولاي د کفر و خيانت نيت نلري

کری آیا دا جواز مجاہدینو تہ شتہ چي بی غیر ضرورت او بی لہ یوے فایدے
دا غنیمت پہ دار الحرب کی تقسیم کری؟
جواب: بغیر ضرورت او بی لہ یوے نایدے غنیمت تقسیم کول پہ دار
الحرب کی غیر جائز دی:

”و انما نکره القسمة فی دار الحرب عند علمائنا رحمهم الله حالة الاختیار اما
فی حالة الضرورة فلا بأس به الخ“ (المحیط البرهانی / ص: ۴۱۱ / ج: ۵)
سوال: کہ کفارو مجاہدین پہ یو خای کی محاصرہ کړل کہ مجاہدینو
جنگ کری وای شهیدان کول یی کہ یی جنگ نہ وای کری گیرول یی او
بندیان کول یی نو پہ دغه حالت کی پہ دوی جنگ لازم دی کنه؟
جواب: پہ داسی حالت کی پہ دوی جنگ لازم نہ دی .

”فان علم انه إذا حارب قتل وان لم يحارب اسر لم يلزمه القتال الخ“ (در
المختار علی هامش رد المختار / ص: ۲۴۲ / ج: ۳)

سوال: کہ مجاہدین دار الحرب تہ ولاړل د کفارو خخه یی غنیمت گیر
کری دار الاسلام تہ یی نہ وور انقل کری دغه غنیمت خو دغه او هم یی پہ
دغه غنیمت کی بنخې د کفارو هم نیولې وې یوہ مجاہد دیوې بنخې سره
بد کاری وکړه بیایې مړه هم کړه پہ دغه مجاہد باندي حد یا قصاص یا تاوان
شته کنه؟

جواب: پہ دغه مجاہد هیخ شی نشته .

”قال محمدٌ ولو جيش دخلوا دار الحرب فاصابوا الغنائم و سبايا فلم يخرجوها
إلى دار السلام ولم تقسم بعد حتى فجر رجل بامرأة من السبي ثم قتلها خوفا من
ان تخبر الامام بما صنع ثم اطلع الامام على ما صنع لم يكن عليه حد ولا عقد ولا
قصاص ولا ضمان الخ“ (المحیط البرهانی / ص: ۳۹۴ / ج: ۵)

سوال: یو مجاہد تہ پہ ډېرو کفارو باندي حمله کول جائز ده کہ نہ؟
جواب: کہ ددغه مجاہد دا گمان وو چي تاوان ور رسولای شم نو بالکل

جائز دہ .

”لا بأس ان يحمل الرجل وحده وان ظن انه يقتل إذا كان يصنع شيئاً بقتل او بجرح او بهزم فقد فعل ذلك جماعة من الصحابة بين يدي رسول الله ﷺ يوم أحد ومدحهم على ذلك الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۴۳ / ج: ۳)

سوال: کہ مجاہدینو د کفارو څخه غنیمت گیر کړی قومندان د دغه مجاہدینو دغه غنیمت تقسیم کړی لږ شی د غنیمت پاته شو چي ټولو مجاہدینو ته نه رسېدی آیا دا جواز شته چي ده لږ شي د غنیمت قومندان خیرات کړي مسکینانو ته یې ورکړي کنه ؟

جواب: دا جواز شته چي دغه لږ شی د غنیمت څه پاته شو په مسکینانو یې تقسیم کړي .

”وذكر محمد الخ في والي عسكر قسم الغنائم وبقی شی لا تحتمله القسمة لقلته يتصدق به على المساكين لانه حق الغانمين وقد تعذر ايصاله إلى المستحق الخ“ (المحيط البرهاني / ص: ۲۹۷ / ج: ۵)

سوال: که یو مسلمان قادر وو پر جهاد باندي په نفس او په مال سره نو په دغه مسلمان باندي جهاد په نفس او مال سره لازم دی که یوازې په نفس سره یا په مال سره ؟

جواب: هم په نفس سره پرې لازم دی هم په مال سره .
”ثم من كان قادراً على الجهاد بنفسه وماله فعليه ان يجاهد بنفسه وماله الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۱ / ج: ۲)

سوال: که مجاہدین دار الحرب ته ولاړل د کفارو څخه یې غنیمت گیر کړی دغه غنیمت مجاہدینو دار الاسلام ته راوړی تقسیم کړی یې نه وو یو مجاهد څه شی د غنیمت د مال څخه هلاک کړ آیا پر دغه مجاهد یې تاوان شته که نه چي هلاک یې کړی ؟

جواب: په دغه مجاهد چي د غنیمت د مال څخه یې څه شی هلاک کړی دی

تاوان یی شته .

”ولو كانت الغنائم احرزت بدار الاسلام الا انها لم تقسم بعد فاتف رجل من الغانمين شيئاً من الغنيمة الخ ضمن جميع ما اتلفه الخ“ (المحيط البرهانی / ص: ۳۹۵ / ج: ۵)

سوال: که یو مسلمان یوه مجاهد ته پیسی ور کړې چې په دغو پیسو زما پر خای جهاد وکړه په مزدوري باندي دغه کار جائز دی که نه؟
جواب: دا غیر جائز دی .

”وإذا قال القاعد للغازی خذ هذا المال لتغزو به عني لا يجوز لانه استجار علی الجهاد الخ“ (رد المحتار / ج: ۳ / ص: ۲۴۳)

سوال: که یو مسلمان د مجاهدينو سره دار الحرب ته ولاړی د دې لپاره چې د مجاهدينو خدمت وکړي په مزدوري باندي . مجاهدينو غنیمت گیر کړی آیا دغه مزدور ته دا جواز شته چې د غنیمت د شي څخه خوراک وکړي یا یوه بله نفع د غنیمت پر شي واخلي که نه؟

جواب: دغه مزدور ته دا جواز نشته چې د غنیمت پر شي باندي نفع واخلي .

”ومن كان دخل دار الحرب ليعخدم بعض الجند باجر فلا يباح له ان يتناول شيئاً من الغنيمة الخ“ (المحيط البرهانی / ص: ۳۷۹ / ج: ۵)

سوال: که په ښار کي یو فقهي عالم وو بل دغسي فقهي عالم نه وو په دغه ښار کي که جهاد فرض عين شو نو پر دغه عالم باندي جهاد فرض دی که نه؟

جواب: بالکل فرض دی .

”وعالم ليس في البلدة افقه منه فليس له الغزو خوف ضياعهم (سراجية) وعمم في البزازية السفر ولا يخفى ان المقيد يقيد غيره بالاولى وفرض عين ان هجم العدو فيخرج الكل ولو بلا اذن الخ“ (در المختار على هامش رد المحتار / ص:

(۲۴۲ / ج: ۳)

سوال: کہ یو مسلمان دار الحرب ته تلی په امن سره دغه مسلمان ته دا جواز شته چي قران کریم د خان سره یوسي که نه؟
جواب: دغه مسلمان ته دا جواز شته چي قران کریم د خان سره یوسي که یې یقین وو چي کفار پخپله وعده ولاړ دي بې عزتي یې نه کوي .

”وإذا دخل الرجل ارض الحرب بأمان فلا بأس بان يدخل المصحف مع نفسه إذا كانوا قوما عرفوا انهم يفون بالعهد الخ“ (المحيط البرهانی / ص: ۳۱۸ / ج: ۵)
سوال: که یو مجاهد لره دا معلومات وو چي که زه حمله و کړم په دغو کفارو ضرر نه شم ور رسولای نو ده لره دا جواز شته چي حمله پر و کړي که نه؟

جواب: ده لره دا جواز نشته چي حمله پر و کړي .
”فاما إذا علم انه لا ينكى فيهم فانه لا يحل له ان يحمل عليهم لانه لا يحصل بحملته شيء من اعزاز الدين الخ“ (رد المختار / ص: ۲۴۳ / ج: ۳)

سوال: که یو مسلمان دار الحرب ته په امن سره تلی د تجارت لپاره د دغه مسلمان سره اسلحه هم وه خو قصدي د دې نه وو چي دغه اسلحه په کفارو خرڅه کړي آیا دغه سړي ته به حکومت اسلامي اجازه ورکړ چي ولاړ شي که نه؟

جواب: دغه سړي ته به اجازه ورکړي چي ولاړ شي په دې شرط چي دايې یقین وي چي کفار دغه اسلحه نه ځيني اخلي .

”وإذا اراد المسلم ان يدخل دار الحرب بأمان للتجارة ومعه فرسه وسلاحه هو لا يريد بيعه منهم لم يمنع ذلك منه ولكن هذا إذا كان يعلم ان اهل الحرب لا يتعرضون له في ذلك الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۳۳ / ج: ۲)

سوال: په کفارو باندي وسپنه خرڅول یا موټر خرڅول جائز دی که نه؟
جواب: وسپنه خرڅول یا موټر خرڅول په کفارو باندي غیر جائز دي .

”یحرم ان نیع منهم ما فيه تقويتهم على الحرب كحديد و عید و خیل الخ“ (در المختار علی هامش رد المحتار / ص: ۲۴۸ / ج: ۳)

سوال: کہ دمجاہدینو یوہ امیر دا امر و کړی چي په فلانی قرار گاه حملہ مه کوئ او مجاہدینو لره دایقین وي چي که چیري حملہ پر و نه کړو نو موږ ته ضرر رسوي او په جنگ باندي قدرت پیدا کوي زموږ سره او فی الحال قدرت نلري په دغه صورت کي طاعت د امیر واجب دی که نه؟
جواب: په دغه صورت کي طاعت د امیر واجب نه دی .

”و ان علموا انهم يتضررون بترك القتال في الحال يبقين بان علموا ان اهل الحرب لا يطيقونهم في الحال وعسى ان يلحقهم مدد يتقوون به على قتال المسلمين لا يطيعون فيه الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۲ / ج: ۲)

سوال: که یو کافر دار الاسلام ته راغلی په امن سره دغه کافر په دار الاسلام کي یوہ ذمیہ په نکاح کړه آیا دغه کافر په دغه نکاح سره ذمی گرځي که نه؟

جواب: دغه کافر په نکاح سره د ذمیہ ذمی لا یصیر ذمیاً بتزوجها الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۳۵ / ج: ۲)

سوال: یو فاسق سړی د جنگ امیر کېدای شي که نه جواز لري که نه؟
جواب: بالکل کېدای شي که ده لره پوهي په کار کي د جنگ وه جواز لري .

”ویجوز ان یولی الامام الفاسق إذا کان له تدبیر فی امر الحرب الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۲ / ج: ۲)

سوال: که دمجاہدینو امیر دا خبره وکړه چي هر مجاہد که یو کافر مړ کړی سامان د هغه کافر د هغه مجاہد دی یو مجاہد یوہ کافرہ ښځه مړه کړه آیا دغه مجاہد دا حق لري چي سامان یې واخلي که نه؟

جواب: دې کافري ښځي که جنگ کوی دغه مجاهد حق لري چي سامان یې

و اخلي كه يې جنگ نه كوي بيا حق نه لري .

”ولو قال الامر من قتل قبل فله سلب الخ . ولو قتل بعد ان كان القاتل قد سلبها وان كانت لا قاتل فلا سلب له الخ“ عالمگيري / ص: ۱۹۹ ج: ۱

سوال: كه د كفارو په قرار كې مسلمانان پکښه ووژندل شي دغه قرار كه سوځولای شي او جنگ ورباندې كولاى شي كه نه؟

جواب: بالكل جنگ ورباندې كولاى شي او سوځول به د كفارو په مقصود به يې په سوځولو ووژندل كېدو وي .

”ولا بأس بأن يخربوا حصونهم ويترقبوا ويخربوا البيوت وكن الحرس من زياد يقول هذا اذا علم انه ليس في ذلك الحرس ابراهيم و نهاره و يومه و ليلته فلا يحل التحريق والتعريق وكنه قول ابو مسلمة عن ذلك بقوله تعجبوا من المشركين والظهور . وانحصون فدا نحو من ابر وكنهم ينفذون الحرس من بذلك الخ“ عالمگيري / ص: ۱۹۹ ج: ۱

سوال: كه د مجاهدين پر دښمنانو د وژنې چې د مجاهد له خوا كوي تر څو د دښمن د هغه كافر د هغه مجاهد شي ، پر دښمنانو د وژنې د كېدو چې كوي يا دغه مجاهد د حق لاري چې د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي ، بالكل حق لاري چې د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي .

”ولو قال الامر من قتل قبل فله سلب الخ . ولو قتل بعد ان كان القاتل قد سلبها وان كانت لا قاتل فلا سلب له الخ“ عالمگيري / ص: ۱۹۹ ج: ۱

سوال: مجاهدين پر دښمنانو د وژنې چې كوي د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي ، تر څو د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي ، بالكل حق لاري چې د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي .

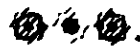
جواب: كه مجاهدين پر دښمنانو د وژنې چې كوي د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي ، تر څو د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي ، بالكل حق لاري چې د دښمن له خوا د وژنې د كېدو چې كوي .

”قوم من الصلحاء يريدون الغزو ومعهم قوم من اهل افسان يخرجون اليّ تغزو معهم مزامير فان امكن للصلحاء الخروج بدونه لا يخرجون معهم وان نه بشكن الخروج الا معهم يخرجون معهم الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۴ / ج: ۱۲)

سوال: کہ لس کفار جنگ تہ را غلّل د مجاہدینو امیر نسو مجاہدینو تہ وویل چي کہ دغه کفار تاسو مہرہ کرل سمن یی ستسونی دغه مجاہدینو نہ کفار مہرہ کرل یو خینی ولاری آیا دغه مجاہدین حق لری چي سمن یی واخلی کہ نہ ؟

جواب: دغه مجاہدین حق لری چي سمن یی واخلی .

”ولو خرج عشرة من المشركين للقتال والمبارزة فقال الامير لعشرة من المسلمين ابرزو اليهم ان قتلتموهم فلکم اسلامهم الخ . فان قتل تسعة من المشركين وهر العاشر يستحقون اسلامهم استحسانا الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۹ / ج: ۲)

باب المغنم والقسمۃ

سوال: کہ مجاہدین یو کافر گیر کری پہ پیسو کی ور پر پنبولای شی کنہ؟

جواب: کہ مجاہدینو پیسو ته حاجت درلودی بالکل جواز لري .
 ”اطلاق اسیرهم باخذ بدل منهم اما مال او اسیر مسلم فالاول لا يجوز في المشهور ولا بأس به عند الحاجة الخ- وعلى هذا فقول المتون حرم فدائهم مقيد بالفداء بالمال عند عدم الحاجة اما فداء بالمال عند الحاجة او باسرى المسلمين فهو جائز الخ“ (رد المحتار / ج: ۲۵۱ / ج: ۳)

سوال: کہ د مجاہدینو یوه امیر وویل چي هر چایو کافر مړ کړی دهغه کافر مال دهغه مجاهد دی، درې مجاهدینو یو کافر مړ کړی آیا دغه درې مجاهدین حق د دغه سامان لري که نه؟

جواب: دغه درې مجاهدین حق نلري چي د دغه کافر څخه چي دوی مړ کړی دی داسامان واخلي .

”لو قال من قتل قتيلا فله سلبه وان قتله الثلاثة فلا شيء لهم الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۸ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاهدینو د کفارو څخه موټر یا ټانکونه گیر کړل بیرته یې کفارو ته په مقابل د پیسو کی ور پر پنبولای شی که نه؟

جواب: کہ د مجاهدینو پیسو ته ضرورت و نو ورايله کولای یې شي .
 ”(قوله وخيل وسلاح) ای إذا اخذناهما منهم فطلبوا المفاداة بمال لم يجوز ان نفعل لان فيه تقوية بما يختص بالمقتال فلا يجوز من غير ضرورة الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۵۱ / ج: ۳)

سوال: کہ یو مسلمان د کفارو په صف کې ولاړ وو او معاون د کفارو وو. دغه معاون د کفارو څخه پخپل شخصي مال سره پنځه موټر واخیستل او د پنځه موټرو مطالبه او خواست یې د کفارو څخه هم وکړی کفارو پنځه موټر ورکړل مجاهدینو په دغه معاون حمله وکړه او لس سره موټر یې گیر کړل دغه ټول غنیمت گرځي که نه؟

جواب: هغه پنځه موټر چې کفارو ورکړي دي هغه غنیمت گرځي او هغه چې پخپل شخصي مال سره یې اخیستي دي هغه غنیمت نه دي.

”ولو قاتل مسلم مع الکفرة المسلمين فقتله رجل مسلم منقل له لميکن له سلبه لان المسلم وما في يده لا يغنم وان كان السلب مما اعاره المشركون فقتله انسان فله سلبه الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۲۴ / ج: ۲، رد المحتار / ص: ۲۱۶ / ج: ۳)

سوال: که د مجاهدینو یوه امیر وویل چې که مایو کافر مړ کړی دغه سامان زما دی آیا امیر که یو کافر مړ کړی حق د سامان لري چې وایې خلی که نه؟

جواب: دغه امیر حق نلري چې د هغه کافر چې مړ کړی یې دی سامان یې واخلي.

”ولو قال من قتلته انا فلی سلبه فانه لا يستحق السلب الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۸ / ج: ۲)

سوال: که د مجاهدینو یوه قومندان وویل چې تا هغه کافر چې په هغه فلاني موټر یا ټانک کې سپور دی مړ کړی ستا لس زره (۱۰۰۰۰) افغانۍ مزدوري ده په ما باندې هغه مجاهد هغه کافر مړ کړی آیا دغه مجاهد حق لري چې لس زره افغانۍ د قومندان څخه واخلي؟

جواب: دغه مجاهد حق نلري چې لس زره افغانۍ د قومندان څخه واخلي. حکم دا اجرت پر جهاد باندې دی اجرت پر جهاد جائز نه دی.

”لو قال امیر لمسلم حر او عبد انقتلت ذلك الفارس من المشركين فلك على

اجر مائة دينار فقتل به یکن له اجر لانه لما صرح بالاجر لا یمكن حمل كلامه على التفتیل والاستتجار على الجهاد لا يجوز الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۶۲ / ج: ۳)
سوال: کہ دیوہ مجاہد سرہ آس وو د کفارو سرہ یی جنگ و کپی غنیمت یی گیر کپی وروستہ تر جنگ یی خپل آس خرڅ کپی آیا دغه مجاہد لره د آس حصہ ہم ور کول کیږي که نه؟

جواب: دغه مجاہد حق لري د آس د حصی هم چي وری کړي .
”ولو باعه بعد الفراغ من القتال لم یسقط سهم الفرسان بالاتفاق الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۲ / ج: ۲)

سوال: کہ یوہ مسلمان جہاد کوی خو مرادی یی په حقیقت کي مال وو دغه مسلمان لره اجر شته که نه؟

جواب: دغه مسلمان لره اجر نشته او دغه حال حال د منافق دی .
”انه یرید الجهاد و مراده فی الحقيقة المال فهذا کان حال المنافقین ولا اجر له الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۳۸ / ج: ۳)

سوال: کہ مجاہد دار الحرب ته ولاړی د کفارو څخه یی اسلحه او وسپنه گیر کړه او دغو مجاہدینو قدرت نه درلودی چي دار الاسلام ته یی راوړي اوس به په دغه اسلحه څه کوي؟

جواب: کوم شی چي سوځل کېدی هغه دي وسوځي او کوم شی چي نه سوځل کېدی هغه دي داسي ځای پټ کړي چي کفار یی پیدا نه کړي .
”إذا اراد الامام العور ومعه مواشی ولم یقدر علی نقلها إلی دار الاسلام لا یعترها ولا یترکها بل یذبها ویحرقها ویحرق الاسلحة ایضا وما لا یحترق منها کالحدید یدفن فی موضع لا یقف علیه الکفار“ (عالمگیری / ص: ۲۰۸ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاہدینو د کفارو څخه غنیمت گیر کي او په خپل مینځ کي یی تقسیموي خو قومندان دا دعوه وکړه چي ما ته باید ډېره حصه را کړئ ځکه چي زه قومندان یم آیا قومندان د زیادت حق لري که نه؟

جواب :.....دغہ قومندان د زیادت حق نلری بلکہ ہر خومرہ غنیمت چہی ہغو نورو مجاہدینو تہ رسیبری ددہ حق ہم ہغومرہ دی .

”یقسم الامام الغنیمۃ فیخرج الخمس و یقسم الاربعۃ الا خمس بین الغانمین الخ امیر الجندی هذا بمنزلة رجل من الجند الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۳)

سوال :..... کہ مجاہدینو یو خہ کفار پہ جنگ کی گیر کرل او کوچنیان یی ہم ورسره گیر کرل خو دامیرانو اختلاف سرہ راغلی یوہ امیرویل چہی ہغہ کفار چہی جنگ یی کوی ہغہ مرہ کپری او اولادونہ یی بندیان کرہ اوبل امیر وایی چہی تول بندیان کرئ د کوم امیر قول معتبر دی ؟

جواب :..... نہ بہ یی مرہ کوی تول فیئ دی کہ نر دی کہ بنحی دی .

”ولو حکم احد المحکمین بقتل المقاتلة و سی زرارہم و حکم الاخر بسی الكل فانهم لا یقتلون و یكونون فیأ الرجال والنساء جمیعا الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۲ / ج: ۲)

سوال :..... دیوہ لنبکر مشر دبیت المال د پیسو خخہ پورو مسکینانو تہ ور کولای شی کہ نہ ؟

جواب :..... قومندان دبیت المال پیسی پہ پور مسکینانو تہ نہ شی ور کولای .

”و امیر الجند له انیتصدق بالفضل و لیس له ان یتقرض علی البیت المال الفقراء و المساکین الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۷ / ج: ۲)

سوال :..... کہ یو مجاہد د کفارو پہ لاس کی بندی وویا یو مسلمان تجار و و پہ دار الحرب کی یا یو کافر و و اسلام یی راوری و و خو پہ دار الحرب کی و و آیا دغہ کسان صلح د کفارو سرہ کولای شی کہ نہ ؟

جواب :..... دغہ مذکورہ کسانو کہ د کفارو سرہ صلح و کرہ نو صلح یی صحیح نہ دہ .

”و لا یصلح للحکومة اسیر من المسلمین فی ایدیہم و ذلك تاجر من المسلمین

معهم فی دارهم و كذلك رجل منهم اسلم هو فی دارهم الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۲ / ج: ۲)

سوال: کہ کفارو دیوہ مسلمان خخہ پنخہ موترہ مثلاً گیر کپل یا غیر د موتردار الحرب تہ یی نہ وو نقل کپری مجاہدینو پر دغو کفارو حملہ و کرہ نو دغہ پنخہ موتری د کفارو خخہ گیر کپل آیا دغہ پنخہ موتر د دغو مجاہدینو حق دی کہ دغہ اول مالک دی؟

جواب: دغہ مجاہدین ہیخ حق نلری پہ دغہ پنخو موتر و کی ہغہ اول مالک تہ بہ یی و سپاری .

”هذا إذا غلب الكفار على اموال المسلمين و احرزوها بدارهم اما إذا لم يحرزوها حتى غلبهم المسلمون عليها و اخذوها ثم جاء صاحبه فانه يأخذہ بغیر شیئ لانهم لم يملکوها قبل الاحراز الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۲۵ / ج: ۲)

سوال: مجاہدینو د کفارو سرہ جنگ و کپی یو خہ غنیمت یی گیر کپی خو پہ دغہ غنیمت کی خہ اسلحہ وہ او دغہ غنیمت یی نہ وو تقسیم کپی د جنگ حالت وو دغہ اسلحی تہ ضرورت پیدا شو یوہ مجاہد دغہ د غنیمت اسلحہ را و اخیستلہ استعمالولہ یی دغہ خینی خرابہ شوہ یا ور کہ شوہ آیا پر دغہ مجاہد باندي د دغی اسلحی تاوان شتہ او کہ نہ ؟

جواب: پر دغہ مجاہد یی ہیخ تاوان نشتہ .

”من ركب فرسا او لبس ثوبا او رفع سلاحا قبل القسمۃ فلا بأس به إذا احتاج اليه فإذا فرغ من الحرب رده إلى الغنیمۃ و لو تلف قبل الرد فلا ضمان علیه الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۱ / ج: ۲)

سوال: کہ کفارو دیوہ مسلمان خخہ لس موتر گیر کپل او دغو کفارو پہ خپل مینخ کی تقسیم کپل وروستہ مجاہدینو حملہ و رباندي و کرہ ہغہ لس موتری خینی گیر کپل آیا دغہ موتر د دغو مجاہدینو حق کیپی کہ نہ؟

جواب: هغه اول مال دیتہ دي و سپاري دغه مجاہدین حق نہ پہ کي لري .
 ”و کذا لو قسمواها فی دار الاسلام فان قسمتہم لا تجوز فإذا غلبہم المسلمون
 كان ذلك المال لصاحبه بغير شیئ الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۲۵ / ج: ۲)
 سوال: کہ مجاہدینو د کفارو څخه غنیمت گیر کړی یو څه اسلحه په
 کي وه او دغه غنیمت یې تقسیم کړی نه وو خو حالت د جنگ وو ضرورت
 دغه اسلحې ته پیدا شو آیا یو مجاهد کولای شي چي دغه اسلحه استعمال
 کړي که نه؟

جواب: مجاهد کولای شي چي دغه اسلحه استعمال کړي او چي جنگ
 خلاص شو بیرته دې غنیمت و سپاري .
 ”من ركب فرسا او لبس ثوبا او رفع سلاحا قبل القسمۃ فلا بأس به إذا احتاج اليه
 فإذا افرغ من الحرب رده إلى الغنیمۃ الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۱ / ج: ۲)
 سوال: کہ یو کافر دار الاسلام ته داخل شو په امان سره دغه کافر په
 دار الاسلام کي دیوه مسلمان یو څه سامان غلا کړی او دار الحرب ته یې
 نقل کړی . او دغه سامان په دار الحرب کي یو بل مسلمان د دغه غله څخه
 رانیوی او دار الاسلام ته یې را نقل کړی آیا هغه اول مالک دغه خپل سامان د
 دغه مشتري څخه اخیستلای شي که نه، بې له پیسو؟
 جواب: هغه اول مالک خپل سامان د دغه مشتري مسلمان څخه بې له
 پیسو اخیستلای شي .

”حربی دخل دار الاسلام بامان فسرقت من رجل منهم طعاما او متاعا و دخل به
 ارض الحرب فاشتره منه مسلم و اخرجه إلى دار الاسلام اخذه صاحبه بغير شیئ
 لان الحربی کان ضامنا له قبل ان یخرجه من دار الاسلام فلا یكون محرز له
 بادخاله دار الحرب الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۳۰ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاہدینو یو کافر په جنگ کي گیر کړی چي یو لاس یې کات
 وویایي یوه پنبه کات وه یا گونگ وو یا کون وو جنگ یې کوی آیا مرگ د

دغو کسټو جڼر تر کده

جواب: دغو کسټو بړک جڼر تر کده چټک کوي.

آه قطع ايد ايسري او قطع احت احت لرحي هو پلس پلس پلس و...

الاجوب و الاصولح - علميکي عي - ج

سول: که د سسټو بچه کاري و... د سسټو بچه کاري و...

که د بړخو کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به پورشي به... د بړخو کاري و...

پورشي سسټو ته قطع به کاري کوي که...

جواب: سسټو ته قطع به کاري کوي که...

کوان تر بچه کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع لرحي - علميکي عي - ج

سول: که د بړخو کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

پورشي قطع به کاري و... د بړخو کاري و...

جواب: کہ مصلحت دمسلمانانو پہ کی وو جائز ده .

”إذا رأى الإمام أن يصلح أهل الحرب أو فريقاً منهم وكان ذلك مصلحة للمسلمين فلا بأس به الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۶ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاہدین دار الحرب تہ ورغلل جنگ یی وکری خہ کفار یی گیر کرل او بندیان یی کرل کله چي بیرتہ مجاہدین دار الاسلام تہ راتلل قدرت یی نہ درلودی چي دغہ بندیان دخان سرہ راولي اوس دغہ مجاہدین خہ ورباندي وکري؟

جواب: دغہ مجاہدینو کہ قدرت نہ درلودی چي دخان سرہ یی راولي او اسلام یی ہم نہ راوری نو هلته دي مړ کري .

”و اما السبي إذا لم يقدرُوا على نقلهم فإنه يقتل الرجال منهم إذا لم يسلموا الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۸ / ج: ۲)

سوال: کہ یو مسلمان دار الحرب تہ په امان سرہ ورغلی دغہ مسلمان تہ غلا د کفارو خخہ یا قتل د کفارو په دغہ دار الحرب کی جائز دی کہ نہ ؟

جواب: دغہ مسلمان تہ نہ غلا جائز ده او نہ د کفارو قتل جائز دی .

”دخل مسلم دار الحرب فأمان حرم تعرضه لشيء من دم ومال وفرج منهم إذا المسلمون عند شروطهم الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۷۰ / ج: ۳)

سوال: کہ په دار الحرب کی دوه مسلمانان بندیان وو یو عالم وو یو جاهل وو یو مسلمان دار الحرب تہ ورغی آیا کوم یو به مخکی راخلاصوي .

جواب: اول به جاهل راخلاصوي .

”رجل دخل دار الحرب وعنده من المال ما يمكنه شراء أسير واحد فشاء الجاهل أفضل من شراء العالم الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۸ / ج: ۲)

سوال: کہ یو کافر دار الاسلام تہ داخل شو بی له اجازې یو مسلمان گیر کړی آیا دا غنیمت دی کہ نہ فی دی؟

جواب: دافی دی د ټولو مسلمانانو لپاره دی .

”حرېی دخل دارنا بغیر امان فاخذہ احدنا فهو وما معه فی لکل المسلمین سواء
اخذ قبل الاسلام او بعده و قا لا آخذہ خاصة الخ“ (در المختار علی هامش رد
المحتار / ص: ۲۵۵ / ج: ۳)

سوال: که مجاهدینو یو کافر گیر کړی آیا بدون عوض څخه به یې
پرېږدي که نه؟

جواب: دغه کافر دي بغیر د عوض نه پرېږدي که څه فایده په کې نه وه .
”و لا يجوز لمن على الاسارى وهو يطلقهم مجانا الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۷ /
ج: ۲)

سوال: که یو مسلمان دار الحرب ته بغیر د امان په غلا سره داخل شو
دغه مسلمان ته غلا د کفارو د مالونو او قتل د کفارو جائز دی که نه؟

جواب: دغه مسلمان چي دار الحرب ته بغیر د امان او په غلا سره داخل
سوی دی ده ته غلا د مالو د کفارو او قتل د کفارو جائز دی .

”بخلاف الاسير فيباح تعرضه و ان اطلقوه طوعا لانه غير مستأمن فهو كالمتلصص
فانه يجوز له اخذ المال و قتل النفس دون استباحة الفرج لانه لا يباح الا بالملك

الخ“ (در المختار علی هامش رد المحتار / ص: ۲۷۱ / ج: ۳)

سوال: که د کفارو باچا د مسلمانانو باچا ته تحفه پیسې مثلاً
راواستولي آیا د مسلمانانو باچا ته دا جواز شته چي وایې خلي کنه؟

جواب: په هغه صورت کې ورته جائز دي چي په بیت المال کې یې
کښېږدي که یې په بیت المال کې نه کښېښوی بیا غیر جائز دي .

”ويكره لامير الجيش او قائد من قواد المسلمين ان يقبل هدية اهل الحرب
فيختص بها بل يجعلها فيئا للمسلمين الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۷ / ج: ۲)

سوال: که یو مسلمان یا یوې مسلماني ښځې یوه کافر ته یا یوې ډلې د
کفارو ته امن ورکړی امن د دغه یوه مسلمان یا دیوې مسلماني ښځې

صحیح دی کہ نہ؟

جواب:..... بالکل ان ددغہ یوہ مسلمان یا دیویٰ بنجی صحیح دی .

”إذا أمن رجل حراً أو امرأة كافراً أو جماعة أو أهل حصن أو مدينة صح أمانهم

ولم يجز لأحد من المسلمين قتالهم الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۴۸ / ج: ۳)

سوال:..... کہ یو مسلمان عادل باچا وو بعضو خلکو بغاوت ځینی وکړی او

جنگ یې ورسره وکړی خو باچا مجاهدینو ته امر وکړی چي جنگ ورسره

وکړي مجاهدینو جنگ ورسره وکړی او ډېر مال یې ځینی گیر کړ خو

وروسته هغه باغیان تسلیم شول، آیا دغه مجاهدین به هغه اموال چي

ځینی گیر کړي یې دي هغه به ورکوي که غنیمت دی؟

جواب:..... کله چي دغه باغیان تسلیم شول هغه ددوی شخصي مالونه به

ورکوي دا غنیمت نه گرځي .

”يُيَلاَفُ مَا لَوْ أَخَذَ مِنْ أَهْلِ الْبَغْيِ حَيْثُ يَرُدُّ عَلَيْهِ بَعْدَ وَضْعِ الْحَرْبِ أَوْ زَادَهَا لِأَنَّهُ

لَيْسَ فِيهَا إِلَّا قَبْلُهُ لِأَنَّهُ إِعَانَةٌ لَهُمْ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۷ / ج: ۲)

سوال:..... کہ د مسلمانانو یوې ډلې د کفارو سره وعده وکړه چي یوہ میاشت

به مثلاً جنگ کوي وعده یې ورسره وکړه بې له اجازې د باچا دغه وعده یې

جائز ده کنه؟

جواب:..... دغه وعده چي بې له اجازې د باچا د کفارو سره کړې دا جائز ده .

”ولوو ادعهم فريق من المسلمين بغير اذن الامام فالموادعة جائزة على جماعة

المسلمين لانها امان و امان الواحد كامن الجماعة الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۶ /

ج: ۲)

سوال:..... کہ یوہ مجاهد کفارو ته مین پتوي خو په دغه مجاهد باندي و

چاودېدی آیا دغه مجاهد شهید دی که نه؟

جواب:..... دغه مجاهد شهید دی او اجر یې د شهید دی .

”رجل قصد العدو ليضربه فإخطأ فأصاب نفسه فمات يغسل لأنه ما صار مقتولا

بفعل مضاف إلى العدو ولكنه شهيد فيما ينال من الثواب في الآخرة لانه قصد العدو لا نفسه الخ“ (البحر الرائق / ص: ۱۹۶ / ج: ۲)

سوال: کہ یو مسلمان کفارو په دار الحرب کې بندي کړی او بیرته یې پرېښوی نو دغه مسلمان ته غلا د کفارو او قتل د کفارو جائز ده په دار الحرب کې که نه؟

جواب: دغه مسلمان ته غلا د کفارو او قتل د کفارو جائز ده ځکه دغه مسلمان غیر مستأمن دی .

”دخل مسلم دار الحرب بأمان حرم تعرضه لشي من دم ومال وفرج منهم الخ - بخلاف الاسير فيباح تعرضه وان اطلقوه طوعا لانه غير مستأمن الخ“ (در المختار على هامش رد المحتار / ص: ۲۷۰ / ج: ۳)

سوال: که د مسلمانانو او کفارو مړي سره ګډ شول نه سره پېژندل کېدل آیا اوس به لمونځ ورباندې کوي که نه؟

جواب: که چیرې په دغه جنگ کې غلبه مجاهدينو لره وه نو لمونځ په ټولو وکړي او قصد به یې په لمانځه سره د مسلمانانو لپاره دعاوي .

او که غلبه د کفارو لپاره وه نو لمونځ دې په ټولو نه کوي او غسل دي ورکړي خو داسې غسل دې نه ورکوي لکه غسل د مسلمانانو خو دا په هغه وخت کې چې هېڅ علامه ورباندې نه وي چې دغه کافر دی یا مسلمان دی .

”موتى المسلمين إذا اختلطوا بموتى الكفار او قتلى المسلمين بقتلى الكفار الخ

، وان لم تكن علامة كانت الغلبة للمسلمين صلى على الكل وبنوى بالصلوة الدعاء للمسلمين ويدفنون فى مقابر المسلمين وان كانت الغلبة للمشرکين فانه لا يصلى على الكل ولكن يغسلون ويكفنون ولكن لا على وجه غسل موتى المسلمين وتكفيهم ويدفنون فى مقابر المشرکين وان كانا سواء فلا يصلى عليهم الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۵۹ / ج: ۱)

سوال: که یو مسلمان مشرکینو ته امن ورکړی وروسته بلي ډلي

مسلمانانو حملہ پر وکړه په دغه مشرکینو خو خبر نه وو چي امن يې ورکړی دی مړه يې کړل او مال يې ځيني گیر کړي پخپلو ځانو يې تقسیم کړی وروسته خبر شول چي امن يې ورکړی دی آیا په دغو مجاهدينو دیت شته او هغه مال به يې بیرته ورکوي که نه؟

جواب: په دغو مجاهدينو دیت هم شته او هغه مال به يې بیرته د دغو مقتولينو اهل ته ورکوي .

”إذا امن رجل من المسلمين اناسا من المشركين فار عليهم قوم اخرون من المسلمين فقتلوا الرجال و اصابوا الخ - الاموال و اقتسموا ذلك ثم علما بالامان فعلى القاتلين دية من قتلوا و ترد المال إلى اهلها الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۹۸ / ج: ۲)

سوال: که يې د جنگ په میدان کي یو مړی پیدا کړی او هيڅ يوه علامه د قتل هم نه وه وړ باندي او نه هم کفارو داسي يوه اسلحه استعمال کړې وه چي په هغې انسان مړ کېدی او هيڅ يوه علامه يې نه پیدا کوله آیا دغه شهید دی کنه؟

جواب: دغه کس شهید نه دی .

”ولو وجد في المعركة ولم يكن به اثر القتل من جراحة او خنق او ضرب او خروج دم لم يكن شهيدا الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۶۹ / ج: ۱)

سوال: مجاهدينو لره دا جواز شته چي د کفارو سره تبادله وکړي د کفارو بنديان ور پرېږدي کفار په مقابل کي دمجاهدين بنديان ور پرېږدي که نه؟

جواب: مجاهدينو لره دا جواز شته چي د کفارو بنديان په مقابل دمجاهدينو بنديانو ور پرېږدي .

”قال محمد في السير كبير لا بأس بان يفادی اسراء المسلمين باسراء الكافرين الذين في ايدي المسلمين من الرجل و النساء هذا قول ابي يوسف و محمد و هو اظهر الروايتين عن ابي حنيفة الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۶ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاہدینو شکست و خواری او پہ موٽرو کي وو خود دغه یو مجاہد پہ موٽر بل مجاہد ووهی او مړه شول آیا دغه مجاہد چي مړه شول غسل غواري که نه؟

جواب: غسل غواري .

”وذلك لو انهزم المسلمون فوطئت دابة مسلم مسلما و صاحبها عليها او سائق او قائد غسل الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۶۸ / ج: ۱)

سوال: کہ مسلمانان د کفارو په لاس کي بنديان وو مسلمانانو ته دا جواز شته چي دغه بنديان مسلمانان په اسلحه سره چي کفارو ته اسلحه ورکړي په مقابل د اسلحه هغه بنديان خوشي کړي که نه؟

جواب: په اسلحه سره یا په هغه شي سره چي د جنگ لپاره وي او په جنگ کي استعمالیږي په هغه شي سره دي نه را خلاصوي .

”و يجوز ان يفادی اسارى المسلمين الذين فى دار الحرب بالدرهم والدنانير و ما ليس له قوة من امر الحرب كالثياب وغيرها ولا يفادون بالسلاح والخيال الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۷ / ج: ۲)

سوال: په شهید به خوشبويي پاشي که نه؟

جواب: په شهید دې خوشبويي وپاشي .

”ويجعل الحنوط للشهيد كما فى الميت الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۶۸ / ج: ۱)

سوال: باچالره دا حق او جواز شته چي د بيت المال څخه مسکينانو ته پور ورکړي که نه؟

جواب: بالکل جواز شته چي مسکينانو ته باچا پور ورکړي د بيت المال څخه .

”والامام الاعظم له ان يتصدق وله ان يستقرض على بيت المال للمسلمين

الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۷ / ج: ۲)

سوال: کہ دیوہ شہید پہ جامہ یا بدن بانڈی ٲہ نجاست وو آیا دغہ نجاست بہ پریمنٲی کہ نہ؟
جواب: دغہ نجاست بہ پریمنٲی .

”ولو کان فی الشہید نجاسة تغسل الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۶۸ / ج: ۱)

سوال: کہ یو کافر دار الاسلام تہ راغلی پہ امن سرہ دی دا حق لری ٲی یو کال پہ دار الاسلام کی تہر کری کہ نہ؟
جواب: دغہ کافر دا حق نلری ٲی یو کال پہ دار الاسلام کی تہر کری ٲکہ ٲی کفارو تہ جاسوسی و نہ کری .

”لا یمکن حربی المستأمن فینا سنة لثلا یصیر عینا لہم و عوناً علینا الخ۔“ (رد المحتار علی ہامش در المختار / ص: ۲۷۲ / ج: ۳)

سوال: کہ مجاہدروان وو او پیسی او اسلحہ ہم ور سرہ وہ د کلی خلک یا غیر د کلی خلک ورت و درٲدل او اسلحہ او پیسی یی ٲنی اخیستل دغو مجاہدینو جنگ ورسرہ وکری او ٲہ مجاہدین یی مہہ کرل آیا دغہ مجاہدین شہیدان دی کہ نہ؟
جواب: بالکل دغہ مجاہدین شہیدان دی .

”ومن قتل مدافعا عن نفسه او ماله او عن المسلمين او اهل الذمة باى الہ قتل بحديد او خشب فهو شہید الخ“ (عالمگیری / ص: ۱۵۸ / ج: ۱)

سوال: ہغہ مجاہدین ٲی د کفارو سرہ جنگیری او ہغہ مجاہدین ٲی مرکز و نہ ساتی دوی دا حق لری ٲی د ٲیل او ٲیل کور مصرف د بیت المال ٲٲہ واخلی کہ بیت المال موجود وو؟

جواب: بالکل حق لری ٲی ٲیل او د ٲیل کور مصرف د بیت المال ٲٲہ واخلی .

”ومصرف الجزية والخراج و مال لتغلی و ہدیتہم للام الخ۔ و ما اخذ منهم بلا حرب الخ مصالحنا کسد ثنور و بناء قنطرة و حسو کفاية العلماء و المتعلمين الخ و

رزق المقاتلة و ذرايهم الخ“ (در المختار علی هامش رد المحتار / ص: ۲۰۶ / ج: ۳)

سوال: کہ دوه موٽر د مجاهدينو روان و وپه اول موٽر کفارو بم يا غير د بم څخه داسي شی استعمال کړ چي په اول موٽر يې اور واخيستی دغه اور د اول موٽر هغه دوهم موٽر ته ورسېدی په هغه دوهم موٽر کي هغه مجاهدين مړه شول ايا د دغه دوهم موٽر مجاهدين شهيد دي که نه؟
جواب: د دغه دوهم موٽر مجاهدين هم شهيدان دي لکه د اول موٽر چي شهيدان دي .

”ولو كان المسلمون فى سفينة فرماهم العدو وبالنار فاحترقوا من ذلك و تعدى إلى سفينة اخرى فيها المسلمون فاحترقوا فهم كلهم شهداء الخ و حكمه ان لا يغسل ويصلى عليه الخ-“ (عالمگیری / ص: ۱۶۸ / ج: ۱)

سوال: که دوي ډلي مجاهدين سره مخ شول او هري ډلي پر هغه بلي ډلي دا کمان وکړ چي دغه کفار دي په موږ پسې راغلل موږ کيروي جنگ يې سره وکړ د هري ډلي څخه يا ديوې ډلي څخه يو څه کسان مړه شول وروسته سره معلومه شوه چي دواړه ډلي مجاهدين وو آيا پر دغو مجاهدينو ديت او کفاره شته که نه؟

جواب: پر دغو مجاهدينو نه ديت شته او نه کفاره شته .

”إذا التقت سريتان من المسلمين و كل واحد ترى انهم مشركون فاجلوا عن قتلى من الفريقين قال محمد لا دية على احد و لا كفارة لانهم دافعون عن انفسهم الخ“ (رد المحتار / ص: ۶۷۰ / ج: ۱)

سوال: که مجاهدينو يو کافر کير کړی دغه کافر مجاهدينو ته وويل چي ما پرېږدئ زه به تاسو ته سل نفره در وښيم مجاهدينو پرېښوی وروسته يې ورو نه ښول آيا باچالره دا حق شته چي مړ يې کړي که نه؟
جواب: بالکل جواز شته چي باچايې مړ کړي .

”و لو قال اسير في ايدينا امنوني على ان ادلك على مائة رأس الخ ثم لم يدلهم فلامام ان يقتله الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۰۴ / ج: ۲)

سوال: کہ یو عسکر د ملي اردو یا چارواکی مجاہدین شہیدان کړي وو وروسته دغه عسکر مجاہدینو ته تسلیم شو او د مجاہدینو امیر عفوه ورته وکړه آیا په دغه عفوه سره امیر دغه عسکر د دعوی د هغه وارثانو د شہیدانو څخه خلاصیږي که نه او هغه ورته حق د قصاص لري که نه؟
جواب: دغه عسکر به د امیر په عفوه سره د هغه شہیدانو د وارثانو څخه نه خلاصیږي او د شہیدانو وارثان حق لري چي قصاص یې کړي .

”اما الحقوق الشخصية فلا تسقط الا بمسامحة او اسقاط اصحابها كما هو معروف فقد قرر الفقهاء ان حقوق الادمين لا تسقط بالتوبة مالم ترد المظالم لاصحابها كما انه لا يغفرها الباري سبحانه الا بمغفرة صاحبها ولا يسقطها الا باسقاطه الخ“ (الفقه الاسلامي / ص: ۱۷۶ / ج: ۶، رد المحتار / ص: ۳۸۹ / ج: ۵)

سوال: که یو قومندان خپل لبنکر ته وویل: هر مجاهد که کافر مړ کړی ټانک د هغه کافر هم د هغه مجاهد دی نو یوه مجاهد کافر مړ کړی خو د هغه کافر سره ډاټسن وو آیا دغه مجاهد حق د دغه ډاټسن لري که نه؟
جواب: دغه مجاهد د دغه ډاټسن حق نلري ځکه ډاټسن او ټانک سره جلا وي .

”و لو قال الامير من قتل قتيلا فله فرسه فقتل رجلا مشرك على بردون فانه يستحق سلبه ولو كان على حمار او بغل او جمل لا يستحق السلب الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۲۴ / ج: ۲)

سوال: که پنځه نفره مجاہدین سره ناست وو یوه مجاهد خپله اسلحه پاکوله په خطا کي ټک ځیني وشو او یو مجاهد یې مړ کړی آیا په دغه قاتل مجاهد دیت او کفارہ شته که نه؟
جواب: پر دغه مجاهد دیت شته او کفارہ هم شته .

”ورد تشریح الکفارۃ فی القتل الخطاء فی القرآن الکریم: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ (النساء: ۹۲) إلى قوله ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (النساء ایضاً ۹۲) ای ان الواجب تحریر رقبۃ مؤمنۃ ان وجدت فان لم توجد فصيام شهرین متابعین الخ۔“ (الفقه الاسلامی / ص: ۲۹۵ / ج: ۶)

سوال: کہ دیوہ مجاہد مقصود اصلی جہاد وو خو طمع د غنیمت یی ہم درلودہ آیا ثواب د جہاد یی شتہ کہ نہ؟

جواب: بالکل یی د جہاد ثواب شتہ .

”إذا كان معظم مقصوده الجهاد ويرغب معه في الغنيمه فهو داخل فيه قوله تعالى: ﴿نَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (البقرة: ۱۹۸) يعني التجارة في طريق الحج فكما انه لا يحرم ثواب الحج فكذا الجهاد الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۳۸ / ج: ۳)

سوال: کہ یوہ سړي ناحق مړی و کړی بیاد مقتول وارثانو عفوه ورته و کړه قاتل ته سره د دغه عفوي باچا حق د تعزیر لري چي دغه قاتل ته تعزیر ورکړي که نه؟

جواب: باچا بالکل د تعزیر حق لري .

”إذا عفا ولي القاتل عما صح العفو وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان في عقوبته تعزير الخ و حذر المالكية نوع فقالوا إذا عفا ولي الدم عن القاتل عمداً يبقى للسلطان حق فيه فيجلده مائة ويسجنه سنة الخ۔“ (الفقه الاسلامی / ص: ۲۹۱ / ج: ۶)

سوال: کہ مجاہدینو د کفارو څخه د ښکار سپی گیر کړی او یایی باز گیر کړی دغه غنیمت ګرځي که نه؟

جواب: بالکل غنیمت ګرځي .

”وما اصاب مما له ثمن نحو كلب الصيد وسائر الجوارح من البزاة والصقور فانه غنيمۃ تقسم بين الغانمين غيرها من الاموال الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۵ / ج: ۲)

سوال: کہ مجاہدینو د کفارو سره جنگ و کری او غنیمت یی گیر کری خود دغو مجاہدینو څنگ ته نژدې نور لس کسه مجاہدین هم وو کہ یی چیری غوښتي وای دغو لسو کسانو مجاہدینو چي جنگ ته ورشي جنگ هم ور رسېدلای شوای خو جنگ ته نه ور غلل او نه یی هم ځانونه د جنگ لپاره تیار کړي وو نو دغه لس کسه مجاہدین حق لري په هغه غنیمت کي چي هغو نورو مجاہدینو گیر کری دی که نه؟

جواب: دغه لس کسه مجاہدین په غنیمت کي حق نلري چي هغو مجاہدینو گیر کری دی .

”ولو ان عسکرأ من اهل الحرب دخلوا دار الاسلام انتهوا إلى مدينة من مدائن المسلمين فخرج قوم من اهل المدينة وقاتلوا اهل الحرب على باب المدينة وهزموا اهل الحرب و اخذوا غنائهم و باقى اهل المدينة فى المدينة لم يتهيؤوا للقتال ولم يخرجوا إلى باب المدينة فالغنيمۃ لمن شهد الوقعة و لا شئ لمن بقى فى المدينة و ان كان من بقى فى المدينة يقرب ممن شهد الوقعة بحيث يصلح معيناً لهم لو استعانوا به الا انهم لم يريدوا القتال حيث لم يتهيؤوا للقتال الخ“ (المحيط البرهانی / ص: ۵۴۰ / ج: ۵)

سوال: که درې یا څلور مجاہدین مثلاً دار الحرب ته داخل شول بې له اجازې د پاچا، غنیمت یی گیر کری په دغه غنیمت کي خمس شته که نه؟

جواب: دغه ټول حق د دغو مجاہدینو دی خمس نشته په کي .

”قال فى السير الكبير ولو ان رجلا او رجلين ثلاثة او لا منعة له من المسلمين او من اهل الذمة دخلوا دار الحرب بغیر اذن الامام فاصابوا غنائم فارجوها إلى دار الاسلام كان ذلك كله لهم ولا خمس فيه

الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۶ / ج: ۲)

سوال: کہ دمجاہدینو یو قومندان سره دپنځو کسانو مجاہدینو د کفارو سره جنگ وکړی غنیمت یې گیر کړی خوشل کسان ملگري ددغه قومندان لیري په بل ځای کي وو که یې راغونښتي وای جنگ ته نه شوای را رسېدلای اوس دغه شل کسه مجاہدین هم د هغه پنځه کسانو سره شریک دي په هغه غنیمت کي که نه؟

جواب: دغه شل کسان مجاہدین د هغه پنځو کسانو مجاہدینو سر په هغه غنیمت کي چي هغه پنځه کسانو گیر کړی دوی حق نلري .

”وإذا وقع القتال في دار الاسلام بان دخل قوم من اهل الحرب دار الاسلام قاصدا المسلمين فاستقبلهم امير من امراء المسلمين مع جيشه وقاتلهم وهزمهم و اخذ اموالهم فالغنيمة لمن شهد الوقعة ولمن كان ممن شهد الوقعة بحيث يصلح ان يكون رداء معيناً لمن شهد الوقعة لو استعان به من شهد الوقعة امكنه اعانته و يشترط مع ذلك ان يكون مريداً للقتال حتى ان الذي لم يشهد الوقعة إذا كان بعيداً من الوقعة بحيث لو استعان به من شهد الوقعة لا يمكنه اعانته او كان قريباً منه الا انه لا يرد القتال فلاحظه من هذه الغنيمة الخ“ (المحيط البرهاني / ص: ۵۳۹ / ج: ۵)

سوال: که یو قومندان عمر ته وویل: که تادغه کافر مړ کړی اسلحه او سامان یې ستادی هغه کافر عمر او بکر په دواړو سره مړ کړی آیا هغه اسلحه او سامان یې یوازي د عمر دي او که بکر هم ورسره شریک دی؟

جواب: اسلحه او سامان یې یوازي د عمر دي .

”إذا قال الامير لمسلم ان قتلت هذا الكافر فلك سلبه فقتل هو ورجل اخر من المسلمين فالسلبه كله له ولا شيء للاخر منه الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۱۸ / ج: ۲)

سوال: که دمجاہدینو دیوه قومندان سره دپرش کسه مجاہدین وو دغه قومندان سره د لسو کسانو مجاہدینو د کفارو سره جنگ وکړی او غنیمت

یہی گیر کری او ہغہ شل کسہ مجاہدین دغہ قومندان مخ او شاتہ کنبہنبول ددې لپاره چي کہ نور کفار راغلل تاسو به یې مخ وگرځوئ او جنگ به ورسره وکړئ خو نور کفار راغلل او دغو مجاہدینو بالکل جنگ ورسره و نه کړی خو نور کفار راغلل او ددغو مجاہدینو بالکل جنگ کونکي اوس شل کسہ مجاہدین حق لري په دغہ غنیمت کي چي هغہ قومندان سره دلسو کسانو گیر کړي دي کہ نه؟

جواب:..... دغہ شل کسان هم د هغو لسو کسانو سره شریک دي په هغہ غنیمت کي چي گیر کری یې دی .

”ان القتال متى وقع في دار الاسلام فالغنيمة لمن شهد الواقعة و لمن كان قريبا ممن شهد الواقعة بحيث يصلح معيناهم بشرط ان يكون مريدا للقتال الخ“ (المحيط البرهاني / ص: ۵۴۱ / ج: ۵)

سوال:..... کہ یو کافر دار الاسلام ته داخل شو په امن سره او بې له اجازې یې د کفارو سره جنگ وکړی غنیمت یې گیر کری په دغہ غنیمت کي برخه لري کہ نه؟

جواب:..... په دغہ غنیمت کي برخه نلري .

”والحربي المستامن إذا قاتل بغير اذن الامام فلا حظ له في الغنيمة الخ“ (عالمگیری / ص: ۲۲۳ / ج: ۲)

سوال:..... کہ مجاہدینو د کفارو سره جنگ وکړی غو غنیمت یې گیر کری آیا دغہ غنیمت یوازې د هغو کسانو دی چي جنگ یې کړی وي او جنگ ته حاضر شوي وي او کہ د هغو کسانو هم دی چي نه یې جنگ کړی وي او نه هم جنگ ته حاضر شوي وي؟

جواب:..... دغہ غنیمت یوازې د هغو کسانو دی چي جنگ یې کړی وي او جنگ ته حاضر شوي وي .

”وإذا وقع القتال في دار الاسلام بان دخل قوم من اهل الحرب دار الاسلام

قاصدا المسلمین فاستقبلهم امیر من امراء المسلمین مع حیثہ و قاتلہم و ہزمہم و اخذ اموالہم فالغنیمۃ لمن شہد الوقعۃ الخ“ (المحیط البرہانی / ص: ۵۳۹ / ج: ۵) سوال: کہ مجاہدینو پہ دار الحرب کی غنیمت گیر کری دار الاسلام تہ یی نقل کری نہ وو یو مجاہد مہ شو ہغہ حصہ د غنیمت د دغہ مہ مجاہد ددہ وارثان پہ میراث ورلای شی کہ نہ؟

جواب: پہ میراث یی نہ شی ورلای حکہ دغہ مجاہد یی مالک نہ دی گر حیدلی ہغہ وخت یی مالک گر حیدی کہ یی دار الاسلام تہ ورسرہ نقل کری وای .

”الغنائم لا تملك قبل الحرز بدار الاسلام الخ - إذا مات واحد قبل الاحراز بالدار لا یورث نصیبہ“

سوال: کہ یوہ مجاہد پھرہ کولہ پر خیلو ملگرو بانڈی خو یو نفر راروان وو دغہ پھرہ دار دا گمان و کری چي دا کافر دی و یی ویشتی مہ شو آیا پہ دغہ پھرہ دار دیت او کفارہ شتہ کنہ؟ جواب: پر دغہ پھرہ دار چیم دیت شتہ او ہم کفارہ .

”والخطاء علی نوعین خطأ فی القصد و هو ان یرمی شخصا یظنہ صیدا فإذا هو آدمی او یظنہ حریا فإذا هو مسلم الخ ، و موجب ذلك الکفارة والدية علی العاقلۃ الخ“ (عالمگیری / ص: ۳ / ج: ۶)

سوال: کہ مجاہدینو یو کافر گیر کری او خولہ یی ور بندہ کرہ او یا یی ووی ددی لپارہ چي کلمہ وویا یا دا جواز لری کہ نہ؟ جواب: دا کار غیر جائز دی .

”المسلمون إذا اخذوا اسیرا و خافوا ان یسلم فکغموہ ای سدوا فمد بشی حتی لا یسلم او ضربوا حتی یشتغل بالضرب فلا یسلم فقد اساء و فی ذلك الخ“ (المحیط البرہانی / ص: ۵۵۱ / ج: ۵)

سوال: کہ مجاہدینو کفارو تہ کمین نیولی وو دغہ کمین تہ مسلمانان

ولو بدل مجاہدینو حملہ پر و کرہ او مہرہ یی کرہ، دوی دا گمان و کری چي کفار دي آیا پر دغو مجاہدینو دیت او کفارہ شتہ کنه؟

جواب:..... پر دغو مجاہدینو کفارہ شتہ او په عاقله وو د دغو مجاہدینو دیت شتہ که د دغو مجاہدینو نومونه په دفتر کي د عسکري نویشتہ وو نو مراد د عاقله وو څخه هغه عسکر دي چي نومونه یی په دفتر کي د عسکري نویشتہ وي او که د دغو مجاہدینو نومونه په دفتر کي د عسکري نه وو نویشتہ بیا مراد د عاقله وو څخه هغه قریبان مجاہدین دي .

”والخطاء علی نوعین خطاء فی القصد و هو ان یرمی شخصا الخ یظنه حربیا فإذا هو مسلم الخ و موجب

ذلک الکفارة والدية علی عاقله و تحريم الميراث الخ“ (عالمگیری / ص: ۳ / ج: ۶ ، بحث العاقله الفقه الاسلامی / ص: ۲۲۲ / ج: ۶)

سوال:..... که مجاہدینو د کفارو څخه غنیمت گیر کری او قومندان د دغو مجاہدینو غنیمت تقسیم کری هر مجاهد ته یی خپله حصه ور کره وروسته یو مجاهد راغلی دعوه یی و کره چي زه هم ورسره وم او خپل حضور یی په شاهدانو سر ثابت کری، آیا دغه مجاهد ته به د بیت المال څخه حصه ور کول کیږي که به تقسیم بیرته د سره کوي؟

جواب:..... دغه مجاهد ته به د بیت المال څخه حصه ور کوي .

”إذا قسم الامام الغنائم بین الجند و قبض کل واحد منهم نصيبه و تفرقوا إلى منازلهم ثم جاء رجل و ادعی انه کان شهد الوقعة معهم و اقام علی ذلک شاهدین و قضی له بذلك القیاس ان ینقض القسمۃ و فی الاستحسان لا ینقض و یعوض من بیت المال قيمة نصيبه الخ“ (المحیط البرهانی / ص: ۴۱۳ / ج: ۵)

سوال:..... که یوه مجاهد کفارو ته مین پټه کری خو په دغه مین کفار راغلل یو مسلمان مثلاً پر راغلی او پر دغه مسلمان پټاو شو او مړ یی کړ آیا پر دغه مجاهد دیت او کفارہ شتہ کنه؟

جواب: دغہ مجاہد کہ دامین پہ اجازي دامیر سرہ پت کړی وو نو پر دغہ مجاہد نه دیت شته او نه کفارہ شته، او که یې بې اجازي دامیر پت کړی وو نو دیت ورباندې شته .

”إذا وضع الرجل في الطريق حجر الخ فهو ضامن إذا أصاب شيئا وأتلفه إلا أن المتلف إذا كان ذميا فإنه يجب الضمان على عاقلته الخ ، ولا كفارة عليه الخ ان فعل ذلك بغير اذن الامام يضمن وان فعل باذن الامام يضمن الخ“ (عالمگیری / ص: ۴۰، ۴۱ / ج: ۶)

سوال: که یوه مجاهد د غنیمت څخه یوشی غلا کړ او وروسته پخپله غلا پنبهمانه شو، قومندان یا باچا خپل ته یې دغہ شی چي غلا کړی رانه وړی او قدرت یې هم نه درلودی چي دغہ غلا شوی شی چي د کومو کسانو حق وو هغو ته یې ورکړي اوس به په دغہ غلا شوي شي څه کوي؟

جواب: دغہ شی چي د غنیمت څخه یې غلا کړی دی او قدرت نه لري چي د هر چا حق دی هغو ته یې ورکړي ښه کار دادی چي خیرات یې کړي .

”و ان لم یأت به الغال إلى الامام ان لم یقدر علی رده إلى اهله فالمستحب ان يتصدق به الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۶۵ / ج: ۳)

سوال: که مجاهدین کفار مړه کړي او یایې پزه یا غوړونه یا یې بل اندام پرې کوي دا جواز لري که نه؟

جواب: دا غیر جائز دي .

”ونهي عن غدر و غلول وعن مثله بعد الظفر بهم الخ“ (در المختار علی هامش رد المحتار / ص: ۲۴۵ / ج: ۳)

سوال: که مجاهدینو د کفارو څخه غنیمت گیر کړی یوه مجاهد د غنیمت څخه یوشی غلا کړ او پت یې کړ کله چي قومندان دغہ غنیمت تقسیم کړی په مابین د مجاهدینو کي او مجاهدین سره جلا شوه وروسته دغہ مجاهد هغه شی راوړ، چي ده غلا کړی وو نو په

دغه شي به اوس شه کوي؟

جواب: دغه شي چي مجاهد غلا کړی دی يا خودي بيرت دغه مجاهد ته ورکړي، ورته ودي وايي چي هر څوک چي يې مستحق دی هغه ته يې ورکړه يا دي قومندان يا باچا ځيني واخلې، پنځمه حصه دي هغه مستحق ته ورکړي . او نور حکم د هغه شي لري چي شي پيداشي او نږيې معلوم نه وي نو په بيت المال کي دي کښېږدي .

”ان الغال إذا ندم و اتى بما غله إلى الامام بعد تفرق الجيش فان شاء رده عليه و امره بصرفه إلى مستحقه و ان شاء اخذه منه و دفع خمسة لمستحقه و يكون الباقي كاللقة الخ“ (رد المحتار / ص: ۲۶۵ / ج: ۳)

باب المستامن

(پہ دار الاسلام کی داوسپدونکو

کفار و احکام او مسائل)

د دار الاسلام جو پیدو لپاره شرائط

سوال: له یوه ملک څخه د دار الاسلام جو پیدو لپاره څه شرائط دي ؟

جواب: دفعهء کرام په دې خبره باندې اتفاق دی چې له دار الحرب څخه د دار الاسلام د جوړېدو لپاره یو شرط دادی چې په احکامو کېني د اسلام ظهور وشي نو هغه به دار الاسلام گنل کیږي .

لما قال العلامة الحصکفي ودار الحرب تصير دار الاسلام باجراء

احکام اهل الاسلام فيها كجمعة وعيد الدر المختار على هانش رد المحتار ج ۲ ص ۲۷۷ کتاب الجهاد قبل باب العشر والخراج والجزیه .

وقال العلامة الكاساني لا خلاف بين اصحابنا في ان دار الكفر

تصير دار الاسلام بظهور احکام الاسلام فيها بدائع الصنائع ج ۷ کتاب

السير ومثله في الهداية ج ۲ ص ۴۳۲ کتاب السير الباب الخامس في

استلاء الكفار .

د دار الحرب جو پیدو لپاره شرائط:

سوال د دار الاسلام څخه د دار الحرب د جوړېدو کوم شرائط دي ؟

جواب: له دار الاسلام څخه د دار الحرب د جوړېدو لپاره فقهاء کرامو

تر منہج اختلاف دی دامام ابو حنیفہ رحمہ اللہ پہ نزد درو شرطو موجود
یدل ضروری دی .

۱: چي دڪفر احڪام پڪي ظاهر شي .

۲: چي دار الكفر سره متصل شي .

۳: چي مسلمان او ذمي پخيل امن ڪنبي پاته نه شي بلڪه دڪفارو په
امن ڪنبي داخل سي . او دصاحبينو په نزد دار الحرب جوڀڀدو لپاره
يواحي يو شرط دی او هغه دا چي دڪفر اد حڪامو ظهور وشي .

لما قال العلامة الكاساني قال ابو حنيفة انها لاتصير دار الكفر الا
بثلاث شرائط احدها ظهور احكام الكفر فيها والثاني ان تكون متاخمة
دار الكفر والثالث ان لايبقى فيها مسلم دار الكفر بظهور احكام الكفر
فيها . بدائي الصنائع ج ۷ ص ۱۲۰ فصل احكام جختلف باختلاف الدارين .

وفى الهندية قال محمد فى الزيادات انما تصير دار الاسلام دار
الحرب عند ابو حنيفة بشروط ثلثة احدها اجراء احكام الكفار على
سبيل الاشتهار وان لا يحكم فيها بحكم الاسلام والثاني ان تكون
متصلة بدار الحرب لا يتخلل بينهما بلد من بلاد الاسلام والثالث ان
لايبقى فيها مؤمن ولا ذمى امناً بامانه الاول الذى قبل استيلاء الكفار
للمسلم باستلامه وللذمى بعقد الذمة وقال ابو يوسف ومحمد بشرط
واحد لا غير وهو اظهار احكام الكفر وهو القياس (الفتاوى الهندية ج ۴
ص ۲۳۲ كتاب السير الباب الخامس فى استيلاء الكفار) ومثله فى تنوير
الابصار على هامش رد المحتار ج ۲ ص ۲۷۷ كتاب السير كتاب الجهاد
قبل باب العشر والخراج والجزية .

دسمندر په دار الحرب کي داخلیدل:

سوال: نن صبا په جغرافیائی تقسیم کي دسمندر څه حصې دندې ممالکو په قبضه کي دي چي په هغه کي دبل ملک له اجازې پرته داخلیدل دسمندري حدودو خلاف ورزی کړي اوس سوال دادی چي ایا دکفري ممالکو اړه سمندر هم ددار الحرب په حکم کي داخلېږي او که نه . بینوا توجروا .

جواب: کله چي کفار دمسلمانانو دکوم ملک په لاندې کولو سره دهغه ځای په سمندري حدودو باندې هم قبضه وکړي او له اسلامي بلادو څخه دهغه ملک تعلق ختم کړي نو دهغه ملک سمندري حدود هم حکماً په دار الحرب کي شاملېږي .

لما قال العلامة ابن عابدين قوله واحرزوها دارهم ويلحق بها البحر الملح ونحوه كمفازة ليس ورائها البلاد الاسلام نقله بعضهم عن الحمويه وفي حاشية ابي سعود عن شرح النظم الهاملي سطح البحر له حكم دار الحرب ردالمحتار ج ۲ ص ۲۶۶ كتاب الجهاد باب استيلاء الكفار .

په دار الاسلام کي دیوه حربی

په امن کي دپاته کېدو موده:

سوال: یو کافر په اسلامي حکومت کښي تر څومره وخته پوري داجازې حصولو سره پاته کېدلی سي ؟

جواب: دکفارو اخلاق او عادتونه ته په کتو سره هر وخت له

هغو څخه اسلامي معاشره په خطر کي وي نو ځکه دوی ته له یوه کال څخه زیات وخت په اسلامي ممالکو کښي داوسېدو اجازت نه وي بیا هم که دوخت حاکم ئې مناسب وبولي نو دزیات وخت لپاری داوسېدو اجازه ورکول سي .

لما قال العلامة الحصكفی لا يمكن حربي الينا مستامنا فينا سنة لئلا يصير عينا لهم دعونا علينا وقيل له ان اقامت سنة وضعها عليك الجزية فان مكث سنتفهو ذمی (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۲۷۲ كتاب الجهاد فصل في استأمن الكافر وقال العلامة المر غناني واذا دخل الحربى الينا مستأمننا لم يكن ان يقيم فى دارنا سنة ويقول له الامام ان اقامت تمام السنة وضعت عليك الجزية (الداية ج ۲ ص ۲۷۸ كتاب السير باب المستأمن) ومثله فى البدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۱۰ فصل من يسع تركه فى دار الحرب .

له کافرو قیدیانو سره داسلام دمجاهدینو چلن:

سوال دجهاد په دوران کي که چیري مجاهدین څه کفار ونیسي او همدارنگه کفارو هم ځیني مسلمانان بندیان کړي او که دمسلمانو قیدیانو سره دي تبادله کړي او که فدیې پرې واخلي او خلاص ئې کړي ؟ بینو توجرو .

جواب: دجهاد په وخت کي کله چي کفار دمجاهدینو په لاس قیدیان شي نو دوخت دحاکم مرضي ده چي قتلوی ئې یا غلامان ځینی جوړوي او یا په هغو باندي دذمی حکم جاري کوي او پریردی ئې دامام ابو حنیفه په نزد ددښمن په قید کښي دمسلمانانو بندیانو په بدله کي غیر

مسلم بنديان به آذيري اؤ احکام کچي دصاحبينوپه نزد له هغو خخه
دنديي اخيستلوپه خای دی باید مسلمان بنديان آزاد کړل سي .

لما قال العلامة برهان الدين المرغيناني وهو في الاسارى بالخيار
ان شاء قتلهم وان شاء استرقهم وان شاء تركهم احراراً أذمة للمسلمين الى
ان قال ولا يفادى بالاسارى عند ابى حنيفة وقال يفادى بهم اسارى
المسلمين (الهداية ج ۲ ص ۶۲۱ كتاب السير باب الغنائم .

قال العلامة ابن عابدين وقتل الاسارى ان شاء ان لم يسلموا
واسترقهم او تركهم احراراً أذمة لنا الا مشركى العرب والمرتدين كما
سيجى وحرم منهم اى اطلاقهم مجاناً ولو بعد اسلامهم ابن كمال لتعلق
حق الغانمين و جوزه الشامى لقوله تعالى : فاما منا بعد واما فداء حتى
تضع الحرب اوزارها . قلنا نسخ بقوله : فاقتلوا المشركين حيث وجدتمو
هم . شرح مجمع وحرم فدائهم بعد تمام الحرب واما قبله فيجوز بالمال
لا بالاسير المسلم درر و صدر الشريعة وقالايجوز وهو اظهر الروايتين
عن الامام شمنى (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۵۱ كتاب الجهاد باب المغنم
وقسمته)

له اجازې نه بغير دحربي دار الاسلام

ته د داخلیدو حکم

سوال: آیا د اجازه نامې یعنی قانوني اسناد ونه پرته که چيري يو
حربي دار الاسلام ته داخل سي نو هغه ته به سزا ورکول کول کيږي او که
نه؟

جواب: کله چي ملک کي د دارالاسلام شرائط پوره وي او هلته اسلامي حکومت وي د حربې په نوموړي ملک کي د حکامو له اجازې پرته داخلیدل ددې خبرې دلیل دی چي د کفارو له خوا جاسوسي ته راغلی دی په داسي حالت کبسي د سزا په توگه دی هغه غلام جوړ کړل سي .

لما قال العلامة ابن عابدين قيد بالمستامن لانه لو دخل دارنا بلا امان كان ومامعه فيا ولو قال دخلت بامان الا ان يثبت (ردالمحتار ج ۴ ص ۲۷۲ کتاب الجهاد)

وقال العلامة ابن نجم لانه لو دخل دارنا بلا امان ومامعه في فان قال دخلت بامان لم يصدق واخذ (البحر الرائق ج ۵ ص ۱۰۱ باب المستامن ومثله في فتح القدير ج ۵ ص ۲۷۱ کتاب السير .

وقال العلامة ابن نجم لانه لو دخل دارنا بلا امان ومامعه في فان قال دخلت بامان لم يصدق واخذ (البحر الرائق ج ۵ ص ۲۷۱ کتاب السير .

افغانستان دار الحرب دی که دار الاسلام؟

سوال، جناب مفتی صاحب دافغانستان دجهاد په وخت کي

افغانستان دار الحرب وو که نه؟

جواب، فقهاء کرامو دیو ملک د دار الحرب دجوړیدو لپاره چي د کومو شرائطو لحاظ کړی دی هغه د جهاد په وخت کي په مکمله توگه موجود نه وو نو ځکه دا خبره چي افغانستان دار الحرب وو صحیح نه دی .

لما قال العلامة بدرالدين محمود بن اسماعيل لاتصير دار الحرب الا باجراء احكام الشريعة و اتصالها بدار الحرب بان لا يكون بينها وبين دار

الحرب مصر للمؤمنين وان لا يبقى فيها مسلم او ذمی امناء على نفسه
لامان الاول لا يبقى امناء الا بان المشركين وعندهما باجراء احكام الشريعة
تصير دار حرب اتصلت اولاً وبقي احداً بالامان الاول او لا (جامع
الفصولين ج ۱ ص ۱۲ کتاب السير .

وقال العلامة التمر تاشي لاتصير دار الاسلام دار حرب الا بامور
ثلاثة باجراء الاحكام اهل الشرك و باتصالها بدار الحرب وبان لا يبقى
فيها مسلم اذ ذمی امناء بالامان الاول (تنوير الابصار على هامش الرد
المختار ج ۴ ص ۲۷۷، کتاب الجهاد فصل استئمان الكافر ومثله في
الهندية على هامش الهندية ج ۶ ص ۳۱۲ کتاب السير باب الرابع وما
يصير الكافر به مسلماً .

په اسلامي مملکتو کي دکافر و لپاره

دنوي عبادت ځايونو دجوړولو حکم

سوال: په يوه اسلامي ملک کښي چي کله کفار اوسيدري نو ايا هغو
ته دځانونو لپاره دنوي عبادت ځايونو دجوړولو اجازه سته او که نه ؟
جواب، په هيڅ يوه اسلامي ملک کي هم اوسيدونکو کفار
دخپلو ځانونو لپاره دنوي عبادت ځايونو دجوړولو شرعاً اجازه نه لري
البته دهغو دمخکني عبادت ځايونو دحفاظت ذمه وار اسلامي مملکت
دی .

لما قال العلامة التمر تاسي ولا يحدث بيعه ولا كنسية ولا
صومعة ولا بيت نار ولا مقبرة في دار الاسلام ولو قرية في المختار
(تنوير الابصار على هامش رد المختار ج ۴ ص ۲۹۶ کتاب الجهاد فصل

فی الجزية

وقال العلامة الكاساني واما الكنائس والبيع القديمة فلا يتعرض لها ولا ينهدم شيء منها واما احداث كنيسة اخرى يمنعون عنه فيما صار مصراً المسلمين لقوله عليه السلام لا كنسية في الاسلام الا في في دار الاسلام (بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۱۴ كتاب السير ومثله في الهندية ج ۲ ص ۲۴۷ كتاب السير .

په دار الاسلام کښي دعيسائيت د تبليغ حکم

سوال، نن صبا په پاکستان کي عيسائيان په آزاده توگه په عامو بازارون و کښي دعيسائيت تبليغ کوي نو ايا اسلام ددې خبري اجازه ورکوي چي يو کافر دي په اسلامي ملک کي دخپل مذهب په آزاده توگه تبليغ وکړي ؟

جواب: اسلام ددې خبري هيڅکله اجازه نه ورکوي چي يو کافر دي په آزاده توگه په مسلمانانو کي دخپل مذهب په آزاده توگه تبليغ وکړي بلکه دوخت په مسلمان حاکم باندي دالزام دی چي دوی له داسي عمل څخه منع کړي . تر کومه ځايه پوري چي په دار الاسلام کښي ددوي مذهبي آزادي تعلق دی نو هغه يواځي دهغوی تر خپلو مذهبونو پوري محدود دی ان تر دې چي هغوی به په جگ اواز سره دخپل مذهبي کتاب تلاوت هم په دار الاسلام کي نه کوي .

لما قال العلامة ظفر احمد عثمانی وقد حکى ابن تیمية اجماع الفقهاء وسائر الائمة رحمهم الله على مراعات تلك الشروط قال ولولا

شہرتہا عند الفقہاء لذكرنا الفاظ كل طائفة فیہا ومن جملة الشروط
بعود باخفاء منكرات دينهم وترك اظهارها كمنعهم من اظهارها الخمر
والناقوس والنيران والاعیاد ونحو ذلك ومنها يعود باخفاء شعائر دينهم
كاصواتهم بكتابهم (اعلاء السنن ج ۱۲ ص ۴۸۸ باب الشروط اهل الذمة
وما يجوز لهم فی دارنا وما لا يجوز لهم)

